

EURÓPAI OMBUDSMAN

HU

éves jelentés 2006

EURÓPAI OMBUDSMAN

éves jelentés 2006

© Európai Ombudsman, 2007

Minden jog fenntartva.

Oktatási és nem kereskedelmi céllal történő felhasználás megengedett, amennyiben a forrás fel van tüntetve.

Eltérő megjelölés hiányában a fényképek az Európai Ombudsman tulajdonát képezik.

Borító: © iStockphoto.com/urbancow

A jelentés teljes szövege az alábbi internetes címen található: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Printed in Belgium

FEHÉR, KLÓRMENTES PAPÍRRA NYOMTATVA

EURÓPAI OMBUDSMAN

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Prof. Dr. Hans-Gert PÖTTERING
parlamenti képviselő
Elnök Úrnak
Európai Parlament
Rue Wiertz
1047 Brüsszel
BELGIUM

Strasbourg, 2007. március 12.

Tisztelt Elnök Úr!

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 195. cikkének (1) bekezdése és az Ombudsman feladatainak általános ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről szóló európai parlamenti határozat 3. cikkének (8) bekezdése értelmében ezennel benyújtom a 2006. évre vonatkozó éves jelentésemet.

Tisztelettel,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

BEVEZETÉS	15
1 ÖSSZEFOGLALÓ	21
2 PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK	35
2.1 AZ OMBUDSMAN TEVÉKENYSÉGÉNEK JOGALAPJA	35
2.2 AZ EURÓPAI OMBUDSMAN HATÁSKÖRE	35
2.2.1 Panaszok és hivatalból indított vizsgálatok	36
2.2.2 Községi intézmények és szervek	36
2.2.3 „Hivatali visszasság”	37
2.2.4 A helyes hivatali magatartás európai kódexe	38
2.3 ELFOGADHATÓSÁG ÉS A VIZSGÁLATOK INDÍTÉKAI	38
2.4 A 2006-BAN VIZSGÁLT PANASZOK ELEMZÉSE	39
2.5 TOVÁBBÍTÁS ÉS TANÁCSADÁS	40
2.6 AZ OMBUDSMAN ELJÁRÁSAI	42
2.6.1 Vizsgálat megindítása	42
2.6.2 Tisztességes eljárás	43
2.6.3 Akták megtekintése és tanúk meghallgatása	43
2.6.4 Nyílt eljárás	43
2.7 A VIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI	44
2.7.1 Hivatali visszasság hiánya	44
2.7.2 Az intézmények által rendezett ügyek és békés megoldások	44
2.7.3 Kritikai észrevételek és ajánlástervezetek	44
2.7.4 Külön jelentések az Európai Parlament részére	45
2.8 A 2006. ÉVI ÜGYEKET LEZÁRÓ HATÁROZATOK	45
2.8.1 Nyilvánosság, nyilvános hozzáférés és a személyes adatok védelme	46
2.8.2 A Bizottság mint a „Szerződés őre”	48

2.8.3	Ajánlati felhívások, szerződések és támogatások.....	49
2.8.4	Személyzeti ügyek.....	51
2.8.5	Egyéb ügyek.....	52
3	VIZSGÁLATOKAT KÖVETŐ HATÁROZATOK	57
3.1	ESETEK, AMELYEK SORÁN NEM TALÁLTAK HIVATALI VISSZÁSSÁGOT	57
3.1.1	Az Európai Parlament	57
	EGY BEADOTT PÁLYÁZATTAL KAPCSOLATBAN A PARLAMENT RÉSZÉRŐL ELMARADT PONTOSÍTÁSKÉRÉS.....	57
3.1.2	Az Európai Bizottság.....	58
	EGY 226. CIKK SZERINTI PANASZ ÉRDEMI RÉSZÉNEK KÉSEDELMES KEZELÉSE.....	58
	A BIZOTTSÁG ÉRTÉKELÉSE A BIKAVIADALOK KÖZVETÍTÉSÉRŐL SZÓLÓ SPANYOL JOGSZABÁLYOKRÓL.....	58
	RÉGÓTA FENNÁLLÓ MEGÁLLAPODÁSON ALAPULÓ EGYÜTTMŰKÖDÉS MEGSZÜNTETÉSE.....	59
	SZAKÉRTŐK KIVÁLASZTÁSA A HATODIK KERETPROGRAMBAN	60
	SZABVÁNYOSÍTÁSI MUNKA FINANSZÍROZÁSÁNAK TÖRLÉSE.....	60
	SZELLEMI TULAJDONJOGOK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE EGY FORDÍTÓPROGRAM VONATKOZÁSÁBAN	61
3.1.3	Az Európai Közösségek Bírósága	62
	FORDÍTÁSI SZOLGÁLTATÁSOKRÓL SZÓLÓ HIRDETÉMNY	62
3.1.4	Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal	63
	EGY VERSENYVIZSGA ÉRTÉKELÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS PONTATLANSÁGA.....	63
	KIVÁLASZTÁSI VIZSGÁRA TÖRTÉNŐ BEJUTÁS ELUTASÍTÁSA	64
	HÁROM PÁRHUZAMOS VERSENYVIZSGÁBÓL SZIGORÚAN CSAK EGYRE LEHETETT JELENTKEZNI.....	64
	EGY JELENTKEZŐ ÁLTAL AZ EGYIK TESZTKÉRDÉSRE ADOTT VÁLASZ ÉRTÉKELÉSE	65
	EGY NYÍLT VERSENYVIZSGA ÁLLÍTÓLAGOS ROSSZ SZERVEZÉSE.....	66
3.1.5	Az Európai Beruházási Bank.....	66
	INFORMÁCIÓKÉRÉS MEGTAGADÁSA EGY TAGJELÖLT ORSZÁGBAN KÉSZÜLŐ PROJEKT ESETLEGES FINANSZÍROZÁSA ÜGYÉBEN....	66
3.1.6	Az Európai Csalás Elleni Hivatal.....	67
	INFORMÁCIÓKÉRÉS MEGVÁLASZOLÁSÁNAK ÁLLÍTÓLAGOS ELMULASZTÁSA	67
3.2	AZ INTÉZMÉNY ÁLTAL MEGOLDOTT ESETEK	68
3.2.1	Az Európai Parlament	68
	HOZZÁFÉRÉS AZ „EP NEWSHOUND” EGY CIKKÉHEZ.....	68
3.2.2	Az Európai Bizottság.....	68
	ESEDÉKES BÉR ÉS KAMATOK MEGFIZETÉSÉNEK ELUTASÍTÁSA.....	68
	ELTÉRŐ NYELVŰ VÁLASZ EGY ÁLLÁSJELENTKEZÉSRE	69
	EGY TESTVÉRVÁROSI TÁMOGATÁS KÉSEDELMES KIFIZETÉSE	69
3.2.3	Az Európai Bizottság és az Európai Környezetvédelmi Ügynökség	70
	GYORS BOCSÁNATKÉRÉS A HIBÁKÉRT.....	70
3.2.4	A Régiók Bizottsága	70
	EGY ÁLLÁSINTERJÚ ÚTIKÖLTSÉGEINEK MEGTÉRÍTÉSE.....	70

3.3 AZ OMBUDSMAN ÁLTAL ELÉRT BÉKÉS MEGOLDÁSOK	71
3.3.1 Az Európai Bizottság	71
AZ ADATVÉDELMI IRÁNYELV ÉRTELMEZÉSE EGY JOGSÉRTÉSI PANASSZAL ÖSSZEFÜGGÉSBEN	71
3.3.2 Az Európai Beruházási Bank	72
AUDITJELENTÉSHEZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS ELUTASÍTÁSA – 1	72
3.3.3 Az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség	73
PRÓBAIDŐ ALATT KIFIZETETT BEILLESZKEDÉSI TÁMOGATÁS VISSZATÉRÍTTETÉSE	73
3.4 AZ OMBUDSMAN KRITIKAI ÉSZREVÉTELÉVEL LEZÁRT ESETEK	74
3.4.1 Az Európai Parlament	74
HOZZÁFÉRÉS A JELENTKEZŐK LISTÁJÁHOZ EGY FELVÉTELI ELJÁRÁSBAN	74
3.4.2 Az Európai Unió Tanácsa	75
EGY TÁJÉKOZTATÁSKÉRÉS KEZELÉSE	75
3.4.3 Az Európai Bizottság	76
A KIHELYEZETT NEMZETI SZAKÉRTŐK TISZTESSÉGTLEN KEZELÉSE	76
DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS: A NEMZETI JOG SZERINTI KÖLTSÉGEK ÉS A RÉSZLEGES HOZZÁFÉRÉS MEGTAGADÁSÁNAK INDOKLÁSA	76
JOGI KIADÁSOK KIFIZETÉSÉNEK MEGTAGADÁSA	77
AUDITJELENTÉSHEZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS ELUTASÍTÁSA – 2	78
A SZEMÉLYZETI SZABÁLYZAT 90. CIKKE (2) BEKEZDÉSE SZERINTI PANASZ MEGVÁLASZOLÁSÁNAK ELMULASZTÁSA	79
MEGKÜLÖNBÖZTETÉS EGY PÁLYÁZAT KEZELÉSÉBEN ÉS A DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS MEGADÁSÁNAK ELMULASZTÁSA	81
A JOGORVOSLAT HIÁNYA AZ EURÓPAI ISKOLÁKBAN	82
A KERESKEDELMI VILÁGSZERVEZET VITABIZOTTSÁGÁHOZ A BIZOTTSÁG ÁLTAL BENYÚJTOTT BEADVÁNYHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS ELUTASÍTÁSA	83
A KÜLÖNLEGES SZABADSÁGRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK NEMZETI SZAKÉRTŐK ESETÉBEN	83
NÉMETORSZÁG ARRÁ VALÓ KÉNYSZERÍTÉSÉNEK ELMULASZTÁSA, HOGY EGY BÍRÓSÁGI ÍTÉLETNEK MEGFELELJEN	84
DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS AZ ÜVEGHÁZTHATÁSÚ GÁZOK KIBOCSÁTÁSI EGYSÉGEINEK KIOSZTÁSA ÜGYÉBEN	86
EGY ÜGYNÖKSÉGI ALKALMAZOTTRÓL ADOTT NEGATÍV ÉRTÉKELÉS MAGYARÁZATÁNAK ELMULASZTÁSA	87
TÁMOGATÁSI ELŐPÁLYÁZATOK FELADÁSI DÁTUMÁNAK ELLENŐRZÉSE	87
3.4.4 Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal	88
EGY JELENTKEZŐ SZÁMÁRA A FORDÍTÁSI TESZTBEN ELKÖVETETT HIBÁIRÓL RENDELKEZÉSRE BOCSÁTOTT NEM MEGFELELŐ INFORMÁCIÓ	88
ÁLLÍTÓLAGOS MEGKÜLÖNBÖZTETÉS ÉS TISZTESSÉGTLEN ELBÁNÁS AZÁLTAL, HOGY A PANASZOS A TÖBBI JELENTKEZŐNÉL RÖVIDEBB FELKÉSZÜLÉSI IDŐT KAPOTT A SZÓBELI VIZSGÁRA	89
KÖVETKEZETLEN ADATOK NYÍLT VERSENYVIZSGÁN	90
3.4.5 A Régiók Bizottsága	90
RÉSZLEGES KIFIZETÉS A MUNKA ÁLLÍTÓLAGOS TÖKÉLETLENISÉGE MIATT	90
3.4.6 A Szakképzés-fejlesztési Központ	91
AZ IGAZGATÁS ÉS A KÖZTISZTVISELŐK KÖZÖTTI VISZONY EGY KÖZÖSSÉGI SZERVNÉL	91
3.5 AZ INTÉZMÉNYEK ÁLTAL ELFOGADOTT AJÁNLÁSTERVEZETEK	92
3.5.1 Az Európai Bizottság	92
EGY NÉMET VÁLLALAT PRIVATIZÁLÁSÁHOZ KAPCSOLÓDÓ ÁLLÍTÓLAGOS ÁLLAMI TÁMOGATÁS	92
EGY JOGSÉRTÉSI PANASZRÓL HOZOTT HATÁROZAT ELFOGADÁSÁNAK ELMULASZTÁSA A BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	93

3.6	EGYÉB OKOKBÓL LEZÁRT ÜGYEK	94
3.6.1	Az Európai Unió Tanácsa	94
	A TANÁCS ELNÖKSÉGÉNEK SZPONZORÁLÁSA	94
3.6.2	Az Európai Bizottság	95
	INDOKOLATLAN KÉSEDELEM KÉT JOGSÉRTÉSI ELJÁRÁS KEZELÉSÉBEN	95
	KISEGÍTŐ KONFERENCIATOLMÁCS NEM MEGFELELŐ BESOROLÁSA	96
	VÁLASZADÁS ÖTÉVES ELMULASZTÁSA	96
3.6.3	Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal	97
	BOCSÁNATKÉRÉS ELMULASZTÁSA EGY HIBÁS ÉRTÉKELÉS MIATT	97
3.7	KÜLÖN JELENTÉST KÖVETŐEN LEZÁRT ÜGYEK	98
3.7.1	Az Európai Unió Tanácsa	98
	AZ ELNÖKSÉGI WEBOLDALAKON HASZNÁLT NYELVEK	98
3.7.2	Az Európai Bizottság	99
	EGY POLITIKAILAG ÉRZÉKENY ÉS ELLENTMONDÁSOS PANASZ KÉSEDELMES KEZELÉSE	99
3.8	AZ OMBUDSMAN HIVATALBÓL INDÍTOTT VIZSGÁLATAI	100
	A BIZOTTSÁG AZ IRÁNTI HAJLANDÓSÁGÁNAK VIZSGÁLATA, HOGY AZ AJÁNLATTEVŐKKEL VALÓ KONFLIKTUSOKBAN MEDIÁCIÓT VEGYEN IGÉNYBE	100
	EGY SPANYOLORSZÁGI IPARI KIKÖTŐ FEJLESZTÉSÉRŐL SZÓLÓ PANASZ KEZELÉSE	100
	A SZAKMAI GYAKORLATI PROGRAMBAN ALKALMAZOTT FELSŐ KORHATÁROK	101
3.9	AZ OMBUDSMAN ÁLTAL KEZELT MEGKERESÉSEK	101
	A TAGÁLLAM MÉRLEGELESI JOGKÖRE EGY MEZŐGAZDASÁGI KÉRDÉSBEN	101
	AZ ÁRUK SZABAD MOZGÁSA	102
4	KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL	105
4.1	AZ EURÓPAI PARLAMENT	107
4.2	AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG	109
4.3	MÁS INTÉZMÉNYEK ÉS SZERVEK	110
5	KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL	113
5.1	AZ EURÓPAI OMBUDSMANOK HÁLÓZATA	113
5.2	MÁS OMBUDSMANI SZEMINÁRIUMOK ÉS KONFERENCIÁK	118
5.3	MÁS RENDEZVÉNYEK AZ OMBUDSMANOK ÉS SZEMÉLYZETÜK RÉSZVÉTELÉVEL	119

6	KÖZLEMÉNYEK	123
6.1	AZ ÉV FŐ ESEMÉNYEI	123
6.2	TÁJÉKOZTATÁSI CÉLÚ LÁTOGATÁSOK	125
6.3	EGYÉB KONFERENCIÁK ÉS TALÁLKOZÓK	130
6.4	MÉDIAKAPCSOLATOK	139
6.5	KIADVÁNYOK	143
6.6	INTERNETES KOMMUNIKÁCIÓ	145
7	MELLÉKLETEK	149
A	STATISZTIKÁK	149
B	AZ OMBUDSMAN KÖLTSÉGVETÉSE	156
C	MUNKATÁRSÁK	158
D	A HATÁROZATOK MUTATÓI	167
	AZ EURÓPAI OMBUDSMAN ELÉRHETŐSÉGEI	171

BEVEZETÉS

Minden év elején nekilátok, hogy véglegesítsem az Európai Ombudsman legfontosabb kiadványának, az éves jelentésnek a szövegét. Az ilyen írásművek véglegesítéséhez szükséges, zavaró körülményektől mentes koncentráció felbecsülhetetlen számomra, mivel ennek köszönhetően nemcsak az elmúlt tizenkét hónap eredményeit tudom számba venni, de a fejlesztésre váró területek feltérképezésére is lehetőségem nyílik. A következő oldalakon ennek az elmélyült munkának az eredményeit szeretném az olvasók elé tárni.

Az Ombudsman elsődleges szerepe – A panaszosok támogatása

Az Európai Ombudsmanhoz beérkező panaszbeadványok száma 2006-ban nem sokkal maradt el a 2005-ös és 2004-es, rekord magas szinttől, ami azt jelzi, hogy az Ombudsmanhoz intézett panaszbeadványok száma korábban nem tapasztalt magasságban, havi 320 körül stabilizálódott. A 2006-ban beérkezett ügyek túlnyomó többségében tudtam segíteni azzal, hogy vizsgálatot indítottam, az illetékes testülethez tettem át az ügyet vagy tanácsot adtam a panaszosnak, hogy hová forduljon a probléma gyors, hatékony megoldása érdekében. A jelentés összefoglaló része a 2006-ban kezelt ügyekről ad áttekintést, a 2. és 3. fejezet pedig részletesebben mutatja be és elemzi az ügyeket.

Számtalan pozitív eredmény – Legjobb gyakorlatnak minősülő ügyek

Az ügyekről készült és a jelentésben szereplő összefoglalókban számos példát találhatunk arra, hogy az EU intézményei hogyan tudnak pozitívan reagálni az általam tudomásukra hozott problémákra. Az éves jelentések történetében ezért most először hat „sztár” ügyet is bemutatok, amelyek kifejezetten jó példát adnak a kiemelni kívánt legjobb gyakorlatra. Ezek közé tartozik az az eset, amikor az Európai Bizottság beleegyezett abba, hogy egy állampolgár aggályait figyelembe véve felülvizsgálja az adatvédelmi irányelvről alkotott értelmezését; az Európai Beruházási Bank konstruktív válasza egy, a dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos esetben; valamint az Európai Parlament határozata, amellyel eltörölte a gyakornoki programjában való részvétel korhatárait. Ezen esetek kiemelésével a helyes igazgatás mintaértékű példáit szeretném megmutatni az EU valamennyi intézménye és szerve számára, hogy meríthessenek ezek szellemiségéből, és saját gyakorlataikat összemérhessék velük. Az ügyek bővebb ismertetése az alábbiakban következő összefoglalóban olvasható. A hat kiemelt eset a teljes jelentés D mellékletének tárgymutatójában is szerepel.

Néhány elmulasztott lehetőség

Amióta 2003. január 1-jén átvettem az Európai Ombudsman hivatalát, mindig törekedtem a szolgáltatási kultúra támogatására az uniós közigazgatásban, hiszen ez az állampolgárokat megillető minimum. A megfelelő ügyintézéshez való jog az EU Alapjogi Chartájában is szerepel, nekünk pedig kötelességünk tiszteletben tartani ezt az európai állampolgároknak tett ígéretet.

Amint azt már sokszor elmondtam, a közigazgatás polgárközpontúságának egyik fő mércéje az, ahogyan a panaszokra reagál. Bár számos területen sikerült fejlődést elérni, a 2006-os év sajnálatos módon mégis a kritikai észrevétellel lezárt esetek arányának növekedését, illetve a békés megoldással záródó esetek számának ugyanilyen jelentős mértékű csökkenését hozta magával. Hasonlóképpen sajnálatra méltó az Ombudsman ajánlástervezeteinek az intézmények általi elfogadásában és végrehajtásában tapasztalt alacsonyabb arány.

Ezt a fejleményt bárki aggasztónak találhatja, aki az Európai Unió és polgárai között jobb kapcsolatokat szeretne látni. A panaszbeadványok lehetőséget adnak a dolgok rendbehozatalára, és arra, hogy az érintett intézmény vagy szerv megmutassa: komolyan veszi az állampolgárok megfelelő ügyintézéshez való alapvető jogának tiszteletben tartását. Arról sem vagyok meggyőződve, hogy a polgárok könnyen el tudják fogadni az intézmények rendszeres nyilatkozatait, miszerint „közelebb szeretnének kerülni a polgárokhoz”, ismerve eközben azt a tényt, hogy ugyanezek az intézmények gyakran nem élnek az Ombudsman által a viszony javítására felkínált lehetőséggel.

Úgy tűnik, hogy a problémát részben az jelenti, hogy a megfelelő ügyintézés elve többet kíván az intézményektől és maguktól a köztisztviselőktől a törvénytelen magatartás pusztá elkerülésénél, de ezt az igazgatáson belül még nem mindenki értette meg és sajátította el teljes mélységében. Ezt a fontos pontot 2007-ben tovább fogom nyomatékosítani. Annak érdekében pedig, hogy biztosíthassam a vizsgálataim konkrét, tartós hatását, 2007-ben tanulmányokat kívánok készíteni és közreadni az összes, 2006-ban tett további észrevétel és kritikai észrevétel nyomon követéséről. Ennek az érintett intézményeket még inkább arra kellene ösztönöznie, hogy fejlesszék gyakorlatukat – az állampolgárok javára.

Együttműködés az intézményekkel a szolgáltatási kultúra támogatása jegyében

Az Ombudsman vizsgálatainak körülbelül 70%-a az Európai Bizottságra vonatkozott. Éppen ezért rendkívül fontos, hogy a Bizottság vezető szerepet vállaljon a szolgáltatási kultúra előmozdításában. Ez a cél lebegett a szemem előtt, amikor megkezdtem egy kétoldalú találkozóból álló ciklus szervezését az európai biztosok mindegyikével, annak érdekében, hogy nyomatékosítsam a megfelelő ügyintézés alapelveit, amelyekhez a Bizottság minden szintjén ragaszkodni kellene, továbbá kiemeljem azokat a területeket, amelyek a panaszbeadványok nyomán indult vizsgálataim szerint aggodalomra adnak okot. Az a nyíltság és elkötelezettség, amit az eddigi találkozókra részt vevő 11 biztos részéről tapasztaltam, egyértelműen mutatja, hogy nagyra értékelik a panaszokra adott konstruktív válaszokat. Az EU egyéb intézményeivel és szerveivel való találkozásaim hasonlóképpen biztató eredménnyel zárultak; ezekről részletesebben a jelentés 4. fejezete számol be.

A szubszidiaritás előmozdítása a jogorvoslatban

Tekintettel a hatáskörömön kívül eső panaszok magas éves arányára, 2006 során változatlanul törekedtem a szubszidiaritás ösztönzésére a jogorvoslatban. A panaszbeadványokkal hozzám fordulók közül sokan láthatólag nem ismerik a tagállamokon belül rendelkezésükre álló, nem bírósági jogorvoslati lehetőségeket, vagy nem tudják, hogy a panaszaik kezelésére akár olyan esetekben is a nemzeti vagy a regionális ombudsman lehet az illetékes, amelyek az uniós jogot is érintik. Az Ombudsmanok Európai Hálózata a segítség fő forrása ahhoz, hogy a nemzeti és regionális ombudsmanok a lehető leghatékonyabban tudják kezelni az EU-jogot érintő ügyeket. 2006-ban a hozzám beérkező panaszbeadványok több mint 75%-a kívül esett a hatáskörömön, többnyire azért, mert a tagállamok nemzeti vagy regionális igazgatásaira vonatkozott. Az ilyen esetek túlnyomó többségében az Ombudsmanok Európai Hálózatának egy másik tagja volt illetékes a panaszban tárgyalt ügy kezelésére. Minden ilyen esetben – a panaszos előzetes engedélyével – vagy közvetlenül továbbítottam a panaszt a megfelelő ombudsmannak, vagy tanácsot adtam a panaszosnak, hogy hová forduljon. Bár az ilyen továbbítás és tanácsadás kétségkívül nagy segítség az állampolgároknak, számukra nyilvánvalóan jobb lenne eleve a megfelelő ombudsmanhoz fordulni.

Célirányosabb kommunikációs stratégia

Ennek keretében az Ombudsmanok Európai Hálózatán keresztül azon dolgozunk, hogy az állampolgárokat az európai, nemzeti és regionális szinten elérhető jogorvoslat különféle módjairól szóló világos, közérthető tájékoztatás segítségével a megfelelő ombudsmanhoz irányítsuk. Ez az információ a nemzeti és regionális ombudsmanokhoz vezető, az elmúlt évben több mint 44 000 látogatót fogadó weboldalamon megtalálható linkeken, a kiadványaimban a hálózatról szereplő tájékoztatáson, illetve a tagállamokban tett tájékoztatási célú látogatások alkalmával az érintett

nemzeti vagy regionális ombudsmanokkal közösen tartott előadásainkon keresztül jut el a polgárokhoz.

A hálózat révén végzett tevékenységeken túlmenően általánosságban is fokoztuk kommunikációs erőfeszítéseinket. Az év folyamán három fő stratégiát fejlesztettünk ki a nyilvánosság elérésére: egy átfogó médiastratégiát, egy tervet az Ombudsman internet oldalainak radikális átalakítására, valamint egy alapos kutatásokkal alátámasztott koncepciót a potenciális panaszosok célzottabb megközelítésére és elérésére. Ez utóbbi kulcsfontosságú ahhoz, hogy a hatáskörömön kívül eső panaszok arányát csökkenteni lehessen. Az intézkedések háttérében minden esetben az a szándék állt, hogy mindazok, akiknek esetleg elfogadható panaszbeadványuk lenne az Európai Ombudsman számára, tisztában legyenek azzal, hogy ezt hogyan nyújthatják be; akiknek pedig a panaszuk kívül esik a hatáskörömön, ők is megtudják, hová forduljanak segítségért. Ezek a kommunikációs tevékenységek emellett segítettek megismertetni a széles nyilvánossággal az Európai Ombudsman szerepét az EU-közigazgatás elszámoltatásában.

Csapatépítő tréning

Mit jelent a megfelelő ügyintézés fogalmi, illetve eljárási szempontból; hogyan lehetne tovább erősíteni és támogatni a szolgáltatási kultúrát az Ombudsman hivatalán belül; hogyan érhető el az általában vett nyilvánosság, illetve hogyan lehet kisebb, speciális közönségcsoportokat célba venni: – 2006 októberében, az Európai Ombudsman legelső csapatépítő tréningjén többek között ezek a témák voltak terítéken. A tréning az önvizsgálat gyakorlását jelenti, egy intézmény teljes személyzetének részvételével, célja pedig az intézmény értékeinek és feladatainak jobb megismerése és elsajátítása, valamint ezek hatékony megvalósításának támogatása. A személyzet minden tagját arra biztatták, hogy legyen aktív részese a tanácskozásoknak, és bátran mondja el a véleményét a különböző vitapontokról. A tréning után általános egyetértés uralkodott arról, hogy ez a gyakorlat igen termékenynek és hasznosnak bizonyult, ezért érdemes megismételni.

A bevezetőben futólag említett tevékenységek mindegyikéről részletes ismertetés található az éves jelentésben, az Ombudsman munkájáról szóló rövidebb beszámoló pedig az Összefoglaló és statisztikák című, külön kiadványként is megjelenő részben olvasható. Remélem, hogy mindkét kiadvány teljes körű képet ad az Európai Ombudsman 2006-ban végzett munkájáról, és az olvasókat majd azon intézmény jobb megismerésére bátorítja, amelyet vezetni van szerencsém. A magam részéről nagy várakozásokkal nézek az újabb kihívásokkal teli, 2007-es év felé azzal a kettős céllal, hogy egyrészt az intézményekkel való együttműködés révén támogassam a megfelelő ügyintézés, másrészt pedig, hogy a kommunikációs törekvéseim átalakítása révén helyes, pontos formában tájékoztassam mindazokat, akiknek szükségük lehet az Európai Ombudsman szolgálataira, arról, hogy ezt hogyan vehetik igénybe.

Strasbourg, 2007. február 22.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

1 ÖSSZEFOGLALÓ

Az Európai Ombudsmannak az Európai Parlamenthez benyújtott tizenkettedik éves jelentése az Ombudsman 2006. évi tevékenységéről számol be. Ez a jelentés a P. Nikiforos DIAMANDOUROS – aki ombudsmani a tevékenységét 2003. április 1-jén kezdte meg – által betervezett negyedik éves jelentés.

A JELENTÉS FELÉPÍTÉSE

A jelentés hat fejezetből és négy mellékletből áll. A jelentés az Ombudsman személyes bevezetőjével kezdődik, amelyben áttekinti az év legfontosabb eseményeit és eredményeit, valamint kifejti az elkövetkező évekre vonatkozó elképzeléseit. Ez az összefoglaló képezi az első fejezetet.

A 2. fejezet arról számol be, hogy az Ombudsman milyen eljárást követ a panaszbeadványok elemzése és a vizsgálatok lefolytatása során. Áttekintést ad az év folyamán benyújtott panaszokról, beleértve egy tematikus elemzést a vizsgálatokat követően lezárt esetek eredményeiről. Ez az elemzés a legfontosabb jogi és ténymegállapításokról szól, amelyeket az Ombudsman 2006. évi határozatai tartalmaztak.

A 3. fejezet e határozatok összefoglalóiból tartalmaz válogatást, bemutatva a panaszokkal és a hivatalból indított vizsgálatokkal érintett témák és intézmények körét. A panaszokkal kapcsolatos határozatok összefoglalói először a ténymegállapítások és az eredmények típusai szerint, majd az érintett intézmény vagy szerv szerint vannak csoportosítva. A hivatalból indított vizsgálatok határozatainak összefoglalói, valamint a nemzeti és regionális ombudsmanokhoz benyújtott kérdésekből vett példák a fejezet végén szerepelnek.

A 4. fejezet az Európai Unió más intézményeivel és szerveivel fenntartott kapcsolatokkal foglalkozik. A fejezet az Ombudsman és az uniós intézmények, illetve szervek között fennálló konstruktív munkakapcsolatok értékeinek ismertetésével kezdődik, majd felsorolja azokat a különféle találkozókat és eseményeket, amelyek ebben a vonatkozásban történtek 2006-ban.

Az 5. fejezet az Európai Ombudsmannak az európai és azon kívüli nemzeti, regionális és helyi ombudsmanok közösségével fenntartott kapcsolatairól számol be. Részletesen leírja az Ombudsmanok Európai Hálózatának tevékenységeit és beszámol az Ombudsman szemináriumokon, konferenciákon és találkozókon való részvételéről.

A 6. fejezet áttekintést ad az Ombudsman kommunikációs tevékenységéről. A hat részre osztott fejezet beszámol az év legfontosabb eseményeiről, az Ombudsman tájékoztatási célú látogatásairól, a konferenciákról és találkozókról, amelyeken az Ombudsman és munkatársai részt vettek, a médiakapcsolatokról, a kiadványokról és az online kommunikációról.

Az A melléklet az Európai Ombudsman 2006-ban végzett munkájával kapcsolatos statisztikákat tartalmazza. A B és C melléklet az Ombudsman költségvetését, illetve személyzetét mutatja be. A D melléklet az ügyek iktatószáma, a témakör és az állítólagos hivatali visszasság típusa szerint csoportosítja a 3. fejezetben tárgyalt határozatokat. Ugyanígy található a „sztár” esetek és a 2006-ban kritikai észrevétellel lezárt összes ügy felsorolása.

KIVONAT

Az Európai Ombudsman feladata

Az Európai Ombudsman hivatalát mint az európai uniós állampolgárság egy elemét hozta létre a Maastrichti Szerződés. Az Ombudsman a közösségi intézmények és szervek tevékenysége – kivéve a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság igazságszolgáltatási tevékenységének ellátása – során felmerülő hivatali visszasságokkal kapcsolatos beadványokat vizsgálja. Az Ombudsman az Európai Parlament jóváhagyásával úgy határozta meg a „hivatali visszasság” fogalmát, hogy az magában foglalja az emberi jogokkal, és a jogállamisággal való visszaélést, valamint a helyes igazgatás elveinek betartását is.

A magánszemélyektől, cégektől és szervezetektől érkező panaszbeadványok kivizsgálása mellett az Ombudsman hivatalból is indít vizsgálatokat, találkozik az EU intézményeinek és szerveinek tagjaival és tisztviselőivel, és mindent megtesz annak érdekében, hogy a polgárok értesüljenek jogaikról és azok gyakorlásának mikéntjéről.

Panaszbeadványok és vizsgálatok 2006-ban

2006 során az Ombudsmanhoz 3 830 panaszbeadvány érkezett. Ez a 2005-ös évhez képest enyhe (2%-os) csökkenést jelent¹, ugyanakkor azonban meg is erősíti a panaszok számának stabilizálódását a 2004-ben elért, szokatlanul magas szinten. 2006-ban az összes panasz 57%-a érkezett be az Ombudsmanhoz elektronikus formában: e-mailben vagy az Ombudsman honlapján található panaszbeadvány kitöltése útján. A panaszbeadványokkal 3 619 esetben közvetlenül az állampolgárok éltek, szervezetektől vagy cégektől pedig 211 panasz érkezett.

Az esetek közel 70%-ában az Ombudsman segíteni tudott a panaszosnak az esettel kapcsolatos vizsgálat megindításával, annak az illetékes szervhez való áttételével, vagy arra irányuló tanácsadással, hogy hová kell fordulni a probléma gyors és hathatós megoldása érdekében.

Panaszbeadványok alapján összesen 258 új vizsgálat indult az év folyamán. Az Ombudsman ezen kívül kilenc vizsgálatot indított hivatalból. 2006-ban összesen 582 vizsgálat volt folyamatban, amelyek közül 315 esetet 2005-ből lett áthozva.

A korábbi évekhez hasonlóan a legtöbb vizsgálat – 387, azaz az összes vizsgálat 66%-a – az Európai Bizottsággal foglalkozott. Tekintve, hogy a Bizottság a legfőbb olyan közösségi intézmény, amely a polgárokra közvetlen hatással lévő határozatokat hoz, nem rendkívüli, hogy a polgárok panaszainak is elsődleges tárgya. A vizsgálat 74 esetben (az összes 13%-a) az Európai Közösségek Személyzeti Felvételi Hivatalával (EPSO) foglalkozott, 49 esetben (8%) az Európai Parlamenttel, 11 esetben (2%) pedig az Európai Unió Tanácsával.

A feltételezett hivatali visszasságok főbb típusai a következők voltak: az átláthatóság hiánya, beleértve a tájékoztatás megtagadását (az esetek 25%-a), méltánytalanság vagy hatalommal való visszaélés (19%), nem kielégítő eljárás (12%), elkerülhető késedelem (9%), hátrányos megkülönböztetés (9%), hanyagság (8%), jogi hiba (5%) és a kötelezettségek teljesítésének biztosítására irányuló eljárás elmulasztása, ami az Európai Bizottság által betöltendő „Szerződés őre” szerepkör elmulasztása a tagállamokkal szemben (4%).

Összesen 3 540 különböző tájékoztatást kérő e-mail érkezett, szemben a 2005-re és 2004-re jellemző körülbelül 3 200-zal. Mindegyik e-mail személyre szóló választ kapott az Ombudsman személyzetének egy megfelelő tagjától.

¹ Meg kell jegyezni, hogy 2006-ban 281 panasz érkezett ugyanabban a tárgyban, míg 2005-ben az ugyanarra a tárgyra vonatkozó panaszok száma 335 volt.

Az Ombudsman vizsgálatainak eredménye

2006-ban az Ombudsman 250 vizsgálatot zárt le, amelyek közül 247 panaszokhoz kapcsolódott, három esetben pedig hivatalból indult vizsgálat. A ténymegállapítások áttekintése alább olvasható.

Nem történt hivatali visszásság

95 esetben az Ombudsman vizsgálata nem tárt fel hivatali visszásságot. Ez nem feltétlenül jelent negatív eredményt a panaszos számára, mivel legalább részletes magyarázatot kapott az érintett intézmény vagy szerv ténykedésével kapcsolatban, és megismerhette az Ombudsman álláspontját az ügyről. A következő példák azon 2006-os ügyek közé tartoznak, amelyekben az Ombudsman nem állapított meg hivatali visszásságot:

- Az Ombudsmanhoz panasz érkezett azzal kapcsolatban, ahogyan az Európai Beruházási Bank (EBB) kezelte egy csehországi projekt esetleges finanszírozására vonatkozó információkérését. Az információkérésre adott első válaszában az EBB általánosságban megállapította, hogy a hozzáférés megtagadása összhangban volt az adott időpontban hatályban lévő politikájával és szabályaival. Az Ombudsman vizsgálata folyamán még ennél konkrétabb magyarázatot is adott, hivatkozva a közérdekre a nemzetközi kapcsolatokat illetően. Az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy az EBB nem sértette meg az információkhoz való hozzáférésre vonatkozó saját szabályait, így azzal a megállapítással zárta az ügyet, hogy nem történt hivatali visszásság. Mindazonáltal a jövőre nézve arra biztatta az EBB-t, hogy amennyiben megtagadja a tájékoztatást, azt egészítse ki egy megfelelő magyarázattal az elutasítás okairól, az információt kérő személynek címezve, mielőtt még a probléma abba a szakaszba ér, hogy az Ombudsmanhoz intézett panasz lesz belőle. (3501/2004/PB)
- Az Európai Közösségek Személyzeti Felvételi Hivatala (EPSO) által szervezett nyílt versenyvizsga egy résztvevője arról tett panaszt az Ombudsmannál, hogy a versenyvizsga nem volt eléggé átláthatóan és jól megszervezve, és a továbbjutáshoz szükséges tesztekre való jelentkezés határidejét nem tartották tiszteletben. A vizsgálatot követően az Ombudsman megállapította, hogy az EPSO rendszeresen, a szándéknyilatkozat benyújtására vonatkozó felhívásnak megfelelően tájékoztatta a jelölteket a felvételi eljárás egymást követő szakaszairól. Megállapította, hogy az EPSO által közölt információ világos és helytálló volt, és hivatali visszásság nem történt. (472/2006/DK)
- Egy svéd fordítóiroda az Európai Bíróság által kiadott pályázati felhívás miatt nyújtott be panaszbeadványt az Ombudsmanhoz. A felhívásban szerepelt egy, az eredeti hirdetésben nem említett követelmény, amelynek az iroda nem tudott eleget tenni. Az Ombudsman megállapította, hogy a vonatkozó szabályok szerint bizonyos követelményeket elég csak a pályázati felhívásban megnevezni, és nem szükséges a hirdetésben is szerepelniük. Megállapította, hogy a Bíróság – a panaszos állításával ellentétben – nem változtatott a feltételeken az eljárás során, tehát nem történt hivatali visszásság. (2523/2005/TN)

Még ha az Ombudsman nem is állapít meg hivatali visszásságot, az eset az érintett intézmény vagy szerv számára felvethet egy lehetőséget az ügyintézés minőségének jövőbeni javítása érdekében. Ilyen esetekben az Ombudsman további észrevételt tesz, mint ahogy például a következő esetekben is történt:

- Az Ombudsman nem állapított meg hivatali visszásságot a Parlament arra vonatkozó határozata tekintetében, hogy egy ajánlati felhívást követően elutasította a panaszos pályázatát. Ugyanakkor felhívta a Parlament figyelmét arra a nyilatkozatra, amelyet az ajánlati felhívásos eljárásokban való mérlegelési jogkörével kapcsolatban tett. Az Ombudsman rámutatott, hogy a nyilatkozat mintha e tekintetben nem lenne összhangban az ajánlati felhívással, illetve a megfelelő ügyintézés alapelveivel a mérlegelési jogkör gyakorlását illetően. (1315/2005/BB)
- Az Ombudsman azt javasolta az Európai Közösségek Személyzeti Felvételi Hivatalának (EPSO), hogy minden olyan esetben, amikor a kinevezésre jogosult hatóság arra számít, hogy a Személyzeti Szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése szerinti fellebbezésre az előírt négy

hónapos határidő lejártá után ad választ, küldjön egy halasztó jellegű értesítést a végső válasz megérkezéséig. Ez a javaslat egy olyan jelölttől beérkezett panasz vizsgálata után született, akinek egy nyílt versenyvizsgán nem sikerült megfelelnie. Az EPSO ebben a konkrét esetben sajnálatát fejezte ki a késelem miatt. Az Ombudsman a panaszbeadvány adta lehetőséget kihasználva világossá tette, hogy felhatalmazása van megvizsgálni a felvételi tanács döntésének jogosságát. Az EPSO kétségbe vonta az Ombudsman ez irányú hatáskörét ebben az esetben. (1217/2004/OV)

Az intézmények által rendezett ügyek és békés megoldások

Amikor csak lehetséges, az Ombudsman igyekszik mindent egybevetve pozitív, a panaszos és az érintett intézmény számára is meglegedést nyújtó eredményre jutni. A Közösség intézményeinek és szerveinek együttműködése elengedhetetlen az ilyen eredmények eléréséhez, amelyek viszont segítenek javítani az intézmények és a polgárok közötti kapcsolatokat, és elkerülhetővé tehetik, hogy drága és időigényes pereskedésre legyen szükség.

2006-ban 64 esetet zárt le maga az érintett intézmény vagy szerv az Ombudsmanhoz érkezett panasz után. Ezek közé tartoznak az alábbiak:

- A Bizottság rendezte a Berlin (Németország) és Halton (Egyesült Királyság) közötti diákcsereprogramhoz kapcsolódó, késelemes kifizetést érintő ügyet, miután egy berlini hatóság panasszal élt az Ombudsmannál. A Bizottság emellett bejelentette, hogy a lépéseket tett a testvérvárosi ügyek kezelésének javítása érdekében. Az Ombudsman üdvözölte ezt a választ, hozzátéve, hogy ilyen esetekben a kamatfizetés is helyénvaló lenne. (3172/2005/WP)
- A Bizottság beleegyezett egy tisztviselő bérhátralékának kifizetésébe, miután az Ombudsman kivizsgálta az ügyet. A tisztviselő nem sokkal a munka megkezdése után megbetegedett, és végül rokkantsági nyugdíjat ítétek meg neki. A Bizottság hosszabb ideig megtagadta a kifizetést, arra hivatkozva, hogy a tisztviselő nem szolgáltatott semmilyen bizonyítékot arról, hogy távolléte orvosilag igazolt volt. Az Ombudsman vizsgálatának eredményeképpen a Bizottság beleegyezett a bérhátralék és a panaszos által igényelt kamat kifizetésébe. (106/2005/TN)
- A Régiók Bizottsága megtérítette egy jelölt állásinterjúhoz kapcsolódó útiköltségeit, és beleegyezett a kamatfizetésbe, miután az Ombudsman megvizsgálta az ügyet. Válaszul a panaszos igényére, miszerint javítani kellene a költségtérítési eljárást, a Bizottság azt állította, hogy a késelem kivételes körülményekből eredt és eljárásai nem szorulnak felülvizsgálatra. Az Ombudsman egy további észrevételben utalt rá, hogy a Bizottság ügyintézési színvonala tovább javulhatna, ha szisztematikusan nyomon követné a kifizetési aktákat, mint például a szóban forgót. Ez történhetne úgy, hogy a pályázókkal felveszik a kapcsolatot, ha bizonyos szükséges dokumentumok hiányoznak, késelem esetén pedig folyamatosan tájékoztatják őket a késésről és annak okairól. (800/2006/WP)

Az Ombudsman, amikor a vizsgálat nyomán hivatali visszásságot állapít meg, minden lehetséges esetben megpróbál békés megoldásra jutni. Néha békés megoldás születhet azáltal, hogy az adott intézmény vagy szerv jóvátételt ajánl fel a panaszosnak. Bármely ilyen ajánlat *ex gratia* történik: vagyis jogi felelősség elismerése és precedens teremtése nélkül.

2006-ban 28 békés megoldásra született javaslat. Három esetet – ebből két esetben az előterjesztés 2005-ben történt – az Ombudsman év folyamán azután zárt le, hogy békés megoldás született. 2006 végén 27 békés megoldásra irányuló előterjesztés még mindig vizsgálati szakaszban volt. A 2006-ban született békés megoldások között szerepeltek a következők:

- Az Ombudsmannál tett panaszt követően az Európai Beruházási Bank (EBB) részleges nyilvános hozzáférést biztosított egy auditjelentéshez. Ezen túlmenően beleegyezett abba, hogy a szóban forgó cégnek privát hozzáférést biztosítson a jelentésnek kifejezetten azt a cégcsoportot

érintő részeihez, amelyhez a cég tartozik. A jelentés egy EU-s finanszírozású afrikai projektre vonatkozott, amelyben az említett cégcsoport részt vett. Az EBB kezdetben megtagadta a jelentéshez való hozzáférést. Az Ombudsman üdvözölte az EBB konstruktív hozzáállását, mint a dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos ügyek mintapéldáját a jövőre nézve. (1776/2005/GG)

- Egy német állampolgár panasa nyomán a Bizottság beleegyezett az európai adatvédelmi irányelvről² alkotott értelmezésének felülvizsgálatába. A panaszos szerint Hamburg tartomány hatóságai jogellenesen adtak át személyes adatokat vállalkozások részére, miközben tudatában voltak annak, hogy utóbbiak az adatokat direkt marketing célokra fogják felhasználni. A Bizottság kezdetben azt állította, hogy az adatvédelmi irányelv ilyen eshetőségre nem biztosít védelmet. Az Ombudsman beavatkozása után beleegyezett véleménye felülvizsgálatába. (2467/2004/PB)
- Miután az Ombudsman beavatkozott az ügybe, az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség (EASA) beleegyezett, hogy lemond a panaszosnak kifizetett juttatások tervezett behajtásáról. Az Ombudsman azt állapította meg, hogy az EASA nem adott teljes körű tájékoztatást a panaszosnak, ezáltal félrevezethette, ezért békés megoldásként azt javasolta az EASA-nak, hogy a juttatások legalább egy része esetében fontolja meg a behajtás törlését. Az EASA fenntartotta véleményét, miszerint nem történt hivatali visszásság, de „tekintettel az ügy egyedi jellegére, valamint messzemenően tiszteletben tartva az Ombudsman véleményét”, lemondott a teljes behajtásról. (1729/2005/(PB)JF)

Kritikai észrevételek, ajánlástervezetek és külön jelentések

Ha nincs lehetőség békés megoldásra, illetve ha ezt a megoldást nem sikerül elérni, az Ombudsman az érintett intézményhez vagy szervhez intézett kritikai észrevétellel, vagy ajánlástervezettel zárhatja le az ügyet.

Az Ombudsman általában akkor tesz kritikai észrevételt, ha (i) az érintett intézménynek már nem áll módjában a hivatali visszásságot megváltoztatni, vagy (ii) a hivatali visszásság nem jár általános következményekkel, és ezért (iii) az Ombudsman részéről további intézkedésre nincs szükség. A kritikai észrevétel megerősíti a panaszos számára, hogy panasa indokolt volt, és jelzi az adott intézménynek vagy szervnek, hogy mit tett helytelenül, ezzel elősegítve, hogy a jövőben elkerüljék a hivatali visszásságokat. 2006-ban az Ombudsman 41 vizsgálatot zárt le kritikai észrevétellel. Például:

- Az Ombudsman bírálta a Bizottságot, amiért nem tesz további lépéseket, hogy rákényszerítse Németországot az Európai Bíróság által a német csomagolási rendeletre vonatkozóan hozott ítélet betartására. Erre azt követően került sor, hogy a Bizottság ez ügyben tanúsított tétlenségéről számos európai italgártótól érkezett panasz. A Bíróság úgy döntött, hogy a német csomagolási rendelet bizonyos italok esetében akadályozza a Közösségen belüli kereskedelmet. Tekintettel arra a tényre, hogy a német rendeletre vonatkozó jogsértési eljárások közül egy még mindig folyamatban volt, az Ombudsman úgy vélte, hogy a kritikai észrevételben megfogalmazott álláspontja a Bizottság számára hasznos lehet az említett eljárással összefüggésben. (1037/2005 GG)
- Az Ombudsman bírálta az EPSO-t, amiért az elmulasztotta megadni a kért tájékoztatást egy nyílt versenyvizsga egyik jelöltjének, hogy ezáltal segítsen neki megérteni a sikertelen fordítási vizsgájára kapott osztályzatait. Az EPSO nem érvelt azzal, hogy a kívánt tájékoztatás túlzott adminisztratív terhet jelentett volna számára, és semmilyen más érvényes okot sem jelölt meg, amely megmagyarázná a panaszos tájékoztatásának elmulasztását. (674/2004/PB)
- Az Ombudsman bírálta a Bizottságot amiatt, hogy a Föld Barátai (Friends of the Earth) környezetvédelmi nem kormányzati szervezettől megtagadta a dokumentumokhoz való

²

Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EGK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, HL 1995. L 281., 31. o.

hozzáferést. A szóban forgó dokumentumok a géntechnológiával módosított (GM) élelmiszerek biztonságosságával kapcsolatos tudományos kérdésekről szóltak, amelyeket a Bizottság nyújtott be a Kereskedelmi Világszervezetnek. Emlékeztetve arra, hogy a nyilvános hozzáféris alóli kivételeket meg kell magyarázni és szigorúan kell alkalmazni, az Ombudsman azt állapította meg, hogy a Bizottság ebben az esetben megengedhetetlenül tágan értelmezte a vonatkozó rendelkezéseket. (582/2005/PB)

Fontos, hogy az intézmények és szervek figyelembe vegyék az Ombudsman kritikai észrevételeit, és megtegyék a megfelelő lépéseket a fennálló problémák megoldása és a hivatali visszasságok elkerülése érdekében. 2007 folyamán az Ombudsman vizsgálatot kíván folytatni és közzétenni a 2006-ban az érintett intézmények részéről tett összes kritikai észrevétel nyomon követéséről. Hasonló tanulmány fog készülni annak a 38 ügynek a nyomon követéséről is, amelyekről 2006-ban további észrevétel született.

Olyan esetekben, amikor az Ombudsman részéről szükségesnek tűnik az utólagos nyomon követés, azaz ha az érintett intézmény még megszüntetheti a hivatali visszasságot, vagy ha a hivatali visszasság különösen súlyos vagy általános következményekkel jár, az Ombudsman általános ajánlástervezetet készít az érintett intézménynek vagy szervnek, amelynek három hónapon belül részletes véleményben kell válaszolnia az Ombudsmannak.

2006 során 13 ajánlástervezet született. További tíz 2005-ös ajánlástervezet 2006-ban vezetett határozatokhoz. Az Ombudsman négy ügyet zárt le az év során úgy, hogy ajánlástervezetét az intézmény elfogadta. Két eset az Európai Parlamentnek benyújtott külön jelentést eredményezett. Kilenc másik esetet más okok miatt zárt le. 2006 végén kilenc ajánlástervezet még mindig vizsgálat tárgyát képezte, köztük egy 2004-es is. A 2006-ban született ajánlástervezetek közé tartoztak a következők:

- Az Ombudsman sürgette a Bizottságot, hogy a lehető leggyorsabban foglalkozzon az európai munkaidő-irányelvről szóló panasszal. Egy német orvos panaszában azt állította, hogy Németország az orvosok kórházi munkájának és ügyeleti idejének tekintetében megsérti az irányelvet. A Bizottság azzal érvelt, hogy az irányelv módosítása folyamatban van. Az Ombudsman azonban úgy találta, hogy a Bizottságnak nincs joga határozatlan időre elhalasztani a panasz kezelését azon az alapon, hogy az irányelvet valamikor a későbbiekben módosíthatják. (3453/2005/GG)
- Az Ombudsman felszólította a Bizottságot, hogy helyesbítse a légi utasok jogairól szóló, szórólapokon, plakátokon és videóbemutatókban szereplő pontatlan, félrevezető információt. Ennek az előzménye két légitársaság-szövetség panasza volt. A szövetségek bíralták a Bizottság által közzétett információt az utasok kártérítéshez és segítségnyújtáshoz való jogairól a beszállás megtagadása, járatörítés vagy hosszú késések esetén. Bár az Ombudsman nem találta indokoltnak a panaszosok valamennyi állítását, felfedezett néhány pontatlan és félrevezető mondatot a tájékoztató anyagban, ezért felkérte a Bizottságot ezek helyesbítésére. (1475/2005/(IP)GG és 1476/2005/(BB)GG)

A Bizottságnak az Ombudsman ajánlástervezetéről készült részletes véleményét a 3453/2005/GG ügy esetében 2006. decemberében, az 1475/2005/(IP)GG és az 1476/2005/(BB)GG ügy esetében pedig 2007. márciusában kellett volna leadnia. Tekintve, hogy ezek a vizsgálatok 2006 végén még nem kerültek lezárásra, nem szerepelnek e jelentés 3. fejezetében.

A 2006-ban elfogadott ajánlástervezetek közé tartoztak a következők:

- A Bizottság elfogadta az Ombudsman megállapítását, miszerint a helyes hivatali gyakorlat megkövetelte volna, hogy törekedjen az egyik német regionális parlamenti bizottsági ülésen elhangzott nyilatkozatok tisztázására, és igazolja ez irányú erőfeszítéseit. Erre egy ajánlástervezet nyomán került sor, amelyben az Ombudsman sürgette, hogy a Bizottság tegye meg a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy megbizonyosodjon arról, hogy egy állami tulajdonú németországi vállalat eladása valóban tartalmazott-e állami támogatásnak minősülő elemeket. A panaszos szerint ez szükségessé tenné a regionális parlamenti bizottsági ülésen

elhangozott azon nyilatkozatok tisztázását, amelyek állami támogatás jelenlétére utaltak. (642/2004/GG)

- A Bizottság elfogadott egy ajánlástervezetet, amelyben az Ombudsman arra szólította fel, hogy a lehető leghamarabb fogadjon el határozatot a panaszos jogsértési panaszáról, és határozatát közölje a panaszossal. Az Ombudsman egy dán autókereskedő kereste meg azzal az állítással, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben arra vonatkozó kötelezettségvállalását, miszerint az importált autók adóztatásával kapcsolatos panaszáról megállapodásra jut. (956/2004/PB)

Ha egy közösségi intézmény vagy szerv nem válaszol megfelelően egy ajánlástervezetre, az Ombudsman külön jelentést küldhet az Európai Parlamentnek. Ez az Ombudsman végső fegyvere és ez az utolsó lényeges lépés, amelyet egy ügygel kapcsolatban tehet, hiszen egy állásfoglalás elfogadása és a Parlament hatáskörének gyakorlása a Parlament politikai ítéletének kérdése. 2006-ban két külön jelentés született:

- Az Ombudsman felszólította a Tanácsot, hogy gondolja át újra az EU-elnökségek weboldalán használt nyelvek megválasztásának kérdését. Erre egy német szövetségtől érkezett panasz nyomán került sor, amely szerint ezeknek az oldalaknak az angol és a francia mellett németül is elérhetőnek kellene lenniük. A Tanács azzal érvelt, hogy a weboldalért kizárólag az elnökséget adó tagállam felel. Az Ombudsman ezzel nem értett egyet, és miután a Tanács elutasította az ajánlástervezetét, az Európai Parlament elé terjesztette a kérdést. (1487/2005/GG)
- A Parlamenthez intézett külön jelentésében az Ombudsman azt állította, hogy a Bizottság állítása – miszerint nem tud politikai konszenzusra jutni a továbbhaladás módjáról – nem mentesíti a jogsértési panaszbeadványok megfelelő kezelésére vonatkozó kötelezettsége alól. A Bizottságnál egy német sportfogadási szolgáltató tett panaszt azt követően, hogy a német hatóságok elrendelték szolgáltatásainak leállítását, és ezáltal vállalkozásának bezárására kényszerítették. A panaszos álláspontja szerint ezzel megsértették a szolgáltatásnyújtás szabadságát. A külön jelentés benyújtását követően a Bizottság arról tájékoztatta a Parlamentet és az Ombudsman, hogy meghozta határozatát a jogsértési panaszbeadványról. (289/2005 GG)

Hivatalból indított vizsgálatok

Az Ombudsman hivatalból indított vizsgálatok kezdeményezésére vonatkozó hatáskörével két fő esetben élhet. Mindenekelőtt ha olyan hivatali visszasságot szeretne megvizsgálni, ahol a panaszt egy illetéktelen személy tette (pl. ha a panaszos nem állampolgára vagy állandó lakosa az Uniónak, vagy nem létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező jogi személy valamelyik tagállamban). Öt ilyen, hivatalból indított vizsgálat kezdődött 2006-ban. Az Ombudsman hivatalból indított vizsgálatokra vonatkozó hatáskörével élhet annak érdekében is, hogy elősegítse az intézményekben előforduló, szisztematikusan tűnő hibák megoldását. 2006-ban négy alkalommal járt el így, köztük a következő két esetben:

- Az Ombudsman felkérte a Bizottságot, hogy vizsgálja ki a mediáció fokozott igénybevételének lehetőségét az általa finanszírozott szerződések keretében felmerült vitákban. A Bizottság pozitívan reagált, és kötelezettséget vállalt a vitarendezés alternatív módszereinek alkalmazására a jövőben, amihez a szabványos közbeszerzési szerződéseit kiegészítette egy opcionális záradékkal a mediációról. A vizsgálat lezárásakor az Ombudsman arra kérte a Bizottságot, hogy 2007. június 30-ig adjon nyomon követő tájékoztatást mind a mediációról, mind az intézmények az iránti törekvéséről, hogy a mediáció használatát a támogatásokról szóló vitákra is kiterjesszék. Az Ombudsman ugyancsak hangsúlyozta annak fontosságát, hogy a mediáció igénybevételét a vállalkozók és alvállalkozóik között felmerülő konfliktusokban is ajánlják fel. (OI/1/2006/TN)
- 2006. januárban az Ombudsman hivatalból vizsgálatot indított az Európai Parlamentnek a gyakornoki programjában való részvétel felső korhatárára vonatkozó szabályaival és politikájával kapcsolatban. Az Ombudsman ajánlásaiban a következőkre hivatkozott: (i) az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikke a megkülönböztetésmentességről, (ii) az Európai Bíróság közelmúltbeli joggyakorlata, amely szerint az életkoron alapuló megkülönböztetés

tilalmának elve a közösségi jog egyik általános alapelve és (iii) az Ombudsman által tett ajánlás nyomán született bizottsági határozat a gyakornoki programjában alkalmazott korhatárok eltörléséről. A Parlament tájékoztatta az Ombudsmant, hogy 2006. február 15-től gyakornoki programja tekintetében már nem alkalmaz felső korhatárt. (OI/3/2006/BB)

A legjobb gyakorlatot példázó „sztár” ügyek

Az **Európai Bizottság** fent említett válasza az Ombudsman hivatalból indított, a mediációra vonatkozó vizsgálatára (OI/1/2006/TN), valamint az **Európai Parlament** válasza az életkoron alapuló esetleges megkülönböztetésről szóló, hivatalból indított vizsgálatra (OI/3/2006/BB) jó példaként szemléltetik azt a legjobb gyakorlatot, amely helyet biztosít számukra az Ombudsman 2006-os éves jelentésében bemutatott „sztár” ügyek sorában. Az EU más intézményei és szervei számára szintén mintául szolgálhatnak a tekintetben, hogy hogyan lehet a legjobban reagálni az Ombudsman által felvetett kérdésekre. A Bizottság az Ombudsmannal való konstruktív együttműködés iránti hajlandóságát a fent említett esetben a továbbiakban azzal is demonstrálta, hogy beleegyezett az európai adatvédelmi irányelvről alkotott értelmezésének felülvizsgálatába (2467/2004/PB). Az Ombudsman érveinek és a panaszos aggályainak figyelembevétele révén bemutatta, hogy készséggel állítja az állampolgárt tevékenységeinek középpontjába. Az Ombudsman dicséretre méltónak találta ezt a hozzáállást.

Az intézményektől kapott konstruktív válasz másik példája 2006-ban a fent említett 106/2005/TN eset volt, amikor a Bizottság beleegyezett az egyik tisztviselőjét munkabére részeként megillető hátralék rendezésébe, valamint a kamatfizetésbe. Az **Európai Repülésbiztonsági Ügynökség** (EASA) igazi szolgáltatási kultúráról tett tanúbizonyságot, amikor – bár fenntartotta véleményét, miszerint nem történt hivatali visszasság – beleegyezett az Ombudsman békés megoldásába (lásd a fenti 1729/2005/JF esetet). Végezetül pedig, az az innovatív hozzáállás, amellyel az **Európai Beruházási Bank** (EBB) eleget tett a panaszos auditjelentéshez való hozzáférés iránti kérésének az 1776/2005/GG esetben, egyidejűleg tiszteletben tartva a harmadik felek jogos érdekeit, a panaszokra adott válasz olyan példáját mutatja, amely a dokumentumokhoz való hozzáférés jövőbeni esetei számára mintául szolgálhatna.

További elemzés

Az éves jelentés 2. fejezetének utolsó része ezekről és más esetekről ad áttekintést, a következő tematikus kategóriák szempontjából: (i) nyitottság, a dokumentumokhoz való hozzáférést is beleértve, illetve adatvédelem; (ii) a Bizottság mint „a Szerződés őre”; (iii) pályázatok, szerződések és támogatások; valamint (iv) személyzeti ügyek, a felvételt is beleértve.

A jelentés 3. fejezete, az összesen 250 olyan határozatból, amelyekkel 2006-ban ügyeket zártak le, 59 határozat összefoglalóját tartalmazza. Az összefoglalók felvonultatják az Ombudsman vizsgálatai által érintett témák és intézmények teljes skáláját, valamint a ténymegállapítások különböző típusait.

Az eseteket lezáró határozatokat általában közzéteszik az Ombudsman weboldalán (<http://www.ombudsman.europa.eu>) angolul és a panaszos nyelvén, amennyiben az az angoltól eltérő.

Kapcsolatok az EU intézményeivel és szerveivel

A konstruktív munkakapcsolatok az EU intézményeivel és szerveivel elengedhetetlenek az Ombudsman számára annak érdekében, hogy munkájával hatékonyan szolgálhassa a polgárokat. Az együttműködés rendszeres találkozók és közös események formájában valósul meg. Az Ombudsman az ilyen találkozókra kínáló alkalmat fel szokta használni annak kifejtésére, hogy hivatala milyen szerepet játszik az intézményeken és szerveken belüli helyes igazgatás előmozdításában.

2006-ban különösen nagy jelentősége volt az európai biztosokkal tartott kétoldalú találkozónak, amelyek alkalmával megvitatták az Ombudsman vizsgálatainak kezelésére szolgáló új, 2005. novemberben bevezetett bizottsági eljárás működését. Az Ombudsman júniusban ugyancsak nagyon eredményes találkozót zárt az Ombudsman vizsgálatainak kezelésében a koordinációért

felelős bizottsági személyzettel. Mindezen találkozók előmozdításának kulcsfigurája Margot WALLSTRÖM, a Bizottság alelnöke volt – aki többek között az Ombudsmannal való kapcsolatokért felel –, valamint Catherine DAY, a Bizottság főtárgya. WALLSTRÖM asszony decemberben Strasbourgban az Ombudsman személyzetéhez is szólt, beszámolva azokról az erőfeszítésekről, amelyekkel a Bizottság az állampolgárokhoz fűződő kapcsolatokat próbálja javítani.

Az Ombudsman 2006-ban további erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy a parlamenti képviselőkkel építő szellemű munkakapcsolatokat alakítson ki. A képviselőkkel tartott egyéni találkozók sora mellett az Ombudsman a 2006. év folyamán négy alkalommal vett részt a Petíciós Bizottság ülésein, ahol bemutatta éves jelentését és a különféle témakörökről szóló külön jelentéseit. A bizottság kérésére az Ombudsman személyzetének egy tagjával képviseltette magát a bizottság által az év folyamán tartott ülések mindegyikén.

Az Ombudsman 2006-ban tovább folytatta a többi intézmény és szerv megkeresését. Márciusban Luxemburgban találkozott az Európai Bíróság, az Elsőfokú Bíróság és a Közszolgálati Törvényszék elnökeivel, a Számvevőszék elnökével, valamint az Európai Beruházási Bank elnökével. Októberben Görögországban az Európai Újjáépítési Ügynökség és az Európai Szakképzés-fejlesztési Központ igazgatóival találkozott. Az év folyamán az európai intézményeknél dolgozó személyzet különféle csoportjainak tartott előadásokat Brüsszelben, Luxemburgban és Strasbourgban.

Annak érdekében, hogy az állampolgárok számára a lehető legjobb szolgáltatást tudja biztosítani, az Ombudsman 2006 során számos fontos megállapodást írt alá.

Márciusban új megállapodást írt alá a Parlamenttel az együttműködésről olyan területeken, mint az építéspolitikai, az információs technológia és a kommunikáció. Az új megállapodás révén az Ombudsman a hivatala által biztosított erőforrásokat a lehető leghatékonyabban használhatja fel, ugyanakkor a megállapodás a munkájában teljes autonómiát biztosít számára.

A 2006-ban aláírt fontos megállapodások közé tartozik az Európai Adatvédelmi Biztossal kötött egyetértési nyilatkozat is. A megállapodás célja, hogy biztosítsák az adatvédelemmel kapcsolatos panaszok következetes kezelését, egyszersmind elkerüljék az eljárások felesleges kettőződését. Az Ombudsman és Peter HUSTINX úr, az Adatvédelmi Biztos november 30-án Brüsszelben írta alá az egyetértési nyilatkozatot³.

Ugyanazon nap korábbi órájában az Ombudsman a spanyol kormánnyal is aláírt egy megállapodást, amely lehetővé teszi az állampolgárok számára, hogy az Európai Ombudsmannak szóló panaszait Spanyolország bármelyik hivatalos nyelvén tegyék meg (baszk, katalán/valenciai, galíciai). A megállapodás aláírásával az Ombudsman összhangba hozta gyakorlatát az EU Tanácsának 2005. júniusi következtetéseivel, amely előírta e nyelvek használatát, hogy így segítse a spanyol polgárok kommunikációját az EU-s intézményekkel. A spanyol kormány nevében Spanyolország állandó EU-képviselője, Carlos BASTARRECHE SAGÜES nagykövet írta alá a megállapodást.

Kapcsolat az ombudsmanokkal és a hasonló funkciót betöltő szervekkel

Az Európai Ombudsman szoros együttműködést folytat nemzeti, helyi és regionális szinten dolgozó kollégáival, hogy biztosítsa a polgárok panaszainak gyors és hatékony kezelését. Ez különösen fontos, tekintve, hogy sok panaszos olyankor is az Európai Ombudsmanhoz fordul, amikor a nemzeti, regionális vagy helyi igazgatással támad problémájuk. Sok esetben az adott országban dolgozó ombudsman tud erre hatékony jogorvoslatot nyújtani. Az együttműködés ugyancsak létfontosságú az ombudsmanok világában bekövetkező jelentős fejlemények nyomán követése, az uniós jogszabályokról folytatott információcsere és a legjobb gyakorlat megosztása szempontjából. Erre az együttműködésre legnagyobb mértékben az Ombudsmanok Európai Hálózatának égisze alatt kerül sor, bár az Európai Ombudsman a hálózaton kívül rendezett konferenciákon, szemináriumokon és találkozókön szintén részt vesz.

³

Egyetértési nyilatkozat az Európai Ombudsman és az Európai Adatvédelmi Biztos között; HL 2007. C 27., 21. o.

Az Ombudsmanok Európai Hálózata

Az Ombudsmanok Európai Hálózata ma már közel 90 hivatalt ölel fel 31 országban, nemzeti és regionális szinten az Unión belül és nemzeti szinten az uniós tagjelölt országokban, valamint Norvégiában és Izlandon. A Hálózat hatásos együttműködési mechanizmusként működik közre az esetek kezelésében. Lehetőség szerint az Európai Ombudsman közvetlenül a nemzeti és regionális ombudsmanokhoz továbbítja az ügyeket, vagy ennek megfelelő tanácsot ad a panaszosnak. 2006-ban az ombudsman 828 panaszosnak tanácsolta, hogy forduljon a nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz, és 363 panaszt (amelyek közül 270 ugyanarra a tárgyra vonatkozott) továbbított közvetlenül az illetékes ombudsmanhoz.

A Hálózaton keresztül történő rendszeres információcsere mellett létezik egy külön eljárás is, amelynek segítségével a nemzeti vagy regionális ombudsmanok írásbeli választ kérhetnek az uniós jogszabályokkal és azok értelmezésével kapcsolatos kérdéseikre, az egyedi esetek kezelése során felmerülő kérdéseiket is beleértve. Az Európai Ombudsman vagy közvetlenül válaszol, vagy – ha az alkalmasabb – megválaszolásra átirányítja a kérdést az EU valamely másik intézményének vagy szervének. 2006-ban két kérdés érkezett (egy nemzeti, egy pedig regionális ombudsmanoktól) és hármát sikerült lezárni (köztük két olyat, amelyeket 2005-ből hoztak át). A kérdéseket részletesen a 3. fejezet ismerteti.

A Hálózat ugyanilyen aktív a tapasztalatok és a legjobb gyakorlat megosztásában; ezeket a célokat több, különféle módon próbálja elérni: szemináriumokon és találkozókön keresztül, valamint egy rendszeres hírlevél, egy elektronikus vitafórum és egy napi elektronikus hírszolgálat segítségével.

A nemzeti, illetve a regionális ombudsmanok szemináriumait felváltva rendezik meg két évente, az Európai Ombudsman és a nemzeti, illetve regionális szinten dolgozó kollégái közös szervezésében. A regionális ombudsmanok ötödik szemináriumára november 19–21. között Londonban került sor, az angliai önkormányzati ombudsman, Tony REDMOND és az Európai Ombudsman szervezésében. Az eseményen körülbelül 80 résztvevő jelent meg, mind a hat olyan országból, ahol vannak regionális szintű ombudsmanok (konkrétan Belgiumból, Németországból, Spanyolországból, Olaszországból, Ausztriából és az Egyesült Királyságból⁴). A szeminárium témája a következőképpen szólt: „Együttműködés a megfelelő ügyintézés támogatása és az állampolgári jogok védelme érdekében az EU-ban”. A programban szerepeltek az EU jogáról, a megfelelő ügyintézés előmozdításáról, a panaszbeadványok kezeléséről, illetve az ombudsmanok közös munkájáról szóló ülések.

Ugyancsak két évente találkoznak az összekötő tisztviselők, akik a nemzeti ombudsmanok hivatalain belül a Hálózat szempontjából az első számú kapcsolattartási pontot jelentik. Az összekötő tisztviselők ötödik szemináriumát június 18–20. között Strasbourgban rendezték meg. Az „Az alapjogok fenntartása – a legjobb gyakorlat megosztása” címmel megrendezett szeminárium célja az volt, hogy fórumot biztosítson az összekötő tisztviselők közötti eszmecseréhez az intézményeiknél zajló legjobb gyakorlatról és az alapjogok támogatása terén végzett munkájukról. A szeminárium egyúttal lehetőséget kínált az összekötő tisztviselőknek, hogy felülvizsgálják a hálózat működését, és javaslatokat tegyenek a továbbfejlesztésre. 26 országból összességében 28 résztvevő látogatott el a szemináriumra, közöttük – most először – Bulgária, Horvátország és Románia nemzeti ombudsmani intézményének képviselői is.

Az Európai Ombudsmanok – Hírlevél 2006-ban változatlanul rendkívül hasznos eszközként segítette az uniós jogáról és a legjobb gyakorlatról szóló információcserét. Az áprilisban, illetve októberben megjelent két kiadás cikkeit közölte az uniós jog elsőbbségéről, a képesítések kölcsönös elismeréséről az EU-ban, az európai környezetvédelmi jogról és a környezetvédelmi információhoz való hozzáférésről, az ombudsmanok szerepéről a börtönök felügyeletében, a szélessávú internethez való egyetemes hozzáférésről, a foglalkoztatáshoz való hozzáférésben előforduló megkülönböztetésről, a szólásszabadságról, a gyermekek jogairól, valamint a migráció és a menedéjog problémáiról. Az

⁴ Az országok felsorolása az EU-s protokoll szerinti sorrendben történik; azaz ábécésorrendben, minden országnevet az ország saját nyelvén véve. A kiadványban végig ez a protokoll szerinti sorrend érvényesül.

Ombudsman internetes vita- és dokumentummegosztó fóruma az év folyamán tovább fejlődött, és a hivatalok számára most már lehetővé teszi, hogy az információkat az itt feltett kérdések és válaszok formájában tegyék közzé. Számos nagy horderejű vita indult olyan kérdésekről, mint a börtönök független ellenőrzése, az állandó lakos státus az EU-ban született bevándorló gyermekek részére, a megkülönböztetés elleni küzdelem és az egyenlő bánásmód támogatása, valamint a szavazati jog a helyhatósági választásokon az EU-ban. Emellett az Ombudsman elektronikus hírszolgálat, az *Ombudsman Hírlap* minden munkanapon megjelent, benne cikkekkkel, sajtóközleményekkel és a hálózatban részt vevő hivatalok felhívásaival.

A tagállamok és tagjelölt országok ombudsmanjainál tett tájékoztatási célú látogatások ugyancsak nagyon eredményesnek bizonyultak a hálózat fejlesztése szempontjából, és az ezt lehetővé tevő kommunikációs eszközök megismertetésének is kiváló eszközt jelentik. 2006 folyamán az Európai Ombudsman látogatást tett luxemburgi (március), spanyolországi (május), észak-írországi (november) és bulgáriai (november) ombudsman kollégáinál.

Találkozók

Az év során az Ombudsmannak a kollégáival való együttműködés előmozdítására irányuló erőfeszítései túlnyúltak az Európai Ombudsmanok Hálózatán. Az ombudsmani munka népszerűsítése, az intézményközi kapcsolatok megvitatása és a legjobb gyakorlatok megosztása érdekében az Ombudsman 28, a nemzeti és regionális ombudsmanok szervezésében lefolytatott rendezvényre látogatott el, és találkozott az ombudsmanok, illetve ombudsmani intézmények képviselőinek széles körével az EU területéről és határain kívülről.

Kommunikációs tevékenység

Az állampolgárok megkeresése az Ombudsman feladatkörében központi helyet foglal el. 2006-ban tovább fokozódott az ismeretterjesztő tevékenység a hivatali visszasságokról szóló panaszbeadvány benyújtásához való jog tekintetében. Az Ombudsman és személyzete az év folyamán megrendezett konferenciák, szemináriumok és ülések keretében körülbelül 120 előadást tartott. Az Ombudsman luxemburgi, spanyolországi, észak-írországi és bulgáriai látogatása újabb lehetőséget kínált arra, hogy ezekben az országokban is előmozdítsa az állampolgári tudatosságot.

A médiatevékenységek 2006-ban fokozódtak, ennek keretében az újságírók között 22 sajtóközleményt osztottak szét Európa-szerte. A tárgyalt kérdések között szerepelt a nyelvválasztás ügye az EU-elnökség weboldalai esetében, az átláthatóság a lobbitevékenység és a támogatások terén, egy panasz a munkaidő-irányelv helyes végrehajtásának elmulasztásával kapcsolatban, valamint a nyitottság hiánya a Tanács működésében. Az Ombudsman több mint 40 interjút adott a nyomtatott sajtó, a televízió- és rádiócsatornák, valamint az elektronikus sajtó újságíróinak Brüsszelben, Strasbourgban és más helyszíneken. Emellett bemutatta munkáját és kérdésekre válaszolt sajtókonferenciákon és találkozókön.

Az Ombudsman munkájáról szóló anyagokat széles körben terjesztették az év során, különösen az Európai Parlament által szervezett májusi nyílt napokon. Két fontos kommunikációs eszközről jelent meg új kiadás 2006-ban: a panaszbeadványokhoz készült *Az Európai Ombudsman: Segíthet Önnek?* című útmutató, amely immár 23 nyelven érhető el, illetve *Az Európai Ombudsman: Egy pillantásra* című ismertető, amely 25 nyelven áll rendelkezésre. Az *Az Európai Ombudsman: kezdetek, intézményesülés, fejlődés* című emlékkönyv francia kiadását kemény- és papírkötésben novemberben jelentették meg. Az Ombudsman az év folyamán tovább terjesztette a többi kiadványát is, amelyek közül a legemlékezetesebb a 25 nyelven megjelent *A helyes hivatali magatartás európai kódexe*. A kódexből 2006-ban macedón változat is készült, hogy segítse a helyes közigazgatás ügyét a Macedón Köztársaságban.

Az Ombudsman weboldalát rendszeresen frissítették a határozatokkal, sajtóközleményekkel és az Ombudsman kommunikációs tevékenységének részleteivel. A weboldal májusban a többi EU-s intézmény weboldalával együtt átköltözött az új, magas szintű .EU domainre. Az új hivatalos cím: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Az Ombudsman weboldalát 2006. január 1. és december 31. között 416 533 egyéni látogató kereste fel. A legtöbb látogatást a honlap angol nyelvű változatán mérték, ezt követte a francia, a spanyol, a német és az olasz nyelvű változat. A látogatók földrajzi eredete szerint a legnagyobb számban Olaszországból érdeklődtek, ezután pedig, Svédország, az Egyesült Királyság, Spanyolország és Németország következett a sorban. Az Ombudsman weboldalának linkgyűjteményében megtalálhatók az Európa bármely részén dolgozó nemzeti és regionális ombudsmanok honlapjaihoz vezető linkek. A linkek oldalán 2006-ban több mint 44 000 látogatást regisztráltak, ami jól mutatja az Európai Ombudsman által az Ombudsmanok Európai Hálózatának koordinálásában végzett munka hozzáadott értékét az állampolgárok szempontjából.

Belső előrelépések

Az Ombudsman 2006-ban tovább folytatta annak biztosítására irányuló erőfeszítéseit, hogy az intézmény képes legyen megbirkózni a 25 tagállam polgáraitól a Szerződés 21 nyelvén beérkező panaszbeadványokkal. Emellett előkészületek történtek Bulgária és Románia 2007. január 1-jei csatlakozásának fogadására.

Személyzeti téren az Ombudsman nyílt felvételi eljárást követően 2006. augusztus 1-jén nevezte ki első főtisztárát. A jogi osztály szintén kibővült egy harmadik jogi főfelügyelővel, aki segít megerősíteni az ügykezelés és a minőség-ellenőrzés eljárásait.

Az Ombudsman létszámtervében 2006-ban összesen 57 álláshely szerepelt, szemben a 2005-re szóló 51 álláshellyel. Ez a növekedés elsősorban a Bulgária és Románia csatlakozására irányuló előkészületeknek és az Ombudsman személyzeti irányítását tekintve a Parlament szolgálataitól való teljes autonómia elérésére vonatkozó határozat végrehajtásának tudható be. A költségvetési hatóságok által 2006. decemberében elfogadott 2007-es költségvetés nem irányoz elő növekedést.

Annak érdekében, hogy fejlessze az intézmény értékeinek és feladatának megértését, illetve hozzájáruljon ezek megvalósításához, az Ombudsman 2006. októberben csapatépítő tréninget szervezett. Az intézmény fennállásának rövid történetében ez volt az első alkalom, hogy ilyen tevékenységre került sor.

A tréningre való felkészülés keretében a személyzet tagjait felkérték, hogy egy önértékelési gyakorlatban való részvétel útján mondjanak véleményt a hivatal egészének működéséről és az Ombudsman eddigi munkájának szélesebb körű hatásairól. Az önértékelés kérdőív formájában történt, amelyben a személyzet tagjait arra kérték, hogy értékeljék az Európai Ombudsman munkaeljárásainak és módszereinek különböző aspektusait az intézmény tevékenységeinek különféle ágazataiban, valamint az Ombudsman átfogó eredményeit az állampolgárok szempontjából. E fontos tevékenység további célja az volt, hogy az EU belső ellenőrzési szabványaihoz elírtak szerint rendelkezzen az intézményen belüli fokozott kockázatkezelésről.

A kérdőív eredményei és az egyéb háttéranyagok alapot és stabil kereteket biztosítottak az esemény során tartott vitákhoz, amelyek középpontjában a következő kérdések álltak: (i) mit jelent a megfelelő ügyintézés fogalmi, illetve eljárási szempontból; (ii) hogyan érhető el az általában vett nyilvánosság, illetve hogyan lehet kisebb, speciális közönségcsoportokat célba venni; valamint (iii) hogyan lehetne tovább erősíteni és támogatni a szolgáltatási kultúrát az Ombudsman hivatalán belül. A személyzet minden tagját arra biztatták, hogy legyen aktív részese a tanácskozásoknak. A tréning után általános egyetértés uralkodott abban a tekintetben, hogy ez a gyakorlat igen termékenynek és hasznosnak bizonyult, ezért érdemes megismételni.

Az Ombudsman új költségvetési struktúrát fogadott el a 2007-es évre. A 2007-re szóló előirányzatok összege 8 152 800 EUR (szemben a 2006. évi 7 682 538 EUR összeggel).

2 PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK

Az egyik legfontosabb módszer, amellyel az Európai Ombudsman elő tudja segíteni a megfelelő ügyintézés, a lehetséges hivatali visszasságok kivizsgálása, és ahol szükséges, helyesbítő intézkedés ajánlása. A felmerülő hivatali visszasságokról az Ombudsman főként panaszbeadványok formájában értesül; ezek kezelése jelenti az Ombudsman reagálási szerepének legfontosabb aspektusát.

Az Európai Ombudsmanhoz intézett panaszbeadvány egyike az európai uniós állampolgársághoz fűződő jogoknak (az Európai Közösséget létrehozó szerződés 21. cikke), és szerepel az alapjogi chartában (43. cikk).

Az Ombudsman hivatalból is indít vizsgálatokat, ezáltal kezdeményező szerepet vállal a hivatali visszasságok leküzdésében.

2.1 AZ OMBUDSMAN TEVÉKENYSÉGÉNEK JOGALAPJA

Az Ombudsman tevékenységét az Európai Közösséget létrehozó szerződés 195. cikkének, az Ombudsman alapokmányának (egy európai parlamenti határozatnak¹) és az Ombudsman által az alapokmány 14. cikke szerint elfogadott végrehajtási rendelkezéseknek megfelelően végzi. A jelenlegi végrehajtási rendelkezések 2003. január 1-jén léptek hatályba. A végrehajtási rendelkezéseket és az Ombudsman alapokmányát közzétették az Ombudsman honlapján (<http://www.ombudsman.europa.eu>), és nyomtatott formában is beszerezhetők az Ombudsman hivatalától.

Az alapokmány továbbra is biztosítja a megfelelő keretet az Ombudsman tevékenységeihez, azonban az Ombudsman egy gondos felülvizsgálatot követően megnevezett néhány olyan, korlátozott mértékű változtatást, amelyek révén munkájával hatékonyabban tudná szolgálni az európai polgárok érdekeit. Ezért 2006. július 11-én írásban fordult az Európai Parlament elnökéhez, kérve az alapokmány módosítási eljárásának elindítását.

2.2 AZ EURÓPAI OMBUDSMAN HATÁSKÖRE

Az Ombudsman hatásköre alapján, amelyet az EK-Szerződés 195. cikke határoz meg, az Unió bármely polgárától vagy valamely tagállamban lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személytől a közösségi intézmények és szervek – kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróságot és Elsőfokú Bíróságot – tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságokra vonatkozó panaszokat vehet át. Nem tartozik a hatáskörébe a panasz, amennyiben:

1. a panaszos nem jogosult panaszbeadvány benyújtására;
2. a panaszbeadvány nem egy közösségi intézmény vagy szerv ellen irányul;
3. a panaszbeadvány az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróság vagy Elsőfokú Bíróság ellen irányul; vagy

¹ Az Európai Parlament 1994. március 9-i határozata az Ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről (HL L 113., 1994., 15. o.)

4. a panaszbeadvány nem egy lehetséges hivatali visszásságra vonatkozik.

E pontok részletes ismertetése alább olvasható.

2.2.1 Panaszok és hivatalból indított vizsgálatok

Bár az Európai Ombudsmannak történő panasztétel joga a tagállamokban élő polgárokra, az állandó lakóhellyel rendelkező lakosokra és állandó székhellyel rendelkező jogi személyekre korlátozódik, az Ombudsmannak megvan a lehetősége arra, hogy hivatalból indítson vizsgálatot. Felhasználva a hivatalból indítható vizsgálati hatáskörét, az Ombudsman vizsgálódhat az olyan esetleges hivatali visszásságok ügyében is, amelyek egy panasztételre nem jogosult személy révén jutnak a tudomására. Az Ombudsman az ilyen esetekben úgy jár el, hogy az érintett személynek a vizsgálat során ugyanazokat az eljárási lehetőségeket biztosítja, mint ha panaszbeadványként foglalkozna az ügygel.

2006-ban öt ilyen hivatalból kezdeményezett vizsgálat indult.

Az Ombudsman általában eseti alapon vizsgálja azt a kérdést, hogy él-e hivatalból indított vizsgálati hatáskörével. Válaszolva például egyes civil társadalmi szervezetek által az Európai Beruházási Bank (EBB) elszámoltathatóságával kapcsolatban felvetett aggályokra, az Ombudsman egyértelművé tette, hogy rendelkezik a megfelelő hatáskörrel ahhoz, hogy vizsgálni tudja az EBB Európai Unión kívüli hitelezési tevékenységeiben (külső hitelezés) előforduló esetleges hivatali visszásságokat. Emellett – a jövőbeni esetleges forrásmegszorításoktól függően – az Ombudsman úgy tervezi, hogy a hivatalból indított vizsgálati hatáskörét fogja igénybe venni minden olyan esetben, amikor egy, az EBB részéről külső hitelezés során elkövetett állítólagos hivatali visszásságról szóló panaszt csak azért nem vizsgálna ki, mert a panaszos nem az Unió állampolgára vagy lakosa.

2.2.2 Közösségi intézmények és szervek

Az Európai Ombudsman hatáskörébe tartoznak a közösségi intézmények és szervek. Az intézményeket a Szerződés 7. cikke sorolja fel, de nem található meg benne a Közösség szerveinek meghatározása vagy hivatalos listája. A „közösségi intézmény” kifejezés magában foglalja a Szerződéssel létrehozott szerveket, mint pl. a Gazdasági és Szociális Bizottságot és az Európai Központi Bankot, valamint a Szerződések értelmében jogszabályokkal létrehozott szerveket, köztük az olyan ügynökségeket, mint pl. az Európai Környezetvédelmi Ügynökség és az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (FRONTEX).

A tagállamok állami hatóságai ellen irányuló panaszok még akkor sem tartoznak az Ombudsman mandátumába, ha egyébként az EU-jog hatálya alá tartozó kérdésekre vonatkoznak. Ugyanakkor az ilyen panaszok sok esetben az európai ombudsmanok hálózatának tagjai közé tartozó nemzeti vagy regionális ombudsmanok mandátumába tartoznak (lásd még az alábbi 2.5. szakaszt).

Példa egy nem közösségi intézmény vagy szerv elleni panaszbeadványra

Az Ombudsmanhoz 2006. februárban több panaszbeadvány érkezett az EU független alapjogi szakértői hálózatának N 4-2005 véleményével kapcsolatban. A panaszosok szerint a vélemény burkoltan arra célzott, hogy az orvosokat meggyőződésüktől függetlenül kényszeríteni lehet az abortuszok végrehajtására.

A hálózatot a Bizottság és a Louvaini Egyetem között létrejött, pályázati úton odaítélt szolgáltatási szerződés révén finanszírozzák. A hálózatot saját kiadványai és a Bizottság kiadványai egyaránt teljesen függetlenként mutatják be, véleményeiért pedig a Bizottság kifejezetten nem vállal felelősséget. E körülményekre való tekintettel az Ombudsman úgy találta, hogy a panaszok kezelésére nincs felhatalmazása.

A 530/2006/KW panasz

Az Európai Védelmi Ügynökség elleni panasz

Az Európai Védelmi Ügynökséget (EDA) az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikája keretében a 2004. július 12-i 2004/551/KKBP tanácsi együttes fellépés hozta létre.

Az Ombudsmanhoz érkezett egy panaszbeadvány egy olyan személytől, aki az EDA-nál pályázott állásra. Az Ombudsman kikérte az EDA és a Tanács véleményét, és mindkettőt meg is kapta.

Az ügyről hozott határozatában az Ombudsman megállapította, hogy az EDA a Tanács fennhatósága alatt működik, a panasz a felvételi eljárásokra vonatkozott, valamint hogy a Tanács az EDA személyzeti szabályzatát közösségi jogi eszközként fogadta el. E körülményekre való tekintettel az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panasz beletartozik a megbízatásába.

Bizalmas ügy

2.2.3 „Hivatali visszásság”

Az Európai Ombudsman következetesen azt a nézetet vallja, hogy a hivatali visszásság átfogó fogalom, és a helyes hivatali magatartáshoz többek között a jogszabályoknak és jogelveknek – ideértve az alapjogokat is – való megfelelés szükséges. Azonban a helyes hivatali magatartás elvei mindezen túlmenően előírják, hogy a közösségi intézmények és szervek ne csak jogi kötelezettségeiket tartsák tiszteletben, hanem legyenek szolgálatkészek, valamint biztosítsák ügyfeleik számára a megfelelő bánásmódot és jogaik teljes körű gyakorlását. Vagyis miközben a jogellenesség szükségszerűen hivatali visszásságot jelent, a hivatali visszásság nem jelent automatikusan jogellenességet. Amikor tehát az Ombudsman hivatali visszásságot állapít meg, ez nem jelenti automatikusan azt, hogy jogellenes, bíróság által szankcionálható viselkedésről van szó.²

Válaszul az Európai Parlament felhívására, amelyben a hivatali visszásság egyértelmű meghatározását kérte, az Ombudsman 1997. évi éves jelentésében a következő meghatározást adta:

Hivatali visszásság abban az esetben történik, ha egy közjogi szerv elmulasztja a rá vonatkozó szabálynak vagy elvnek való megfelelést.

1998-ban az Európai Parlament állásfoglalást fogadott el, amelyben üdvözölte ezt a meghatározást. Az Ombudsman és a Bizottság közötti levélváltás egyértelművé tette, hogy a Bizottság is egyetért ezzel a meghatározással.

A 2000 decemberében kihirdetett alapjogi charta a megfelelő ügyintézéshez való jogot, az Unió polgárainak alapvető jogaként tartalmazza (41. cikk).

A charta 43. cikke tartalmazza az Európai Ombudsmannál történő panasztételhez való jogot; az Ombudsman olyan külső mechanizmust biztosít, amelynek révén a közösségi intézmények és szervek a hivatali visszásságok tekintetében elszámoltathatók. Fontos felismerni, hogy a polgárokkal szembeni szolgáltatási kultúra a megfelelő ügyintézés szerves része. Ez nem tévesztendő össze a vádaskodás kultúrájával, amely a védekező magatartást ösztönzi. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy az Ombudsman vizsgálatai nem képeznek fegyelmi vagy előzetes fegyelmi eljárást (lásd a 163/2006/MHZ ügy összefoglalását a 3. fejezetben).

Az Ombudsman szolgáltatási kultúrát támogató stratégiája a különféle előremutató kezdeményezések mellett a panaszok kezelésére is kiterjed. A szolgáltatási kultúrának fontos része az előforduló hibák beismerése és lehetőség szerint ezek orvoslása. Az Ombudsman erre a magatartásra bátorítja az intézményeket és szerveket azáltal, hogy, amennyiben ez lehetséges, igyekszik az érintett intézménnyel vagy szervvel közösen megkeresni a panaszos számára kielégítő

²

Lásd az Elsőfokú Bíróság 2004. október 28-án a T-219/02 és T-337/02, *Herrera kontra Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítéletének 101. bekezdését és a 2006. október 4-én a T-193/04 R, *Hans-Martin Tillack kontra Bizottság* ügyben hozott ítéletének 128. bekezdését.

megoldást. Ugyanakkor fontos megjegyezni, hogy az alapokmány (3.5. cikk³) és a végrehajtó rendelkezések (6.1. cikk⁴) vonatkozó rendelkezéseit csak akkor kell alkalmazni, ha úgy tűnik, hogy hivatali visszásság történt, és amennyiben lehetségesnek látszik ennek orvoslása.

Hivatali visszásság és mediáció

Az „Európai Ombudsman” név egyes nyelvi változatai (pl. franciául *Médiateur européen*, olaszul *Mediatore europeo*) alapot adhatnak annak a félreértésnek, hogy az Ombudsman feladatkörébe beletartozik a mediáció, abban az értelemben, hogy segít az érintett feleknek a vitarendezésben, a vitapontok vizsgálata nélkül.

Az Ombudsman valójában csak békés megoldást tud javasolni egy hivatali visszásság fennállásának megszüntetése érdekében.

Az Ombudsman ugyanakkor aktívan törekszik arra, hogy a közösségi intézményeket és szerveket a mediáció igénybevételére ösztönözze a vitarendezésben: lásd például a 3. fejezetben a hivatalból indított OI/1/2006/TN vizsgálat és a 2601/2005/ID ügy összefoglalását. Az Ombudsman 2006-ban ezenkívül felkérte a Bizottságot, hogy adjon tájékoztatást a személyzete részére elérhető mediációs szolgáltatásokról, illetve arról, hogy ezek munkája hogyan viszonyul a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti eljárásokhoz. A Bizottság válaszában megemlítette személyzeti mediátorát, a zaklatással foglalkozó csoportot és a DG ADMIN-on belüli bizalmas tanácsadókat, valamint a DG TREN-nél dolgozó belső közvetítőt. A személyzeti mediátor minden esetben kap egy példányt a 90. cikk (2) bekezdése szerinti panaszokból⁵, hogy mérlegelhesse a beavatkozás lehetőségét.

Amint a 3. fejezetben szereplő összefoglalások közül több is mutatja, a feszültség oldásának és a konfliktus csökkentésének egyik leghatékonyabb módja, ha elnézést kérnek a hibáért. A készséges bocsánatkérés gyorsan elrendezheti az ügyet (3297/2006/BU és 3684/2006/BU), vagy legalább elkerülhetővé teszi, hogy az Ombudsman hivatalos kritikát fogalmazzon meg az érintett intézményről (1841/2005/BM és 242/2006/BM). Ugyanakkor a sajnálat kifejezése önmagában még nem bocsánatkérés (163/2006/MHZ). Meg kell jegyezni, hogy elnézést kérni úgy is lehet, hogy abból nem feltétlenül következik a hiba vagy a jogi felelősség elismerése (2312/2004/MHZ).

2.2.4 A helyes hivatali magatartás európai kódexe

Az Európai Parlament 2001. szeptember 6-án jóváhagyta a helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzatot, amelyet az Európai Unió intézményeinek és szerveinek, hivatalainak és ezek tisztviselőinek tiszteletben kell tartani a nyilvánossággal való kapcsolattartás során. A szabályzat figyelembe veszi a Közösség bíróságainak ítélezési gyakorlatában megjelenő európai igazgatási jog alapelveit, és ihletet merít a nemzeti jogszabályokból. A Parlament felszólította továbbá az Ombudsman a helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzat alkalmazására. Az Ombudsman ezért a panaszok kivizsgálása és a hivatalból indított vizsgálatok során figyelembe veszi a szabályzatban foglalt szabályokat és alapelveket.

2.3 ELFOGADHATÓSÁG ÉS A VIZSGÁLATOK INDÍTÉKAI

Ahhoz, hogy az Ombudsman vizsgálatot indíthasson, egy jogosult panaszostól érkező, közösségi intézmény vagy szerv által elkövetett hivatali visszásságra vonatkozó panaszbeadványnak további

³ „Az ombudsman az érintett intézménnyel vagy szervevel együtt minden lehetséges módon megoldást keres a hivatali visszaélés megszüntetésére és a panasz orvoslására.”

⁴ „Ha az ombudsman arra a megállapításra jut, hogy hivatali visszásság történt, igyekszik az érintett intézménnyel minden lehetséges módon együttműködni annak érdekében, hogy olyan békés megoldást találjanak, amely alkalmas a hivatali visszásság orvoslására és a panaszt tevő számára is kielégítő.”

⁵ Az Ombudsman 2006. február 15-i levele a Bizottság elnökének; az elnök 2006. április 15-i válasza az Ombudsman részére.

elfogadhatósági feltételeknek is meg kell felelnie. Ezek az Ombudsman alapokmányának vonatkozó cikkeiben rögzített feltételek a következőket írják elő:

1. a panaszt benyújtó személynek és a panaszbeadvány tárgyának azonosíthatónak kell lennie (az alapokmány 2.3. cikke);
2. az Ombudsman nem avatkozhat be folyamatban lévő bírósági ügybe, és nem kérdőjelezheti meg bírósági határozatok megalapozottságát (az alapokmány 1.3. cikke);
3. a panaszt az annak alapjául szolgáló tényeknek a panaszos tudomására jutásától számított két éven belül kell benyújtani (az alapokmány 2.4. cikke);
4. a panasz csak az érintett intézmények vagy szervek vonatkozásában meglévő, megfelelő közigazgatási lehetőségek kimerítését követően nyújtható be (az alapokmány 2.4. cikke); és
5. az intézmények és szervek, illetve azok tisztviselői és más alkalmazottai közötti munkaviszonnyal kapcsolatos panaszok esetében panaszt csak akkor lehet benyújtani, ha már minden belső igazgatási kérelem és panasz benyújtására rendelkezésre álló lehetőséget kimerítették (az alapokmány 2.8. cikke).

Az EK-Szerződés 195. cikke felhatalmazza az Ombudsmant, hogy „lefolytassa az általa indokoltnak ítélt vizsgálatokat”. Néhány esetben az Ombudsman úgy ítélni meg, hogy a vizsgálat megindítására nincs elegendő ok, bár a panasz elfogadható.

Az Ombudsman nézete szerint továbbá, ha egy panaszbeadvánnyal már petícióként foglalkozott az Európai Parlament Petíciós Bizottsága, rendszerint nem indokolt az Ombudsman általi további vizsgálat, hacsak nem nyújtanak be új bizonyítékot.

2.4 A 2006-BAN VIZSGÁLT PANASZOK ELEMZÉSE

2006-ban az Ombudsman 3830 új panaszbeadványt kapott, a 2005-ös 3920-hoz képest⁶. A fennálló gyakorlatnak megfelelően a vizsgálat megindítását eredményező valamennyi panaszbeadványt figyelembe veszik az Ombudsman statisztikáiban. A torzítások elkerülése érdekében azonban az e-mailben tömegesen küldött, elfogadhatatlan panaszokat – amelyek száma gyakran több ezer – csak a tizenegyedik panasszal bezárólag, külön-külön vették számításba.

Panaszbeadványok 3619 esetben közvetlenül magánszemélyektől, 211 esetben pedig egyesületektől vagy vállalatoktól érkeztek.

2006-ban a panaszok hatáskör, elfogadhatóság, valamint vizsgálat indítására való indok megléte szempontjából történő feldolgozása az esetek 95%-ában befejeződött. Az összes megvizsgált panasz valamivel több mint 21,5%-a bizonyult az Ombudsman hatáskörébe tartozónak. Ezekből 449 volt elfogadható, de 191 panasz esetében nem volt elegendő indok a vizsgálat megkezdésére.

Az év során összesen 258 új vizsgálatot indítottak a panaszbeadványok alapján. Az Ombudsman hivatalból kilenc vizsgálatot indított. A vizsgálatok statisztikai elemzése az A. mellékletben található.

Összességében az Európai Ombudsman 2006-ban összesen 582 vizsgálatot foglalkozott, amelyekből 315 a 2005. évből húzódott át.

A korábbi évekhez hasonlóan a legtöbb vizsgálat a Bizottságra vonatkozott (az összes vizsgálat 66%-a). Tekintve, hogy a Bizottság a legfőbb olyan közösségi intézmény, amelynek határozatai közvetlenül érintik a polgárokat, természetes, hogy a polgárok panaszainak döntő többsége a

⁶ Meg kell jegyezni, hogy 2006-ban 281 panasz érkezett ugyanabban a tárgyban, míg 2005-ben 335 panasz vonatkozott ugyanarra a tárgyra.

Bizottság ellen irányul. 74 vizsgálat vonatkozott az Európai Közösségek Személyzeti Felvételi Hivatalára (EPSO), 49 az Európai Parlamentre, 11 pedig az Európai Unió Tanácsára.

A feltételezett hivatali visszaessék f6bb típusai a következ6k voltak: az átláthatóság hiánya, beleértve a tájékoztatás megtagadását (190 ügy), méltánytalanság vagy hatalommal való visszaélés (141 ügy), nem kielégít6 eljárás (91 ügy), elkerülhet6 késedelem (71 ügy), hátrányos megkülönböztetés (65 ügy), hanyagság (59 ügy), jogi hiba (36 ügy) és kötelezettségek teljesítésének biztosítására irányuló eljárás elmulasztása, ami az Európai Bizottság által betöltend6 „Szerződés 6re” szerepkör elmulasztása a tagállamokkal szemben (28 ügy).

2.5 TOVÁBBÍTÁS ÉS TANÁCSADÁS

Ha egy panasz az Ombudsman hatáskörén kívül esik, az Ombudsman mindig megpróbál tanácsot adni a panaszosnak a tekintetben, hogy van-e olyan szerv, amelyik foglalkozni tudna a panasszal, különösen, ha az az EU-jogot érinti. Ha lehetséges, és amennyiben a panasz indokoltnak tűnik, a panaszt az Ombudsman a panaszos beleegyezésével egyenesen egy illetékes szervhez továbbítja.

Egy osztrák állampolgár a lánya koszovói bebörtönzése miatt tett panaszt. Az Európai Ombudsman szolgálatai felhívták a koszovói ombudsman hivatalát, amely megvizsgálta az ügyet, és röviddel ezután telefonon tájékoztatták az Európai Ombudsmant arról, hogy a panaszos lányát kiengedték a börtönből. Ezt az információt haladéktalanul továbbították a panaszosnak, azzal a tanáccsal, hogy lépjen kapcsolatba a koszovói ombudsmannal, bővebb tájékoztatásért, illetve ha panasz útján tovább kívánja vinni az ügyet.

A 3353/2006/RF ügy

Amint már utaltunk rá, az Európai Ombudsman szorosan együttműködik a hozzá hasonló tagállami (nemzeti, illetve regionális) szervekkel az európai ombudsmanok hálózata révén (lásd alább az 5. fejezetet). A hálózat egyik célja a panaszok hatáskörrel rendelkező nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz vagy hasonló szervhez történő gyors továbbításának megkönnyítése. Az Európai Parlament Petíciós Bizottsága is a hálózat teljes jogú tagja.

2006-ban 399 panaszt továbbítottak. Ezekből 363-at – köztük 270 olyan panaszt, amely ugyanarra az ügyre vonatkozott – továbbítottak nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz, 22-t az Európai Parlamenthez, hogy petícióként foglalkozzon vele, kilencet a SOLVIT-hoz⁷, négyet az Európai Bizottsághoz, egyet pedig egy németországi bankszövetséghez.

Példák a SOLVIT-hoz továbbított ügyekre

Egy spanyol állampolgár autót bérelt Hollandiában egy napra. Miután hazatért Spanyolországba, a holland rend6rség értesítette egy rotterdami közlekedési vétség miatt kiszabott bírságról. A panaszos szerint Rotterdamban még soha nem járt. Mivel nem Hollandiában él, és a holland nyelvet, illetve a holland közigazgatási eljárásokat sem ismeri, nem volt abban a helyzetben, hogy megtámadja a bírságot.

Az Ombudsman továbbította a panaszt a spanyol SOLVIT központhoz, amely felvette a kapcsolatot holland társával.

2006. áprilisban a panaszos levelet kapott a holland hatóságoktól, amelyben elismerték állításai megalapozottságát, egyben tájékoztatták arról, hogy ezért nem kell kifizetnie a bírságot.

A 3713/2005/BM ügy

⁷

A SOLVIT hálózatot az Európai Bizottság hozta létre, azon személyek megsegítésére, akik az Unió belső piacán jogaik gyakorlásában akadályokba ütköznek.

A spanyol állami vasúttársaság (RENFE) a 60 évnél idősebbeknek egy kártyát biztosított („aranykártya”), amely a hálózatban viteldíjkedvezményekre jogosít. Az aranykártyát csak spanyol állampolgárok vagy lakosok vehették igénybe, az EU más országában élő, nem spanyol állampolgárok nem voltak jogosultak. Ez vonatkozott a panaszos feleségére is, aki angol származású volt, és az Egyesült Királyságban élt. A panaszos ezzel szemben, aki spanyol állampolgár, és szintén az Egyesült Királyságban lakik, gond nélkül megkapta az aranykártyát.

Mivel az ügy kívül esett a hatáskörén, az Ombudsman továbbította a panaszt a spanyol SOLVIT központnak, amely kérte a RENFE-t az aranykártya igénylésére vonatkozó szabályok módosítására, hogy elkerüljék az EU-állampolgárokkal szembeni megkülönböztetést. A RENFE 2006. novemberben arról tájékoztatta a spanyol SOLVIT központot, hogy a spanyolországi lakóhely követelményét megszüntették.

A 862/2006/BM ügy

Példák az európai ombudsmanok hálózatán keresztül elintézett ügyekre

Egy Uruguay-ban élő svájci állampolgár tizenkét évig dolgozott és fizette a szociális biztonsági járulékokat Spanyolországban, de a spanyol szociális biztonsági hatóságok nem ismerték el a nyugdíjhoz való jogát.

Az Európai Ombudsman továbbította az ügyet a spanyol ombudsmanhoz, aki vizsgálatot indított. A spanyol szociális biztonsági hatóságok ezt követően beleegyeztek a panaszosnak járó nyugdíj kifizetésébe.

A 2162/2006/BM ügy

A spanyolországi Aragónia regionális ombudsmanja két panaszt továbbított az Európai Ombudsmanhoz a Franciaország és Spanyolország közötti közlekedési kapcsolatok ügyében. Az első panaszbeadvány a Somport alagútra vonatkozott, amely több mint egy hétig le volt zárva. A panaszban azt állították, hogy az alagúthoz való szabad hozzáférés biztosításának elmaradásával a francia hatóságok megsértették az építéséhez adott közösségi pénzügyi támogatásra vonatkozó feltételeket. A második panasz a spanyolországi Canfranc és a franciaországi Oloron közötti vasúti összeköttetésről szólt. A panaszos azt állította, hogy a vasúti projekt EU-s pénzügyi támogatásban részesült, ezért a francia hatóságok kötelesek újra megnyitni a vonalat, hogy biztosítsák az áruk és személyek szabad mozgását a két régió között.

Az Európai Ombudsman továbbította a panaszokat a „Szerződés öre” szerepben eljáró Bizottsághoz.

2006. áprilisban az aragóniai regionális ombudsman kiegészítő információkkal szolgált, nyomtatékosítva, hogy a két ország között nincs valódi vasúti vagy közúti összeköttetés, egyben bírálva a francia hatóságok hozzáállását.

A Bizottság folyamatosan tájékoztatta az Európai Ombudsman a vizsgálatok előrehaladásáról és arról a döntéséről, hogy nem indít szabálysértési eljárást. A Bizottság magyarázata szerint a Somport alagutat kedvezőtlen időjárási feltételek és munkálatok miatt zárták le. Bár Franciaország további munkálatokat tervezett, ezek nem fogják akadályozni a kamionforgalmat. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ez nem fenyegeti a szabad mozgást. A Canfranc és Oloron közötti vasúti összeköttetés ügyében a Bizottság kifejtette, hogy az újbóli megnyitásra vonatkozó döntés az illetékes nemzeti hatóságok kezében van, a projektet pedig az EU nem finanszírozza.

Az aragóniai regionális ombudsman nem volt megelégedve a Bizottságtól kapott válasszal. Az Európai Ombudsman tájékoztatta azokról a feltételekről, amelyek mellett az ügyben panaszt lehet tenni a Bizottság ellen.

A 483/2003/JMA és az 1510/2005/BM ügy

A panaszos, egy német állampolgár EU-támogatást szeretett volna kapni az észak-németországi Flensburg térségében a tengeri pisztráng halászatát népszerűsítő projektjéhez. Azt állította, hogy egy regionális állami vállalkozásfejlesztési cég ellentmondásos információkat közölt vele az ilyen finanszírozás elérhetőségéről, és visszautasította a pályázatát. Az Európai Ombudsman továbbította a panaszt Schleswig-Holstein tartományi parlamentjének (*Landtag*) petíciós bizottságához.

Ezt követően a bizottság tájékoztatta az Ombudsmant, miszerint az illetékes minisztériummal folytatott konzultáció nyomán megállapították, hogy a panaszost nem szándékosan hozták hátrányos helyzetbe, és most lehetőséget kapott, hogy projektjét egy szakértői csoport előtt mutassa be, ahol a helyi kormányzat, valamint a terület vezető társaságai és gazdasági szervezetei is képviseltették magukat.

A 3399/2005/WP ügy

Egy olasz állampolgár panaszt tett, amiért az olaszországi nemzeti társadalombiztosítási intézet a döntés indoklása nélkül csökkentette az öregségi nyugdíját.

Az Európai Ombudsman azt tanácsolta a panaszosnak, hogy forduljon az olasz Friuli-Venezia Giulia régió ombudsmanjához.

A regionális ombudsman ezt követően arról tájékoztatta az Európai Ombudsmant, hogy a nemzeti társadalombiztosítási intézet felülvizsgálta döntését, és a panaszosnak 20 000 EUR-t meghaladó összeget plusz kamatot ítélt meg.

Az Európai Ombudsman megköszönte a regionális ombudsmannak a hatékony fellépést.

Bizalmas ügy

2363 ügyben került sor tanácsadásra. Ebből 828 ügyben azt tanácsolták a panaszosoknak, hogy forduljanak nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz, 166 esetben pedig azt, hogy nyújtsanak be petíciót az Európai Parlamenthez. 383 esetben azt ajánlották, hogy vegyék fel a kapcsolatot az Európai Bizottsággal. Ez utóbbi szám néhány olyan esetet is tartalmaz, amelyben a Bizottság elleni panaszt nem elfogadhatónak nyilvánították, mivel a panasz benyújtása előtt nem merítették ki a megfelelő közigazgatási lehetőségeket az intézménynél. 109 esetben javasolták a SOLVIT megkeresését, 877 panaszosnak pedig azt tanácsolták, hogy forduljon más szervekhez, főként a panaszra szakosodott ombudsmanokhoz vagy a tagállamok vitarendező szerveihez.

2.6 AZ OMBUDSMAN ELJÁRÁSAI

Az Ombudsmannak küldött valamennyi panaszbeadványt regisztrálják és visszaigazolják, általában a kézhezvételtől számított egy héten belül. Az átvételi elismervényben tájékoztatják a panaszost az eljárásról, továbbá megadnak egy hivatkozási számot, valamint annak a személynek a nevét és telefonszámát, aki foglalkozik a panaszbejelentéssel. A panaszt megvizsgálják, hogy megállapítsák a vizsgálat megindításának szükségességét, a panaszost pedig általában egy hónapon belül tájékoztatják a panasz kivizsgálásának eredményéről.

Ha nem indítanak vizsgálatot, a panaszost tájékoztatják ennek okáról. A panaszt lehetőség szerint továbbítják, vagy megfelelő tanácsot adnak a panaszosnak arról, hogy melyik illetékes szervhez fordulhat.

2.6.1 Vizsgálat megindítása

Egy vizsgálat első lépése az, hogy továbbítják a panaszbeadványt az érintett intézményhez vagy szervhez, és felkérlik azt, hogy küldjön véleményt arról – rendes körülmények között három naptári hónapon belül – az Ombudsmannak. Az Európai Parlament és a Bizottság 2004-ben megállapodott abban, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásával kapcsolatos panaszok tekintetében ennél rövidebb, két hónapos határidőt fogad el.

2.6.2 Tisztességes eljárás

A tisztességes eljárás elve megköveteli, hogy az Ombudsman panaszbeadványra vonatkozó határozatai ne vegyék figyelembe a panaszos vagy egy közösségi intézmény vagy szerv által benyújtott dokumentumokban található információkat, ha a másik félnek nincs alkalma betekinteni a dokumentumokba és véleményt nyilvánítani.

Az Ombudsman ezért a közösségi intézmény vagy szerv véleményét megküldi a panaszosnak, és felszólítja a megjegyzések benyújtására. Ugyanezt az eljárást követik, ha a panaszbeadvánnyal kapcsolatban további vizsgálatokat kell folytatni.

Sem a Szerződés, sem az alapokmány nem rendelkezik az Ombudsman határozata ellen indítható fellebbezésről vagy más jogorvoslatról, a panaszbeadvány kezelését és kimenetelét illetően. Az összes többi közösségi intézményhez és szervhez hasonlóan azonban az Ombudsmanra is vonatkozik a kártérítési kereset, a Szerződés 288. cikke alapján. Elvileg lehetőség van ilyen keresetet indítani azon feltételezés alapján, hogy az Ombudsman nem megfelelően kezelt egy panaszt.

2.6.3 Akták megtekintése és tanúk meghallgatása

Az Ombudsman alapokmányának 3.2. cikke előírja, hogy a közösségi intézmények és szervek kötelesek az Ombudsman rendelkezésére bocsátani minden általa kért információt, továbbá hozzáférést biztosítani számára az ügyre vonatkozó aktákhoz. A fenti kérés kizárólag megalapozott titoktartási okból utasítható el.

Az Ombudsman iratbetekintési joga lehetővé teszi, hogy megerősítse az érintett közösségi intézménytől vagy szervtől kapott információk teljességét és hitelességét. Ez tehát fontos garancia a panaszos és a nyilvánosság számára arra vonatkozóan, hogy az Ombudsman alapos és teljes vizsgálatot folytat le.

Az alapokmány 3.2. cikke azt is előírja, hogy a közösségi intézmények és szervek tisztviselői és egyéb alkalmazottai az Ombudsman kérésére tanúvallomást tegyenek.

2006-ban az Ombudsman 15 esetben élt az intézményi akták megtekintésére vonatkozó hatáskörével. A tanúk meghallgatásának jogával egy alkalommal élt.

2.6.4 Nyílt eljárás

Az Ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványokat nyilvánosan kezelik, kivéve, ha a panaszos bizalmas eljárást kér.

A végrehajtási rendelkezések 13. cikke előírja, hogy a panaszos jogosult betekinteni a saját ügyével kapcsolatos ombudsmani iratokba. A 14. cikk rendelkezik az Ombudsman birtokában lévő dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről, amire ugyanazok a feltételek és korlátozások vonatkoznak, mint az 1049/2001⁸ rendeletben megállapítottak. Ha azonban az Ombudsman az érintett intézmény vagy szerv iratait megvizsgálja vagy tanúvallomást vesz fel, a vizsgálat vagy meghallgatás során keletkezett, bizalmas információt tartalmazó dokumentumok vagy bizalmas információk sem a panaszos, sem a nyilvánosság számára nem hozzáférhetőek (13.3. és 14.2. cikk). A nyilvánosság kizárásának célja, hogy segítse az Ombudsman vizsgálati hatáskörének gyakorlásában.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001., 43. o.)

2.7 A VIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

Egy vizsgálat során a panaszos tájékoztatást kap minden egyes új lépésről. Amikor az Ombudsman úgy határoz, hogy lezárja a vizsgálatot, tájékoztatja a panaszost a vizsgálat eredményéről és következtetéseiről. Az Ombudsman határozatai jogilag nem kötelezőek, és nem származnak belőlük jogilag érvényesíthető jogok vagy kötelezettségek sem a panaszos, sem az érintett intézmény vagy szerv részére.

2006-ban az Ombudsman 250 vizsgálatot zárt le, amelyek közül 247 panaszbeadványhoz kapcsolódott, hármat pedig hivatalból indított.

Ha egy vizsgálat egynél több váddal vagy kijelentéssel foglalkozik, ezek az Ombudsman részéről több különböző megállapítást eredményezhetnek.

2.7.1 Hivatali visszásság hiánya

2006-ban 95 ügyet, köztük két hivatalból indított vizsgálatot zártak le azzal a megállapítással, hogy nem történt hivatali visszásság. Ez nem feltétlenül jelent negatív eredményt a panaszos számára, mert legalább részletes magyarázatot kap az érintett intézmény vagy szerv ténykedésével kapcsolatban. Emellett, még ha az Ombudsman nem is talál hivatali visszásságot, az intézmény vagy szerv számára felvethet egy lehetőséget arra, hogy a jövőben javítsa ügyintézésének minőségét. Ilyen esetekben az Ombudsman további észrevételeket tesz.

2.7.2 Az intézmények által rendezett ügyek és békés megoldások

Az Ombudsman lehetőség szerint igyekszik mindent egybevetve pozitív, a panaszos és az érintett intézmény számára egyaránt meglegedést nyújtó eredményre jutni. A közösségi intézmények együttműködése elengedhetetlen az ilyen eredmények eléréséhez, amelyekkel javítható a viszony az intézmények és a polgárok között, ezen kívül elkerülhető a drága és időigényes pereskedés.

2006-ban 64 ügyet zárt le maga az intézmény vagy szerv az Ombudsmannak benyújtott panaszt követően. Ebből 52 esetben az Ombudsman közbenjárásával sikerült gyorsan választ szerezni a megválaszolatlan levelekre (lásd az 1998. évi éves jelentés 2.9. szakaszát az ilyen esetekben alkalmazott eljárás részleteiről).

Ha egy vizsgálat során hivatali visszásságot állapítanak meg, az Ombudsman lehetőség szerint békés megoldásra törekszik. 2006-ban 28 békés megoldást javasoltak. Az év folyamán három esetet zártak le a békés megoldás elérését követően, köztük két olyat, amelyekben a javaslatot 2005-ben tették. 2006 végén 27 békés megoldásra irányuló javaslat még mindig vizsgálat tárgyát képezte.

Néha békés megoldás születhet azáltal, hogy az adott intézmény vagy szerv jóvátételt ajánl fel a panaszosnak. Bármely ilyen ajánlat *ex gratia* történik: vagyis jogi felelősség elismerése és precedens teremtése nélkül.

2.7.3 Kritikai észrevételek és ajánlástervezetek

Ha nincs lehetőség békés megoldásra, illetve ha ezt a megoldást nem sikerül elérni, az Ombudsman vagy az érintett intézményhez vagy szervhez intézett kritikai észrevétellel, vagy ajánlástervezettel zárhatja le az ügyet.

Az Ombudsman általában akkor tesz kritikai észrevételt, ha (i) az érintett intézménynek már nem áll módjában a hivatali visszásságot megváltoztatni, vagy (ii) a hivatali visszásság nem jár általános következményekkel, ezért (iii) az Ombudsman részéről további intézkedésre nincs szükség. Kritikai észrevétel készül akkor is, ha az Ombudsman úgy ítéli meg, hogy az ajánlástervezet nem szolgál hasznos célt, vagy ha a külön jelentés benyújtása nem megfelelő olyan eset kapcsán, ahol az érintett intézmény vagy szerv nem fogadja el az ajánlástervezetet.

A kritikai észrevétel megerősíti a panaszost abban, hogy panaszja indokolt volt, és jelzi az adott intézménynek vagy szervnek, hogy mivel kapcsolatban járt el helytelenül, ezzel elősegítve a hivatali visszasságok elkerülését a jövőben. 2006-ban az Ombudsman 41 vizsgálatot zárt le kritikai észrevétellel. Ezen ügyek teljes felsorolása a D. mellékletben található.

2007 folyamán az Ombudsman vizsgálatot kíván folytatni az összes, 2006-ban tett kritikai észrevételnek az érintett intézmények részéről való nyomon követésével kapcsolatban, majd annak eredményét szeretnék közzétenni. Hasonló tanulmány fog készülni annak a 38 ügynek a nyomon követéséről is, amelyekről 2006-ban további észrevétel született.

Olyan esetekben, amikor az Ombudsman részéről szükségesnek tűnik az utólagos nyomon követés, azaz ha az érintett intézmény még megszüntetheti a hivatali visszasságot, vagy ha a hivatali visszasság különösen súlyos vagy általános következményekkel jár, az Ombudsman általános ajánlástervezetet készít az érintett intézménynek vagy szervnek. Az Ombudsman alapokmánya 3. cikke (6) bekezdésének értelmében az intézménynek vagy szervnek három hónapon belül kell részletes véleményt küldenie. 2006 során 13 ajánlástervezet született. További tíz, 2005-ös ajánlástervezet 2006-ban vezetett határozatokhoz. Négy ügyet zártak le az év során úgy, hogy az ajánlástervezetet az intézmény elfogadta. Két eset az Európai Parlamentnek benyújtott külön jelentést eredményezett. Kilenc másik esetet más okok miatt zártak le. 2006 végén kilenc ajánlástervezet még mindig vizsgálat tárgyát képezte, köztük egy 2004-es is.

2.7.4 Külön jelentések az Európai Parlament részére

Ha egy közösségi intézmény vagy szerv nem válaszol megfelelően egy ajánlástervezetre, az Ombudsman külön jelentést küldhet az Európai Parlamentnek. A külön jelentés ajánlásokat is tartalmazhat.

Amint azt az Európai Ombudsman 1998. évi éves jelentésében hangsúlyozásra került, az Ombudsman munkája szempontjából felbecsülhetetlen értékű lehetőséget jelent az, hogy külön jelentést nyújthat be az Európai Parlament részére.

Az Európai Parlamentnek elküldött külön jelentés az utolsó érdemi lépés, amelyet az Ombudsman egy ügygel kapcsolatban tehet, mivel az állásfoglalások elfogadása és a Parlament hatáskörének gyakorlása az intézmény politikai megítélésének kérdése. Az Ombudsman természetesen minden olyan információt vagy támogatást megad, amelyre a Parlamentnek a külön jelentéssel kapcsolatban szüksége van.

Az Európai Parlament eljárási szabályzata szerint a Petíciós Bizottság feladata a Parlament és az Ombudsman közötti kapcsolattartás. A Petíciós Bizottság 2005. október 12-i ülésén az Ombudsman a Parlament eljárási szabályzatával összhangban kötelezettséget vállalt arra, hogy saját kezdeményezésére megjelenik a bizottság előtt, amikor a Parlamentnek külön jelentést nyújt be.

2006-ban két külön jelentést nyújtottak be a Parlamentnek. Ezek a 289/2005/GG és az 1487/2005/GG ügyre vonatkoztak.

2.8 A 2006. ÉVI ÜGYEKET LEZÁRÓ HATÁROZATOK

Az ügyeket lezáró határozatokat általában az Ombudsman weboldalán teszik közzé (<http://www.ombudsman.europa.eu>) angolul és a panaszos nyelvén, ha ez az angoltól eltér. A 3. fejezet 59. vizsgálatot lezáró határozat összefoglalását tartalmazza. Az összefoglalásokból kiderül, hogy a 2006-ban vizsgálat lezárásaként hozott összesen 250 határozat mely témákkal és mely közösségi intézményekkel és szervekkel foglalkozott, továbbá hogy mi indokolta a vizsgálatok lezárását. A tartalomjegyzékben az ügyek a hivatkozási számok, az érintett közösségi hatáskör területének vonatkozásában megnevezett általános témakörök, valamint a panaszos által állított hivatali visszasság típusa alapján csoportosítva szerepelnek.

A 2. fejezet e szakaszának hátralévő része a határozatok leglényegesebb jogi és ténybeli megállapításait elemzi. Ez a rész a vizsgálatok fő tárgyköreinek horizontális osztályozása szerint épül fel, öt fő kategória köré rendezve:

- Nyilvánosság (a dokumentumokhoz és az információkhoz való hozzáférés) és adatvédelem;
- Az Európai Bizottság mint a Szerződés őre;
- Ajánlati felhívások, szerződések és támogatások;
- Személyzeti ügyek, ideértve a személyzetfelvételt is;
- Egyéb ügyek.

Meg kell jegyezni, hogy a fenti kategóriák között jelentős átfedés van. Például a nyilvánosság kérdését gyakran a személyzetfelvétellel vagy az Európai Bizottságnak a Szerződés őreként meglévő szerepével kapcsolatos panaszokban vetik fel.

2.8.1 Nyilvánosság, nyilvános hozzáférés és a személyes adatok védelme

A 2006-ban lefolytatott vizsgálatok nagy százalékban (25%) a nyilvánosság állítólagos hiányára vonatkoztak. Az Európai Unióról szóló szerződés 1. cikke szerint az Unió határozatait „a lehető legnyilvánosabban” kell meghozni, az EK-Szerződés 255. cikke pedig az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való hozzáférésről rendelkezik. Ezt a jogot az 1049/2001 rendelet⁹ szabályozza. Az Ombudsman által 1996-ban és 1999-ben hivatalból elfogadott vizsgálatokat követően több más közösségi intézmény és szerv is szabályokat fogadott el a dokumentumokhoz való hozzáférésről.

Dokumentumokhoz való hozzáférés

Az 1049/2001 rendelet jogorvoslati lehetőséget kínál a kérelmezők számára: az EK-Szerződés 230. cikke szerint bírósági eljárás során vagy az Ombudsmannál tett panasz révén is megtámadható a hozzáférés megtagadása. 2006-ban az Ombudsman tizenegy, az 1049/2001 rendelet alkalmazására vonatkozó panasz vizsgálatát zárta le; ezekből kilenc a Bizottság, egy a Tanács és egy az Európai Parlament ellen irányult. További egy esetben (1845/2004/GG) az év végén még mindig várták a Bizottság részletes véleményét egy ajánlástervezetről.

Két vizsgálat zárult le dokumentumokhoz és információkhoz való hozzáféréssel kapcsolatos azon panaszok ügyében, amelyek az Európai Beruházási Bank (EBB) ellen irányultak.

A fenti ügyek közül kilencnek az összefoglalása szerepel a 3. fejezetben.

A hozzáféréssel kapcsolatos kivételeket illetően az Ombudsman a 617/2003/IP ügyben rámutatott, hogy az 1049/2001 rendelet nem tartalmaz olyan kivételt, amely arra kötelezné az Európai Uniót, hogy pusztán azért tagadja meg a dokumentumokhoz való hozzáférést, mert az egyik tagállamban a dokumentumok nyilvánosságra hozatala nem ingyenes. Az 582/2005/PB ügyben az Ombudsman nem fogadta el a Bizottság azon érvét, miszerint a Kereskedelmi Világszervezet vitarendezési eljárását a rendelet 4. cikke (2) bekezdése második francia bekezdésének alkalmazásában vett „bírósági eljárásokhoz” kellene hasonlítani. Az 1463/2005/TN ügyben az Ombudsman úgy ítélte, hogy a rendelet 4. cikke (3) bekezdésének az intézmény által belső használatra összeállított dokumentumokról szóló első albekezdése nem vonatkozik azokra a dokumentumokra, amelyeket a Bizottság a tagállamok hatóságainak küldött vagy tőlük kapott. A Bizottság a 4. cikk (2) bekezdésének – a vizsgálatok céljának védelméről szóló – harmadik francia bekezdésére sem támaszkodhatott, mivel nem nyert megállapítást, hogy a nyilvánosságra hozatal aláásná a megfelelő vizsgálatok célját, nevezetesen a tagállamok üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kiosztására

⁹

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről (HL L 145., 2001., 43. o.)

vonatkozó nemzeti terveinek a közösségi jog szempontjából való megfelelőségéről történő megbizonyosodást. Az 1919/2005/GG ügyben az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja nem indokolta azt, hogy az Európai Parlament egy kiválasztási eljárásban megtagadja a pályázók listájához való hozzáférést. Az Ombudsman nehezen elképzelhetőnek találta, hogy egy közösségi tisztviselő személyiségi jogait hogyan tudná hátrányosan érinteni annak a ténynek a nyilvánosságra hozatala, hogy pályázott egy másik állásra a közösségi szolgálatnál.

Az 1049/2001 rendelet 11. cikke előírja, hogy minden intézménynek nyilvános hozzáférést kell biztosítania a dokumentumok nyilvántartásához, amelybe haladéktalanul fel kell venni a dokumentumokra való hivatkozásokat. Az 1764/2003/ELB ügyben az Ombudsman azt állapította meg, hogy a Bizottság nyilvántartása nem volt megfelelő egy, a Bizottság által elvégzett könyvvizsgálat dokumentumainak tekintetében. Az Ombudsman rámutatott arra, hogy a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás a közvélemény számára nagyon fontos, az auditjelentések pedig értékes információforrásul szolgálnak a közösségi alapok felhasználásáról.

Az 1776/2005/GG ügyben az Európai Beruházási Bank (EBB) az Ombudsman javaslatára válaszul beleegyezett abba, hogy nyilvánosságra hozza egy auditjelentés egyes részeit, a nyilvános hozzáférésre vonatkozó saját szabályai alapján. Ezen túlmenően hozzájárult ahhoz, hogy a panaszos cégének privát hozzáférést biztosítsanak a jelentésnek kifejezetten azt a célcsoportot érintő részeihez, amelyhez a panaszos tartozik. Az Ombudsman nyilvánosan üdvözölte az EBB-nek az ügyben tanúsított konstruktív hozzáállását, rámutatva arra, hogy bár a személyiségi jog és a kereskedelmi titoktartás jogos érdekek, amelyek határt szabhatnak a nyilvános hozzáférésnek, erre hivatkozva nem kell éppen attól a személytől megtagadni a hozzáférést, akinek a személyiségi jogairól vagy kereskedelmi érdekeiről szó van.

Információkhoz való hozzáférés

A 3436/2004/ELB ügyben a panaszosok panasszal fordultak az Európai Csalás Elleni Hivatalhoz (OLAF), azt állítva, hogy csalásnak estek áldozatul. Az Ombudsman megítélése szerint jogosan várták el az OLAF-tól, hogy fordítson különleges figyelmet az OLAF által végzett megfelelő vizsgálatokról szóló információk megszerzéséhez fűződő érdekükre. Ugyanakkor arra is rámutatott, hogy egy intézmény indokolatlan igazgatási megterhelésének elkerülése érdekében az információkérések megválaszolásának kötelezettsége a helyes hivatali magatartás európai kódexe értelmében korlátozott.

A 3501/2004/PB ügyben az Ombudsman megállapította, hogy a vizsgálata során az EBB érvényes okokat hozott fel annak indoklására, hogy miért tagadja meg egy NGO által kért információk megadását. A jövőre nézve azonban arra kérte az EBB-t, hogy amennyiben megtagadja a tájékoztatást, akkor szolgáljon megfelelő magyarázattal az elutasítás okairól, s a magyarázatot küldje el az információt kérő személynek, mielőtt még a probléma abba a szakaszba ér, hogy az Ombudsmanhoz intézett panaszbeadvány lesz belőle.

Adatvédelem

A 2467/2004/PB ügy arra vonatkozott, hogy a Bizottság hogyan kezelt egy hozzá intézett panaszt, amely a németországi Hamburg tartomány jogszabályai ellen irányult. A panasz az adatvédelmi irányelv¹⁰ 14. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértését állította, amely a személyes adatok közvetlen üzletszerzés céljából történő felhasználására vonatkozik. Az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság nem támasztotta alá érvényes, meggyőző érvekkel azt az álláspontját, miszerint az irányelv nem alkalmazandó a panaszos által említett konkrét körülményekre. A békés megoldásra

¹⁰

Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, HL 1995. L 281., 31. o. Az irányelv 14. cikke (1) bekezdésének b) pontja a következőket írja elő: „A tagállamoknak biztosítaniuk kell az érintetteknek, hogy: (a) ... (b) ... tiltakozhasson az olyan, rá vonatkozó személyes adatok feldolgozása ellen, amelyekkel kapcsolatban az adatkezelő előre jelzi, hogy feldolgozásuk célja közvetlen üzletszerzés, illetve hogy tájékoztassák személyes adatainak harmadik személyeknek első alkalommal történő közlése ... előtt, valamint számára az ilyen közlés ... elleni kifogás jogát kifejezetten biztosítani”

irányuló javaslatra válaszul a Bizottság elismerte, hogy a 14. cikk (1) bekezdésének b) pontját tágabban is lehet értelmezni, és vállalta, hogy a kérdést megvitatja a tagállamokkal, és ezzel összefüggésben foglalkozik a hamburgi jogszabályok speciális esetével.

2.8.2 A Bizottság mint a „Szerződés őre”

A jogállamiság az Európai Unió alapelveinek egyike. A Bizottság legfontosabb feladata az, hogy a Szerződés őre legyen¹¹. Az EK-Szerződés 226. cikke olyan általános eljárást hoz létre, amely szerint a Bizottság kivizsgálhatja és a Bíróság elé utalhatja a közösségi jog tagállamok által történő esetleges megsértésének eseteit. A Bizottság hivatalból, panaszok alapján vagy az Európai Parlamenttől az EK-Szerződés 194. cikke szerint a Parlamenthez beérkező petíciók megvizsgálására vonatkozóan kapott felkéréseknek eleget téve kezdeményezhet vizsgálatokat. A konkrét ügyekkel, például a törvénytelen állami támogatásokkal kapcsolatban más eljárásokat kell alkalmazni.

Az Európai Ombudsman megbízatásán kívül eső panaszok gyakran a közösségi jog tagállamok által történő állítólagos megsértésére vonatkoznak. Ilyen esetben sokszor az európai ombudsmanok hálózatának egy másik tagja a legmegfelelőbb szerv az ügy kezelésére. Egyes esetekben azonban az Ombudsman helyénvalónak ítéli a panasz továbbítását a Bizottsághoz. A 2.5. szakaszban mindkét megközelítésre van példa.

Az Európai Ombudsman fogadja és kezeli a Bizottság mint a „Szerződés őre” ellen irányuló panaszokat. Amikor az Ombudsman vizsgálatot indít egy ilyen panasz ügyében, szükség esetén mindig nagyon gondosan tisztázza a panaszos felé, hogy vizsgálatában azzal nem fog foglalkozni, hogy történt-e jogsértés, mivel az Európai Ombudsman hatásköre nem terjed ki a tagállami hatóságok intézkedéseinek vizsgálatára.

A 3. fejezet kilenc olyan határozat összefoglalását tartalmazza, amelyek azt szemléltetik, hogy az Ombudsman hogyan kezeli a Bizottság mint „a Szerződés őre” ellen benyújtott panaszokat. Itt az esetek közül nyolccal foglalkozunk, plusz azzal az egy esettel, amelyik 2006 végén még nem volt lezárva.

A Bizottságnak a panaszossal kapcsolatban meglévő eljárási kötelezettségeit illetően az Ombudsman fő hivatkozási pontja egy 2002. évi bizottsági közlemény¹², amelyet az Ombudsmantól érkezett kritikára válaszulva adtak ki. A közlemény általános szabályként azt állapítja meg, hogy a panasz főtítkárságon történő nyilvántartásba vételétől számított legfeljebb egy éven belül a bizottsági részlegek kivizsgálják a panaszokat annak érdekében, hogy eldönthessék, hivatalos értesítést adnak-e ki, vagy lezárják az ügyet. A közlemény 3. pontja meghatározza azokat a körülményeket, amelyek esetén a főtítkárságnak nincs joga a levelezést panaszbeadványként nyilvántartásba venni. A 3369/2004/JMA ügyben kapott további észrevételre reagálva a Bizottság elismerte, hogy a közlemény követelményei az azt követő időszakban is érvényesek, hogy az érintett tagállam részére a felszólítás kiküldésre került.

Két ügyet lezártak azt követően, hogy a Bizottság elfogadta az Ombudsmantól kapott ajánlástervezetet. A 642/2004/GG ügyben az Ombudsman azt ajánlotta, hogy a Bizottság vizsgálja meg újból, hogy egy adott vállalkozás eladása során igénybe vettek-e állami támogatást. Az ajánlás azon utalás fényében született, miszerint az alsó-szászországi kormányzat is úgy véli, hogy az eladási ár a piaci ár alatt volt. A Bizottság elfogadta az Ombudsman megállapításait az ügyben, és a német hatóságokhoz fordult, hogy tisztázzák a vonatkozó nyilatkozatokat. A Bizottság a 956/2004/PB ügyben is elfogadott egy ajánlástervezetet arról, hogy a lehető leghamarabb határozatot kell elfogadnia a panaszos jogsértési panaszáról, és határozatát közölnie kell a panaszossal. A panaszos, egy dán autókereskedő amiatt tett panaszt, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben arra vonatkozó kötelezettségvállalását, miszerint az importált autók dániai megadóztatásával kapcsolatos jogsértési panaszáról döntést hoz.

¹¹ Az EK-Szerződés 211. cikke előírja, hogy a Bizottság „gondoskodik e szerződés rendelkezéseinek és az e szerződés alapján az intézmények által hozott rendelkezéseknek az alkalmazásáról”.

¹² Közlemény az Európai Parlament és az Európai Ombudsman részére a közösségi jog megsértése tekintetében a panaszossal való viszonyról (HL C 244., 2002., 5. o.)

A 289/2005/GG ügyben az Ombudsman ajánlástervezetben kérte a Bizottságot, hogy gondosan és indokolatlan késedelem nélkül foglalkozzon a panaszos jogsértési panaszával, amely a sportfogadási szolgáltatások korlátozásairól szólt. A Bizottság részletes véleményében sajnálatát fejezte ki, amiért politikai konszenzus hiányában nem tudott döntést hozni erről az érzékeny kérdéstről. Mivel az Ombudsman úgy vélte, hogy ez nem jelent érvényes indoklást a jogsértési panasz ésszerű időn belüli kezelésének elmulasztására, külön jelentést intézett az Európai Parlamenthez. A Bizottság ezt követően arról tájékoztatta a Parlamentet és az Ombudsmant, hogy felszólítást küldött Németországnak részére.

Az Ombudsman nem találta szükségesnek, hogy ajánlástervezetet tegyen az 1037/2005/GG ügyben, amelyben megállapítása szerint a Bizottság nem szolgált meggyőző érvekkel annak igazolására, hogy nincs szükség további lépésekre ahhoz, hogy Németországot rákényszerítsék a Bíróság ítéletének betartására. A szóban forgó ítéletben a Bíróság úgy döntött, hogy a német csomagolási rendelet bizonyos italok esetében akadályozza a Közösségen belüli kereskedelmet. Az Ombudsman kritikai észrevétellel zárta le az ügyet, megjegyezve, hogy a Bizottság a rendelettel kapcsolatban folyamatban lévő második jogsértési eljárás keretében jóváteheti mulasztását.

Két ügy vonatkozott a munkaidőről szóló európai jogszabály végrehajtására. A 2944/2004/ID ügyben a Bizottság 2005. februárban megmagyarázta az Ombudsmannak, hogy azért halasztotta el arra vonatkozó döntését, hogy továbbhaladjon-e a panaszos 2003. augusztusban benyújtott jogsértési panaszával, mert ez a döntés a vonatkozó közösségi jogszabály módosításáról szóló javaslatának további sorsától függött. Az Ombudsman elfogadta a Bizottság magyarázatát a rendes egyéves határidő betartásának elmulasztására, ugyanakkor megjegyezte, hogy a panaszos újabb panaszt tehet az Ombudsmannál, amennyiben nem elégedett azzal, ahogyan a Bizottság a továbbiakban kezeli jogsértési panaszát. A 3453/2005/GG ügyben 2005. novemberben egy orvos tett panaszt amiatt, hogy a Bizottság nem járt el panasz ügyében, amelyet több mint három és fél évvel korábban tett Németország ellen. A Bizottság a panaszról szóló véleményében ismét a vonatkozó közösségi jogszabály módosításáról szóló javaslatára hivatkozott. Az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottságnak nincs joga határozatlan időre elhalasztani a döntést egy panasz ügyében, arra hivatkozva, hogy az alkalmazandó jogszabályt a jövőben valamikor módosíthatják, és ajánlástervezetben szólította fel a Bizottságot a panasz mielőbbi kezelésére. Az ügy 2006 végén még nem volt lezárva.

Az Ombudsmanhoz több mint 5000 olyan panaszbeadvány és egyéb közlés érkezett, amely bírálta a Bizottságot egy ipari kikötő fejlesztésével kapcsolatban, a Spanyolországhoz tartozó Tenerife szigetén, Granadilla városnál. A panaszosok szerint a Bizottság úgy határozott, hogy a fejlesztés nem ellentétes a közösségi joggal, különösen az élőhelyekről szóló irányelv 6. cikkének (4) bekezdésével¹³. Az Ombudsman úgy vélte, hogy érdemes lenne hivatalból indított vizsgálatot kezdeni (OI/2/2006/JMA), hogy a Bizottság magyarázattal szolgálhasson a helyzetről. Mivel a Bizottság véleményében egyértelművé tette, hogy valójában még nem döntött az ügyben, az Ombudsman lezárta a vizsgálatot.

A 3133/2004/JMA ügy a Bizottságnál tett jogsértési panaszra vonatkozott, amely a televíziós műsorszolgáltatásról szóló irányelvet végrehajtó spanyol jogszabályról szólt. A panaszos kétségbe vonta a Bizottság azon következtetését, hogy az irányelvet megfelelően átültették. Figyelembe véve a Bíróság irányelvek átültetésével kapcsolatos joggyakorlatát és az érintett spanyol jogszabályi rendelkezések megfogalmazását és hatályát, az Ombudsman elfogadhatónak találta a Bizottság elemzését az átültetés megfelelőségéről, ezért nem állapított meg hivatali visszasságot.

2.8.3 Ajánlati felhívások, szerződések és támogatások

A közösségi intézmények és szervek szerződések révén szerzik be a feladataik ellátásához szükséges árukat és szolgáltatásokat, és ezek révén igazgatják az általuk számos EU-program keretében nyújtott juttatásokat és támogatásokat¹⁴.

¹³ A Tanács 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 59., 1996., 63. o.)

¹⁴ A munkaszerződésekre vonatkozó panaszokkal a 2.8.4. szakasz foglalkozik.

Az Ombudsman szerződések odaítélésére, oda nem ítézésére, illetve az ezzel kapcsolatos ügyintézésre vonatkozó panaszokkal is foglalkozhat. Amennyiben azonban egy szerződés esetleges megszegésének kérdése merül fel, az Ombudsman vizsgálatát arra a kérdésre korlátozza, hogy a közösségi intézmény vagy szerv következetes és ésszerű módon igazolta-e tevékenységeinek jogalapját, illetve hogy véleménye szerint miért igazolt a szerződéssel kapcsolatos álláspontja.

A 3. fejezetben egy hivatalból indított vizsgálatot lezáró határozat, valamint nyolc olyan határozat összefoglalása található, amelyek azt mutatják be, hogyan kezeli az Ombudsman az ilyen panaszokat. Hat ilyen ügyet a továbbiakban még ismertetünk.

Az 1252/2005/GG ügyben egy alvállalkozó azt állította, hogy a Bizottságnak a *Comité Européen de Normalisation* (CEN) részére nyújtott pénzügyi támogatásról szóló megállapodás felbontására vonatkozó döntése törvénytelen és tisztességtelen volt. Miután az Ombudsman emlékeztetőben figyelmeztette a Bizottságot, hogy a tisztességtelenségre vonatkozó állítást is meg kellene válaszolnia, végül nem állapított meg hivatali visszásságot. Elfogadhatónak tűnt a Bizottság arra vonatkozó magyarázata, hogy miért nem kellett előzetes figyelmeztetést adnia a döntéséről, továbbá a Bizottság nem tehető felelőssé a CEN azon döntéséért, hogy a panaszos munkája tekintetében nem nyújt be kifizetési kérelmet.

A 786/2006/JF ügyben a Régiók Bizottsága öt nappal az erre vonatkozó szerződéses határidő lejárta után utasította vissza a panaszos zárójelentését. Az Ombudsman megértette a bizottság álláspontját, miszerint a panaszos késedelmes tájékoztatása ellenére indokolt a teljes összeg kifizetésének elmaradása, mivel a jelentés nem olyan színvonalú volt, amilyennek a szerződés értelmében lennie kellett volna. Az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy amennyiben a bizottság nem tudta betartani a szerződéses határidőt, a megfelelő ügyintézés szellemében erről a határidő lejárta előtt tájékoztatnia kellett volna a panaszost. Ennek elmulasztása hivatali visszásságot képez. Ugyanakkor a bizottság összefüggő, ésszerű beszámolót adott tetteinek jogalapjáról, illetve arról, hogy miért vélte indokoltnak a szerződéses helyzetről kialakított álláspontját. Az Ombudsman nem törekedett annak eldöntésére, hogy történt-e szerződésszegés, illetve hogy a bizottságnak a szerződés értelmében van-e joga a teljes összeg kifizetésének megtagadására.

A 866/2006/SAB ügyben a panaszos a Socrates program keretében benyújtott előpályázatának bizottsági elutasítását vitatta. A Bizottság szerint az előpályázat beküldésére a határidő lejárta után egy héttel került sor. Az Ombudsman vizsgálata olyan, a határozat meghozatalakor a Bizottság számára elérhető írásos bizonyítékot tárt fel, amely igazolta, hogy az előpályázatot valójában a határidő napján adták fel. Az Ombudsman ezért hivatali visszásságot állapított meg.

A 3172/2005/WP ügy a Bizottság késedelmére vonatkozott bizonyos testvérvárosi tevékenységek támogatásának kifizetése esetében. A panaszról szóló véleményében a Bizottság elnézést kért a késésért, továbbá megmagyarázta a felmerült adminisztratív problémákat, és bemutatta a kifizetési rendszerben erre válaszul bevezetett fejlesztéseket. A panaszos tájékoztatta az Ombudsmant, hogy ki lett fizetve, és az ügyet elintézettnek tekinti. Az Ombudsman egy további észrevételben arra kérte a Bizottságot, hogy ilyen esetekben mérlegelje késedelmi kamat fizetését.

A 2523/2005/TN ügy az Európai Bíróság által kiadott, jogi szövegek fordításáról szóló keretszerződés pályázati felhívására vonatkozott. A pályázati felhívásban szerepelt egy próbafordítás teljesítéséről szóló követelmény. A panaszos ezt a követelményt arra hivatkozva támadta meg, hogy ezt az eredeti hirdetményben nem említették. Az Ombudsman azt állapította meg, hogy nem történt hivatali visszásság, mivel a próbafordítás olyan jellegű kiegészítő információ, amely a 92/50¹⁵ irányelv szerint az ajánlati felhívás szakaszában is megjelölhető.

A hivatalból indított OI/1/2006/TN vizsgálatban az Ombudsman felkérte a Bizottságot, hogy vizsgálja ki a mediáció fokozott igénybevételének lehetőségét az általa finanszírozott szerződések kapcsán felmerülő vitákban. A Bizottság pozitívan reagált, és kötelezettséget vállalt a vitarendezés

15

A Tanács 1992. június 18-i 92/50/EGK irányelve a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról (HL L 209., 1992., 1. o.) Ez az irányelv már nincs hatályban, de a hirdetmény közzétételekor még hatályban volt.

alternatív módszereinek alkalmazására a jövőben, amihez a szabványos közbeszerzési szerződéseit kiegészítette egy opcionális záradékkal a mediációról. A vizsgálat lezárásakor az Ombudsman arra kérte a Bizottságot, hogy 2007. június 30-ig adjon folyamatos tájékoztatást mind a mediációs záradékról, mind az annak érdekében tett erőfeszítéseiről, hogy a mediáció használatát a támogatásokról szóló vitákra is kiterjesszék. Az Ombudsman ugyancsak hangsúlyozta annak fontosságát, hogy a mediáció igénybevételét az ajánlattevők és alvállalkozóik között felmerülő konfliktusokban is ajánlják fel.

2.8.4 Személyzeti ügyek

A 3. fejezet 18. személyzeti ügyekre vonatkozó panasz ügyében született határozat összefoglalását tartalmazza. Ezek közül kilenc az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) által szervezett felvételi eljárásokra vonatkozott, hat másik pedig az intézmények és szervek irányában fennálló munkaviszonyra. Két összefoglalás a kihelyezett nemzeti szakértők panaszbeadványa ügyében hozott határozatról, egy pedig egy hivatalból indított vizsgálatról (OI/3/2006/BB) szól. Ez utóbbi esetében az Európai Parlament követte a Bizottság 2005-ös példáját, és 2006. február 15-i hatállyal eltörölte a gyakornoki programban való részvétel felső korhatárát.

A közösségi intézményekkel és szervezetekkel fennálló munkaviszony ügyében csak akkor lehet panaszt tenni az Ombudsmannál, ha a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti eljárást már kimerítették, és a válaszadási határidők lejártak. Az 1217/2004/OV és a 2227/2004/MF ügyben az Ombudsman hangsúlyozta, hogy a 90. cikk (2) bekezdése szerint benyújtott panasz megválaszolásának elmulasztása hivatali visszasság. Bár a személyzeti szabályzat a négy hónapos határidőn belüli válaszadás elmaradását hallgatólagos negatív döntésnek tekinti, ez a rendelkezés azt a célt szolgálja, hogy az érintett személy fellebbezhessen a Közzszolgálati Törvényszéknél, nem az igazgatást hivatott felmenteni válaszadási kötelezettsége alól.

Két, munkaviszonnyal kapcsolatban beadott panasz a panaszosok számára kifejezetten pozitívan zárult, és az érintett intézmény és szerv részéről az Ombudsmannal való kiváló együttműködésről tanúskodott.

A 106/2005/TN ügyben a Bizottság megtagadta a munkabér kifizetését a panaszos lányának, a Bizottság volt tisztviselőjének, aki nem sokkal a munka megkezdése után megbetegedett. A panaszbeadvány nyomán a Bizottság megváltoztatta álláspontját, és beleegyezett a szóban forgó munkabér és kamatai kifizetésébe.

Az 1729/2005/JF ügy az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség (EASA) által a panaszosnak kifizetett juttatások behajtására vonatkozott. Az Ombudsman azt állapította meg, hogy az EASA nem adott teljes körű tájékoztatást a panaszosnak, ezáltal félrevezethette. Békés megoldásként ezért azt javasolta az EASA-nak, hogy a juttatások legalább egy része esetében fontolja meg a behajtás törlését. Az EASA válaszában fenntartotta véleményét, miszerint nem történt hivatali visszasság. Mindazonáltal „tekintettel az ügy egyedi jellegére, valamint messzemenően tiszteletben tartva az Ombudsman véleményét”, lemondott a teljes behajtásról, tehát békés megoldást sikerült elérni.

Három másik esetben viszont a Bizottság nemcsak az Ombudsman békés megoldásra irányuló javaslatát utasította vissza, de a kielégítő kimenetel érdekében tett további erőfeszítéseit is. Az esetek közül kettő kihelyezett nemzeti szakértőket (SNE-k) érintett.

A 760/2005/GG ügyben az Ombudsman előbb békés megoldásként, majd ajánlástervezetben javasolta a Bizottságnak, hogy fontolja meg a bíróság előtt tanúként megjelenő kihelyezett nemzeti szakértők különleges szabadságára vonatkozó szabályai módosítását vagy pontosítását. Részletes véleményében a Bizottság úgy nyilatkozott, hogy a kihelyezett nemzeti szakértők helyzetével foglalkozó későbbi, szélesebb körű vizsgálat keretében tanulmányozni fogja az Ombudsman javaslatát, ugyanakkor sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy nem tud részletesebb információkkal szolgálni arról, hogy ez a vizsgálat mikor várható.

A 495/2003/ELB ügy egy kihelyezett nemzeti szakértőnek járó juttatások körül kialakult vitáról szólt. Miután a Bizottság elutasította a békés megoldásra irányuló javaslatot, az Ombudsman írásban

fordult a felelős biztoshoz, személyes közreműködését kérve a panasz kielégítő kimenetelének megkeresésében, ami történhetne például a panaszosoknak adott *ex gratia* kifizetés formájában. Bár a Bizottság ezt követően megváltoztatta az alkalmazandó szabályokat, a biztos válaszában azt az álláspontot képviselte, hogy a Bizottság helyesen értelmezte a korábbi szabályokat, és elutasította az Ombudsman javaslatát. Az Ombudsman véleménye szerint a Bizottság tisztességtelenül járt el a panaszossal szemben azért, hogy lényegében úgy kezelte az ügyet, mintha az utóbb elfogadott szabályok már akkor is hatályban lettek volna, amikor meghatározta a kifizetendő juttatásokat.

Az 1537/2003/ELB ügy a Bizottság egy korábbi szerződéses alkalmazottját érintette, akit hosszas késés után mentettek fel egy fegyelmi vád alól, amelyről az Ombudsman korábban megállapította, hogy hivatali visszasságot képez. Az Ombudsman békés megoldásként azt javasolta, hogy a Bizottság mérlegelje azon kiadások visszatérítését a panaszosnak, amelyeket a fegyelmi eljárás során a védelmére ésszerűen ráfordított. A Bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a személyzeti szabályzat miatt ezt nem teheti. Az Ombudsman ebben az ügyben is írt a felelős biztosnak. Az Ombudsman azt a véleményt képviselte, hogy a személyzeti szabályzat nem akadályozza meg a Bizottságot egy *ex gratia* kifizetésben. A biztos azonban elutasította az Ombudsman hozzáállását.

Az Ombudsman mindhárom esetben sajnálatának adott hangot záró határozatában, amiért a Bizottság nem használta ki a lehetőséget, hogy bizonyítsa a megfelelő ügyintézés elvei melletti elkötelezettségét. Az Ombudsman bejelentette, hogy szándékában áll a felelős biztossal együtt megvizsgálni, hogyan lehetne előmozdítani a szolgáltatási kultúrát az érintett főigazgatóságánál.

2.8.5 Egyéb ügyek

A 3. fejezet több olyan összefoglalást is tartalmaz, amelyek nem sorolhatók be az előző szakaszokban tárgyalt kategóriákba. Ezek közül itt négy esetet említünk meg.

A 2601/2005/ID ügyben a panaszos cég azt állította, hogy a Bizottság megsértette egy automatikus fordítóprogramhoz fűződő szellemi tulajdonjogait. A Bizottság nem vitatta, hogy a panaszos rendelkezik ilyen jogokkal, de ezek hatályát és mértékét illetően kétségeit fejezte ki. Az Ombudsman azon a véleményen volt, hogy a panaszosnak kell pontosítania és megállapítania az állítólag megsértett jogok jogalapját. Mivel a panaszos ezt nem tette meg, a Bizottság részéről nem állapított meg hivatali visszasságot. Az Ombudsman mindazonáltal felkérte a panaszost és a Bizottságot, hogy a kölcsönösen kielégítő megoldás megkeresése érdekében mérlegeljék a mediációs eljárás igénybevételének lehetőségét.

Két eset a Tanácsnak az elnökségre vonatkozó felelősségével foglalkozott.

Az 1487/2005/GG ügyben egy, a német nyelv védelmében létrejött szövetség amiatt tett panaszt, hogy az EU-elnökség weboldalai németül nem érhetők el. A Tanács nem foglalkozott a panaszos lényeges érveivel a németet első vagy második nyelvként beszélő EU-s állampolgárok számát illetően. Bár a Tanács elismerte, hogy az elnökség a Tanács mint intézmény része, fenntartotta azt a nézetét, hogy az elnökségi weboldalakért nem felel, azzal érvelve, hogy ezek az elnökséget betöltő tagállam fennhatósága alá tartoznak. Az Ombudsman viszont úgy vélte, hogy a Tanács igenis felelős az elnökségi weboldalakon használt nyelvekért, és a weboldalakon megjelenő információknak ideális esetben a Közösség összes hivatalos nyelvén elérhetőnek kellene lenniük. A továbbiakban azzal érvelt, hogy amennyiben kevesebb nyelvet szándékoznak használni, ezeket objektív, ésszerű megfontolások alapján kell megválasztani. Ezért az, hogy a Tanács elmulasztotta mérlegelni a panaszos kérésének lényegét, hivatali visszasságnak minősül. Miután a Tanács elutasította az ajánlástervezetét, az Ombudsman külön jelentést küldött az Európai Parlamentnek.

A 2172/2005/MHZ ügyben a panaszos aggodalmát fejezte ki az egyik elnökség kereskedelmi szponzorálásával kapcsolatban. A Tanács úgy vélekedett, hogy az elnökségének kereskedelmi szponzorálása nem tartozik bele a közösségi intézményként meglévő felelősségi körébe. Az Ombudsman békés megoldásként azt javasolta, hogy a Tanács vállalhatná a felelősséget az ügyért, és hajlandóságát jelezhetné azzal, hogy megfelelő időn belül intézkedéseket tesz az ilyen szponzorálás megakadályozására vagy oly módon történő szabályozására, hogy biztosítani lehessen

a magánérdekek és a közfeladatok esetleges összeütközésének megfelelő kezelését. A Tanács elutasította a javaslatot. Mivel az 1487/2005/GG ügyben készült külön jelentéssel az Ombudsman már az Európai Parlament elé terjesztette a Tanácsnak az elnökségért való felelőssége általános kérdését, ezt az ügyet nem folytatta. Az Ombudsmant ugyanakkor továbbra is foglalkoztatja, hogy a polgárok részéről az Unióba és annak működésébe vetett bizalmat hátrányosan érintheti, ha a Tanács nem válaszol az elnökségének kereskedelmi szponzorálásával kapcsolatos lényeges kérdésre. Az Ombudsman ezért egyénileg írt az ügyben a tagállamok állandó képviselőinek.

A 3403/2004/GG ügy a Bizottság felelősségére vonatkozott a fellebbviteli eljárás elérhetőségével kapcsolatban az Európai Iskolákban. Bár az iskolákat szabályozó jelenlegi egyezmény 2002-ben lépett hatályba, a fellebbviteli eljárást előíró rendelkezést 2005-ig nem hajtották végre. Ez a késelem vezetett oda, hogy a panaszbizottság úgy ítélte, nincs hatásköre a panaszos ügyének kezelésére, amely 2004-ben kapott osztályzatokra vonatkozott, amelyeket a panaszos azóta folyamatosan próbált megtámadni. Az Ombudsman sürgette a Bizottságot, hogy győzze meg a kormányzótanácsot, fogadja el azokat a rendelkezéseket, amelyek lehetővé tennék, hogy a panaszbizottság meghallgassa a panaszos fellebbezését. Annak ellenére, hogy a Bizottság kitartó, építő jellegű erőfeszítésekkel próbált segíteni a panaszosoknak, a kormányzótanács nem cselekedett. Az Ombudsman úgy vélte, hogy tekintettel a hiányosság egyértelmű voltára és az ügy fontosságára, a Bizottságnak ragaszkodnia kellett volna ahhoz, hogy a kormányzótanács tárgyalja meg a javaslatot. Tekintettel az ügy fontosságára, a Bizottság felkérte az Európai Iskolák főtítkárárt, hogy az Ombudsman határozatát vegye fel a kormányzótanács napirendjére.

3 VIZSGÁLATOKAT KÖVETŐ HATÁROZATOK

Ez a fejezet az Ombudsman 2006-os határozatainak összefoglalóiból közöl válogatást, szemléltetve a panaszokban és a hivatalból indított vizsgálatokban érintett témák és intézmények széles körét, valamint tartalmazza a 2. fejezet tematikus elemzésében megemlített határozatok mindegyikének összefoglalóját. A panaszok ügyében hozott határozatok összefoglalói először a megállapítás vagy az eredmény típusa, ezen belül pedig az érintett intézmény vagy szerv szerint vannak csoportosítva. A hivatalból indított vizsgálatokat követő határozatok összefoglalói és a nemzeti vagy regionális ombudsmanoktól kapott megkeresések példái a fejezet végén szerepelnek.

Az ügyek e fejezet valamennyi szakaszában ügyszám szerinti sorrendben kerülnek bemutatásra. Például a 3.1.2 szakaszban a 2944/2004/ID ügy megelőzi a 3133/2004/JMA ügyet. Az egyes ügyekben hozott határozatok teljes szövege megtalálható a határozatok jegyzékében az Ombudsman weboldalán (<http://www.ombudsman.europa.eu>). A kérdéses határozathoz ügyszám szerint lehet hozzáférni. A határozatok teljes szövege elérhető a honlapon angol nyelven, illetve a panasz nyelvén, ha ez különbözik az angoltól. A honlapon található határozat teljes szövegének nyomtatott változata az Ombudsman hivatalától igényelhető.

3.1 ESETEK, AMELYEK SORÁN NEM TALÁLTAK HIVATALI VISSZÁSSÁGOT

3.1.1 Az Európai Parlament

EGY BEADOTT PÁLYÁZATTAL KAPCSOLATBAN A PARLAMENT RÉSZÉRŐL ELMARADT PONTOSÍTÁSKÉRÉS

Az Európai Parlament ellen benyújtott 1315/2005/BB panaszról szóló határozat összefoglalása

A Parlament egy ajánlati felhívást (a továbbiakban: felhívás) követően visszautasította a panaszos ajánlatát, mivel az egy bizonyos bizonyítványt nem a felhívás követelményeinek megfelelően - eredetiben -, hanem fénymásolatban nyújtott be.

Miután megállapította, hogy a pályázati anyag fenti hiányossága alapvető volt – mivel a felhívás kifejezetten rendelkezett arról, hogy ez a pályázatot kizáró oknak minősül –, az Ombudsman megjegyezte, hogy az ajánlatkérő részéről a pályázóval való kapcsolatfelvétel lehetőségét a felhívás alapján szigorúan úgy kell értelmezni, hogy az „különleges kivételt” képez a felhívásban megfogalmazott, a pályázatok felbontása után a „pályázók és az ajánlatkérő közötti mindenfajta kapcsolat” tilalma alól. Az Ombudsman a pályázókkal szembeni egyenlő bánásmód biztosításának szükségességét is figyelembe vette. Mindennek fényében a hiányosság helyesbítése sem a pályázat „pontosításának”, sem „nyilvánvaló gépelési hiba” javításának nem tekinthető, a felhívásban biztosított idevágó kivétel értelmében. Ezért az ajánlat elutasításáról szóló döntés nem valósított meg hivatali visszásságot.

Az Ombudsman egy további észrevételben foglalkozott a Parlament azon kijelentésével, miszerint „a jelen esetben nem élt a kiegészítő dokumentumok vagy hiányzó bizonyítványok bekérésére való szabadságával”. A további észrevételben az Ombudsman rámutatott, hogy a fenti kijelentés nincs összhangban magával a felhívással, illetve a helyes ügyintézés elveivel a mérlegelési jogkör gyakorlása terén.

3.1.2 Az Európai Bizottság

EGY 226. CIKK SZERINTI PANASZ ÉRDEMI RÉSZÉNEK KÉSEDELMES KEZELÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2944/2004/ID panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos 2003 augusztusában jogsértési panaszt nyújtott be a Bizottsághoz. 2004. szeptemberben az Ombudsmanhoz intézett panaszában azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta tájékoztatni azon állítása lényegi részének értékeléséről, amely szerint a munkaidőre és az ügyeleti időre vonatkozó nemzeti szabályozás megsérti a közösségi irányelveket.

A panaszról szóló határozatában az Ombudsman először is megjegyezte, hogy a közösségi jog megsértése tekintetében a panaszossal való viszonyról szóló, az Európai Parlamenthez és az Európai Ombudsmanhoz intézett bizottsági közlemény¹ 8. pontjában tett kötelezettségvállalás alapján az említett pontban előírt egyéves határidőt csak kivételes esetekben lehet túllépni, és a Bizottságnak megfelelő magyarázattal kell szolgálnia a késedelem okairól.

A jelenlegi esetben a Bizottság kifejtette, hogy azért halasztotta el arra vonatkozó döntését, hogy továbbhaladjon-e a panaszos 226. cikk szerinti panaszával, mert az ilyen jellegű esetleges intézkedés a munkaidőre és azon belül az ügyeleti időre is vonatkozó közösségi jogszabály módosításáról szóló, 2004. szeptember 22-i javaslatának további sorsától függ. Ezzel kapcsolatban a Bizottság megjegyezte, hogy a javaslatot Európa egészére kiterjedő, széles körű konzultáció után fogadták el, a Bíróság által a C-303/98 és C-151/02 ügyekben meghozott, a tagállamokra, különösen a közegészségügyi rendszerükre nagy hatással járó határozatokat követően. Az Ombudsman (2006. januárban kiadott) határozatában azt állapította meg, hogy a Bizottság ésszerű, megfelelő magyarázatot adott arra, hogy miért nem értékelte a panaszos 226. cikk szerinti panaszának érdemi részét a fent említett egyéves határidőn belül. Az Ombudsman ugyanakkor egy további észrevételt is tett, amelyben megismételte, hogy a Bizottság részéről az lenne a helyes ügyintézési gyakorlat, ha folyamatosan tájékoztatná a panaszosokat a Bizottsághoz benyújtott panaszaik helyzetéről, és szorgalmazta, hogy a Bizottság rendszeresen tájékoztassa a panaszost az ügy állásáról. Azt is megjegyezte, hogy a panaszos újabb panaszt tehet az Ombudsmannál, amennyiben nem elégedett azzal, ahogy a Bizottság a továbbiakban kezeli jogsértési panaszát.

A BIZOTTSÁG ÉRTÉKELÉSE A BIKAVIADALOK KÖZVETÍTÉSÉRŐL SZÓLÓ SPANYOL JOGSZABÁLYOKRÓL

Az Európai Bizottság ellen benyújtott, 3133/2004/JMA panaszra vonatkozóan hozott határozat összefoglalása

A panasz tárgya a Bizottságnak egy formális panasz lezárására irányuló határozata volt, amely a panaszos azt állította, hogy a 89/552/EGK irányelvet² végrehajtó spanyol jogszabály, vagyis a 22/1999 számú törvény nem rendelkezik az irányelv 22. cikkében megállapított kötelezettségről.

¹ COM(2002) 141 végleges, HL 2002. C 244., 5. o.

² A Tanács 1989. október 3-i 89/552/EGK irányelve a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról, HL 1989. L 298., 23. o.

Az irányelv értelmében a televíziós adások nem tartalmazhatnak olyan programokat, amelyek súlyosan károsíthatják a kiskorúak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődését, különösen olyan programokat értve ez alatt, melyek öncélú erőszakot tartalmaznak, ami a panaszos véleménye szerint a bikaviadalt is jellemzi.

A Bizottság azt állította, hogy a 22/1999 számú rendelet az irányelvben megállapított valamennyi kötelezettséget megfelelően átültette, és hogy a rendelet 17. cikke teljes mértékben tükrözi az irányelv 22. cikkében megállapított kötelezettségeket. Úgy ítélte meg, hogy bár a spanyol jogszabályokban nem tesznek említést az öncélú erőszakról, ennek fogalmát, akárcsak a pornográfiáét, az irányelv pusztán olyan televíziós programok tartalmának illusztrálásaképpen említette, melyek súlyosan károsíthatják a kiskorúak fejlődését. A Bizottság nézete szerint e rendelkezés alkalmazási köre mindenesetre nem csupán e két sajátos szempontra korlátozódik, hanem más helyzetekre is kiterjed.

Az Ombudsman megállapította, hogy az irányelv 22. cikke kifejezetten tiltja, hogy a tagállamok a joghatóságuk alá tartozó műsorközvetítők számára engedélyezzék olyan televíziós programok közvetítését, amelyek súlyosan károsíthatják a kiskorúak fejlődését. Az irányelv azonban nem határozza meg azon programok egyes típusait, amelyeket a tagállamoknak kiskorúak fejlődését károsító jellegűeknek kell tekinteniük, bár e kategória tartalmának tekintetében példaként említést tesz a pornográfiáról vagy az öncélú erőszakról. Emlékeztetve az EK-Szerződés 249. cikkének (3) bekezdésére és a közösségi bíróságok joggyakorlatára, az Ombudsman megállapította, hogy egy irányelv nemzeti jogba történő átültetése nem feltétlenül jelenti azt, hogy az irányelv rendelkezéseit a nemzeti jogszabály kifejezett, erre irányuló rendelkezésében ugyanolyan szavakkal kell végrehajtani, mivel az általános jogi kontextus is elegendő lehet, ha ténylegesen biztosítja az irányelv egyértelmű és pontos módon történő, teljes körű alkalmazását.

Az Ombudsman megállapította, hogy az irányelv 22. cikke és a spanyol jogba ezt átültető rendelkezés, vagyis a 22/1999 rendelet 17. cikke, gyakorlatilag megegyezik, kivéve, hogy a spanyol jogszabály nem említi kifejezetten a pornográfiát vagy öncélú erőszakot tartalmazó programokat. Amint azt a Bizottságnak az ezen átültetés megfelelőségéről szóló elemzése megállapította, bármely, pornográfiát vagy öncélú erőszakot tartalmazó program egyértelműen sérti a kiskorúak fejlődését, és ilyen módon a spanyol végrehajtási rendelkezés hatálya alá tartozik. Figyelemmel a fent említett rendelkezések szövegezésére és alkalmazási körére, az Ombudsman úgy ítélte meg, hogy a Bizottság álláspontja ésszerű. Az Ombudsman ezért arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság arra vonatkozó döntése, hogy nem indít jogsértési eljárást a spanyol hatóságok ellen, és hogy ennek megfelelően lezárja a panaszos által benyújtott formális panaszt, ésszerűnek tekinthető.

RÉGÓTA FENNÁLLÓ MEGÁLLAPODÁSON ALAPULÓ EGYÜTTMŰKÖDÉS MEGSZÜNTETÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 191/2005/BB panaszról szóló határozat összefoglalása

Az EuronAid („EA”) egy NGO-kból álló nonprofit szervezet, amely 20 éve foglalkozik természetbeni élelmiszersegélyek kiszállításával a Bizottság NGO-knak szóló élelmiszersegély és élelmiszerbiztonsági programjainak a keretében. A Bizottság 2004. szeptemberben levelet küldött az EA-nak, megerősítve, hogy – tekintettel az új költségvetési rendeletre³ – nem tud új szerződéses viszonyba lépni az EA-val, a szervezettel régóta fennálló megállapodás alapján.

A Bizottság határozatát (i) a költségvetési rendelet 54. és 57. cikkére, (ii) a költségvetési rendelet 110. és 89. cikkére, valamint az átláthatóság és a szabad verseny elveire alapozta. A panaszos kifogásolta ezen indoklás helytállóságát, azonban csak az (i) indok ellen hozott fel érveket, a (ii) indokot külön nem vonta kétségbe. Az Ombudsman megfigyelése szerint a támogatások megítélésére, vagy szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések elnyerésére vonatkozó közösségi elvek és szabályok külön, önálló és független alapot biztosítanak a kifogásolt határozat számára, figyelembe

³

A Tanács 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom rendelete az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről (HL L 248., 2002., 1. o.)

véve, hogy a Bizottság és az EA között a költségvetési rendelet hatálybalépése előtt folytatott együttműködés láthatólag a támogatások és szolgáltatási szerződések közvetlen odaitélésén alapult. Még ha feltételezzük is azt, amivel az EA érvelt, nevezetesen, hogy az általa a Bizottsággal való korábbi együttműködése keretében elvégzett feladatok „műszaki szakértői feladatok és adminisztratív, előkészítői és kiegészítő feladatok” voltak, „amelyek sem hatósági, sem mérlegelési jogkör gyakorlását nem foglalják magukban”, a költségvetési rendelet 57. cikkének (2) bekezdése értelmében, az ilyen feladatokat semmilyen esetben sem lehetett volna a támogatások vagy szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaitélésére vonatkozó közösségi elvek és szabályok figyelmen kívül hagyásával az EA-nak juttatni. Az Ombudsman ezért nem állapított meg hivatali visszásságot.

SZAKÉRTŐK KIVÁLASZTÁSA A HATODIK KERETPROGRAMBAN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 552/2005/SAB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos azt állította, hogy a Bizottság Kutatási Főigazgatósága megsértette a helyes ügyintézés elvét, amikor ugyanazokat a szakértőket választotta ki a hatodik keretprogramban beérkezett ajánlatok értékelésében való közreműködésre, akiket korábban a programban alkalmazott. Miután a Bizottság véleményében elmagyarázta, hogy a szakértők kiválasztására szolgáló, különleges rotációs elv szerint járt el, amelyet az ajánlatok értékelésére és a kiválasztási eljárásokra vonatkozó bizottsági iránymutatás⁴ írt elő, biztosítva, hogy minden naptári évben legalább a szakértők 25%-át leváltásák, a panaszos kétségbe vonta ezen arány helyénvalóságát.

Az Ombudsman megfigyelése szerint a bizottsági iránymutatás értelmében a javasolt értékelési eljárásokat úgy alakították ki, hogy a lehető leggyorsabbak legyenek, ugyanakkor biztosítsák a minőségi értékelést. A Bizottság meghatározott egy arányszámot, azzal a céllal, hogy megtalálja a helyes egyensúlyt az új szakértők felvétele és a tapasztalt, magasan képzett szakértők megtartásához fűződő jogos érdek között. Az Ombudsman azt is megjegyezte, hogy a korábbi, a szakértők egyharmadának leváltásával járó gyakorlat láthatólag komoly problémákat okozott a kellő számú szakértő megtalálásában, a Bizottság pedig széles körű konzultációt követően, sok évnyi ezzel kapcsolatos tapasztalat birtokában fogadta el a kifogásolt arányt. Az Ombudsman helyénvalónak és jogosnak ítélte a szóban forgó arány fent említett objektív indoklását, és arra a következtetésre jutott, hogy nem bizonyosodott be, hogy a Bizottság túllépte volna mérlegelési jogkörének határait. Az Ombudsman ezért nem állapított meg hivatali visszásságot.

SZABVÁNYOSÍTÁSI MUNKA FINANSZÍROZÁSÁNAK TÖRLÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott, 1252/2005/GG panaszra vonatkozóan hozott határozat összefoglalása

A Bizottság egy 1991-ben aláírt megállapodásban kötelezettséget vállalt a „Comité Européen de Normalisation” (CEN) számára történő pénzügyi támogatás nyújtására, egyes európai szabványok létrehozása céljából. A panaszost, egy német szakértőt a CEN egyik alvállalkozója projektvezetővé nevezte ki, hogy elvégezzen bizonyos tesztek az egyik európai szabványhoz.

A Bizottság és a CEN 2002 májusában/júniusában aláírta a megállapodáshoz csatolt függelékét, amelyben a projekt finanszírozását megszüntették.

A panaszos azt állította, hogy a Bizottságnak a finanszírozás megszüntetésére vonatkozó döntése téves és tisztességtelen volt. Azt állította, hogy a Bizottságnak meg kell küldenie a CEN részére a fennmaradó összeget, hogy az érintett szervek és személyek munkájukért megkaphassák a fizetséget.

4

COM C/2003/883.

A Bizottság rámutatott, hogy a szabványosítási munka számos megállapodás esetében lassan és nem kielégítő módon haladt előre. Összhangban a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével, a vállalkozókkal konzultálva felmondta tehát ezen megállapodásokat. A Bizottság semelyik alvállalkozói megállapodásért nem volt felelős. A CEN-nek módjában állt volna tájékoztatni az egyes érintetteket a finanszírozás tervezett megszüntetését illetően, és a megállapodás felmondása előtt a Bizottság felé továbbítani a fennmaradó kifizetés iránti kérelmeket. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy törvényes kötelezettségeinek teljes mértékben eleget tett.

Az Ombudsman felkérte továbbá a Bizottságot, hogy nyújtsa be véleményét a panaszos azon feltételezését illetően, miszerint a döntés tisztességtelen volt. Az Ombudsman ezzel kapcsolatban megállapította, hogy a témával kapcsolatos levelezésben nem tettek említést arról, hogy a Bizottság előzetesen jelezte volna a megállapodás felmondására irányuló szándékát.

A Bizottság megállapította, hogy a vállalkozókkal folytatott ülések jegyzőkönyvei alapján egyértelmű volt, hogy a Bizottság bármikor megszüntetheti a finanszírozást a megállapodás szerinti menetrend tiszteletben tartásának elmulasztása esetén. Ésszerűtlen lett volna ezen túlmenően figyelmeztetést küldeni a CEN számára. Ami azt a kérdést illeti, hogy a döntés a panaszosra nézve tisztességtelen lett volna, a Bizottság hangsúlyozta, hogy a Bizottság és a panaszos között szerződéses jogviszony nem állt fenn.

Ami a panaszos azon állítását illeti, hogy a Bizottság döntése jogszerűtlen volt, az Ombudsman megállapította, hogy a panaszos nem vitatta a Bizottság azon érvét, miszerint a megállapodást a CEN és a Bizottság közös megegyezéssel bontotta fel. Álláspontja szerint a panaszos nem alapozta meg az említett állítását.

A tisztességtelenség kérdésében az Ombudsman megállapította, hogy a panaszos a finanszírozás megszüntetésére vonatkozó határozat meghozataláig már befejezte munkáját. Érthető tehát, hogy a Bizottság döntésével nem elégedett. Ugyanakkor ésszerű a Bizottság azon érve, hogy további figyelmeztetés indokolatlan lett volna. Az Ombudsman úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem tehető felelőssé a CEN arra vonatkozó döntéséért, hogy a panaszos munkája tekintetében nem nyújt be kifizetési kérelmet. Az ügyet hivatali visszasság megállapítása nélkül zárta le.

SZELLEMI TULAJDONJOGOK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE EGY FORDÍTÓPROGRAM VONATKOZÁSÁBAN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott, 2601/2005/ID panaszra vonatkozóan hozott határozat összefoglalása

A panaszos, egy SYSTRAN nevű vállalat, azt állította, hogy a Bizottság megsérti egy automatikus fordítóprogramhoz fűződő tulajdonjogait. A panaszos szerint e jogokból adódóan a Bizottság köteles az engedélyt kérni, mielőtt változtatásokat hajtana végre a programban, amelyet a Bizottsággal kötött különféle szerződések alapján fejlesztettek ki.

A Bizottság nem a SYSTRAN programmal kapcsolatos szellemi tulajdonjogainak *meglétét* vitatta, hanem e jogok *alkalmazását* és *mértékét* illetően adott hangot kételyeinek. Lényegében azt állította, hogy a panaszosnak kell bizonyítania az alkalmazandó szellemi tulajdonjogok megsértésének megtörténtét, és hogy a panaszosnak először meg kell állapítania az adott jogok jogszabályi és szerződési alapjait.

Az Ombudsman megállapította, hogy egy jog – mint például a panaszos által idézett jog – védelmének jogi vonatkozásai az alkalmazandó jogszabályoktól, illetve a jogszabályokkal összhangban az érintett felek közötti szerződéses jogviszony tartalmától függhetnek. Ebben az esetben a panaszos mindössze annyit állított, hogy jogait elismeri a számítógépi programok jogi védelméről szóló, 91/250/EGK irányelv⁵ és a tagállamok nemzeti jogszabályainak összessége, különösen Franciaország,

⁵

A Tanács 1991. május 14-i 91/250/EGK irányelve a számítógépi programok jogi védelméről, HL 1991. L 122., 42. o.

Belgium és Luxemburg joga. Nem hivatkozott azonban sem az (egyébként a tagállamoknak és nem a Közösségnek vagy intézményeinek címzett) irányelv, sem az alkalmazandó nemzeti jogszabályok egyetlen adott rendelkezésére sem, és azt is elmulasztotta tisztázni, hogy mely nemzeti jogszabály lenne alkalmazandó és miért. Emellett a panaszosnak kell meghatározni és megállapítania az állítólag megsértett jog jogalapját, amit nem tett meg. Az Ombudsman tehát arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos nem alapozta meg az állítólagos jogsértést.

Az Ombudsman azzal zárta az ügyet, hogy felhívta a panaszost és a Bizottságot arra, hogy fontolják meg a vita közvetítői eljárásra bocsátásának lehetőségét, melynek révén a felek együtt, közvetítő(k) segítségével elfogadható megoldást találhatnak a problémára, vagy legalább megfelelően pontosan és egyértelműen megállapíthatják a vitatott jogi, ténybeli és technikai kérdéseket, mielőtt az ügyet bíróság vagy választottbírói testület elé viszik.

3.1.3 Az Európai Közösségek Bírósága

FORDÍTÁSI SZOLGÁLTATÁSOKRÓL SZÓLÓ HIRDETMÉNY

Az Európai Közösségek Bírósága ellen benyújtott 2523/2005/TN panaszról szóló határozat összefoglalása

A panasz a Bíróság által, jogi szövegek fordításáról szóló keretszerződések megkötésére kiadott hirdetményre vonatkozott. A panaszt egy svéd fordítóiroda nyújtotta be, amely a részvételi kérelmet követően meghívást kapott a pályázat beadására. Ebben a meghívásban azonban szerepelt egy olyan követelmény is, amelyet az eredeti hirdetményben nem említettek, mégpedig az, hogy a pályázat részeként 37 napon belül mindegyik nyelvkombináció fordítójának próbafordítást kell leadnia. Mivel az angol–svéd és a francia–svéd nyelvkombinációkra kijelölt fordítója a meghívás kézhezvételekor 35 napig szabadságon volt, a panaszos helyzeténél fogva nem tudta teljesíteni ezt a követelményt.

A panaszos szerint a hirdetményben a szerződéskötési eljárásra vonatkozó követelmények mindegyikét egyértelműen meg kellett volna adni, és a Bíróság helytelenül járt el, amikor megváltoztatta a folyamatban lévő eljárás feltételeit.

A Bíróság azt állította, hogy az alkalmazandó szabályoknak, különösen a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló 92/50 irányelvnek⁶ megfelelően járt el.

Mivel úgy tűnt, hogy a panaszos nem vonja kétségbe a Bíróság által alkalmazott szabályokat, az Ombudsman indokoltan találta a 92/50 irányelv fényében megvizsgálni az ügyet. A 92/50 irányelv 32. cikkének (3) bekezdése arra utal, hogy bizonyos, információkra vonatkozó követelményeket elég csak az ajánlati felhívásban meghatározni, azoknak nem kell már a hirdetményben is szerepelniük. Az Ombudsman úgy találta, hogy ezt a megállapítást támogatja a 19. cikk (2) bekezdésének d) pontja, amely előírja, hogy a kiválasztott jelentkezőket ajánlatuk benyújtására felszólító felhívásban fel kell tüntetni valamennyi olyan mellékelendő okmányt, amely akár a jelentkező által benyújtott ellenőrizhető nyilatkozatok alátámasztását, akár a már előírt információ kiegészítését szolgálja. Az Ombudsman úgy vélte, hogy egy próbafordítás ilyen jellegű kiegészítő információnak minősül, valamint hogy a Bíróság nem változtatta meg a folyamatban lévő eljárás feltételeit. Az Ombudsman ezért nem állapított meg hivatali visszasságot.

⁶

A Tanács 1992. június 18-i 92/50/EGK irányelve a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról (HL L 209., 1992., 1. o.) Ez az irányelv már nincs hatályban, de a hirdetmény közzétételékor még hatályban volt.

3.1.4 Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal

EGY VERSENYVIZSGA ÉRTÉKELÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS PONTATLANSÁGA

Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) ellen benyújtott 1217/2004/OV (bizalmas) panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszost, aki részt vett az EPSO által szervezett COM/A/9/01 nyílt versenyvizsgán, tájékoztatták, hogy nem szerepel az e) írásbeli vizsgán és az f) szóbeli vizsgán a legmagasabb pontszámot elért 200 jelentkező között. Emiatt az EPSO-tól írásban kérte eredményeinek felülvizsgálatát, mivel a vizsgára való komoly felkészülése, nyelvi készségei és a területen szerzett tapasztalatai alapján meg volt győződve arról, hogy az osztályzás során hiba történhetett. Az EPSO-nak egyidejűleg egy csomagot is küldött, benne egy audio CD-vel és a szóbeli vizsgájának négyoldalas „átiratával”, hogy bizonyítsa, hogy a szóbeli vizsgán adott válaszai helyesek voltak. A felvételi bizottság fenntartotta korábbi döntését. A panaszos a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése szerint fellebbezett, amire a kinevezésre jogosult hatóság 2004. március 2-án válaszolt. A panaszos azonban a határozatot nem kapta meg az anyanyelvére, hollandra fordított változatban.

Az Ombudsmanhoz intézett panaszban a panaszos vitatta a felvételi bizottság értékelését a vizsgáiról, és azt állította, hogy a bizottság nem vette figyelembe a panaszos által bemutatott bizonyítékokat, továbbá nem indokolta válaszait. A panaszos ezenkívül azt állította, hogy az EPSO nem tartotta tiszteletben a 90. cikk (2) bekezdése szerinti fellebbezésének megválaszolására vonatkozó határidőt, és kifogásolta a holland nyelvű válasz elmulasztását.

A Bizottság és az EPSO együttes véleményükben emlékeztettek arra, hogy a jelöltek értékelése összehasonlító módon történik, továbbá azt állították, hogy a panaszos által elküldött csomag a vizsgáinak újraértékelése szempontjából irreleváns dokumentumokat tartalmazott. Az EPSO emellett arra is rámutatott, hogy a 90. cikk (2) bekezdése szerinti fellebbezésre adott holland nyelvű választ valójában 2004. június 1-jén elküldték a panaszosnak, a késésért pedig sajnálatát fejezte ki.

A további vizsgálatokra adott válaszában az EPSO megkülönböztette az EPSO személyzete által végzett *adminisztratív munkát*, amelyben meg lehet keresni az esetleges hivatali visszasságokat, és *a felvételi bizottság által elfogadott döntéseket*, amelynek felülvizsgálatára viszont – állítása szerint – csak a Közzolgálati Törvényszék illetékes.

Az Ombudsman határozatában a Bíróság joggyakorlatára hivatkozva hangsúlyozta, hogy az Ombudsmannak szintén joga van megvizsgálni a bizottság határozatainak jogosságát, amelyekért végső soron a kinevezésre jogosult hatóság felel.

A panaszos vizsgáinak értékelése tekintetében az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a bizottság értékelésében nem volt nyilvánvaló tévedés, döntését pedig megfelelően megindokolta. Az Ombudsman ezenkívül úgy vélekedett, hogy a szóbeli vizsga „átirata” nem számít releváns tényezőnek a bizottság által a panaszos teljesítményéről alkotott értékelés szempontjából, mivel a panaszos saját vizsgaemlékein alapul.

A panaszos 90. cikk szerinti fellebbezésére adott választ illetően az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy – tekintettel arra, hogy az EPSO elnézést kért a válasz és a holland fordítás késedelmes elküldéséért – nincs szükség további vizsgálatra. Egy további észrevételben mindenesetre azt javasolta a kinevezésre jogosult hatóságnak, hogy amennyiben várhatóan csak a négy hónapos határidő lejárta után tud válaszolni, addig is küldjön egy halasztó választ.

KIVÁLASZTÁSI VIZSGÁRA TÖRTÉNŐ BEJUTÁS ELUTASÍTÁSA

Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) ellen benyújtott, 1482/2005/MHZ panaszra vonatkozóan hozott határozat összefoglalása

A panaszt a Nemzeti Közigazgatási Iskola Végzett Hallgatóinak Szövetsége részéről nyújtották be a (lengyel állampolgárságú) asszisztens tisztviselők részére az „audit” területén szervezett EPSO/A/8/03 számú nyílt versenyvizsga tekintetében.

Számos, a lengyelországi Számvevőszék („a Számvevőszék”) által állami auditornak jelölt, az előírt vizsgát sikeresen teljesítő és az audit terén külön képzést elvégző lengyel jelentkezőt zártak ki a versenyvizsgáról arra hivatkozva, hogy egyetemi oklevelük nem az adott területre vonatkozik, és szakmai képesítésük nem felel meg az előírt ekvivalens szintnek.

A panaszos azt állította, hogy a felvételi bizottság elmulasztotta megvizsgálni a lengyel auditorképzés rendszerét, és hogy ezért tévesen bírálta el a lengyel jelentkezők képesítését. Azt állította továbbá, hogy az EPSO-nak haladéktalanul új versenyvizsgát kell kiírnia az audit területén, amelyen a lengyelországi jelentkezők is részt vehetnek.

Az EPSO rámutatott, hogy a bizottság tag mérlegelési jogkörrel rendelkezik a jelentkezők képesítéseinek elbírálását illetően, és az ilyen elbírálásra a versenyvizsga meghirdetéséről szóló értesítésben előírt követelmények alapján kerül sor. Az EPSO megjegyezte továbbá, hogy az audit terén két újabb versenyvizsgát is szervezett (EPSO/AD/23-24/05), amelyen a feladatoknak megfelelő területen képesítéssel nem rendelkező jelentkezők a releváns további képesítés alapján részt vehettek.

Az Ombudsman nézete szerint az EPSO versenyvizsgára vonatkozó értesítésének szövegét a lengyel auditorképzés nem megfelelő értelmezésére alapozták, ám az új versenyvizsgára vonatkozó értesítések megfogalmazásában a jelek szerint a panaszos által tudomására hozott további információkat megfelelően felhasználta. Az Ombudsman megállapította továbbá, hogy az elutasított jelentkezők jogosultak az új versenyvizsgákon való részvételre, továbbá hogy a panaszos világossá tette, hogy nem áll szándékában semmissé nyilvánítani a kérdéses versenyvizsgát.

Az Ombudsman megállapította, hogy a panasszal kapcsolatban további vizsgálatok nem indokoltak, és lezárta az ügyet.

HÁROM PÁRHUZAMOS VERSENYVIZSGÁBÓL SZIGORÚAN CSAK EGYRE LEHETETT JELENTKEZNI

Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) ellen benyújtott 2616/2005/SAB panaszról szóló határozat összefoglalása

Az EPSO három versenyvizsgát hirdetett meg nyelvészeti adminisztrátorok számára, a hirdetményekben tájékoztatva a jelentkezőket arról, hogy a versenyvizsgák tesztjeit esetleg egy időpontban tartják, ezért a versenyvizsgák közül csak egyre jelentkezzenek. A panaszos kifogásolta ezt a korlátozást, és mindhárom versenyvizsgára jelentkezni kívánt.

Az EPSO előrebocsátotta, hogy az időbeli megszorítások és a nagyszámú jelentkezőt érintő felvételi eljárásokkal együtt járó pénzügyi kihatások jobb kezelése érdekében szervezte egy időpontra a versenyvizsgákat.

Az Ombudsman a megfelelő időgazdálkodás és a rendelkezésre álló pénzügyi erőforrások helyes felhasználásának jogos céljára való tekintettel ésszerűnek találta az EPSO magyarázatát. Egy olyan alternatív megoldás, amely az EPSO számára kötelezővé tenné a szóban forgó versenyvizsgák tesztjeinek külön időpontra szervezését, lehetővé téve ezáltal a potenciális jelentkezők számára, hogy mindhárom versenyvizsgán részt tudjanak venni, az igazgatás számára aránytalan és értelmetlen nehézségeket, az intézmények és a többi jelölt szempontjából pedig indokolatlan

késedelmet okozna. Tekintettel a fenti megfontolásokra, valamint arra a tényre, hogy a szóban forgó versenyvizsgák tesztjeit tényleg ugyanazon a napon tartották, az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy nincs arra utaló jel, hogy az EPSO túllépte volna mérlegelési jogkörét, amikor a jelölteknek csak egy versenyvizsgára engedte meg a jelentkezést. Az Ombudsman tehát nem állapított meg hivatali visszásságot.

Az Ombudsman ugyanakkor úgy vélte, hogy az EPSO-nak rendes esetben nem kellene megtiltania, hogy a jelöltek egynél több párhuzamos versenyvizsgára jelentkezzenek, kivéve, ha biztos benne, hogy a versenyvizsgák tesztjei egy időpontban lesznek. Erről további észrevételt tett.

EGY JELENTKEZŐ ÁLTAL AZ EGYIK TESZTKÉRDÉSRE ADOTT VÁLASZ ÉRTEKELÉSE

Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) ellen benyújtott 3389/2005/WP panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos német nyelvi lektorok számára szervezett versenyvizsgán vett részt. A tesztkérdések egyike a következőképpen szólt: „Mit jelent a »prelims« szó? (a) a könyvnek a fő szöveget megelőző része; (b) a bibliográfia; (c) a főcím a megfelelő alcímmel együtt; (d) ezek közül egyik sem.” A panaszos a (d) választ jelölte meg, a helyes válaszok listája szerint viszont az (a) volt a helyes.

Az Ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy a felvételi bizottság tévesen ítélte helytelennek a kérdésre adott válaszát. Azzal érvelt, hogy a „prelims” nem csak a könyv szöveges részét megelőző része, mivel a „prelims” egyes részei, például az üres oldalak vagy a szerző fényképe olykor a szöveges rész után jelennek meg. A panaszos ezenkívül a következő szótári szócikkre hivatkozott: „A »prelims« egy könyvnek azokat a lapjait jelöli, amelyek megelőzik magát a szöveget, amilyen például az impresszum. (...) Néhány kiadó könyveiben az impresszum a könyv végén is szerepelhet.”

Az EPSO véleményében azt állította, hogy a felvételi bizottság kiterjedt mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és nem köteles sem azt megmagyarázni, hogy miért nem tekintette elégségesnek egy jelentkező válaszát, sem részletes információkkal szolgálni az elvégzett értékelésről. Mindazonáltal az EPSO arról tájékoztatta az Ombudsmant, hogy a panaszos ügyét újból megvizsgálva a felvételi bizottság úgy ítélte meg, hogy a szócikkre hivatkozva a panaszos megerősítette a „prelims” általános elhelyezkedését egy könyvben. Így tehát még számára is egyértelmű kell hogy legyen, hogy az (a) válasz nem lehet helytelen, következésképpen a (d) válasz nem tekinthető helyesnek. Az EPSO arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos nem tudta bizonyítani, hogy az érintett kérdésre nem lehetett megtalálni a helyes választ.

A közösségi bíróságok által felvételi ügyekben alkalmazott kritériumokkal megegyező kritériumokat alkalmazva, amelyek jellemzően tág mérlegelési jogkört biztosítanak a felvételi bizottságnak, az Ombudsman azt próbálta megállapítani, hogy történt-e nyilvánvaló hiba a felvételi bizottság értékelésében. Az Ombudsmannak átadott információk alapján úgy tűnt, hogy például az impresszumot, amely rendes esetben a „prelims” része, olykor tényleg a szöveges oldalak mögé helyezik. Az Ombudsman ezért megértette, hogy a panaszos miért nem volt biztos az (a) válaszban. Ugyanakkor viszont, feltételezve, hogy a panaszosnak a „prelims”-hez rendelt definíciója helyes, az Ombudsman szerint a (d) válasz nem lehetett helyes, mivel azt senki nem vitatta, hogy a „prelims” a könyvnek a szöveges részét megelőző részét (is) jelöli, az (a) választ tehát nem lehetett rossz válaszként kizárni.

Az Ombudsman mindenestre úgy ítélte meg, hogy a panaszos nem bizonyította be, hogy a felvételi bizottság az értékelésben nyilvánvaló hibát vétett volna. Az Ombudsman hivatali visszásság megállapítása nélkül zárta le az ügyet.

EGY NYÍLT VERSENYVIZSGA ÁLLÍTÓLAGOS ROSSZ SZERVEZÉSE

Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) ellen benyújtott 472/2006/DK panaszról szóló határozat összefoglalása

Az EPSO által szervezett egyik nyílt versenyvizsga egy résztvevője panaszt tett az Ombudsmannál, amiért a versenyvizsga nem volt elég átláthatóan és jól megszervezve. A panaszos konkrétan azt állította, hogy a továbbjutáshoz szükséges tesztekre való jelentkezés határidejét nem tartották tiszteletben.

Az EPSO elismerte, hogy több jelentkezőnek is nehézségei támadtak, amikor megpróbált bejelentkezni a tesztekre, mivel a jelentkezők közül nagyon sokan a regisztrációs időszak első napján próbáltak jelentkezni, és ezáltal az informatikai rendszer túlterhelte vált. Az EPSO ebből következően kénytelen volt létrehozni egy sorban állási rendszert, hogy mérsékelje a fenti nehézségek okozta kényelmetlenségeket. Arra is felhívta a figyelmet, hogy soha nem mulasztotta el közzétenni a megfelelő, aktuális információkat a jelentkezőknek szóló EPSO Portán (online profil), illetve a hivatalos weboldalán.

Miután figyelembe vette az EPSO által a hivatalos weboldalán és a jelentkezőknek szóló EPSO Portán közzétett információkat, valamint ezek közzétételének gyorsaságát, az Ombudsman megállapította, hogy az EPSO rendszeresen, a szándéknyilatkozat benyújtására vonatkozó felhívásnak megfelelően tájékoztatta a jelentkezőket a felvételi eljárás egymást követő szakaszairól. Ezzel kapcsolatban az Ombudsman megjegyezte, hogy az EPSO gondos szolgáltatóhoz híven megpróbálta tájékoztatni a jelentkezőket az észlelt technikai nehézségekről és az ezek megoldása érdekében a felvételi vizsgák szervezésében szükségessé vált változtatásokról. Emellett az EPSO által közzétett információ világos és helytálló volt, mivel a figyelmes olvasó megérthette belőle, hogy mi lesz az eljárás következő szakasza, és az eljárás mely eleme változott. Az Ombudsman úgy vélte ezenkívül, hogy az EPSO nem láthatta előre a fent említett technikai problémát, megfelelően kezelte ezt a váratlan eseményt és – ami a legfontosabb – haladéktalanul tájékoztatta a jelentkezőket a kapcsolódó változásokról a versenyvizsga szervezésében. A fentiek alapján az Ombudsman nem állapított meg a panaszos állításainak megfelelő hivatali visszasságot.

3.1.5 Az Európai Beruházási Bank

INFORMÁCIÓKÉRÉS MEGTAGADÁSA EGY TAGJELÖLT ORSZÁGBAN KÉSZÜLŐ PROJEKT ESETLEGES FINANSZÍROZÁSA ÜGYÉBEN

Az Európai Beruházási Bank (EBB) ellen benyújtott 3501/2004/PB panaszról szóló határozat összefoglalása

Az EBB elutasította a panaszosnak egy csehországi projekt esetleges finanszírozására vonatkozó (2003-ban benyújtott) információkérését, arra hivatkozva, hogy a cseh hatóságok az ilyen információk bizalmas kezelésére kérték mindaddig, amíg a cseh parlament nem hagyja jóvá a kölcsönt. A hozzá intézett panaszra adott válaszában az EBB általánosságban megállapította, hogy a hozzáférés megtagadása összhangban volt az adott időpontban hatályban lévő politikájával és szabályaival. A válaszban nem foglalkoztak a panaszos azon érveivel, hogy – egy idevágó EBB kiadvány szerint – törekedni kell az átláthatóságra, kivéve, ha a projekt támogatói ezt jogos kereskedelmi/piaci titoktartási okokból ellenzik.

A panaszosok ezért fordultak az Ombudsmanhoz.

Az Ombudsman vizsgálata folyamán az EBB jóvátette eredeti mulasztását, hogy nem foglalkozott a panaszos átláthatósággal kapcsolatos érveivel, és magyarázattal szolgált, hivatkozva a nemzetközi

kapcsolatokat illető államérdekre. Az Ombudsman megállapította, hogy az EBB joggal támaszkodik ehhez hasonló megfontolásokra. Az Ombudsman ezen túlmenően úgy vélte, hogy az EBB nem köteles írásbeli megerősítést kérni a cseh kormány titoktartási óhajáról kifejezetten a szóban forgó projektekre nézve, valamint hogy – a vizsgálatával összefüggésben – az EBB elegendő bizonyítékot adott a cseh hatóságok azon magatartásáról, amelynek következtében megtagadta az érintett információ nyilvánosságra hozatalát.

Az Ombudsman felhívta a figyelmet arra, hogy a helyes ügyintézés a közigazgatástól megköveteli, hogy ellássák a polgárokat a kért információkkal, kivéve, ha helytálló, megfelelő okokkal tudják alátámasztani ennek mellőzését. Ezt a követelményt az EBB saját, helyes hivatali magatartásra vonatkozó kódexe is tükrözte, szintén megemlítve a döntések indoklásának kötelezettségét.

A jelen esetet illetően az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy nem nyert megállapítást, miszerint az EBB megsértette volna az információkhoz való hozzáférésre vonatkozó saját szabályait. Mindazonáltal a jövőre nézve arra kérte az EBB-t, hogy amennyiben megtagadja a tájékoztatást, ezt egészítse ki az információt kérő személynek szóló megfelelő magyarázattal az elutasítás okairól, mielőtt még az Ombudsmanhoz intézett panaszbeadvány lesz belőle.

3.1.6 Az Európai Csalás Elleni Hivatal

INFORMÁCIÓKÉRÉS MEGVÁLASZOLÁSÁNAK ÁLLÍTÓLAGOS ELMULASZTÁSA

Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) ellen benyújtott, 3436/2004/ELB panaszra vonatkozóan hozott határozat összefoglalása

A panaszosok egy vállalat igazgatói, melynek projektjét (Blue Dragon) kiválasztották a Közösség LEADER II kezdeményezése szerinti közösségi finanszírozásra. Azt gyanítva, hogy a vállalatuk nevében kért finanszírozással kapcsolatban csalás történt, felvették a kapcsolatot az OLAF-fal. Az OLAF a nyomozás lezárásával megállapította, hogy a kifizetett közösségi finanszírozást vissza kell fizetni. A panaszosok azt állították, hogy az OLAF elmulasztotta a Blue Dragon projektre irányuló nyomozással összefüggésben hozzá intézett kérdések megválaszolását.

Véleményében az OLAF megállapította, hogy a panaszosok levelében szereplő problémák ugyanazon eseményekkel és időszakokkal kapcsolatosak, mint a 1769/2002/(I)H)ELB számú panaszban szereplők. Az említett panasszal kapcsolatban az OLAF széles körű tájékoztatással szolgált a beadványokban említett problémákról. Emellett az ügyet és a panaszosok levelében említett konkrét kérdéseket az Európai Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága (COCOBU) is vizsgálta, mely számára az OLAF részletes írásbeli és szóbeli információkkal szolgált. Indokolatlan adminisztratív terhet jelentene, ha az OLAF-ot ugyanezen ügyeket illetően ismét részletes válasz adására köteleznék. Az OLAF megállapította, hogy ezért beadványait annak jelzésére korlátozta, hogy a panaszosok által levelükben felvetett kérdések mindegyikére már adott választ, és hasznos kiegészítő információkkal szolgált.

Az Ombudsman úgy ítélte meg, hogy a panaszosok – mint a csalás feltételezett áldozatai, akik az OLAF-nál panaszt tettek – jogosan várhatják el, hogy az OLAF különös figyelmet fordítson azon érdekeikre, hogy az OLAF által elvégzett vonatkozó vizsgálatokról információt szerezzenek. Megállapította azonban, hogy az európai intézmények tájékoztatás iránti kérések megválaszolására szóló kötelezettsége a helyes hivatali magatartás európai kódexe szerint korlátozott. A helyes hivatali magatartás érdekében erre a kötelezettségre különösen az arányosság elve vonatkozik, az indokolatlan adminisztratív teher elkerülése céljából. A jelen eset körülményeit – vagyis hogy az OLAF már válaszolt az Ombudsman és a COCOBU vizsgálatára – figyelembe véve az Ombudsman úgy ítélte meg, hogy indokolt, hogy az OLAF válaszoljon a panaszosok leveleire, jelezve, hogy a panaszosok által felvetett kérdések mindegyikére született már válasz. Az Ombudsman elismerte, hogy a panaszosok nem elégedettek e válaszok tartalmával. A kérdések és válaszok gondos vizsgálata után azonban az Ombudsman úgy ítélte meg, hogy nem tartható fenn a panaszosok azon állítása, miszerint az OLAF elmulasztott válaszolni.

3.2 AZ INTÉZMÉNY ÁLTAL MEGOLDOTT ESETEK

3.2.1 Az Európai Parlament

HOZZÁFÉRÉS AZ „EP NEWSHOUND” EGY CIKKÉHEZ

Az Európai Parlament ellen benyújtott 1363/2006/MF panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy európai parlamenti tisztviselő megpróbált elolvasni egy, az „EP Newshound”-ban (az Európai Parlament hetente megjelenő, online belső hírlevele) 2006. március 4-én megjelent cikket a spanyolországi politikai helyzetről. A cikket azonban időközben visszavonták. 2006. április 6-án a panaszos e-mailben kérte az „EP Newshound”-ért felelős szolgálatot, hogy küldjenek neki egy példányt a cikkből. A felelős szolgálat még aznap telefonon tájékoztatta a panaszost, hogy mivel a cikket „a közvélemény reakciói” miatt visszavonták és törölték, így a kérésének nem tudnak eleget tenni.

Az Ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy a cikk kért példányának megtagadása tisztességtelen és diszkriminatív volt, és az információszolgáltatás elmulasztásának minősül.

A Parlament tájékoztatta az Ombudsmant, hogy úgy határozott, közvetlenül a panaszosnak küldi el a cikket. A panaszos ezt követően tájékoztatta az Ombudsmant, hogy megkapta a cikket, és meg van elégedve a Parlament válaszával. Az Ombudsman megállapította, hogy a Parlament rendezte az ügyet.

3.2.2 Az Európai Bizottság

ESEDÉKES BÉR ÉS KAMATOK MEGFIZETÉSÉNEK ELUTASÍTÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott, 106/2005/TN panaszra vonatkozóan hozott határozat összefoglalása

A panasz tárgya az volt, hogy Bizottság állítólag elmulasztotta kifizetni a panaszos lányának, egy korábbi bizottsági tisztviselőnek bérét, aki munkája megkezdését követően hamarosan megbetegedett. Miután egy ideje már betegállományban volt, a Bizottság érvénytelennek nyilvánította a panaszos lányán a munka megkezdését megelőzően elvégzett orvosi vizsgálat eredményét. A Bizottság azt állította, hogy már az orvosi vizsgálat idején is beteg volt. Az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé vitték, mely megsemmisítette a Bizottság határozatát, és a lányt visszahelyezték tisztviselői beosztásába. Mivel betegsége továbbra is fennállt, nem tudott dolgozni, és végül 2002 novemberétől rokkantnyugdíjat kapott. A Bizottság azonban a 2001. május és 2002. október közötti időszakra nem fizetett bért ki a panaszos lányának, arra hivatkozva, hogy semmilyen igazolással sem szolgált arról, hogy távollétének orvosi okai vannak. A panaszos lány a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján panaszt tett az ügyben, de az előírt határidőn belül nem kapott választ. A panaszos ezért lánya nevében panaszt tett az Ombudsmannál.

A panaszos azt állította, hogy a Bizottságnak rendelkezésére állt az annak megállapításához szükséges információ, hogy lánya a kérdéses időszakban beteg volt, mivel munkaképtelenségét az említett időszakban a Bizottság rokkantsággal foglalkozó bizottsága megvizsgálta. A panaszos azt állította, hogy a Bizottság indokolatlanul minősítette lánya 2001. május és 2002. október közötti távollétét nem engedélyezettnek. A panaszos azt állította, hogy a Bizottságnak a kérdéses időszakra meg kell fizetnie a lánya bérét.

A Bizottság véleményében kifejtette, hogy úgy határozott, elfogadja a lánynak a 90. cikk (2) bekezdése szerinti panaszát, és megfizette számára a kérdéses időszakra esedékes bért. A panaszos elismerte a bér megfizetését, ugyanakkor figyelemreméltónak találta, hogy a Bizottság nem fizetett kamatot.

Az Ombudsman megállapította, hogy a panaszos lánya a 90. cikk (2) bekezdése szerinti panaszában nemcsak bére, hanem a kamat megfizetését is követelte a Bizottságtól. Mivel a Bizottság véleményében kifejtette, hogy határozatában „elfogadja [a lánynak] a 90. cikk (2) bekezdése szerinti panaszát”, az Ombudsman helyénvalónak ítélte további vizsgálat folytatását, arról érdeklődve a Bizottságnál, hogy miért nem fizetett kamatot.

Válaszul a Bizottság elismerte, hogy a kamatot meg kellene fizetni, és a panaszos ezt követően tájékoztatta az Ombudsmant arról, hogy azt a Bizottság kifizette. Köszönetet mondott az Ombudsman szolgáltatásainak az ügy megoldásában nyújtott segítségükért.

ELTÉRŐ NYELVŰ VÁLASZ EGY ÁLLÁSJELENTKEZÉSRE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott, 1841/2005/BM panaszra vonatkozóan hozott határozat összefoglalása

A panaszos spanyol nyelvű pályázatával állásra jelentkezett az Európai Bizottság barcelonai képviselőjénél („a képviselő”). A képviselő katalán nyelvű e-mailt küldött a panaszosnak, amelyben arról tájékoztatták, hogy nem választották ki a második körre.

A panaszos azt állította, hogy a Bizottság nem felelt meg az EK-Szerződés 21. cikkének, amikor az állásra való jelentkezésére levelének nyelvétől eltérő nyelven válaszolt, mely nyelvről ráadásul az EK-Szerződés nem rendelkezik.

A Bizottság kifejtette, hogy a képviselő általában a régióknak a spanyol alkotmányban megállapított két hivatalos nyelvet használja. Ez esetben a képviselő valamennyi ki nem választott jelentkezőnek katalán nyelvű e-mailt küldött. A Bizottság sajnálatát fejezte ki a tévedés miatt, és közölte, hogy a panaszos számára megküldték a válasz spanyol nyelvű fordítását, bocsánatkéréssel együtt. A Bizottság megállapította, hogy a képviselő elkötelezetten törekszik annak biztosítására, hogy a jövőben a több címzettnek szánt e-maileket mind spanyol, mind katalán nyelven elküldjék.

A panaszos tájékoztatta az Ombudsmant, hogy megítélése szerint az ügyet ezzel rendezték, és köszönetet mondott az Ombudsmannak és szolgáltatásainak, hogy segítettek panaszának előremutató megoldásában.

EGY TESTVÉRVÁROSI TÁMOGATÁS KÉSEDELMES KIFIZETÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 3172/2005/WP panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy berlini (Németország) önkormányzat és az egyesült királysági Haltonban lévő partnere testvérvárosi tevékenységeik keretében csereprogramot szerveztek zeneiskoláik diákjainak. Az egyik, 2004. októberben Haltonban megrendezett projektre a Bizottság közel 11 000 EUR támogatást ítelt meg. A német hatóság azonban panaszt tett az Ombudsmannál amiatt, hogy (i) a Bizottság jelentős késéssel kezelte a támogatási kérelmet, (ii) hogy a Bizottság nem fizette ki a támogatás ráeső részét, illetve, (iii) amiatt, hogy sikertelenül próbált kapcsolatba lépni a Bizottsággal.

A Bizottság véleményében elnézést kért a késésért, amely a testvérvárosi csoportban zajló kifizetések különösen nagy számából és az illetékes szolgálat átszervezéséből eredt. Elmagyarázta, hogy az állampolgári találkozókra az összes meghívott városnak közvetlenül szokta kifizetni a támogatás rájuk eső részét. A program sikerére és a többoldalú projektek növekvő számára való tekintettel azonban ez a rendszer a továbbiakban már nem volt kezelhető. A Bizottság ezért úgy határozott, hogy egyszerűsíti a kifizetési rendszert, és minden támogatást egyben fizet ki a szervező

városnak, rábízva, hogy továbbítsa a meghívott városoknak a rájuk eső részt. A megnövekedett munkamennyiség miatt már 2004-ben is ezt a rendszert alkalmazták, noha a pályázati kiírás a meghívott városoknak szóló közvetlen kifizetést helyezett kilátásba. A Bizottság a változásról tájékoztatta a szervező városokat, valamint a városokat és településeket képviselő fontosabb szervezeteket. Nehéz volt azonban ezzel egyidejűleg az összes meghívott várost is tájékoztatni, bár a Bizottság elismerte, hogy ez számukra hasznos lett volna. A szóban forgó projektet illetően a bizottság felvette a kapcsolatot a haltoni partnerhatósággal, és felhívta figyelmét köztelezettségére. Az emlékeztető után a hatóság kifizette a panaszosnak a támogatás rá eső részét.

A Bizottság sajnálta, hogy a panaszos nem kapott kellő tájékoztatást az új kifizetési rendszerről.

A panaszos tájékoztatta az Ombudsman szolgálatait, hogy megkapta a kifizetést, és ezzel rendezettnek tekinti az ügyet. Megköszönte az Ombudsmannak az erőfeszítéseit. Az Ombudsman ezért lezárta az ügyet. Egy további észrevételben azonban hozzátette, hogy mivel a támogatáskérők ebben az ágazatban valószínűleg viszonylag korlátozott pénzeszközökkel rendelkező szervek, a Bizottság részéről az ügyintézési színvonal továbbfejlesztéseként értékelné, ha az ilyen esetekben mérlegelné késedelmi kamat fizetését is.

3.2.3 Az Európai Bizottság és az Európai Környezetvédelmi Ügynökség

GYORS BOCSÁNATKÉRÉS A HIBÁKÉRT

A 3297/2006/BU és a 3684/2006/BU panaszról szóló határozatok összefoglalása

A panaszos megkeresésére adott válaszában az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EEA) a panaszost nem a helyes vezetékneven szólította. Tekintettel arra, hogy a megkeresés lényege kívül esett a hatáskörén, az EEA válaszáért a Bizottsághoz továbbította a megkeresést. A Bizottság az átvételről elismervényt küldött a panaszosnak. Az elismervényt azonban lengyel nyelven írták, miközben a megkeresés szlovákul történt.

A panaszos az Ombudsmanhoz fordult, akinek a szolgálatai telefonon felhívták az EEA-t és a Bizottságot, hogy gyorsan tisztázzák az ügyet, és a panaszos számára kielégítő megoldást találjanak. Az EEA-tól és a bizottsági szolgálatoktól pozitív válasz érkezett, és megállapodtak abban, hogy gyorsan bocsánatot kérnek a panaszostól. Az Ombudsman szolgálatai ezt követően felvették a kapcsolatot a panaszossal, aki elégedetten nyugtázta a bocsánatkérést.

Az Ombudsman úgy ítélte, hogy az EEA és a Bizottság rendezte a panasz ügyét, és megköszönte a szolgálataik által tanúsított jó együttműködést.

3.2.4 A Régiók Bizottsága

EGY ÁLLÁSINTERJÚ ÚTIKÖLTSÉGEINEK MEGTÉRÍTÉSE

A Régiók Bizottsága ellen benyújtott 800/2006/WP panaszról szóló határozat összefoglalása

2005. októberben a panaszos a Régiók Bizottságánál állásinterjún vett részt, amely után ajánlott levelet küldött a bizottság részére, benne az útiköltségei visszatérítéséhez előírt dokumentumokkal. Miután erre nem kapott választ, 2005. decemberben kapcsolatba lépett a bizottsággal. 2006. január 10-én a

bizottság arról tájékoztatta, hogy nem kapta meg az előírt dokumentumokat. 2006. január 14-én a panaszos elküldte a bizottságnak a dokumentumok másolatait. Úgy tájékoztatták, hogy a visszatérítéshez ezek elegendőek.

Az Ombudsmanhoz 2006. márciusban benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy még mindig nem kapta meg a költségtérítést, és a bizottság nem válaszolt arra az emlékeztetőre, amelyet 2006. februárban küldött. Azt állította, hogy az útiköltségeit vissza kellene téríteniük, késedelmi kamatot kellene fizetniük, továbbá javítani kellene a bizottság költségtérítési eljárását.

A bizottság véleményében azt állította, hogy nem kapta meg a panaszos ajánlott levelét, de a dokumentumok másolatai alapján döntött a költségek megtérítéséről. A bizottság ezenkívül azt állította, hogy a költségtérítés határidejét 2006. március 2-ára tűzték ki. A szóban forgó időszakban folyó belső átszervezés miatt azonban a kifizetést csak 2006. április 29-én teljesítették. Ezért a panaszosnak kamatot is fizettek. A panaszos azon felvetésére, miszerint javítani kellene a költségtérítési eljáráson, a bizottság azt válaszolta, hogy a késés kivételes körülményekből eredt, az eljárásai pedig nem szorulnak felülvizsgálatra.

A panaszos tájékoztatta az Ombudsman szolgálatait, hogy elégedett azzal, ahogyan a bizottság kezelte a panaszt, ami az összeg és a kamatok kifizetését illeti. Abban viszont nem értett egyet a bizottság álláspontjával, hogy az eljárásai nem szorulnak felülvizsgálatra. Azt állította, hogy a bizottság nem tájékoztatta arról, hogy nem kapta meg az előírt dokumentumokat. Emellett a bizottság tájékoztathatta volna a belső átszervezésről is, ami a késedelmes kifizetést okozta. A panaszos mindazonáltal lezártnak tekintette az ügyet, és megköszönte az Ombudsman segítségét.

Az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a bizottság rendezte a panaszt, ami a költségtérítést és a kamatfizetést illeti. Úgy tekintette, hogy a panaszos ejtette azt az igényét, hogy a bizottság költségtérítési eljárásait javítani kellene, és lezárta az ügyet.

Az Ombudsman ugyanakkor egy további észrevételben utalt rá, hogy a bizottság ügyintézési színvonala tovább javulhatna, ha szisztematikusan nyomon követné a kifizetési aktákat, mint például a szóban forgót. Ez történhetne úgy, hogy a jelentkezőkkel felveszik a kapcsolatot, ha a kifizetés teljesítéséhez szükséges dokumentumok hiányoznak, késedelem esetén pedig folyamatosan tájékoztatják őket a késésről és annak okairól.

3.3 AZ OMBUDSMAN ÁLTAL ELÉRT BÉKÉS MEGOLDÁSOK

3.3.1 Az Európai Bizottság

AZ ADATVÉDELMI IRÁNYELV ÉRTELMEZÉSE EGY JOGSÉRTÉSI PANASSZAL ÖSSZEFÜGGÉSBEN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott, 2467/2004/PB panaszra vonatkozóan hozott határozat összefoglalása

A panaszos jogsértési panaszt nyújtott be a Bizottságnak, melyben azt állította, hogy Hamburg állam nyilvántartásról szóló törvénye sérti a 95/46/EK adatvédelmi irányelv 14. cikke (1)

bekezdésének b) pontját⁷, amennyiben lehetővé teszi, hogy az állam birtokába (és különösen annak állami nyilvántartásába) került személyes adatokat átadják harmadik személyeknek, *anélkül* hogy az adatok alanyait erről tájékoztatnák, vagy számukra tiltakozási lehetőséget adnának, *még akkor is*, amikor ezen harmadik személyek szándéka az adatok közvetlen üzletszerzés céljából történő értékesítése. A Bizottság elutasította a panaszt, mivel (i) az irányelv 14. cikke (1) bekezdésének b) pontjából nem következik valamennyi állami szerv kifogásolásának egyedi joga; és (ii) a közvetlen üzletszerzés tekintetében az irányelv 14. cikke (1) bekezdésének b) pontja csak azokra a jogi személyekre vonatkozik, akik a személyes adatokat saját közvetlen üzletszerzési céljaikra kívánják felhasználni, és egy állami nyilvántartás nem tartozik ezen kategóriába.

Az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság értelmezése az irányelv 2. cikkében⁸ meghatározott „feldolgozás” és „adatkezelő” fogalmakat szükségtelenül szűken értelmezi, és hogy a Bizottság nem bocsátott rendelkezésre érvényes és meggyőző érveket azon álláspontja alátámasztására, miszerint a 14. cikk (1) bekezdésének b) pontja nem alkalmazandó a panaszos által említett helyzetre. Az Ombudsman tehát békés megoldásra tett javaslatot, mely szerint a Bizottság újból megvizsgálhatja a panaszosnak küldött válaszát.

Válaszában a Bizottság elismerte, hogy az irányelv 14. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmezhető úgy, hogy az nem csupán az adatkezelő szándékára, hanem közvetlen üzletszerzés céljából történő feldolgozási művelet ismeretére is irányul, mely cél az adatkezelőhöz *vagy* harmadik félhez is kötődhet. A Bizottság ezért kijelentette, hogy foglalkozni fog a 14. cikk (1) bekezdésének b) pontja tágabb tagállami értelmezésével, a közvetlen üzletszerzés céljából történő feldolgozási műveletek kifogásolásához fűződő általános jog megfelelő végrehajtásának érdekében. A Bizottság emellett ezzel kapcsolatosan a hamburgi jogszabályok esetére is hivatkozik. A panaszos üdvözölte a Bizottság válaszát az Ombudsman békés megoldásra irányuló javaslatára, melyet sikeresnek tekintett.

3.3.2 Az Európai Beruházási Bank

AUDITJELENTÉSHEZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS ELUTASÍTÁSA – 1

Az Európai Beruházási Bank ellen benyújtott, 1776/2005/GG panaszra vonatkozóan hozott határozat összefoglalása

Az 1990-es évek elején két, egyazon csoporthoz tartozó vállalat részt vett egy EU-alapokból finanszírozott lesothói vízerőműprojektben, melynek finanszírozását az Európai Beruházási Bank (EBB) biztosította. Az EBB a vállalat által szerződés útján alkalmazott helyi tanácsadót is érintő vesztegetési ügyet követően auditot folytatott, amelynek eredményeként 2000-ben jelentés készült. E jelentés következtetése alapján az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) lezárta az ügyben folytatott nyomozását. 2003-ban azonban az OLAF újabb információk alapján új nyomozást indított.

A panaszos, egy ugyanezen csoport másik vállalatát képviselő ügyvéd, hozzáférést kért az auditjelentéshez az EBB-től. Az EBB elutasította a kérést „A dokumentumokhoz való nyilvános

7

Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, HL 1995. L 281., 31. o. Ezen irányelv 14. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint: „A tagállamoknak biztosítaniuk kell az érintettnek, hogy: a) ... b) ... tiltakozhasson az olyan, rá vonatkozó személyes adatok feldolgozása ellen, amelyekkel kapcsolatban az adatkezelő előre jelzi, hogy feldolgozásuk célja közvetlen üzletszerzés, illetve hogy tájékoztassák személyes adatainak harmadik személyeknek első alkalommal történő közlése, vagy ... közvetlen üzletszerzés céljára történő felhasználás előtt, valamint számára az ilyen közlés ... elleni kifogás jogát kifejezetten biztosítani”.

8

A 2. cikk b) pontja szerint „személyes adatok feldolgozása” („feldolgozás”) a személyes adatokon automatikus vagy nem automatikus módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége...”. A 2. cikk d) pontja alapján „adatkezelő” az a természetes vagy jogi személy, hatóság, intézmény vagy bármely más szerv, amely ... meghatározza a személyes adatok feldolgozásának céljait és módját”.

hozzáférés szabályai” alapján, amelynek értelmében „egy dokumentum egészéhez vagy részéhez való hozzáférést el kell utasítani, ha a nyilvánosságra hozatal sértené a vizsgálatok, nyomozások és auditok (...) céljának védelmét”.

Az Ombudsmannak címzett panaszában a panaszos azt állította, hogy ez a rendelkezés nem értelmezhető olyan tágan, hogy már lezárt nyomozásokra is vonatkozzon. A védelem mindenesetre már nem volt indokolt az érintett dokumentumok tartalma alapján. Hangsúlyozta, hogy fontos megérteni, milyen újabb bizonyítékok indokolták, hogy az OLAF újból nyomozást indítson, hogy a vállalatok megvédhessék magukat.

Az EBB fenntartotta a hozzáférés elutasítására vonatkozó álláspontját.

Az Ombudsman megállapította, hogy nem volt rögtön egyértelmű, a jelentés rendelkezésre bocsátása milyen módon sérthetné bármely régi vagy új vizsgálat, nyomozás és audit védelmének célját, mivel az OLAF az első nyomozást a jelentés következtetései alapján lezárta, és mivel a jelentést a hozzáférés iránti kérelmet négy évvel megelőzően készítették. Az EBB emellett nem vette figyelembe a részleges hozzáférés megítélésének lehetőségét. Az Ombudsman ezért az EBB-nek békés megoldásra tett javaslatot, és kérte, hogy vizsgálja meg újra a panaszos kérését.

Az EBB válaszában kifejtette, hogy teljes hozzáférésre nincs mód. További vizsgálatot követően és a jó együttműködés szellemében azonban van mód a nyilvános hozzáférésre egyes kivonatokhoz (melyeket mellékelte válaszához). Emellett kivételesen magánjellegű hozzáférést is biztosított a panaszos számára bizonyos további részekhez.

A panaszos közölte, hogy hálás a hozzáférés megadásáért. Az Ombudsman örömmel értesült a békés megoldásról. Üdvözölte az EBB konstruktív és együttműködő hozzáállását, és megállapította, hogy az az innovatív mód, mellyel az EBB a panaszos hozzáférés iránti kérelmének eleget tett, egyúttal védve harmadik felek törvényes érdekeit is, a jövőbeli ügyekhez is jó példaként szolgálhat.

3.3.3 Az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség

PRÓBAIDŐ ALATT KIFIZETETT BEILLESZKEDÉSI TÁMOGATÁS VISSZATÉRÍTÉSE

Az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség (EASA) ellen benyújtott 1729/2005/JF (bizalmas) panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos a szerződéses személyzet tagjaként állt alkalmazásban az EASA-nál, ahol hat hónapos próbaidőt kellett letöltenie, előbb Brüsszelben, majd Kölnben.

A próbaidő vége előtt az EASA tájékoztatta a panaszost, hogy munkaszerződését nem erősítették meg. Ugyanazon hónap folyamán az EASA felkérte a panaszost, hogy térítse vissza a részére már kifizetett beilleszkedési támogatást.

A panaszos azt állította, hogy az EASA sértően és a természetes igazságérzettel ellentétesen járt el. Azzal érvelt, hogy a munkaviszonyának megszüntetése egyoldalú és önkéntelen volt, neki pedig jelentős kiadásai voltak amiatt, hogy néhány hónap alatt kétszer is költözött.

Az EASA összességében azt állította, hogy a személyzet szerződéses tagja csak azután szerez jogot a beilleszkedési támogatásra, miután kielégítően teljesítette a próbaidőt. Emlékeztetett továbbá arra, hogy a panaszos aláírt két olyan nyilatkozatot, amelyben tájékoztatják, hogy a beilleszkedési támogatást előlegként kapta meg, amely a letelepedés elmaradása esetén visszafizetendő. Az EASA a fokozott egyértelműség kedvéért módosította a beilleszkedési támogatásról szóló nyilatkozat formanyomtatványát, hogy a munkaviszony önkéntelen megszűnésének eseteire is vonatkozzon.

Megérti, hogy a személyzet tagjainak nem könnyű előbb Brüsszelbe, majd Kölnbe költözni, de a panaszosnak kifizettek minden olyan, kötelező fizetést és juttatást, amelyre jogosult, és ezzel kompenzálták a költözéssel járó jelentős kiadásokért.

Az Ombudsman megjegyezte, hogy az EASA a próbaidő letelte előtt fizette ki a panaszosnak a beilleszkedési támogatást, azaz akkor, amikor az EASA saját elemzése értelmében erre még nem volt jogosult. Azt is megjegyezte, hogy az EASA lényegében beismerte, hogy a panaszos által aláírt nyilatkozatok a visszafizetési kötelezettségre csak az önkéntes felmondás esetében utaltak, a munkaviszony önkéntelen megszűntetése esetében nem. Az Ombudsman véleménye szerint az EASA ilyenformán hiányos tájékoztatást adott, ami alkalmas volt a panaszos félrevezetésére. Bár a bevett joggyakorlat szerint a tisztviselőktől elvárható jogaik és kötelességeik ismerete, ez nem jelenti azt, hogy a közösségi intézményeknek és szervezeteknek szabad félrevezető tájékoztatást nyújtaniuk.

Az Ombudsman ezért békés megoldásként azt javasolta az EASA-nak, hogy a beilleszkedési támogatás legalább egy része esetében fontolja meg a behajtás törlését.

Az EASA válaszában fenntartotta véleményét, miszerint nem történt hivatali visszasság. „Tekintettel azonban az ügy egyedi jellegére, valamint messzemenően tiszteletben tartva az Ombudsman véleményét”, az EASA elfogadta a békés megoldásról szóló javaslatot, és lemondott az egész beilleszkedési támogatás visszatérítéséről.

3.4 AZ OMBUDSMAN KRITIKAI ÉSZREVÉTELÉVEL LEZÁRT ESETEK

3.4.1 Az Európai Parlament

HOZZÁFÉRÉS A JELENTKEZŐK LISTÁJÁHOZ EGY FELVÉTELI ELJÁRÁSBAN

Az Európai Parlament ellen benyújtott 1919/2005/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy parlamenti tisztviselő, három parlamenti álláshirdetésre nyújtott be jelentkezést. Ezt követően hozzáférést kért az ezekre a felvételi eljárásokra bocsátható jelentkezők listájához, akik mindnyájan vagy parlamenti tisztviselők, vagy más közösségi intézményeknél dolgozó tisztviselők voltak. A Parlament részleges hozzáférést biztosított a listákhoz. Az átadott példányokon azonban a panaszos saját nevén kívül az összes jelentkező nevét törölték. A panaszos azt állította, hogy hibás a Parlament azon álláspontja, miszerint a jelentkezők személyiségi jogait és integritását az adatvédelmi szabályok szerint kell védeni.

A Parlament azt állította, hogy a többi jelentkező nevének nyilvánosságra hozatala az érintett személyek számára karrierproblémákat okozhat, különösen a későbbi előléptetések szempontjából, amennyiben nem nevezik ki őket a megpályázott posztra. Ezenkívül azt állította, hogy tekintettel a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmek kezelési határidejére, lehetetlen lett volna mindegyik jelentkezőt megkérdezni, hogy beleegyeznek-e nevének nyilvánosságra hozatalába.

A Parlament ugyanakkor azt javasolta, hogy az a három intézmény, amelyekre a szóban forgó, dokumentumokhoz való hozzáférést szabályozó jogszabály vonatkozik (a Bizottság, a Tanács és maga a Parlament) közös álláspontot fogadhatna el a jelentkezők listájához való hozzáféréssel a felvételi eljárások során.

Az Ombudsman üdvözölte ezt a kezdeményezést. A szóban forgó esettel kapcsolatban arra az álláspontra helyezkedett, hogy a jelentkezők listájának nyilvánosságra hozatalát nem indokolt

megtagadni, amennyiben ez a közösségi intézményektől és szervektől jelentkezőket érinti. Mivel a személyzeti szabályzat előírja az érdemek alapján történő előléptetést, és kifejezetten rendelkezik a tisztviselők intézményen belüli és intézmények közötti áthelyezéséről, a felettesek törvényellenesen járnának el, ha egy tisztviselőnek hátránya származna abból, hogy másik állásra jelentkezett. Emellett, figyelembe véve a Parlament közismerten mobilitást ösztönző politikáját, az Ombudsman megjegyezte, hogy nagyon meglepőnek találná, ha egy tisztviselő ténylegesen hátrányba kerülne egy ilyen helyzetben.

Ezen túlmenően, amennyiben a listák nyilvánosságra hozatala mégis sérthette volna a jelentkezők személyiségi jogait, az Ombudsman szerint a döntés meghozatala előtt helyénvaló lett volna kikérni a véleményüket. Tekintve, hogy a szóban forgó listákon 35 jelentkező neve szerepelt, és feltételezhetően mindegyiküket el lehetett volna érni e-mailben, az Ombudsman nem látta be, hogy miért ne lehetett volna konzultálni velük a vonatkozó határidőn belül.

Az Ombudsman ezért ajánlástervezetben szorgalmazta, hogy a Parlament gondolja át újra a panaszos kérését. A Parlament nem hajtotta végre ezt az ajánlástervezetet.

Mivel a Parlament elismerte, hogy ez a kérdés további figyelmet kíván, és az erről folyó intézményközi párbeszéd még folyamatban volt, az Ombudsman kritikai észrevétellel zárta le az ügyet. Hangsúlyozta viszont, hogy ez nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy az intézmények által meghozott következtetések fényében a későbbiekben újból megvizsgálja a kérdést.

3.4.2 Az Európai Unió Tanácsa

EGY TÁJÉKOZTATÁSKÉRÉS KEZELÉSE

Az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott 817/2006/TN panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos telefonon érdeklődött a Tanácsnál az iránt, hogy a Tanács köteles-e vagy van-e lehetősége arra, hogy kifejezze Dánia iránti támogatását az egyes muzulmán országokkal támadt nézeteltérésében. A panaszos a közös kül- és biztonságpolitika főképviselőjével és az EU Tanácsának főtítkárával, SOLANA úrral szeretett volna beszélni, de egy titkárnőhöz kapcsolták, aki azt mondta, hogy nem beszélhet SOLANA úrral. A titkárnő azt mondta, hogy a kérdésre nem könnyű válaszolni, és átkapcsolta a sajtókapcsolatokért felelős személyhez. Az illető sem tudott válaszolni a kérdésre.

A panaszos az Ombudsmanhoz fordult, azt állítva, hogy a Tanács nem az állampolgárokkal szembeni fokozott nyitottságról és együttműködő-készségről szóló politikája szerint járt el.

A Tanács szerint nem volt ésszerűtlen, hogy egy sajtóügyi tisztviselő nem tudott az intézmény álláspontját kifejező választ adni. Az adott időpontban a Tanács még tárgyalta az ügyben kialakított részletes álláspontjáról. Ilyen körülmények között a Tanács nehezen elképzelhetőnek találta, hogy bármilyen értelmes választ tudtak volna adni a panaszosnak.

Az Ombudsman nem találta ésszerűtlennek, hogy a panaszost a sajtóosztályhoz irányították a tájékoztatási kérésével, mivel rendes esetben a sajtóosztálynak tisztában kell lennie a Tanács álláspontjával a különböző ügyekről. A sajtóosztálynak viszont el kellett volna magyaráznia a panaszosnak, hogy a Tanács még nem alakította ki álláspontját az ügyben, amennyiben ez így volt. Ha a sajtóosztálynak nem voltak meg a válaszadáshoz szükséges ismeretei, azt kellett volna tanácsolnia a panaszosnak, hogy a helyes hivatali magatartás európai kódexe 22. cikkének (2) bekezdésével összhangban nyújtson be írásbeli információkérést. Az, hogy a panaszosnak a jelen esetben nem adták meg ezt az információt vagy tanácsot, hivatali visszasságot képez.

3.4.3 Az Európai Bizottság

A KIHELYEZETT NEMZETI SZAKÉRTŐK TISZTESSÉGTELEN KEZELÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 495/2003/ELB panaszról szóló határozat összefoglalása

A két panaszos egy házaspár volt, akik mindketten kihelyezett nemzeti szakértőként dolgoztak a Bizottságnál. Panaszuk a feleség támogatásokra való jogosultságára vonatkozott. A Bizottság a feleség részére csökkentett tartózkodási támogatást ítélt meg, mivel vélt tartózkodási helye azonos volt a kihelyezés helyével (Brüsszel). A panaszosok szerint a feleség felvételi helye Párizs volt, ezért a tartózkodási támogatás teljes összegét meg kellett volna kapnia.

A Bizottság véleményében kifejtette, hogy a 2002. április 30-i bizottsági határozat ilyen támogatásokat szabályozó 20. cikkével összhangban a férj fő tartózkodási helye Brüsszelben volt. A feleség vélt tartózkodási helye ezért szintén Brüsszel volt, ennek megfelelően csak csökkentett támogatásra volt jogosult.

A bizottsági határozat francia és angol változatának összehasonlítását követően az Ombudsman békés megoldást javasolt. Azt ajánlotta, hogy a Bizottság mérlegelhetné (i) a teljes napi tartózkodási támogatás kifizetését a feleségnek, amelyre a 17. cikk francia változata alapján jogosultnak látszik, és (ii) a kiegészítő átalánytámogatás kifizetését, amelyre a 18. cikk angol és francia változata alapján egyaránt jogosultnak tűnik.

A Bizottság elutasította a javaslatot. Úgy vélte, hogy a határozat szerzőjének szándéka az volt, hogy kizárja a magasabb összegű támogatás fizetését olyan esetekben, amikor a szakértőt oda helyezik ki, ahol házastársa már letelepedett. A Bizottság elismerte, hogy a határozat francia változatának fordítása hibás, de úgy vélte, hogy egy ilyen hiba nem hoz létre törvényes jogot, és nem képez hivatali visszasságot.

2004. februárban a Bizottság új határozatot fogadott el, amellyel az angol és a francia szöveget egyaránt módosította, hogy érvényt szerezzen annak, ami az érvei szerint a 2002-es határozattal aszándéka volt.

2005. decemberben az Ombudsman levélben fordult az illetékes biztoshoz, személyes részvételét kérve a panasz kielégítő kezelésének biztosításában, jelezve, hogy ez történhetne például a panaszosoknak adott *ex gratia* kifizetés formájában. A biztos válaszában azt az álláspontot képviselte, hogy a Bizottság helyesen értelmezte az alkalmazandó szabályokat, és elutasította az Ombudsman javaslatát.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság tisztességtelenül járt el a panaszosokkal szemben azáltal, hogy lényegében úgy kezelte az ügyet, mintha az adott időpontban nem a korábbi, hanem az új határozat lett volna hatályban. Ez hivatali visszasságnak minősül, ezért az Ombudsman kritikai észrevételt tett. Az Ombudsman emellett sajnálatának adott hangot záró határozatában, amiért a Bizottság nem használta ki a lehetőséget, hogy bizonyítsa a megfelelő ügyintézés elvei melletti elkötelezettségét. Az Ombudsman bejelentette, hogy szándékában áll a felelős biztossal együtt megvizsgálni, hogyan lehetne előmozdítani a szolgáltatási kultúrát az érintett főigazgatóságnál.

DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS: A NEMZETI JOG SZERINTI KÖLTSÉGEK ÉS A RÉSZLEGES HOZZÁFÉRÉS MEGTAGADÁSÁNAK INDOKLÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 617/2003/IP panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos az 1049/2001 rendelet⁹ szerint a Bizottságnál kért hozzáférést bizonyos dokumentumokhoz. A Bizottság arra hivatkozva tagadta meg a kérelmet, hogy a közzététel hátrányosan befolyásolná egy

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésekről (HL L 145., 2001., 43. o.)

természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmét (a rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése).

A panaszos és a Bizottság beadványainak mérlegelése után az Ombudsman ajánlástervezetet készített, amely szerint a Bizottságnak vagy felül kellene vizsgálnia döntését, és hozzáférést adni a dokumentumokhoz vagy a dokumentumok fent említett, kivétel alá nem tartozó részeihez, vagy kellően részletes magyarázattal kellene igazolnia, hogy a dokumentumok némelyikére vagy mindegyikére, illetve ezek részeire az említett kivétel vonatkozik.

A Bizottság részletes véleményében elismerte, hogy a panaszos által kért dokumentumok egy része az olasz jog értelmében nyilvános dokumentum volt. Mivel azonban ezek a nyilvánosság számára Olaszországban nem voltak ingyenesen hozzáférhetőek, a Bizottság úgy vélte, hogy helytelen, illetve az intézmény és az érintett tagállam közötti lojális együttműködés elvével ellentétes volna, ha a panaszosnak ingyenes példányokat biztosítanának a megfelelő dokumentumokból. Ezért tisztességes megoldásként azt javasolta, hogy a panaszos számára a Közös Kutatóközpont isprai telephelyén betekintést ad az érintett dokumentumokba.

Az egyéb dokumentumokhoz való részleges hozzáférés megadásának lehetőségével kapcsolatban a Bizottság azt állította, hogy a vonatkozó dokumentáció laponkénti vizsgálata és a korlátozottan hozzáférhető részletek kivonatolása teljességgel aránytalan adminisztratív terhet jelentett volna, és a dokumentum töredékeihez való hozzáféréshez fűződő közérdek nem teszi indokolttá az ezzel járó adminisztratív munkát.

Az Ombudsman nem találta meggyőzőnek a Bizottság álláspontját. Mivel azonban nem látta világosan, mit tehetne az Európai Parlament az Ombudsman és a panaszos támogatása érdekében, arra a következtetésre jutott, hogy nem helyénvaló külön jelentést benyújtani, és két kritikai észrevétellel zárta le az ügyet. Az Ombudsman különösen arra mutatott rá, hogy az 1049/2001 rendelet nem tartalmaz olyan kivételt, amely arra kötelezné az Európai Uniót, hogy pusztán azért tagadja meg a dokumentumokhoz való hozzáférést, mert az egyik tagállamban a dokumentumok nyilvánosságra hozatala nem ingyenes. Emlékeztetett továbbá arra, hogy az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy az intézmények egyedi esetekben a kért dokumentumokhoz való részleges hozzáférés megadásához fűződő közérdeket szembe állíthatják az ezáltal okozott munkaterheléssel. Az Ombudsman ugyanakkor azt is megjegyezte, hogy a bíróság ezt az elvet a szóban forgó dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálatától tette függővé. Úgy tűnt, hogy a jelen esetben nem történt ilyen konkrét, egyedi vizsgálat.

JOGI KIADÁSOK KIFIZETÉSÉNEK MEGTAGADÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1537/2003/ELB (bizalmas) panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos a Bizottság szerződéses alkalmazottja volt. Fegyelmi eljárás indult ellene, majd ezt követően felmentették az ellene felhozott vádak alól. Felmentését követően a panaszos kártérítést igényelt, a védelmének előkészítésével járó költségeket is beleértve.

A Bizottság szerint a panaszos nem volt jogosult jogi költségeinek megtérítésére, mivel az ellene indított fegyelmi kereset nem jutott el a fegyelmi tanács elé.

A panaszos és a Bizottság beadványainak vizsgálata után az Ombudsman békés megoldásra tett javaslatot, azt ajánlva, hogy – figyelembe véve a panaszos ellen felhozott vádak komolyságát és az addig eltelt idő hosszát, amíg eldöntötték, hogy nem viszik fegyelmi tanács elé az ügyet – a Bizottság mérlegelhetné azon kiadások megtérítését a panaszosnak, amelyeket a fegyelmi eljárás során a védelmére ésszerűen ráfordított.

Az Ombudsman javaslatára válaszolva a Bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy függetlenül a panaszos ellen felhozott vádak komolyságától és az addig eltelt idő hosszától, amíg eldöntötték,

hogy nem viszik fegyelmi tanács elé az ügyet, a személyzeti szabályzat megakadályozza a panaszos által a védelmére ésszerűen ráfordított összegek megtérítését.

2005. novemberben az Ombudsman levélben fordult az illetékes biztoshoz, személyes részvételét kérve az ügy kielégítő kimenetelének megkeresésében. A biztos válaszában elismételte, hogy nem ért egyet a személyzeti szabályzatról az Ombudsman által alkotott értelmezéssel, és elutasította a javaslatát.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy a személyzeti szabályzat nem akadályozza meg a Bizottságot abban, hogy pozitívan reagáljon a panaszos által a védelmére ésszerűen ráfordított összegek *ex gratia* visszafizetésének mérlegeléséről szóló javaslatára. Az Ombudsman ezért arra az álláspontra jutott, hogy a Bizottság részéről a panaszos költségei megtérítésének megtagadása – függetlenül a panaszos ellen felhozott vádak komolyságától és az addig eltelt idő hosszától, amíg eldöntötték, hogy nem viszik fegyelmi tanács elé az ügyet – hivatali visszasságot képez.

Tekintve, hogy a Bizottság nemcsak a békés megoldásra irányuló javaslatot utasította el, hanem az ügy megoldása érdekében tett további, személyesen a felelős biztoshoz intézett kezdeményezést is, az Ombudsman úgy vélte, hogy egy ajánlástervezetnek sem lenne értelme. Az Ombudsman ezenkívül úgy vélte, hogy a hivatali visszasság valószínűsíthető következményei nem voltak kellően komolyak ahhoz, hogy ez indokolná egy külön jelentés benyújtását az Európai Parlamenthez. Az Ombudsman ezért kritikai észrevétellel zárta le az ügyet.

Az Ombudsman emellett sajnálatának adott hangot, amiért a Bizottság felelős főigazgatósága nem használta ki a lehetőséget, hogy bizonyítsa a megfelelő ügyintézés elvei melletti elkötelezettségét, és bejelentette, hogy szándékában áll a felelős biztossal együtt megvizsgálni, hogyan lehetne a legjobban előmozdítani a szolgáltatási kultúrát az érintett főigazgatóságnál.

Megjegyzés: A panasz a Bizottság és az OLAF ellen irányult. Az Ombudsman vizsgálata során azonban nyilvánvalóvá vált, hogy egyedül a Bizottság volt felelős a felmerült lényegi kérdésekért. Az Ombudsman békés megoldásra irányuló javaslata és a záró határozatban tett kritikai észrevétele ezért kizárólag a Bizottságnak szólt, az OLAF-nak nem.

AUDITJELENTÉSHEZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS ELUTASÍTÁSA – 2

Az Európai Bizottság ellen benyújtott, 1764/2003/ELB panaszra vonatkozóan hozott határozat összefoglalása

A panaszos kérte, hogy a Bizottság biztosítson számára hozzáférést egy Nigerral kapcsolatos auditjelentéshez. Csak részleges hozzáférést (nemzeti jogszabályok kivonatait) kapott a dokumentumhoz. A panaszos azt állította, hogy azzal, hogy elutasította számára az auditjelentés további részéhez való hozzáférés biztosítását, a Bizottság nem tett eleget a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001 rendeletnek¹⁰. Azt állította, hogy hozzáférést kell kapnia ehhez a dokumentumhoz.

A Bizottság azzal érvelt, hogy indokoltan utasította el az auditjelentés további részéhez való hozzáférés megadását, mivel a nyilvánosságra hozatal sértené az audit céljának védelmét, illetve a nemzetközi kapcsolatok vonatkozásában a közérdek védelmét. Emellett a személyes adatokat tartalmazó részekre a 1049/2001 rendeletben megállapított további kivétel vonatkozik.

Az Ombudsman békés megoldást javasolt, figyelembe véve, hogy az audit céljának védelmét illető kivételre tekintettel a Bizottság elmulasztotta azt igazolni, hogy jogosan hivatkozik erre a kivételre az auditjelentéshez való nyilvános hozzáférés korlátozásakor, és hogy nemzetközi kapcsolatokban a közérdek védelmét illetően nem indokolta megfelelően a jelentés azon részei nyilvánosságra hozatalának elutasítására vonatkozó döntését, amelyekről maga is elismerte, hogy nyilvánosságra

¹⁰

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről, HL 2001. L 145., 43. o.

hozhatók. Az Ombudsman javasolta tehát, hogy a Bizottság mérlegelje a hozzáférés megadását a jelentés általa is nyilvánosságra hozhatónak javasolt részeihez.

Bár a Bizottság beleegyezett a dokumentum részleges nyilvánosságra hozatalába, a panaszos rámutatott, hogy a visszatartott anyag lényegében az auditjelentés érdemi tartalmának egészét jelentette.

Az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság tág mérlegelési jogkört élvez a hozzáférést elutasító, a nemzetközi kapcsolatokban a közérdek védelmén alapuló határozataiban. Ebből következően az Ombudsman ezzel kapcsolatos felülvizsgálati jogköre annak ellenőrzésére korlátozódik, hogy tiszteletben tartották-e az eljárási szabályokat és az indoklási kötelezettséget, megfelelően megállapították-e a tényeket, és történt-e nyilvánvaló vizsgálati hiba vagy hatalommal való visszaélés. Az indoklási kötelezettség tekintetében az Ombudsman emlékeztetett arra, hogy bár az érintett intézmény feladata annak igazolása, hogy a hozzáférés iránti kérelemmel érintett dokumentumok valóban szerepelnek a 1049/2001 rendeletben felsorolt kivételek között, a bizalmasság szükségességének indoklása az egyes dokumentumok esetében nem feltétlenül lehetséges a dokumentum tartalmának feltárása és ily módon a kivételnek az elsődleges céljától való megfosztása nélkül.

Az Ombudsman megállapította, hogy a jelentés a nigeri közigazgatás részletes auditját tartalmazta. Megállapította továbbá, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kért dokumentum tartalmának teljes nyilvánosságra hozatala a Nigerral fennálló kapcsolat megromlásához vezethet. Úgy ítélte meg, hogy a Bizottság egyértelmű magyarázattal szolgált a kifogásolt elutasítást illetően, és ez a magyarázat – bármilyen rövid is – megfelelő azon tény fényében, hogy a további információk, különösen az adott dokumentum tartalmára való utalások, megsemmisítenék az alkalmazott kivétel célját. Az Ombudsman emellett megállapította, hogy a kifogásolt határozat esetében nem került sor nyilvánvaló vizsgálati hibára a nemzetközi kapcsolatokban a közérdek védelmét illetően. Megállapította, hogy nem történt hivatali visszásság a Bizottság kifogásolt határozata tekintetében, amellyel elutasította a panaszosnak az auditjelentés egyes részeihez történő hozzáférés iránti kérelmét.

A panaszos azt is állította, hogy a Bizottság dokumentum-nyilvántartása hiányos, mert az audittal kapcsolatosan csak két dokumentumot talált a nyilvántartásban.

A Bizottság úgy határozott, hogy a dokumentum-nyilvántartás kezdetben csak a jogalkotási tevékenységéhez szorosan kötődő dokumentumokra tartalmazzon hivatkozást. A nyilvántartás tartalmát fokozatosan bővítik. Annak érdekében, hogy a panaszos kérésének eleget tegyen, a Bizottság úgy határozott, hogy listát készít a kérdéses audittal kapcsolatban birtokában lévő dokumentumokról.

Az Ombudsman megjegyezte, hogy a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás fontos közügy, és az auditjelentések értékes információforrások a közösségi finanszírozás felhasználásáról. Ezért a helyes hivatali magatartás elve azt kívánja, hogy az auditjelentéseket és a Bizottság birtokában lévő fontos dokumentumokat a dokumentum-nyilvántartás létrehozásakor prioritásként kezeljék. Az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság csak általános észrevételeket tett a nyilvántartás tartalmáról, ami nemigen orvosolhatja megfelelően a panaszos által említett hiányosságokat. Az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság dokumentum-nyilvántartása a kérdéses audittal kapcsolatos dokumentumok tekintetében nem megfelelő. Ez hivatali visszásságnak minősül. Az Ombudsman kritikai észrevétellel élt.

A SZEMÉLYZETI SZABÁLYZAT 90. CIKKE (2) BEKEZDÉSE SZERINTI PANASZ MEGVÁLASZOLÁSÁNAK ELMULASZTÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott, 2227/2004/MF panaszra vonatkozóan hozott határozat összefoglalása

Egy panaszos 2003. március 14-én a 90. cikk (2) bekezdésén alapuló panaszt nyújtott be a Bizottságnak a kiküldetési útiköltségeivel kapcsolatos határozata ellen. Mivel e panaszt nem

továbbították az illetékes szolgálatoknak, a panaszos 2003. augusztus 19-én újabb panaszt nyújtott be a Bizottságnak. Ebben az Ombudsmannak benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy a Bizottság elmulasztott indoklással ellátott választ adni 90. cikk (2) bekezdése szerinti panaszára.

A Bizottság azt állította, hogy a 90. cikk (2) bekezdése szerinti panasz megválaszolásának elmulasztása a panasz elutasítására vonatkozó hallgatólagos döntésnek minősül.

A korábbi ügyekben alkalmazott álláspontjára tekintettel, miszerint a helyes hivatali gyakorlatnak megfelelően a kinevező hatóságnak kifejezett választ kell adnia a 90. cikk (2) bekezdése szerinti valamennyi panaszra, az Ombudsman úgy ítélte meg, hogy a Bizottság részéről a panaszos panaszára vonatkozó, indoklással ellátott válasz adásának elmulasztása hivatali visszásság.

Az Ombudsman ezért ajánlástervezetet címzett a Bizottságnak, mely szerint ez utóbbinak indoklással ellátott választ kell adnia a panaszos 90. cikk (2) bekezdése szerinti panaszára.

A Bizottság részletes véleményében hivatkozott korlátozott erőforrásaira, és azt állította, hogy a panaszok hallgatólagos módon történő elutasításának lehetősége mozgásteret biztosít a helyes hivatali magatartás tekintetében a prioritások megállapítására. A Bizottság emellett közölte, hogy mivel mind a személyzeti szabályzat, mind egyes tagállamok nemzeti jogrendszere rendelkezik a panaszok hallgatólagos elutasítására vonatkozó döntésekről, e lehetőség gyakorlása nem minősülhet hivatali visszásságnak. Hozzátette, hogy az elmúlt két év során öt hallgatólagos döntés született az összesen 1211 darab, a 90. cikk (2) bekezdése szerinti panasz vonatkozásában. A Bizottság emellett közölte, hogy a kiküldetési költségekre vonatkozó döntésben megállapították a döntés alapját is.

Mivel a Bizottság nem volt hajlandó elfogadni ajánlástervezetét, az Ombudsman szükségesnek találta felhívni a figyelmet a következőkre:

A kinevező hatóság esetében helyes hivatali gyakorlatnak minősül a 90. cikk (2) bekezdése szerinti panaszokra adandó kifejezett válasz. A Bizottság részletes véleményében nem foglalkozott az ajánlástervezet alapját képező indokokkal. A hallgatólagos elutasításra vonatkozó döntések igen csekély száma éppen azt igazolja, hogy a Bizottságot korlátozott erőforrásai nem akadályozták meg abban, hogy ilyen panaszokra kifejezett válaszokkal szolgáljon. Emellett – bár elfogadható, hogy a Bizottságnak meg kell tudnia állapítani a prioritásokat a hozzá benyújtott, a 90. cikk (2) bekezdése szerinti panaszok tekintetében –, ez még nem teszi a helyes hivatali magatartás elveivel összeegyeztethetővé, hogy egy adott panaszra semmiféle választ sem ad. A közösségi bíróságok ítélezési gyakorlata is egyértelműen megerősíti, hogy a hivatali visszásság fogalma tágabb a jogszerűtlenségénél. Nyilvánvalóan nem elegendő, hogy a panaszos kiküldetéssel kapcsolatos útiköltségeire vonatkozó bizottsági határozatban megadják az indokokat. Ha viszont a Bizottság úgy ítélte meg, hogy e határozat helyénvaló, és minden szükséges magyarázatot tartalmaz, annál könnyebb lett volna a 90. cikk (2) bekezdése szerinti panaszról indoklással ellátott döntést hoznia. Mivel a Bizottság nem tudta megfelelő módon kezelni a panaszos 90. cikk (2) bekezdése szerinti első panaszát, a 2003. augusztus 19-i, 90. cikk (2) bekezdése szerinti második panaszára adandó válasz még inkább szükséges lett volna.

Az Ombudsman tehát ismételten hangot adott azon nézetének, hogy a helyes hivatali magatartás elveiből adódóan az igazgatási szervnek írásbeli választ kell adnia a 90. cikk (2) bekezdése szerinti panaszokra, és ezt a választ az e rendelkezésben megállapított négy hónapos határidőn belül kell rendelkezésre bocsátani. A jelen ügyben ennek elmulasztása a Bizottság részéről ezért hivatali visszásság.

Mivel a panaszos a Bizottság véleményére vonatkozó észrevételeiben közölte, hogy nem tartja hasznosnak a panasz további kivizsgálását, az Ombudsman megállapította, hogy nem helyénvaló külön jelentést küldeni az Európai Parlament számára. Az Ombudsman tehát kritikai észrevétellel zárta az ügyet.

MEGKÜLÖNBÖZTETÉS EGY PÁLYÁZAT KEZELÉSÉBEN ÉS A DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS MEGADÁSÁNAK ELMULASZTÁSA*Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2437/2004/GG panaszról szóló határozat összefoglalása*

A Bizottság 2003-ban a Leonardo da Vinci program keretében egy ajánlati felhívást tett közzé. A pályázóknak előpályázatokat kellett benyújtaniuk, amelyeket a Bizottság külső szakértők közreműködésével vizsgált meg. Azoknak a pályázóknak, akiknek az előpályázatát kiválasztották, elküldték a külső szakértők megjegyzéseit és javaslatait, és meghívták őket a teljes pályázat benyújtására.

A Bizottság tájékoztatta a panaszost, hogy előpályázata nem kerülhetett kiválasztásra, mivel nem tartotta be a határidőt. A Bizottság utóbb elismerte, hogy hibát követett el. A hiba jóvátétele érdekében meghívta a panaszost a teljes pályázat benyújtására. A panaszos elfogadta a meghívást. 2004. júniusban azonban a Bizottság arról tájékoztatta, hogy projektjét nem választották be a támogatandók közé.

Az Ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy megkülönböztetés érte, mivel ő nem kapta meg a külső szakértők hasznos megjegyzéseit az előpályázata továbbfejlesztéséhez. Emiatt 11 000 EUR-t meghaladó összegű kártérítést kért. Ezen túlmenően azt állította, hogy a Bizottság nem megfelelően kezelte a dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kérelmét.

Az Ombudsman úgy találta, hogy a Bizottság gyorsan és konstruktívan járt el, amikor a szóban forgó hiba a tudomására jutott. Nem biztosította viszont, hogy a panaszossal ugyanúgy foglalkozzanak, ahogyan a többi olyan pályázóval, akiket meghívtak a teljes pályázat benyújtására. Az Ombudsman ezért ajánlástervezetet tett, felkérve a Bizottságot, hogy ajánljon fel a panaszosnak megfelelő kártérítést, amely sokkal alacsonyabb lehet az igényelt összegnél. Az Ombudsman emellett azt javasolta, hogy a Bizottság teljes terjedelmében foglalkozzon a panaszos dokumentumokhoz való hozzáférése iránti kérésével, a lényegi és az eljárási szempontokat egyaránt beleértve.

A Bizottság részletes véleményében többek között azt állította, hogy a panaszos kifejezetten visszautasította az előpályázatának kiértékelését, és ezért nincs alapja a kártérítésnek. A Bizottság további dokumentumokat is nyilvánosságra hozott az aktájából.

Az Ombudsman nem találta meggyőzőnek a Bizottság érvelését, különösen mivel tisztában volt vele, hogy a teljes pályázat benyújtásának engedélyezése önmagában nem elegendő az egyenlő elbánás biztosításához. A Bizottság részletes véleményéről szóló észrevételeiben azonban a panaszos elmagyarázta, hogy az adott körülmények között az egyetlen korrekt és kivitelezhető megoldás az lett volna, ha a pályázati felhívás vonatkozó részét újból kihirdetik. Az Ombudsman így arra a következtetésre jutott, hogy úgy lehet tekinteni, hogy a panaszos a teljes pályázat benyújtásával szándékos, tájékozott döntést hozott, miszerint elfogadja a kockázatot, hogy az eljárás tovább folytatása esetleg nem vezet kielégítő eredményre. Az Ombudsman ezért úgy ítélte meg, hogy a továbbiakban a kártérítési igénynek nincs alapja.

A dokumentumokhoz való hozzáférést illetően még mindig nem volt egyértelmű, hogy a Bizottság átadta-e már a panaszosnak a rá vonatkozó aktában található összes dokumentumot. Az Ombudsman ezért kérte a Bizottságot a vonatkozó kérdések újbóli mérlegelésére. A Bizottság azt válaszolta, hogy nincs külön akta a panaszos által a pályázati felhívásra válaszul beadott pályázatról, valamint hogy minden vonatkozó dokumentumot nyilvánosságra hoztak.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy az ügy különleges körülményeire való tekintettel nem szükséges kritikai észrevételt tennie a megtörtént megkülönböztetésről. A dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem kezelésével kapcsolatban viszont kritikai észrevételeket tett, mind a lényegi, mind az eljárási szempontokat illetően.

A JOGORVOSLAT HIÁNYA AZ EURÓPAI ISKOLÁKBAN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 3403/2004/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos fia a brüsszeli Európai Iskolába járt 2003-ig, amikor záróvizsgát tett. Német írásbeli vizsgáját a tanára 9,5 pontra („kitűnő”) értékelte. Mivel azonban a második vizsgabiztos csak 5,5 pontot („elégtelen”) adott neki, harmadik vizsgabiztost kértek fel, aki a végső jegyet 6,0 pontban rögzítette.

A panaszos fellebbezett, de az Európai Iskola panaszbizottsága úgy ítélte, hogy a panasz kezelésére nincs illetékessége. Azt állította, hogy bár az Európai Iskolák alapokmányának meghatározásáról szóló, 2002 óta hatályban lévő egyezmény 27. cikke rendelkezett az ilyen fellebbezésekről, a meglévő végrehajtási rendelkezések nem teszik lehetővé a fellebbezést a jelenlegihez hasonló ügyekben.

A panaszos az Ombudsmanhoz fordult. Mivel maguk az Európai Iskolák nem közösségi intézmények vagy szervek, a vizsgálatban a Bizottság szerepére kellett koncentrálni. A panaszosok hangsúlyozták, hogy a Bizottságnak kötelessége biztosítani a tisztességes eljáráshoz való jogukat.

2005. februárban új végrehajtási rendelkezéseket fogadtak el. A panaszbizottság azonban ismét elutasította a panaszosok ügyét, mivel az elfogadott új rendelkezések visszamenőleges hatállyal nem voltak alkalmazandók.

A békés megoldás elérésére tett sikertelen kísérlet után az Ombudsman ajánlástervezetet tett, amelyben szorgalmazta, hogy a Bizottság biztosítsa a végrehajtási rendelkezéseket módosító javaslat előterjesztését az Európai Iskolák kormányzótanácsánál, hogy a panaszbizottság vizsgálhassa a panaszosok ügyét.

A Bizottság válaszában rámutatott, hogy tájékoztatta az Európai Iskolákat arról, hogy nincs jogi akadálya egy ilyen javaslatnak. A Bizottság hozzátette, hogy a kormányzótanács előkészítő bizottsága ezt követően tárgyalta az ügyet, de – a Bizottság legnagyobb sajnálatára – úgy döntött, hogy nem támogat semmilyen olyan javaslatot, amely a fennálló helyzet megváltoztatására irányul. A Bizottság saját véleménye szerint minden ésszerűen lehetséges lépést megtett.

Az Ombudsman üdvözölte a Bizottság kitartó, konstruktív erőfeszítéseit a panaszosok támogatása érdekében. Ugyanakkor arra az álláspontra helyezkedett, hogy az Európai Iskolák rendszerében a Bizottság kellően fontos szerepet töltsön be ahhoz, hogy aktívan részt vegyen a vállalt feladatban az Európai Iskolák helyes ügyintézési elveknek megfelelő működése biztosításában.

Az Ombudsman emlékeztetett arra, hogy a vonatkozó végrehajtási rendelkezések szükséges módosításának semmi más célja nem volt, mint hogy az egyezmény hatálybalépésének napjától gyakorlati érvényt szerezzen az egyezmény 27. cikkének. Úgy tűnt, hogy nincs olyan érvényes ok, ami megakadályozná a kormányzótanácsot egy ilyen módosítás elfogadásában.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy tekintettel a hiányosság egyértelmű voltára és az ügy fontosságára, a Bizottságnak ragaszkodnia kellett volna ahhoz, hogy a kormányzótanács tárgyalja meg a javaslatot. Mivel a Bizottság ezt elmulasztotta, az Ombudsman kritikai észrevételt tett.

Mivel az új végrehajtási rendelkezések 2005-ben léptek hatályba, és a szóban forgó problémában érintett személyek száma ezáltal nagyon csekélynek tűnt, az Ombudsman nem találta helyénvalónak, hogy az ügyről külön jelentést nyújtson be az Európai Parlamentnek. Hasonló kérdések merültek fel azonban az Ombudsmannál függőben lévő két további ügyben (2153/2004/MF és 3323/2005/WP), amelyek kimenetelét a jelenlegi határozat nem dönti el előre.

A panaszosok tájékoztatták az Ombudsmant, hogy meg vannak elégedve azzal, ahogy az Ombudsman kezelte az ügyet, és remélik, hogy a Bizottság ezt a határozatot az Európai Iskolák tudomására hozza.

A Bizottság ezt követően tájékoztatta az Ombudsmant arról, hogy – tekintettel az ügy fontosságára – felkérte az Európai Iskolák főtitkárát, hogy az Ombudsman határozatát vegye fel a kormányzótanács

napirendjére. Tájékoztatta továbbá az Ombudsmant, hogy az Európai Iskolák a helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzatot fogadtak el (amely elérhető az Európai Iskolák honlapján).

A KERESKEDELMI VILÁGSZERVEZET VITABIZOTTSÁGÁHOZ A BIZOTTSÁG ÁLTAL BENYÚJTOTT BEADVÁNYHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS ELUTASÍTÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott, 582/2005/PB panaszra vonatkozóan hozott határozat összefoglalása

A *Friends of the Earth* számára nem engedélyezték a Bizottságnak a Kereskedelmi Világszervezet („WTO”) vitabizottságához benyújtott második beadványához való hozzáférést. A vita kiindulópontja az Egyesült Államok és mások által az Európai Közösségnek a biotechnológia (genetikailag módosított szervezetek) széles körű piaci alkalmazására vonatkozó szemléletével kapcsolatban tett panasz volt. A panaszos azt állította, hogy a Bizottság megsértette a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréstről szóló 1049/2001 rendeletet¹¹. A Bizottság véleményében azt állította, hogy „a WTO vitarendezési eljárása hasonló a bírósági eljáráshoz”, a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréstről szóló 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdése értelmében, amely előírja, hogy „[a]z intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel hátrányosan befolyásolná a következők védelmét (...) – bírósági eljárások (...)”.

Az Ombudsman emlékeztetett arra, hogy a nyilvános hozzáférés alóli kivételeket szigorúan kell megállapítani és alkalmazni. Az, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésében említett „bírósági eljárások” körébe a bírósági eljárásokhoz hasonló vitarendezési eljárások is beletartoznának, megengedhetetlenül tág értelmezés. Emellett a Bizottság nem bizonyította, hogy a közösségi jogalkotó szándéka az 1049/2001 rendeletben a „bírósági eljárások” kifejezéssel az volt, hogy az egyéb vitarendezési eljárásokat is e körbe vonja. Mindezek fényében az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság megalapozatlanul utasította el a hozzáférést, és kritikai észrevételt tett.

A panaszos azon igényével kapcsolatban, hogy a Bizottság beadványait a jövőben azoknak a WTO-bizottságnál történő benyújtásával egyidejűleg hozzák nyilvánosságra, az Ombudsman különösen azt jegyezte meg, hogy a hivatali visszasság (fenti) megállapítása önmagában még nem jelenti azt, hogy a Bizottság általában köteles a WTO-viták tekintetében benyújtott beadványait harmadik felek számára hozzáférhetővé tenni az eljárás panaszos által említett szakaszában.

A KÜLÖNLEGES SZABADSÁGRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK NEMZETI SZAKÉRTŐK ESETÉBEN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 760/2005/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos kihelyezett nemzeti szakértőként („SNE”) dolgozott a Bizottságnál. Különleges szabadságot kért, hogy egy bíróságon tanúként jelenhessen meg, de kérését megtagadták arra hivatkozva, hogy a hatályban lévő szabályok ezt a lehetőséget az SNE-k esetében nem írják elő.

Az Ombudsmanhoz benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy az elutasítás megkülönböztetésnek minősül, mivel a Közösségek tisztviselői ilyen körülmények esetén különleges szabadságot vehetnek igénybe.

A Bizottság véleménye láthatólag arra utalt, hogy először is, az esetleges egyenlőtlen elbánás a tisztviselők és az SNE-k közötti objektív különbségekkel magyarázható, másrészt pedig a tisztviselőket és az SNE-eket összehasonlítva lényegében nem egyenlőtlen az elbánás, mivel

¹¹

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréstről, HL 2001. L 145, 43. o.

a különleges szabadságot lehetővé tevő konkrét rendelkezések hiányaért az SNE-ket kárpótolja a más címszavak alatt igénybe vehető különleges szabadság lehetősége.

Az Ombudsman nem találta meggyőzőnek a Bizottság álláspontját, mivel a Bizottság (i) nem szolgáltat kielégítő magyarázattal arról, hogy a tisztviselők és az SNE-k között fennálló különbségek mennyiben jogosítják fel az eltérő bánásmódra az olyan esetekben, mint a bírósági tanúskodás miatt kért különleges szabadság engedélyezéséről szóló döntés, továbbá (ii) nem bizonyította, hogy a tisztviselők és az SNE-k lényegében egyenlő bánásmódban részesülnek.

Az Ombudsman békés megoldásként azt javasolta, hogy a Bizottság mérlegelje a fennálló szabályok pontosítását vagy módosítását annak biztosítása érdekében, hogy amennyiben a bíróság előtt tanúként kell megjelenniük, az SNE-k a tisztviselőkével megegyező feltételek mellett kaphassanak különleges szabadságot. Mivel a Bizottság nem fogadta el a javaslatot, az Ombudsman ezt ajánlástervezet formájában megismételte.

Részletes véleményében a Bizottság – további részletek nélkül – úgy nyilatkozott, hogy a kihelyezett nemzeti szakértők helyzetével foglalkozó későbbi, szélesebb körű vizsgálat keretében tanulmányozni fogja az Ombudsman javaslatát. A Bizottság megjegyezte, hogy a panaszosnak mindazonáltal hozzáadtak egy napot a 2006. évi rendes szabadságához.

Az Ombudsman ezt a választ nem találta kielégítőnek, mivel az ajánlástervezet végrehajtására vonatkozóan nem tartalmazott kötelezettségvállalást.

Mivel az Európai Parlamentnek szóló külön jelentés benyújtása nem tűnt indokoltnak, az Ombudsman kritikai észrevétellel zárta le az ügyet.

Az Ombudsman emellett sajnálatának adott hangot, amiért a Bizottság illetékes szolgálata nem használta ki a lehetőséget, hogy bizonyítsa a megfelelő ügyintézés elvei mellett elkötelezettségét, és bejelentette, hogy szándékában áll a felelős biztossal együtt megvizsgálni, hogyan lehetne legjobban előmozdítani a szolgáltatási kultúrát az érintett főigazgatóságnál.

NÉMETORSZÁG ARRÁ VALÓ KÉNYSZERÍTÉSÉNEK ELMULASZTÁSA, HOGY EGY BÍRÓSÁGI ÍTÉLETNEK MEGFELELJEN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott, 1037/2005/GG panaszra vonatkozóan hozott határozat összefoglalása

Németország 1998-ban bevezetett egy rendeletet a csomagolási hulladék elkerüléséről és újrafeldolgozásáról, amellyel egy európai irányelvet ültetett át a nemzeti jogba. A rendelet arra kötelezte a termelőket és a forgalmazókat, hogy térítésmentesen vegyék át és dolgozzák fel az üres kereskedelmi csomagolásokat. E kötelezettség bizonyos feltételek mellett teljesíthető a használt árucsomagolások összegyűjtésére irányuló globális rendszerben való részvétellel is. Egyes italok forgalmazóinak betétdíjat kellett a fogyasztókra terhelnie a műanyag palackok és dobozok után, amennyiben nem vettek részt ilyen rendszerben. Ha azonban bizonyos, az újrahasznosítható csomagolás piaci arányára vonatkozó feltételek nem teljesülnek, a termelők a továbbiakban nem tehetnek eleget kötelezettségeiknek azzal, hogy részt vesznek e rendszerben. Ilyen esetben a nem újrafelhasználható csomagolásban forgalmazott italokra betétdíj- és visszaváltási rendszert írtak elő. A német hatóságok 2002. július 2-án előírták, hogy 2003. január 1-jétől az ásványvíz, a sör és a szénsavas üdítőitalok nem újrafelhasználható csomagolására betétdíjat kell kivetni.

A Németország ellen az ásványvizek tárgyában folytatott jogsértési eljárást követően az Európai Bíróság úgy határozott, hogy a vonatkozó szabályok akadályt jelentenek a Közösségen belüli kereskedelemre (a C-463/01 ügy). Különösen megállapította, hogy a rendelet nem rendelkezett kellő hosszúságú átmeneti időszakkal.

A Bírósághoz egy német bíróság által utalt másik ügyben (C-309/02 ügy) megállapítást nyert, hogy az egyik csomagolási hulladék gazdálkodási rendszerről egy másikra történő áttérés csak akkor

egyeztethető össze a közösségi joggal, ha az áttérés idején létezik olyan működő rendszer, melyben a termelők és a forgalmazók valóban részt tudnak venni.

Az Ombudsmannak benyújtott panaszában két, a rendelet által érintett társaságok nevében eljáró ügyvéd azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta megtenni az ahhoz szükséges lépéseket, hogy Németországot kényszerítse az ezen ítéleteknek való megfelelésre.

A Bizottság szerint a két ítélet nem biztosít jogalapot ahhoz, hogy Németországot az említett szabályok felfüggesztésére kötelezzék. A Bíróság az első ítéletben megállapította, hogy a kötelező betétdíj csak amiatt összeegyeztethetetlen a közösségi joggal, hogy megfelelő átmeneti időszak nélkül vezették be. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy mostanra már mindenképpen letelt az elegendő hosszúságú időszak.

A második ítéletet illetően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ebben az ügyben nem alkalmazandó, mivel ez egy előzetes döntéshozatal volt, mely mindössze általános feltételeket állapított meg a betétdíjnak a közösségi joggal való összeegyeztethetősége tekintetében, a német rendszer mint olyan vizsgálata nélkül. Az a kérdés, hogy a német rendszer az elégtelen területi hatály miatt összeegyeztethetetlen-e a közösségi joggal, egy másik jogsértési eljárás tárgya, amelyet a Bizottság most folytat. További intézkedésre tehát nem volt szükség.

Az Ombudsman emlékeztetett arra, hogy hivatali visszásságra kerülhet sor, ha az igazgatási hatóság nem megfelelően értelmez egy jogi szabályt vagy jogelvet. Ez esetben az EK-Szerződés 228. cikke volt irányadó. Ez arról rendelkezik, hogy amennyiben a tagállam elmulasztja a megfelelő intézkedések megtételét, a Bizottság indokolással ellátott véleményt bocsát ki, és az ügyet a Bíróság elé viheti.

Az Ombudsman nézete szerint egyértelmű, hogy az új rendszer bevezetését átmeneti időszakra kell megelőznie. Úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem nyújtott be meggyőző jogi érveket azon nézetének alátámasztására, hogy a rendelet bevezetését követően eltelt idő miatt a Bíróság ítélete már nem alkalmazandó. Az alkalmazott érveket láthatólag a kibúvókeresés szempontjai sugallták.

A második bírósági ítélet tekintetében az Ombudsman úgy ítélte meg, hogy az a feltételezés, hogy a Bizottság elmulasztotta biztosítani, hogy Németország eleget tegyen az ítéletnek, egyértelműen megalapozatlan, mivel ez pusztán a Szerződés értelmezéséről szóló előzetes döntéshozatal volt. Megállapította azonban, hogy az ítélet egyértelműen hivatkozott a német rendeletre, és megállapította a teljesítendő feltételeket.

Az Ombudsman nézete szerint – még azt feltételezve is, hogy elegendő hosszúságú átmeneti időszak telt el – a Bizottság álláspontja, miszerint az első ítéletnek való megfelelés tekintetében nem szükséges további intézkedést tenni, csak akkor indokolható, ha a Bizottság meggyőződik arról, hogy rendelkezésre áll egy működő, valamennyi érdekelt vállalat előtt nyitva álló rendszer. A Bizottság azonban korábban megállapította, hogy ilyen rendszer létrehozására nem került sor. Beismerte emellett, hogy az ügyet még mindig vizsgálják egy másik jogsértési eljárás keretében. Az Ombudsman ezért a Bizottság álláspontját következetlennek ítélte.

Megállapította, hogy a Bizottság tévesen értelmezte az EK-Szerződés 228. cikke szerinti kötelezettségeit, amikor elmulasztott meggyőző érvekkel szolgálni azt illetően, hogy nincs szükség további az irányú lépésekre, hogy Németországot a bírósági ítéletnek való megfelelésre kényszerítsék.

Tekintettel arra a tényre, hogy a német rendelettel kapcsolatos jogsértési eljárások közül az egyik még folyamatban van, úgy ítélte meg, hogy kritikai észrevételben megfogalmazott nézeteit a Bizottság az említett eljárásban hasznosíthatja.

DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS AZ ÜVEGHÁZHATÁSÚ GÁZOK KIBOCSÁTÁSI EGYSÉGEINEK KIOSZTÁSA ÜGYÉBEN*Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1463/2005/TN panaszról szóló határozat összefoglalása*

A panasz arra vonatkozott, hogy a Bizottság megtagadta a hozzáférést az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kiosztására vonatkozó, az Egyesült Királyság, Franciaország és Szlovákia által a Bizottságnak bejelentett nemzeti tervekkel (NAP-ok) kapcsolatos dokumentumokhoz. A Bizottság a dokumentumokhoz való hozzáférést a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréstről szóló 1049/2001 rendelet¹² 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése és 4. cikke (3) bekezdésének első bekezdése alapján tagadta meg, arra hivatkozva, hogy a tagállamokkal még tárgyalásokat folytat, és a kérdéses dokumentumokhoz való hozzáférés veszélyeztetné a tárgyalási pozícióját.

A panaszos azt állította, hogy mivel az összes NAP-ot egyénileg, döntési jogkör nélkül kell értékelni, az egyik NAP-ról alkotott bizottsági álláspont nem tudja befolyásolni az álláspontját egy másik NAP esetében. A panaszos azt állította, hogy a Bizottság tévesen tagadta meg a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférést.

A Bizottság véleményében azt állította, hogy az NAP-ok értékelése egy vizsgálat formájában történik, amely arról hivatott megbizonyosodni, hogy az NAP-ok összhangban vannak-e az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2003/87 irányelvvel¹³. Ez az eljárás jelentős mennyiségű tárgyalással jár annak érdekében, hogy az adott tagállam sajátos helyzetének figyelembevételével megtalálják a közösségi joggal összhangban lévő megoldást.

Az Ombudsman megjegyezte, hogy a panaszos hozzáférést kapott a kért dokumentumokhoz, miután az NAP-okhoz kapcsolódó jóváhagyási eljárás az összes tagállam esetében lezárult. Azzal kapcsolatban viszont, hogy a Bizottság a folyamatban lévő tárgyalások idején megtagadta az NAP-okhoz való hozzáférést, arra hívta fel a figyelmet, hogy a helyes ügyintézés elvei értelmében ezt érvényes, meggyőző érvekkel kell alátámasztani.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első paragrafusa az intézmények által belső használatra összeállított dokumentumokra vonatkozik. A hozzáférés iránti kérelem olyan dokumentumokról szólt, amelyek egyes tagállamok hatóságainak lettek elküldtek, illetve ezektől érkeztek. Az Ombudsman véleménye szerint ezeket ilyenformán nem lehet belső használatra összeállított dokumentumoknak tekinteni.

A rendelet 4. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a hozzáférés megtagadásához meg kell állapítani, hogy a közzététel hátrányosan befolyásolná az ellenőrzések célját. Az ellenőrzések célja a jelenlegi összefüggésben az volt, hogy meggyőződjenek róla, hogy a tagállamok NAP-jai összhangban vannak a közösségi joggal. Ahhoz, hogy a 4. cikk (2) bekezdése szerinti kivétel alkalmazható legyen, a Bizottságnak meg kellett állapítania, hogy a közzététel hátrányosan befolyásolná az említett célt. Ezt nem tette meg. Az Ombudsman ezért megállapította, hogy a Bizottság helytelenül tagadta meg a dokumentumokhoz való hozzáférést a folyamatban lévő tárgyalások során, és ez a visszautasítás hivatali visszasságot képez. Az Ombudsman ezzel kapcsolatban kritikai észrevétellel élt.

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréstről (HL L 145., 2001., 43. o.)

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. október 13-i 2003/87/EK irányelve az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról, HL 2003. L 275., 32. o.

EGY ÜGYNÖKSÉGI ALKALMAZOTTRÓL ADOTT NEGATÍV ÉRTÉKELÉS MAGYARÁZATÁNAK ELMULASZTÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 163/2006/MHZ panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy bizottsági tisztviselő levelet küldött az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek (EEA), a Bizottságnak az EEA egyik, a panaszos felelőssége alá tartozó munkacsoportjával folytatott együttműködésével kapcsolatos problémákról. A panaszos szerint – akit ezt követően elbocsátottak – a levelet az ő főnökének kérésére küldték el, hogy bizonyítékul szolgáljon ellene. A panaszos írásban fordult a Bizottsághoz magyarázatért. Mivel a Bizottság nem válaszolt, a panaszos az Ombudsmanhoz fordult.

A Bizottság elismerte és sajnálta, hogy a panaszos nem kapott választ levelére. Ugyanakkor a Bizottság azt az álláspontot képviselte, hogy nem lenne helyénvaló, ha vitába szállna az EEA egyes alkalmazottaival vagy volt alkalmazottaival az EEA-val való kapcsolatairól. A Bizottság ezért nem tudott volna érdemben válaszolni a panaszos információkérésére.

A panaszos észrevételeiben úgy nyilatkozott, hogy arra számított, hogy a szóban forgó bizottsági tisztviselő írásbeli figyelmeztetésben részesül, és a figyelmeztetés másolatát neki is elküldik.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság ésszerű indoklással szolgált arról, miért nem adja meg a panaszosnak a kért tájékoztatást. Ezzel szemben hivatali visszásságot képez az, hogy a Bizottság nem válaszolt a panaszos levelére. Az, hogy a Bizottság sajnálatát fejezte ki, amiért nem válaszolt a levélre, nem tekinthető olyan egyértelmű bocsánatkérésnek, amivel a panaszosnak indokolt lenne megelégednie. Az Ombudsman ezért kritikai észrevételt tett.

A panaszos észrevételeiben felvetett kérdéssel kapcsolatban az Ombudsman rámutatott, hogy fegyelmi szankciók csak a személyzeti szabályzat vonatkozó rendelkezéseivel összhangban alkalmazhatók. Amennyiben az Ombudsmannak a hozzá benyújtott panasz vizsgálata keretében azt kellene vizsgálnia, hogy kell-e egy adott esetben fegyelmi eljárást alkalmazni, tulajdonképpen egy előzetes fegyelmi eljárásnak nevezhető eljárást folytatna, amelynek következtetéseiben valószínűleg előzetes ítéletet vagy annak tekinthető ítéletet mondana az ezt követő fegyelmi eljárás kimeneteléről. Mivel a panaszos észrevétele új keresetként értelmezhető, az Ombudsman ezért úgy ítélte, hogy ezzel nem tud foglalkozni a vizsgálatában.

TÁMOGATÁSI ELŐPÁLYÁZATOK FELADÁSI DÁTUMÁNAK ELLENŐRZÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 866/2006/SAB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos azt állította, hogy a Bizottság nem kezelte megfelelően a Socrates program keretében beérkezett előpályázatait, mivel helytelenül azt állapította meg, hogy ezeket a határidő (2005. november 1.) után küldték be. A panaszos lényegében azzal érvelt, hogy a Bizottság megkapta az előpályázat időben történt benyújtásáról szóló nyilvántartásokat. A Bizottság véleményében azt nyilatkozta, hogy az előpályázatokat azért nyilvánította érvénytelennek, mert a DHL expressz postavállalat légi fuvarlevelén – amelyet a Bizottság az előpályázatokkal együtt kapott meg – a 2005. november 2-i dátum szerepelt. A Bizottság szerint nem volt oka megkérdőjelezni ezt a dátumot.

A szóban forgó pályázati felhívásban rendelkeztek „a pályázatok benyújtásának (= feladásának) utolsó napjáról”, és az érintett előpályázatok benyújtásának utolsó napjaként 2005. november 1-jét jelölték meg. A vonatkozó pályázati úrlapon úgy szerepelt, hogy ez a dátum „2005. november 1. (a postabélyegző szerint)”. Az ennél a dátumnál későbbi postabélyegzővel ellátott pályázatok nem kerülnek figyelembevételre. A pályázatot postán kell[ett] beküldeni.”

Az Ombudsman vizsgálata kiderítette, hogy az előpályázatokat két expressz postavállalat kezelte. Az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság által említett légi fuvarlevelén az szerepelt, hogy a DHL által a Bizottsághoz eljuttatott küldeményt a DHL-nek egy SPEDEX nevű cég adta át, nem pedig a panaszos. Ez utóbbi cégnek már a neve is azt sugallja, hogy expressz postai

szolgáltatásokkal foglalkozik. E körülményekre való tekintettel az Ombudsman nem fogadta el a Bizottságnak azt az érvét, hogy nem volt oka kétségbe vonni, hogy a DHL fuvarlevelén szereplő dátum a feladás napja. Ezzel kapcsolatban az Ombudsman emlékeztetett rá, hogy bár úgy tűnt, hogy a Bizottság lebonyolított egy keresést a DHL adatbázisban a feladás napjának ellenőrzése céljából, más lépést nem tett a feladás dátumának igazolására. Ráadásul a Bizottság megerősítette eredeti határozatait a panaszos előpályázatainak elutasításáról, pedig a panaszos ezeket megtámadta, dokumentumokkal tanúsítva, hogy a pályázatokat 2005. november 1-jén küldte el a SPEDEX-szel. A fentiek fényében az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság tényleg nem kezelte megfelelően a szóban forgó előpályázatokat, és megállapította, hogy ezzel hivatali visszásságot követett el.

3.4.4 Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal

EGY JELENTKEZŐ SZÁMÁRA A FORDÍTÁSI TESZTBEN ELKÖVETETT HIBÁIRÓL RENDELKEZÉSRE BOCSÁTOTT NEM MEGFELELŐ INFORMÁCIÓ

Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) ellen benyújtott, 674/2004/PB panaszra vonatkozóan hozott határozat összefoglalása

A panaszos információkat kért az EPSO-tól, hogy értelmezni tudja sikertelen fordítási tesztjének pontszámát. Az EPSO küldött egy értékelőlapot, amelyen közölte: „... a fordítás nem eléggé hű az eredeti szöveghez, illetve az elvégzendő feladatok tekintetében a francia nyelvhasználat nem megfelelő”. Az Ombudsman vizsgálata során az EPSO információkkal szolgált a panaszos által elkövetett hibák típusairól is.

A Bizottság 1999-ben kötelezettséget vállalt arra, hogy a jelentkezőknek hozzáférést biztosít saját pontozott tesztlapjaikhoz, miután mind az Európai Parlament, mind az Európai Bizottság elfogadta az Ombudsman különjelentését a nyíltságról a személyzeti felvételi eljárásokban. E jelentésben az Ombudsman rámutatott, hogy az ilyen hozzáféréssel (i) a jelentkezők megismerhetik saját hibáikat, és így jövőbeli teljesítményük javulhat; (ii) megerősödik a jelentkezők bizalma az adminisztrációval szemben; és (iii) a sikertelen jelentkezők pontosabb érvek alapján vitathatják az értékelést.

A jelen ügyre vonatkozó ajánlástervezetében az Ombudsman úgy ítélte meg, hogy a felvételi bizottság által készített értékelőlapon megadott információk megfelelőségét az alapján kell vizsgálni, hogy a cél az volt, hogy a jelentkező kapjon egy példányt pontozott vizsgapapírjából. Tehát az értékelőlapnak e célokra figyelemmel megfelelően világos és részletes információkkal kell szolgálnia. Az Ombudsman megállapította, hogy e követelmény azt jelenti, hogy ha az értékelőlap fordítási tesztre vonatkozik, ennek nemcsak a bizottság által a jelentkező tesztjében megállapított hibák vagy gyengeségek típusait, hanem súlyosságát és terjedelmét illetően is információkkal kell szolgálnia, anélkül hogy a bizottságra mindez indokolatlan adminisztratív terhet jelentene. Ezzel kapcsolatban az Ombudsman rámutatott, hogy a bizottság a helyes hivatali magatartás elveiből adódóan nem köteles a jelentkezők számára részletes véleménnyel szolgálni az általa megállapított konkrét hibák vagy gyengeségek tekintetében.

Az EPSO válaszában további információkkal szolgált a panaszos által a tesztben elkövetett hibák típusait illetően. Megállapította ugyanakkor, hogy nem tartozik a bizottság feladatai közé az adott teszt javítása során megállapított egyes hibatípusok súlyosságának és fontosságának jelzése. Az EPSO tehát nem fogadta el az Ombudsman ajánlástervezetét.

Az Ombudsman határozatában megállapította, hogy az EPSO nem állította, hogy a fenti információk rendelkezésre bocsátása indokolatlan adminisztratív terhet jelentene, és nem jelzett semmilyen egyéb érvényes okot arra nézve, hogy miért mulasztotta el ezt az információt megadni a panaszosnak. Az Ombudsman ezért kritikai észrevétellel élt. Emellett az Ombudsman jelezte,

hogyan megvizsgálja, hogy a fenti kérdést érdemes-e szerepeltetni a bizottságok által az írásbeli vizsgákra vonatkozóan megállapított értékelési kritériumokhoz való hozzáférés tekintetében saját kezdeményezésére folytatott vizsgálatban (OI/5/05/PB vizsgálat), továbbá azt is megvizsgálhatja, hogy hasznos volna-e egy saját kezdeményezésére folytatott vizsgálat indítása.

ÁLLÍTÓLAGOS MEGKÜLÖNBÖZTETÉS ÉS TISZTESSÉGTELEN ELBÁNÁS AZÁLTAL, HOGY A PANASZOS A TÖBBI JELENTKEZŐNÉL RÖVIDEBB FELKÉSZÜLÉSI IDŐT KAPOTT A SZÓBELI VIZSGÁRA

Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) ellen benyújtott 3399/2004/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos részt vett az EPSO által szervezett COM/A/3/02 nyílt versenyvizsgán. 2003. decemberben az EPSO arról tájékoztatta, hogy nem engedik az e) szóbeli vizsgára, mivel a d) írásbeli vizsgán a 40 pontból elért 23,2 pontos eredménye nem elegendő ahhoz, hogy a legjobb 145 jelentkező közé kerüljön. A panaszos másolatot kért a vizsgájáról. Erre válaszul a felvételi bizottság 2004. január 27-i levelében arról tájékoztatta, hogy újból megnézve a vizsgáját úgy határoztak, hogy meghívják az e) szóbeli vizsgára, amelyre 2004. február 18-án kerül sor. Az EPSO 2004. április 23-án tájékoztatta a panaszost arról, hogy nem vették fel a tartaléklistára. A panaszos ebből a levélből tudta meg, hogy a d) írásbeli vizsgán valójában 25,6 pontot ért el a 40-ből.

A panaszos az Ombudsmanhoz fordult, azt állítva, hogy: (i) a d) írásbeli vizsgájának javítása során adminisztratív szabálytalanságok történtek, amit a vele közölt pontszámok különbözősége bizonyít (23,2/40 és 25,6/40), valamint hogy (ii) a vele szembeni elbánás nem volt ésszerű, illetve a többi jelentkezőével egyenlő, mivel a szóbeli vizsgára szóló meghívást csak 2004. február 3-án kapta meg, ezáltal kevesebb ideje maradt a felkészülésre.

A Bizottság és az EPSO közös véleményükben azt nyilatkozták, hogy a panaszos írásbeli vizsgájának felülvizsgálata idézte elő az új 25,6/40 pontszámot, és ez nem adminisztratív szabálytalanság volt, hanem helyesbítő határozat. Az állítólagos ésszerűtlen és egyenlőtlen elbánással kapcsolatban arra hívták fel a figyelmet, hogy a versenykiírásban tájékoztatták a jelentkezőket arról, hogy milyen különböző adottságokat, képességeket és ismereteket fognak vizsgálni a tesztek során, ezért az előzetes felvételi vizsgák utáni időt mindegyik jelentkező felhasználhatta arra, hogy felkészüljön a többi vizsgára, köztük a szóbelire.

Az Ombudsman szolgálatai megvizsgálták az EPSO aktáját. A felvételi bizottság 14 megkeresést kapott a jelentkezőktől, vagy a d) írásbeli vizsgák felülvizsgálata, vagy az elégtelen pontszám indoklásáról szóló bővebb információ ügyében. A bizottság mind a 14 megkeresést felülvizsgálati kérelemnek tekintette. Egy harmadik pontozást követően két jelentkezőt behívtak a szóbeli vizsgára, köztük a panaszost is. Az Ombudsman ezáltal meg tudta erősíteni, és üdvözölte azt a tényt, hogy a bizottság valóban felülvizsgálta a panaszos vizsgáját, és ez vezetett a helyesbítő határozathoz. A vélt adminisztratív szabálytalanságokat illetően ezért nem állapított meg hivatali visszasságot. Az Ombudsman emellett további észrevételt tett, arra biztatva az EPSO-t és a felvételi bizottságokat, hogy minden versenyvizsgánál megfelelően vegyék figyelembe a felülvizsgálati kérelmeket, és korrigálják a korábbi értékelést, hogy ezáltal növelhessék az állampolgárok bizalmát az EPSO által szervezett felvételi eljárások iránt.

A második állítást illetően az Ombudsman úgy vélte, hogy az elbánásbeli különbséget objektíven indokolja az a tény, hogy a panaszos vizsgáját újraértékeltek, és ennek eredményeképpen bocsátották a szóbelire. Az Ombudsman ugyanakkor azt állapította meg, hogy a panaszossal szemben nem jártak el tisztességesen és ésszerűen, mivel az EPSO a szóbeli időpontjaként a 2004. februári időpontot javasolta a panaszosnak, miközben felajánlhatta volna a másik lehetséges dátumot, 2004. március 1-jét is, ami a panaszosnak tíz nappal többet hagyott volna a felkészülésre. Az Ombudsman ezért ezzel kapcsolatban kritikai észrevétellel élt.

KÖVETKEZETLEN ADATOK NYÍLT VERSENYVIZSGÁN

Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) ellen benyújtott, 32/2005/ELB panaszra vonatkozóan hozott határozat összefoglalása

A panaszos nyílt versenyvizsgán vett részt. Nem felelt meg a c) teszten, amely feleletválasztós kérdéssorozatból állt, azzal a céllal, hogy „értékelje a [jelentkezők] általános alkalmasságát, különösen verbális és számítási indoklási képességeiket”. A panaszos azt állította, hogy a teszt 21. kérdésében következtelen információk szerepeltek.

Az Ombudsman elfogadta a panaszos fenti érvét. Azt is megállapította azonban, hogy a 21. kérdés nem tekinthető következtelennek a teszt célja szempontjából, és önmagában nem ítéhető összeegyeztethetetlennek a jelentkezőkkel való egyenlő bánásmód elvével, illetve a helyes hivatali magatartás elveivel, melyek értelmében a közösségi intézmények és szervek igazgatási intézkedéseik során következtetes módon kötelesek eljárni, és a polgárok számára pontos és nem félrevezető formában megfogalmazott tájékoztatást kötelesek nyújtani. E tekintetben az Ombudsman megállapította továbbá, hogy mivel a versenyvizsgáról szóló értesítés és a c) teszt fedőlapja egyértelműen tájékoztatta a jelentkezőket arról, hogy ez a teszt különösen a „verbális és számítási indoklási képességeik” mérésére szolgáló kérdésekből áll, az, hogy az EPSO elmulasztotta e dokumentumokban közölni, hogy egy tesztkérdésben következtelen információ is szerepelhet, önmagában nem minősül hivatali visszásságnak. Mindazonáltal úgy ítélte meg, hogy a helyes hivatali gyakorlat szempontjából az EPSO a versenyvizsgáról szóló jövőbeli értesítések esetén rendelkezhetne az ilyen egyértelműsítésről.

Mivel a feleletválasztós tesztek jellegéből adódóan az a világos és egyértelmű utasítás, hogy a jelentkezőknek „minden egyes kérdésnél a megfelelő választ kell kiválasztaniuk”, továbbá hogy elvileg és az általánosan elterjedt nézet alapján egy feleletválasztós tesztben helyesnek tekinthető válaszok köre a tesztben ismertetett válaszokra korlátozódik, az Ombudsman nem fogadta el a panaszos azon érvelését, miszerint helyes válasznak tekinthető az, hogy nem volt hajlandó válaszolni a szóban forgó kérdésre.

Az Ombudsman megjegyezte továbbá, hogy a c) teszt fedőlapján hangsúlyozták, hogy „a helyes válasz kizárólag a szövegben vagy a táblázatban rendelkezésre bocsátott információkon alapulhat”. Az adott kérdésre adandó helyes választ azonban a szövegben és a táblázatban együttesen rendelkezésre bocsátott információkra kellett alapozni. Így tehát a jelentkezők számára a c) teszt fedőlapján megadott információ nem volt pontos. Ez hivatali visszásságnak volt tekinthető, és az Ombudsman ilyen értelmű kritikai észrevétellel élt. Az Ombudsman a továbbiakban megvizsgálta, hogy az EPSO azon döntése, hogy a 21. kérdés megválaszolásának a panaszos által történő elmulasztását nem tekinti helyes válasznak, és ezért nem ad számára többletpontot, hivatali visszásságnak tekinthető-e. Az egyéb megállapításai, illetve azon tény alapján, hogy a panaszos nem állította, hogy – akárcsak részben – a fent említett következtelenség és pontatlanság miatt nem válaszolt a kérdésre, az Ombudsman megállapította, hogy az ügy ezen vonatkozásában hivatali visszásság nem történt.

3.4.5 A Régiók Bizottsága

RÉSZLEGES KIFIZETÉS A MUNKA ÁLLÍTÓLAGOS TÖKÉLETLENSÉGE MIATT

A Régiók Bizottsága ellen benyújtott 786/2006/JF panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos a Régiók Bizottságával kötött szerződés értelmében egy tanulmányt készített, és erről záró jelentést nyújtott be. A szerződésnek megfelelően a Régiók Bizottságának 30 nap állt rendelkezésére ahhoz, hogy jóváhagyja vagy elutasítsa a jelentést. A szerződéses időszak lejárta után öt nappal a bizottság tájékoztatta a panaszost, hogy nincs megelégedve a jelentés színvonalával,

és ezért a szerződésben megállapodott összegnek csak a kétharmadát kívánja kifizetni a panaszos részére.

A panaszos azt állította, hogy a bizottság nem tartotta tiszteletben a szerződés rendelkezéseit, és nem tájékoztatta őt a fellebbviteli lehetőségekről. Azt is állította, hogy a bizottság nem válaszolt a leveleire, többek között arra a levélre, amelyben az ügy bíróságon kívüli rendezését indítványozta. A panaszos azt állította, hogy a bizottságnak ki kellene fizetnie neki a teljes szerződés szerinti összeget, kamatokkal együtt.

A bizottság megmagyarázta a panaszos záró jelentésének véleményezésében történt késedelmet, hangsúlyozva, hogy alapos tanulmányozásra volt szükség, továbbá konzultálnia kellett a belső ellenőrzési és jogi szolgálataival a következő lépésről. Azért nem válaszolt a panaszos levelére, mert a panaszos kijelentette, hogy kész jogi keresetet indítani.

Az Ombudsman a szerződéses kötelezettségek teljesítésére vonatkozó panaszok felülvizsgálatában korlátozott hatáskörrel rendelkezik. Ezért arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem azt kell eldöntenie, hogy történt-e szerződésszegés, vagy hogy a bizottságnak a szerződés szerint van-e joga megtagadni a teljes összeg kifizetését. Amennyiben azonban a bizottság nem tudta betartani a szerződés szerinti határidőt, a helyes ügyintézés értelmében erről még a határidő lejárta előtt tájékoztatnia kellett volna a panaszost. Ennek elmulasztása hivatali visszasság, ezért az Ombudsman kritikai észrevételt tett.

Az Ombudsman megértette, hogy a bizottságnak az az álláspontja, hogy a panaszos késedelmes tájékoztatása ellenére indokolt a szerződésben megállapodott összeg egy részének visszatartása, mivel a panaszos nem olyan minőségű jelentést adott be, mint amilyenre a bizottság a szerződés értelmében jogosult volt. Ezért arra a következtetésre jutott, hogy a bizottság összefüggő, ésszerű módon adott számot tetteinek jogalapjáról, és arról, hogy miért tartotta indokoltnak a szerződéses helyzetéről szóló álláspontját.

A panasz egyéb vonatkozásai tekintetében az Ombudsman azon a véleményen volt, hogy mivel a szerződés külön rendelkezett a viták rendezéséről, a bizottság nem volt köteles tájékoztatni a panaszost az általánosabb lehetőségekről. Az Ombudsman ugyanakkor bírálta a bizottságot, amiért nem válaszolt a panaszos leveleire.

3.4.6 A Szakképzés-fejlesztési Központ

AZ IGAZGATÁS ÉS A KÖZTISZTVISELŐK KÖZÖTTI VISZONY EGY KÖZÖSSÉGI SZERVNÉL

A Szakképzés-fejlesztési Központ (CEDEFOP) ellen benyújtott 1429/2005/JF panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos azt állította, hogy a CEDEFOP igazgatója egyoldalúan döntött a CEDEFOP egyhetes bezárásáról 2005. augusztusban, figyelmen kívül hagyva a személyzeti bizottság kérését, hogy várjon, amíg a személyzettel egyeztetnek a bezárásról a közgyűlésen.

A CEDEFOP elmagyarázta, hogy a nyári szünetet először 2003-ban foganatosították, kísérleti jelleggel. 2004-ben a személyzeti bizottsággal folytatott konzultációt követően a CEDEFOP úgy döntött, hogy megismétli a nyári szünetet.

Az Ombudsman a vizsgálatot követően megállapította, hogy a személyzeti bizottság kérte a CEDEFOP igazgatását, hogy a kifogásolt döntés kiadásával várják meg a személyzet közgyűlését. Úgy vélte, hogy egy ilyen kérés után a személyzeti bizottság indokoltnak számított arra, hogy amennyiben a CEDEFOP ezt nem fogadja el, meg fogja magyarázni ennek okait, ezáltal

demonstrálva a személyzeti bizottsággal folytatott konzultáció őszinteségét. Az Ombudsman rendelkezésére álló bizonyítékok azonban azt mutatták, hogy nem történt ilyen magyarázat, és a CEDEFOP a véleményében sem adott magyarázatot.

Az Ombudsman ezért kritikai észrevételt tett abban az értelemben, hogy a személyzeti bizottság kérésére adandó válasz elmulasztása a CEDEFOP részéről nem felel meg a helyes ügyintézés elveinek, mivel ezek a közösségi szervek igazgatása és köztisztviselői közötti viszonyra is vonatkoznak.

3.5 AZ INTÉZMÉNYEK ÁLTAL ELFOGADOTT AJÁNLÁSTERVEZETEK

3.5.1 Az Európai Bizottság

EGY NÉMET VÁLLALAT PRIVATIZÁLÁSÁHOZ KAPCSOLÓDÓ ÁLLÍTÓLAGOS ÁLLAMI TÁMOGATÁS

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 642/2004/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

A Preussag AG 1989-ben 2 452 milliárd német márkáért felvásárolta az (akkori) Salzgitter AG-t, egy állami tulajdonú vállalatot. A panaszos szerint ez az ár jócskán elmaradt a vállalat reálértékétől, így állami támogatásnak minősülő elemeket tartalmazott.

A panaszos 2003. decemberben kérte fel az Európai Bizottság Versenypolitikai Főigazgatóságát, hogy avatkozzon be.

A Versenypolitikai Főigazgatóság válaszában azt nyilatkozta, hogy már megvizsgálta az ügyletet, nem volt jele tiltott állami támogatásnak, valamint hogy a panaszos levele nem tartalmazott olyan új elemet, ami alátámasztaná az idevágó tények eltérő értelmezését.

2004. márciusban a panaszos az Ombudsmanhoz fordult. Azt állította, hogy a Versenypolitikai Főigazgatóság a 2003. decemberi levelének nem tulajdonított megfelelő figyelmet.

Alapos vizsgálatot követően, amelynek során négy alkalommal kért további információkat a bizottságtól, az Ombudsman a panaszos azon érveire összpontosított, miszerint az alsó-szászországi parlament (ezt az államot érintette a legközvetlenebbül a Salzgitter AG eladása a Preussag AG-nak) egyik bizottságának egy ülésén elhangzott nyilatkozatok utaltak az állami támogatás jelenlétére, illetve bizonyították azt.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy a panaszos által ebben az összefüggésben benyújtott dokumentum arra utal, hogy az alsó-szászországi kormány szintén azon a véleményen volt, hogy a Preussag AG nem piaci áron vette meg a Salzgitter AG-t. Az Ombudsman véleménye szerint a helyes ügyintézési gyakorlat legalábbis azt megkövetelte volna, hogy a Bizottság megpróbáljon megbizonyosodni arról, hogy – az eddigi feltételezésével ellentétben – az eladás tartalmazott-e állami támogatásnak minősülő elemet. A Bizottság azonban egyáltalán nem tett lépéseket annak érdekében, hogy tisztázza a fent említett ülésen elhangzott nyilatkozatokat, és ezzel – az Ombudsman véleménye szerint – hivatali visszasságot követett el. Az Ombudsman ezért ajánlástervezetet készített arról, hogy a Bizottságnak meg kellene tennie a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy megbizonyosodjon róla, hogy a Salzgitter AG Preussag AG-nak való 1989-es eladása tartalmazott-e állami támogatásnak minősülő elemet.

A Bizottság részletes véleményében tájékoztatta az Ombudsmant arról, hogy elfogadja a megállapításait, és ezek nyomán a német hatóságokhoz fordul az említett nyilatkozatok tisztázása céljából.

A panaszos észrevételeiben azt állította, hogy a Bizottságnak saját vizsgálatokat kellene folytatnia annak érdekében, hogy független forrásokból tájékozódjon.

Az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság elfogadta az ajánlástervezetét, és az ennek végrehajtására meghozott intézkedések kielégítőek voltak.

Az esetleges félreértések elkerülése végett az Ombudsman érdemesnek találta hozzátenni, hogy amennyiben azt állapítanak meg, hogy az alsó-szászországi kormány képviselői tényleg úgy vélték, hogy a Salzgitter AG eladása a Preussag AG-nak ez utóbbi számára „ajándék” volt, a helyes ügyintézési gyakorlat szükségessé tenné, hogy a Bizottság alaposabban megvizsgálja az egész ügyet. Az Ombudsman mindazonáltal megjegyezte, hogy nincs oka feltételezni, hogy a Bizottság ezt ne tenné meg, ha szükséges.

EGY JOGSÉRTÉSI PANASZRÓL HOZOTT HATÁROZAT ELFOGADÁSÁNAK ELMULASZTÁSA A BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 956/2004/PB panaszról szóló határozat összefoglalása

Az Ombudsman által egy korábbi panasz (801/2001/PB) ügyében folytatott vizsgálattal összefüggésben a Bizottság kötelezettséget vállalt egy határozat 2001. októberig történő elfogadására a panaszos jogsértési panaszáról (amely a közösségi jog Dánia általi megsértésére vonatkozott az autók adóztatása tekintetében). Ezt azonban elmulasztotta elfogadni, és az 1237/2002/(PB)OV ügyben az Ombudsman által folytatott vizsgálat során ezt a mulasztást azzal magyarázta, hogy a gépjárműadókkal kapcsolatos problémákat inkább globálisan kívánja megközelíteni, mivel célja e problémák egyidejű megoldása az összes tagállamban. Az Ombudsman elfogadta ezt a magyarázatot. Az Ombudsmanhoz intézett jelenlegi panaszhoz az vezetett, hogy a Bizottság tovább késlekedett a határozat elfogadásával.

Az Ombudsman ajánlástervezetet tett, rámutatva, hogy a panaszos jogsértési ügyében a Bizottság valójában nem tartózkodhat a határozathozataltól mindaddig, amíg a globális megközelítést végigviszi. Az, hogy a Bizottság tartósan elmulasztja a határozat meghozatalát, nincs megfelelően megindokolva azzal, hogy a Bizottság nem tudta megszerezni a tagállamoktól 2001-ben és 2003-ban kért információkat. A Bizottságnak rengeteg ideje volt arra, hogy megpróbálja megszerezni az említett információkat, és az sem világos, hogy a megválaszolatlan információkérések miért akadályozzák meg a Bizottságot az egyéni jogsértési panaszokra vonatkozó döntéshozatalban. Az Ombudsman ebben a tekintetben emlékeztetett arra, hogy a Bíróság joggyakorlata szerint a tagállamoknak elő kell segíteniük a Bizottság mint a „Szerződés őre” szerepének teljesítését. Ha egy tagállam megtagadja a Bizottság támogatását annak vizsgálataiban, az az EK-Szerződés 226. cikke értelmében a Szerződés 10. cikkéből eredő, minden tagállamra vonatkozó kötelezettség teljesítését mulasztja el. Ilyen esetben a Bizottság a Bíróság elé viheti az ügyet.

A Bizottság részletes véleményében tájékoztatta az Ombudsmant, hogy az érintett kérdésekről határozatokat fogadott el, és a panaszost tájékoztatta ezekről a határozatokról. Az Ombudsman ezért megállapította, hogy a Bizottság elfogadta az ajánlástervezetét.

3.6 EGYÉB OKOKBÓL LEZÁRT ÜGYEK

3.6.1 Az Európai Unió Tanácsa

A TANÁCS ELNÖKSÉGÉNEK SZPONZORÁLÁSA

Az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott 2172/2005/MHZ panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos írásban fordult a Tanácshoz, hogy jelezze aggodalmait a Tanács elnökségének kereskedelmi szponzorálásával kapcsolatban. Konkrétan az ír elnökség (2004. januártól júniusig) szponzorálásának példájára utalt. A titkárság azt válaszolta, hogy levelét továbbítják a korábbi ír és a jelenlegi luxemburgi elnökségnek. A panaszosnak írott válaszában a luxemburgi elnökség tájékoztatta a panaszost a weboldaláról, és felhívta a figyelmét arra, hogy nincsenek szponzorai.

A panaszos azt állította, hogy a Tanács nem válaszolt az elnökség kereskedelmi szponzorálásával kapcsolatos megkeresésére. Azt állította, hogy a megkeresésére választ kellene kapnia.

A Tanács véleményében arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elnökségének kereskedelmi szponzorálása nem tartozik bele a Tanács mint közösségi intézmény felelősségi körébe.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy a Tanács által a panaszos aggodalmaira adott válasz nem volt megfelelő, ezért békés megoldásra irányuló javaslatot intézett a Tanácshoz, amely szerint mérlegelhetné az ügyben a panaszosnak adott válasza felülvizsgálatát és kiegészítését azzal, hogy: (i) elfogadja, hogy az elnökségének kereskedelmi szponzorálása beletartozik a Tanács mint közösségi intézmény felelősségi körébe; és (ii) jelzi, hogy megfelelő időn belül kész intézkedéseket tenni az ilyen szponzorálás megakadályozására vagy oly módon történő szabályozására, hogy biztosítani lehessen a magánérdekek és a közfeladatok esetleges összeütközésének megfelelő kezelését.

A Tanács elutasította az Ombudsman békés megoldásra irányuló javaslatát, ugyanarra az álláspontra hivatkozva, amelynek véleményében már hangot adott.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy a Tanácsnak az elnökségéért való felelősségére vonatkozó általános kérdést illetően nincs szükség további vizsgálatra, mivel ugyanez a kérdés egy másik ügyben (1487/2005/GG) már felmerült, amely miatt az Ombudsman 2006. novemberben külön jelentést nyújtott be az Európai Parlamentnek.

Az Ombudsman ugyanakkor továbbra is foglalkoztatta, hogy a polgárok részéről az Unióba és annak működésébe vetett bizalmat hátrányosan érintheti, ha a Tanács nem válaszol arra a megkeresésre, hogy mérlegelje az elnökségének kereskedelmi szponzorálását megelőző intézkedéseket, vagy szabályozza ezt oly módon, ami garantálja a magánérdekek és a közfeladatok esetleges összeütközésének megfelelő kezelését.

Tekintettel a Tanács azon álláspontjára, miszerint az elnökség megszervezéséről a tagállami hatóságok döntenek, az Ombudsman úgy határozott, hogy az ügyre egyénileg hívja fel a tagállamok figyelmét. Ezért írt az állandó képviselőiknek az ügyről.

3.6.2 Az Európai Bizottság

INDOKOLATLAN KÉSEDELEM KÉT JOGSÉRTÉSI ELJÁRÁS KEZELÉSÉBEN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott, 3369/2004/JMA panaszra vonatkozóan hozott határozat összefoglalása

A panasz szerint a Bizottság állítólag elmulasztott megfelelő gondosságot tanúsítani a panaszos által 2001-ben és 2003-ban benyújtott két formális panasszal kapcsolatos jogsértési eljárásban. A Bizottságnak benyújtott panaszok a közösségi jog értelmében kisebbségi részvénytulajdonosoknak biztosított jogok spanyol jogszabályokban való elismerésének elmulasztásáról szóltak¹⁴.

A panaszos azt állította, hogy a bizottsági szolgálatok által a részére informálisan nyújtott megnyugtatók ellenére, miszerint első panaszja ügyében rövidesen indokolással ellátott véleményt küldenek a spanyol hatóságoknak, nem került sor intézkedésekre. Azt állította továbbá, hogy a Bizottság a második panaszja ügyében két éven át nem intézkedett, a bizottsági szolgálatok által a tekintetben nyújtott megnyugtatók ellenére, hogy rövidesen hivatalos felszólítást küldenek a spanyol hatóságoknak.

A Bizottság azt állította, hogy 2005. január 5-én indokolással ellátott véleményt küldött a spanyol hatóságoknak az első panaszra, illetve hivatalos felszólítást a második panaszra vonatkozóan. A Bizottság rámutatott, hogy a felelős szolgálatok nem nyugtathatták meg a panaszost azt illetően, hogy ezen intézkedések meghozatalára bizonyos időn belül sor kerül, hiszen ilyen határozatot csak a biztosok testülete fogadhat el. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a szolgálatok részéről a két ügy kezelésére igénybe vett idő hosszúsága abból adódott, hogy szoros együttműködésre volt szükség a fordítószolgálattal a panaszostól, illetve a tagállam illetékes hatóságaitól kapott számos terjedelmes beadvány megvizsgálása érdekében. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az ügy sajátosságait figyelembe véve szolgálatai kellő gondossággal kezelték a panaszokat, és megfeleltek a jogsértési ügyekben a panaszosokkal folytatott kapcsolattartásról szóló közlemény rendelkezéseinek¹⁵.

Az Ombudsman megjegyezte, hogy ez a közlemény nem rendelkezik szokásos határidőről a panaszok megvizsgálásához a hivatalos felszólítás megküldését követően, és az ilyen felszólítás megküldését követő időszakban a panaszosok számára nyújtandó tájékoztatásról sem. Az Ombudsman rámutatott, hogy az Európai Unió alapjogi chartája 41. cikkének (1) bekezdése megállapítja, hogy „mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei, szervei és hivatalai részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék”. Miután gondosan tanulmányozta a közösségi bíróságoknak a Bizottság által a jogsértési ügyek elbírálása terén élvezett mérlegelési jogkörre vonatkozó ítélkezési gyakorlatát, az Ombudsman megállapította, hogy az ítélkezési gyakorlat nem zárja ki a helyes hivatali magatartás elveinek alkalmazását a Bizottság és a panaszosok közötti kapcsolattartásra a hivatalos felszólítás megküldését követő időszakban. Az Ombudsman ezért úgy ítélte meg, hogy a Bizottságnak tiszteletben kell tartania a helyes hivatali magatartás elvét a panaszosokkal a hivatalos felszólítás megküldését követő időszakban folytatott kapcsolattartásban.

¹⁴ A Tanács 1976. december 13-i 77/91/EGK második irányelve a biztosítékok egyenértékűvé tétele céljából a részvénytársaságok alapításának, valamint ezek tőkéje fenntartásának és módosításának tekintetében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 58. cikkének (2) bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról, HL 1997. L 26., 1. o.

¹⁵ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és az európai ombudsmannak a közösségi jog megsértésének tekintetében a panaszossal folytatott kapcsolattartásról (COM(2002) 141 végleges), HL 2002. C 244., 5. o.

KISEGÍTŐ KONFERENCIATOLMÁCS NEM MEGFELELŐ BESOROLÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott, 2787/2005/OV (bizalmas) panaszra vonatkozóan hozott határozat összefoglalása

A panaszos 1995-ben kisegítő konferenciatolmácsként („ACI”) kezdett dolgozni az Európai Parlamentnél. Tekintettel a területen meglévő korábbi négyévnnyi szakmai tapasztalatára, a Parlament azonnal 1. kategóriába helyezte¹⁶. 2001-ben a panaszos az Európai Bizottság Tolmácsolási Főigazgatóságának („DG SCIC”) Közös Tolmács- és Konferenciaszolgálatánál kezdett dolgozni. Várakozásaival szemben 2. kategóriájú tolmácsnak minősítették. 2004 végére az európai intézmények ACI-listáik egyesítése mellett döntöttek, és minden ACI-nek személyes adatlapot („fiche signalétique”) küldtek. A panaszos adatlapjáról kiderült, hogy csak 2004 novemberétől minősítették 1. kategóriájú tolmácsnak. Amikor a panaszos felfedezte az állítólagos hibát, 2005 áprilisában e-maileket küldött a Bizottságnak, kérve személyes adatlapjának kiigazítását, amelyen annak kellett volna szerepelnie, hogy ő 1995 januárjától, nem pedig 2004 novemberétől 1. kategóriájú tolmács. A panaszos kérte továbbá bére 28%-ának megfizetését is, amely megfelel a Bizottsághoz való 2001. évi belépése és a 2004. novemberi, 1. kategóriájú tolmácsként történt besorolása között eltelt időszakban az állítólag téves besorolása miatt ki nem fizetett összegnek. A Bizottság azt válaszolta a panaszosnak, hogy a besoroláson nem lehet változtatni.

A panaszos 2005 augusztusában panaszt nyújtott be az Ombudsmannak, melyben követelte, hogy a Bizottság (i) igazítsa ki személyes adatlapját, és ismerje el hivatalosan, hogy 1995. január óta 1. kategóriájú tolmács, illetve hogy (ii) igazítsa ki a 2001. szeptember és 2004. november 10. közötti időszakra vonatkozó kifizetéseket, mely idő alatt őt tévesen sorolták be 2. kategóriájú tolmácsnak, és fizessék meg az említett időszakra vonatkozó bére tekintetében neki még mindig járó 28%-ot.

A panaszra vonatkozó véleményében a Bizottság megállapította, hogy a panaszos személyes adatlapján szereplő adatokat a panaszos kérésének megfelelően kiigazítják. A panaszos ezt követően tájékoztatta az Ombudsmant, hogy bár nem kapta meg a téves besorolás miatt neki járó bért, erkölcsi elégtételt szerzett.

VÁLASZADÁS ÖTÉVES ELMULASZTÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 242/2006/BM panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos 2000. november 8-án a Bizottsághoz intézett levelében segítséget kért a spanyol igazságügyi rendszerrel támadt problémája megoldásához. A Bizottság 2000. november 20-i dátummal átvételi elismervényt küldött, amelyben elmagyarázta, hogy a levelét hivatkozási számmal látták el, majd továbbították a Bizottság Bel- és Igazságügyi Főigazgatóságának. A panaszos érdemi választ azonban soha nem kapott. Öt év elteltével úgy vélte, hogy a levél megválaszolásának elmulasztása a Bizottság részéről elfogadhatatlan, és felkérte az Ombudsmant a helyzet kivizsgálására.

A Bizottság véleményében megerősítette, hogy megkapta a panaszos 2000. november 8-i levelét, és erről átvételi elismervényt küldött. Elmagyarázta ezenkívül, hogy a panaszos 2003-ban ismét megkereste a Bizottságot, hogy választ kérjen a levelére. A Bizottság sajnálatát fejezte ki, amiért nem válaszolt érdemben, elismerte, hogy ez a mulasztás nincs összhangban kötelességeivel és szabályaival, továbbá bocsánatot kért. A Bizottság emellett elmondta, hogy 2006. július 14-én küldött egy levelet a panaszosnak, amelyben elnézést kért a késedelemért, egyben tájékoztatta a panaszost arról, hogy az ügyének belföldi vonatkozásai vannak, és nem kapcsolódik az EK-joghoz, mivel két spanyol cég szerződéses viszonyára, illetve a spanyol igazságügyi rendszerrel

¹⁶

Az európai intézményekben két kategória létezik az üléseken tolmácsoló kisegítő konferenciatolmácsok (ACI-k) tekintetében: a 2. kategória (kezdő tolmács) és az 1. kategória (tapasztalt tolmács, aki az európai intézményekben több mint 10 napot dolgozott). A javadalmazásbeli különbség 28%.

kapcsolatos problémára vonatkozott. A Bizottság azt tanácsolta a panaszosnak, hogy forduljon a felelős nemzeti hatóságokhoz.

Az Ombudsman emlékeztetett arra, hogy a helyes hivatali magatartás európai kódexe és a Bizottság „helyes hivatali magatartásról szóló kódexe az Európai Bizottság személyzete számára, a nyilvánossággal való kapcsolattartásban” egyaránt külön rendelkezik a válaszadásról a levelezésben. Megjegyezte továbbá, hogy a Bizottság véleményében beismerte, hogy nem tett eleget e rendelkezéseknek. Az ügyre vonatkozó tények fényében az Ombudsman nem tudott olyan okot megnevezni, ami indokolná, hogy a Bizottság ne értsen egyet a panaszos által a viselkedéséről készített értékeléssel. Az Ombudsman ugyanakkor megjegyezte, hogy a Bizottság a jelenlegi panaszra válaszul őszintén elismerte, hogy nem a szabályainak és kötelességeinek megfelelően járt el, és a panaszostól mind közvetlenül, mind a panaszról szóló véleményén keresztül elnézést kért. Az Ombudsman üdvözölte a Bizottság válaszát, valamint azt a tényt, hogy a Bizottság maga tájékoztatta arról, hogy a panaszos 2003-ban ismét megkereste a Bizottságot, hogy választ kérjen a levelére, de ezen emlékeztető után nem kapott választ. Az Ombudsman végezetül megállapította, hogy a Bizottság érdemi válasszal szolgált a panaszosnak, aki nem állt elő további követeléssel. Az Ombudsman ezért a további vizsgálatot szükségtelennek találta.

3.6.3 Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal

BOCSÁNATKÉRÉS ELMULASZTÁSA EGY HIBÁS ÉRTÉKELÉS MIATT

Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) ellen benyújtott 2312/2004/MHZ panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos részt vett a cseh állampolgárságú adminisztratív asszisztensek részére szervezett nyílt versenyvizsgán. A felvételi bizottság kizárta a versenyből, arra hivatkozva, hogy képzései nem teszik lehetővé doktori tanulmányok megkezdését a Cseh Köztársaságban. A prágai Károly Egyetem ezt követően felvette a panaszost doktori tanulmányokra. A panaszos erről a tényről tájékoztatta a bizottságot, de a bizottság fenntartotta döntését.

A panaszos azt állította, hogy az EPSO helytelenül értékelt tudományos fokozatait, amikor azt állította, hogy ezek nem biztosítanak számára hozzáférést a doktori tanulmányokhoz.

Az EPSO úgy vélekedett, hogy a felvételi bizottság nem követett el hibát.

Az Ombudsman nem osztotta az EPSO véleményét, mivel a panaszos képzései valójában hozzáférést biztosítottak számára a doktori tanulmányokhoz, amit az a tény is igazolt, hogy a Károly Egyetem felvette doktori programjára. A felvételi bizottság tehát tévedett, bár ez még nem vonná szükségszerűen maga után a bírálatot vagy a felelősségre vonást. Az Ombudsman ezenkívül úgy vélte, hogy mivel az EPSO által szervezett versenyvizsgákra jelentkezők az EPSO-val kommunikálnak, illetve a jelentkezők által az Ombudsmannál tett panaszok esetében is az EPSO válaszol, így olyankor is az EPSO-nak kellene bocsánatot kérnie, ha a felvételi bizottság hibázik. Végezetül, amint a helyes hivatali magatartás európai kódexe is kimondja (12. cikk (3) bekezdés), a helyes ügyintézés elvei megkövetelik az intézményektől, hogy elismerjék a hibáikat és elnézést kérjenek ezekért. Az Ombudsman ezért békés megoldásként azt javasolta, hogy az EPSO mérlegelhetné a panaszostól való bocsánatkérés lehetőségét.

Az EPSO nem fogadta el az Ombudsman javaslatát, és az Ombudsman következő levelére adott válaszában megismételte az elutasítást.

Mivel az EPSO másodszorra sem volt hajlandó bocsánatot kérni a panaszostól, az Európai Közösségek nevében az Ombudsman kért tőle bocsánatot azért, hogy képzéseit doktori tanulmányok megkezdésére nem jogosítónak minősítették.

3.7 KÜLÖN JELENTÉST KÖVETŐEN LEZÁRT ÜGYEK

3.7.1 Az Európai Unió Tanácsa

AZ ELNÖKSÉGI WEBOLDALAKON HASZNÁLT NYELVEK

Az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott 1487/2005/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy, a német nyelv védelmében létrejött szövetség amiatt tett panaszt, hogy a Tanács nem biztosította, hogy az elnökség weboldalait németül is el lehessen érni.

A panaszos felhívta a figyelmet arra, hogy az EU-s állampolgárok közül bármely más nyelvnél többen beszélnek a németet anyanyelvként, valamint hogy az új tagállamok csatlakozását követően az angol után a német lett a második olyan nyelv, amelyen az EU legtöbb polgára ért, vagy mint az anyanyelvén, vagy idegen nyelvként. A panaszos ezenkívül azt állította, hogy az EU-intézmények közléseinek, amelyek főként a nyilvánosságának szólnak, a lehető legtöbb EU-s állampolgár részére hozzáférhetőnek kellene lenniük. Amennyiben az alkalmazott nyelvek száma korlátozott, ezek megválasztását a panaszos szerint a nyelvek demográfiai súlyára kellene alapozni. A panaszos ezért érthetetlennek találta, hogy az elnökségi weboldalakon az elnökséget betöltő ország saját nyelvén kívül jellemzően csak az angolt és a franciát használják.

Bár a Tanács elismerte, hogy az elnökség a Tanács mint intézmény része, fenntartotta azt a nézetét, hogy az elnökségi weboldalakért nem felel, azzal érvelve, hogy ezek az elnökséget betöltő tagállam fennhatósága alá tartoznak.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy mivel az elnökség egyértelműen a Tanács része, az elnökségi weboldalak nem tekinthetők a közösségi jog hatályán kívül eső, „nemzeti” weboldaloknak. Ebből következően az elnökségi weboldalakon használt nyelvek kérdése sem tekinthető úgy, hogy kívül esne a Tanács hatáskörén. Az Ombudsman megítélése szerint ezért az, hogy a Tanács elmulasztotta mérlegelni a panaszos kérésének lényegét, hivatali visszasságnak minősül. Az Ombudsman ennek megfelelően ajánlástervezetet készített a kérdésről.

Miután a Tanács elutasította az ajánlástervezetet, az Ombudsman 2006. november 30-án külön jelentést tett az Európai Parlamentnél, a Parlament támogatását kérve a vizsgálatának következő megállapításaival kapcsolatban:

- (i) a Tanács felelős az elnökségi weboldalain használt nyelvekért;
- (ii) a Tanács elnökségi weboldalain szereplő információk ideális esetben valamennyi közösségi nyelven elérhetőnek kellene lennie;
- (iii) amennyiben a Tanács elnökségi weboldalain használható nyelvek száma korlátozott, a használni kívánt nyelveket objektív, ésszerű megfontolások alapján kell megválasztani; valamint
- (iv) ezért az, hogy a Tanács megtagadta az ügy lényegének – azaz a panaszos az irányú kérésének, hogy az elnökségek internetes megjelenései németül is legyenek elérhetőek – kezelését, indokolatlan, és hivatali visszasságnak minősül.

3.7.2 Az Európai Bizottság

EGY POLITIKAILAG ÉRZÉKENY ÉS ELLENTMONDÁSOS PANASZ KÉSEDELMES KEZELÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 289/2005/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos korábban sportfogadási szolgáltatásokat értékesített a németországi Alsó-Szászországban. Elmondása szerint a német hatóságok elrendelték, hogy függessze fel az említett szolgáltatásokat, és ezáltal az üzlete bezárására kényszerítették. A panaszos azt állította, hogy a német hatóságok viselkedése megsértette az EU jogát, különösen a szolgáltatásnyújtás szabadságát. Az ügyvédje jogsértési panaszt nyújtott be a Bizottsághoz. Miután a Bizottság a nyilvántartásba vétel után hét hónappal sem válaszolt a vizsgálat helyzetére vonatkozó érdeklődésére, a panaszos az Ombudsmanhoz fordult. A panaszos alapvetően azt állította, hogy jogsértési panaszát a Bizottság nem kezelte megfelelően. Azt állította, hogy a Bizottság válaszára sürgős szükség van, mivel üzletének bezárása miatt folyamatos veszteségei keletkeznek.

A Bizottság azt nyilatkozta, hogy a szerencsejáték szolgáltatásokkal kapcsolatban számos panaszt kapott, és több, a sportfogadási szolgáltatásokra érvényes nemzeti tilalom indokoltságát és arányosságát kellett értékelnie. A Bizottság felszólítást küldött Dániának, a Németországgal, Olaszországgal és Hollandiával szembeni jogsértési panaszok vizsgálata pedig folyamatban volt.

A Bizottság elmondása szerint továbbra is „intenzíven” vizsgálta a panaszos jogsértési panaszának sajátos aspektusait. Az Ombudsman úgy vélte, hogy a vele közölt információ nem látszik alátámasztani ezt az állítást. A Bizottság különösen azt állította, hogy az ügyhöz szükség van a sportfogadási szolgáltatásokra érvényes nemzeti tilalmak indokoltságának és arányosságának összetett, a közrenddel kapcsolatos megfontolásokon alapuló értékelésére. A Bizottság azonban maga is elismerte, hogy ez idáig nem vette fel a kapcsolatot a német hatóságokkal. Az Ombudsman elképzelhetetlennek találta, hogy a Bizottság ilyen kapcsolatfelvétel nélkül is tudná értékelni a tilalom indokoltságát és arányosságát. Az Ombudsman egy ajánlástervezetben arra kérte a Bizottságot, hogy indokolatlan késedelem nélkül, gondosan foglalkozzon a panaszos jogsértési panaszával.

A Bizottság részletes véleményében kijelentette, hogy a sportfogadási szolgáltatásokkal kapcsolatos jogsértési panaszok „politikailag igen érzékenyek és ellentmondásosak”. A kérdés négy, jogsértési ügyekkel foglalkozó belső találkozáson merült fel, a jogsértési eljárás elindításához azonban a biztosok testületének jóváhagyására van szükség, amit eddig nem sikerült elnyerni.

Az Ombudsman üdvözölte a Bizottság részletes véleményének őszinteségét. Úgy vélte ugyanakkor, hogy ezek a megfontolások nem mentik fel a Bizottságot az ilyen panaszok helyes kezelésére vonatkozó kötelessége alól.

Mivel az Ombudsman tisztában van azzal, hogy a jogsértési eljárásban a Bizottság mérlegelési jogkörrel rendelkezik, megjegyezte, hogy a jelenlegi panasz az eljárás adminisztratív szakaszára vonatkozik. Úgy vélte, hogy a Bizottságnak nincs joga határozatlan időre elhalasztani a döntést egy adott jogsértési panaszról, arra hivatkozva, hogy nem tud politikai konszenzusra jutni a továbbhaladás módjáról. Az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy ez fontos elvi kérdés, ezért ajánlását az Európai Parlamenthez intézett külön jelentésében megismételte.

A Bizottság ezt követően arról tájékoztatta a Parlamentet és az Ombudsmant, hogy időközben úgy döntött, egy felszólítás elküldésével megindítja a jogsértési eljárást Németország ellen.

3.8 AZ OMBUDSMAN HIVATALBÓL INDÍTOTT VIZSGÁLATAI

A BIZOTTSÁG AZIRÁNTI HAJLANDÓSÁGÁNAK VIZSGÁLATA, HOGY AZ AJÁNLATTEVŐKKEL VALÓ KONFLIKTUSOKBAN MEDIÁCIÓT VEGYEN IGÉNYBE

Az OI/1/2006/TN hivatalból indított vizsgálatot követő határozat összefoglalása

Szerződéses viták ügyében az Európai Ombudsmanhoz évről évre jelentős számú panasz érkezik a Bizottság ellen. A panaszok magánszemélyektől, kis- és középvállalkozásoktól és egyéb szervezetektől származnak, és ajánlattevőket illetve alvállalkozókat egyaránt érintenek. Az Ombudsman hivatalból vizsgálatot indított, amelyben felkérte a Bizottságot, hogy vizsgálja ki a mediáció fokozott igénybevételének lehetőségét az általa finanszírozott szerződések kapcsán felmerülő vitákban. Ennek előzményeként a Bizottság elismerte, hogy a mediáció gyakran a viták rendezésének gyorsabb, egyszerűbb és költséghatékonyabb módját jelenti.

A vizsgálat folyamán a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy a jövőben ösztönözni fogja a vitarendezés alternatív módszereinek alkalmazását. Azt nyilatkozta, hogy ez történhetne azáltal, hogy a szabványos közbeszerzési szerződéseit kiegészíti egy opcionális záradékkal a mediációról. Figyelmeztetett ugyanakkor arra is, hogy a mediáció vagy a vitarendezés egyéb módszereinek igénybevétele költségekkel járhat. Kijelentette ezenkívül, hogy a Bizottság nem írhatja elő a mediációt az ajánlattevők és azok alvállalkozói közötti vitákban.

A vizsgálatot lezáró határozatában az Ombudsman üdvözölte a mediációról szóló opcionális záradék felvételét a Bizottság szerződéseibe. Hangsúlyozta, hogy a mediáció általában a viták rendezésének költséghatékonyabb módja, mint az ügy bíróság elé terjesztése. Az Ombudsman felkérte a Bizottságot, hogy tájékoztassa a mediációs záradék alkalmazásának nyomon követéséről, illetve az annak érdekében tett erőfeszítéseiről, hogy a mediáció igénybevételét a bizottsági támogatásokról szóló vitákra is kiterjesszék. Az Ombudsman ugyancsak hangsúlyozta annak fontosságát, hogy a mediáció igénybevételét az ajánlattevők és alvállalkozóik között felmerülő konfliktusokban is ajánlják fel.

A Bizottságnak 2007. június 30-ig kell tájékoztatnia az Ombudsmant az ügy nyomon követéséről.

EGY SPANYOLORSZÁGI IPARI KIKÖTŐ FEJLESZTÉSÉRŐL SZÓLÓ PANASZ KEZELÉSE

Az OI/2/2006/JMA hivatalból indított vizsgálatot követő határozat összefoglalása

Miután igen nagy számban kapott panaszokat és egyéb közléseket egy ipari kikötő fejlesztésével kapcsolatban, amelyet a spanyol hatóságok a Spanyolországhoz tartozó Tenerife szigetén, Granadilla településnél folytatnak, az Ombudsman úgy határozott, hogy hivatalból indít vizsgálatot, hogy a Bizottságnak lehetőséget adjon a Szerződés öreként betöltött szerepe kifejtésére ebben az esetben.

A panaszosok szerint a Bizottság úgy határozott, hogy lezárja a granadillai ipari kikötő fejlesztésével kapcsolatos panaszok ügyében végzett vizsgálatát azon az alapon, hogy a fejlesztés nem ellentétes a közösségi joggal, különösen az élőhelyekről szóló irányelv 6. cikkének (4) bekezdésével¹⁷. A panaszosok általánosságban azzal érveltek, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a javasolt fejlesztés lehetséges alternatíváinak meglétét.

¹⁷

A Tanács 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 59., 1996., 63. o.)

A Bizottság azt állította, hogy szolgálatai még mindig dolgoznak a projekt értékelésén. A Bizottság elmagyarázta, hogy mivel a projekt alternatíváinak megléte vagy hiánya fontos kérdés, amely kihat az élőhelyekről szóló irányelv 6. cikkének (4) bekezdése szerinti végleges véleményére, a Bizottság gondosan meg fogja vizsgálni az ügynek ezt az aspektusát, és véleményt ad, amelyben értékeli a környezeti hatást, a spanyol hatóságok által a fejlesztés mellett felhozott „elsődlegesen fontos érdekek” relevanciáját, e két ellentétes érdek egyensúlyát, valamint a kiegyenlítő intézkedéseket. A Bizottság emellett hangsúlyozta, hogy minden szükséges intézkedést megtesz annak érdekében, hogy minél előbb határozatot hozhasson, és erről tájékoztatni fogja a panaszosokat.

Az Ombudsman úgy ítélte meg, hogy a Bizottság véleményében megfelelően tisztázta a vizsgálatában felvetett pontokat, különösen azt, hogy a Bizottság még nem döntött az ügyben. Ennek megfelelően az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy további vizsgálatra nincs szükség. Az Ombudsman arra is felhívta a figyelmet, hogy amikor a Bizottság már meghozta a döntését, illetve abban az esetben, ha ez a döntés indokolatlan késedelmet szenved, az állampolgárok és a lakosok hozzá fordulhatnak a panaszaikkal, amennyiben úgy vélik, hogy a Bizottság részéről hivatali visszasság történt.

A SZAKMAI GYAKORLATI PROGRAMBAN ALKALMAZOTT FELSŐ KORHATÁROK

Az OI/3/2006/BB hivatalból indított vizsgálatot követő határozat összefoglalása

Az Ombudsman 2006. januárban hivatalból indított vizsgálatot kezdeményezett az Európai Parlament által a gyakornoki programjában való részvételre alkalmazott felső korhatárokra vonatkozó szabályok és elvek ügyében. Az Ombudsman ebben hivatkozott (i) az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikkére, amely kimondja, hogy: „Tilos minden megkülönböztetés, így különösen a (...) kor (...) alapján történő megkülönböztetés”, (ii) a Bíróság közelmúltbeli joggyakorlatára, amely szerint az életkor tekintetében biztosítandó megkülönböztetésmentesség a közösségi jog általános alapelve¹⁸, valamint (iii) az Ombudsman 2107/2002/PB ügyben készített ajánlástervezete nyomán meghozott, a gyakornoki program korhatárainak eltörléséről szóló bizottsági határozatra.

A Parlament véleményében kijelentette, hogy 2006. február 15-én új határozatot fogadott el az Európai Parlament titkárságán végzett szakmai gyakorlatokra és tanulmányi látogatásokra vonatkozó belső szabályokról (szabályok). Az új szabályok hatálybalépése, azaz 2006. február 15. óta a gyakornoki programban való részvételre nem vonatkozik felső korhatár. Az említett időpontot megelőzően a felső korhatár 45 év volt.

Az Ombudsman megállapította, hogy mivel a Parlament eltörölte a korhatárt, további vizsgálatra nincs szükség.

3.9 AZ OMBUDSMAN ÁLTAL KEZELT MEGKERESÉSEK

A TAGÁLLAM MÉRLEGELÉSI JOGKÖRE EGY MEZŐGAZDASÁGI KÉRDÉSBEN

Az ír ombudsman által benyújtott Q1/2006/GK megkeresés összefoglalása

Az írországi ombudsman 2006. márciusban ügyeinek egyikével kapcsolatban megkeresést nyújtott be az Európai Ombudsmanhoz. A megkeresés a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen

¹⁸

C-144/04 ügy, Werner Mangold kontra Rüdiger Helm, EBHT [2005] I-9981, 75. bekezdés.

támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló 1782/2003 rendelet 40. cikkének az ír mezőgazdasági és élelmiszeripari minisztérium általi értelmezésére vonatkozott. A megkeresés különösen azzal a kérdéssel foglalkozott, hogy a 40. cikk (4) bekezdése enged-e mérlegelési jogkört a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság részére azon járványos állatbetegségek meghatározásában, amelyeket vis maioroknak kell elismerni, amennyiben a mezőgazdasági termelő állatállományának egy részét vagy egészét érintik.

Az Ombudsman tájékozódott a Bizottságtól, amely összefoglalva elmagyarázta, hogy a vis maior iránti igényt a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoknak minden esetben az adott eset vizsgálata alapján kell értékelniük.

A Bizottság úgy vélte, hogy a megkeresésben közölt információ alapján az ír hatóságok nem lépték túl egyértelműen a 1782/2003 rendelet 40. cikke (4) bekezdésének alkalmazására vonatkozó mérlegelési jogkörüket. A Bizottság véleményét továbbították az ír ombudsmannak, aki arról tájékoztatta az Európai Ombudsmant, hogy meg van elégedve a megkeresés kimenetelével.

AZ ÁRUK SZABAD MOZGÁSA

A Friuli-Venezia Giulia régió regionális ombudsmanja által benyújtott Q3/2005/IP megkeresés összefoglalása

Az olaszországi Friuli-Venezia Giulia régió regionális ombudsmanja megkeresést intézett az Ombudsmanhoz a Németországban gyártott, színházi bútorokhoz szánt textíliák olaszországi behozatalának lehetetlenségével kapcsolatban. Az olasz jog értelmében minden olyan (importált) termékek esetében, amelynek meg kell felelnie az olasz tűzvédelmi jogszabályoknak, szükség van az olasz hatóságok speciális jóváhagyására. A regionális ombudsman az e területre érvényes jogszabályok közösségi szintű harmonizálásának kilátásairól kérdezte az Európai Ombudsmant, az áruk szabad mozgását gátló akadályok kezelése érdekében.

Az Ombudsman tájékozódott a Bizottságtól, amely elmagyarázta, hogy az adott területre alkalmazandó harmonizált EU-szabványok vagy szabályok hiányában az áruk szabad mozgására vonatkozóan az EK-Szerződés 28–30. cikkében megállapított általános rendelkezéseket kell alkalmazni. Ezen alapelvek szerint az egyik tagállamban törvényesen előállított és értékesített terméknek alkalmasnak kell lennie a más tagállamokban történő eladásra is. A 30. cikk kimondja, hogy a 28. cikk rendelkezései nem zárják ki a behozatalra vonatkozó olyan tilalmakat vagy korlátozásokat, amelyeket többek között a közérkölc, a közrend, a közbiztonság vagy az emberek és az állatok egészségének védelme indokol. Ahhoz, hogy a nemzeti intézkedéseket indokoltnak lehessen tekinteni, ezeknek a kitűzött célok eléréséhez szükségesnek és a célkitűzésekkel arányosnak kell lenniük. Emellett ezek a tilalmak és korlátozások nem lehetnek önkényes megkülönböztetés vagy a tagállamok közötti kereskedelem rejtett korlátozásának eszközei. Minden olyan panasz, amely a közösségi jog megsértését látszik bizonyítani egy tagállam részéről, vizsgálat céljából közvetlenül a Bizottsághoz intézhető.

A regionális ombudsman tájékoztatta az Európai Ombudsmant arról, hogy meg van elégedve a Bizottság válaszával, és az ügyet ezért lezárták.

4 KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL

Az Európai Ombudsman különösen nagy erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy fenntartsa és ösztönözze a konstruktív munkakapcsolatokat az EU intézményeivel és szerveivel, hogy az állampolgárok számára a lehető legjobb eredményeket érhesse el. Ez a fejezet a magas fokú együttműködés biztosítása jegyében az EU intézményeinek és szerveinek képviselőivel és tisztviselőivel tartott, 2006. évi találkozókról, illetve egyéb eseményekről ad áttekintést. Az év folyamán az Ombudsman több megállapodást is aláírt, ezek részletes bemutatása alább található.

2006-ban különösen nagy jelentősége volt az európai biztosokkal tartott kétoldalú találkozónak, amelyek alkalmával megvitatták az Ombudsman vizsgálatainak kezelésére szolgáló új, 2005. novemberben bevezetett bizottsági eljárás működését. Mivel a Bizottság az az intézmény, amely az Ombudsman által elvégzett vizsgálatok legnagyobb részéért felel, ezen eljárás optimális működésének biztosítása meghatározó jelentőséggel bír. DIAMANDOUROS úr 2006 folyamán 11 biztossal találkozott, és igen biztatónak értékelte az állampolgárokkal szembeni megfelelő szolgáltatási kultúra támogatása melletti elkötelezettségüket. Az Ombudsman ugyancsak nagyon eredményes találkozót tartott júniusban az Ombudsman vizsgálatainak kezelésében a koordinációért felelős bizottsági személyzettel. E találkozó alkalmával lehetősége nyílt arra, hogy elmondja: az Ombudsman nemcsak külső ellenőrzési mechanizmust, hanem ezzel egyidejűleg gazdag erőforrást is biztosít, amely segítséget jelenthet az intézmények működésük módjának fejlesztésében. Ezeknek a találkozónak a fő előmozdítója Margot WALLSTRÖM, a Bizottság alelnöke volt – aki többek között az Ombudsmannal való kapcsolatokért felel –, valamint Catherine DAY, a Bizottság főtitkára. WALLSTRÖM asszony decemberben Strasbourgban az Ombudsman személyzetéhez is szólt, beszámolva azokról az erőfeszítésekről, amelyekkel a Bizottság az állampolgárokhoz fűződő kapcsolatokat próbálja javítani.

Az Ombudsmant az Európai Parlament választja meg, s ő a Parlamentnek tartozik beszámolási kötelezettséggel. Az Ombudsman kiváló munkakapcsolatot tart fenn a Parlament Petíciós Bizottságával, amely felel az Ombudsmannal való kapcsolattartásért, és összeállítja az éves jelentéséről szóló jelentést. DIAMANDOUROS úr a 2006. év folyamán négy alkalommal vett részt a Petíciós Bizottság ülésein, ahol bemutatta éves jelentését és a különféle témakörökről szóló külön jelentéseit. A bizottság kérésére az Ombudsman személyzetének egy tagjával képviseltette magát a bizottság által az év folyamán tartott ülések mindegyikén. Az Ombudsman emellett 2006-ban további erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy a parlamenti képviselőkkel konstruktív munkakapcsolatokat alakítson ki.

Az Ombudsman 2006-ban tovább folytatta a többi intézmény és szerv megkeresését. Márciusban Luxemburgban találkozott az Európai Bíróság, az Elsőfokú Bíróság és a Közzolgálati Törvényszék elnökével, a Számvevőszék elnökével, valamint az Európai Beruházási Bank elnökével. Októberben Görögországban az Európai Újjáépítési Ügynökség és az Európai Szakképzés-fejlesztési Központ igazgatójával találkozott. Az év folyamán az európai intézményeknél és szerveknél dolgozó személyzet különféle csoportjainak tartott előadásokat Brüsszelben, Luxembourgban és Strasbourgban.

Annak érdekében, hogy az állampolgárok számára a lehető legjobb szolgáltatást tudja biztosítani, az Ombudsman az év folyamán számos fontos megállapodást írt alá.

2006. márciusban az Ombudsman új megállapodást írt alá a Parlamenttel az együttműködésről olyan területeken, mint az épületek, az információs technológia és a kommunikáció. Az új

megállapodás révén az Ombudsman a hivatala által biztosított erőforrásokat (lásd a B. mellékletet) a lehető legracionálisabban használhatja fel, ugyanakkor a megállapodás a munkájában teljes autonómiát biztosít számára.

A 2006-ban aláírt fontos megállapodások közé tartozik az Európai Adatvédelmi Biztossal (EDPS) kötött egyetértési nyilatkozat is¹. A megállapodás célja, hogy biztosítsák az adatvédelemmel kapcsolatos panaszok következetes kezelését, egyszersmind elkerüljék az eljárások felesleges kettőződését. E cél jegyében az Ombudsman és az EDPS a következőkről állapodott meg: (i) tájékoztatják a panaszosokat a másik intézményről és megkönnyítik a panaszok továbbítását; (ii) tájékoztatják a másik intézményt a rá vonatkozó panaszokról; (iii) nem tárgyalnak újra olyan panaszt, amely már elő lett terjesztve, kivéve, ha új érdemi bizonyítékot nyújtanak be; (iv) következetes szemléletet fogadnak el az adatvédelem jogi és igazgatási aspektusaival szemben, ezáltal támogatva az állampolgárok és a panaszosok jogait és érdekeit. Az Ombudsman és Peter HUSTINX úr, az adatvédelmi biztos november 30-án Brüsszelben írta alá az egyetértési nyilatkozatot; jelen volt még a helyettes európai adatvédelmi biztos, Joaquín BAYO DELGADO, valamint az Ombudsman főtitkára, Ian HARDEN. Ez az alkalom kiváló lehetőséget kínált az információcserére a különféle, kölcsönös érdeklődésre számot tartó kérdésekben.

© Európai Adatvédelmi Biztos

Diamandouros úr és Peter Hustinx, európai adatvédelmi biztos úr aláírja az egyetértési nyilatkozatot. Belgium, Brüsszel, 2006. november 30.

Az Európai Ombudsman november 30-án a spanyol kormánnyal is aláírt egy együttműködési megállapodást, amely lehetővé teszi az állampolgárok számára a baszk, a katalán/valenciai, illetve a galíciai nyelv – Spanyolország többi hivatalos nyelve – használatát az Európai Ombudsmannak szóló panaszokban. A spanyol kormány nevében Spanyolország állandó EU-képviselője, Carlos BASTARRECHE SAGÜES nagykövet írta alá a megállapodást. A megállapodás aláírásával az Ombudsman összhangba hozta gyakorlatát az EU Tanácsának 2005. júniusi következtetéseivel, amely előírta e nyelvek használatát, hogy így segítse a spanyol polgárok kommunikációját az EU-s intézményekkel. A megállapodás értelmében a fenti nyelveken benyújtott panaszok lefordításáért a spanyol kormány által létrehozandó fordítói testület fog felelni. Ugyanez a testület fogja lefordítani az Ombudsman határozatait is spanyolról/kasztíliairól a panaszos nyelvére. Amint a spanyol hatóságok létrehozzák a fordítói testületet, és ezáltal a megállapodás érvénybe lép, az e nyelveken történő panasztétel módjáról tájékoztatót tesznek közzé az Ombudsman weboldalán, a következő linken: <http://www.ombudsman.europa.eu>

¹ Egyetértési nyilatkozat az Európai Ombudsman és az Európai Adatvédelmi Biztos között; HL 2007. C 27., 21. o.

A fent említett találkozók és események, illetve az Ombudsman e területen végzett egyéb tevékenységei e fejezet közvetlenül ezután következő szakaszában kerültek felsorolásra².

4.1 AZ EURÓPAI PARLAMENT

Január 18.: Részvétel az európai parlamenti képviselőkől álló „Kenguru Csoport” munkaebédjén. Az esemény vezérszónoka Andrew DUFF európai parlamenti képviselő volt, aki „A visszatekintés időszaka – Az Európai Unióról szóló vita értékelésének felépítése, témakörei és kontextusa” témát járta körül. A találkozó elnöke Manuel MEDINA ORTEGA európai parlamenti képviselő volt.

Január 25.: A tanácsi eljárások átláthatóságáról szóló ombudsmani külön jelentés bemutatása az Európai Parlament Petíciós Bizottságának ülésén. Az ezt követő vitában a bizottság elnöke, Marcin LIBICKI európai parlamenti képviselő, Elmar BROK európai parlamenti képviselő, David HAMMERSTEIN MINTZ európai parlamenti képviselő, Michael CASHMAN európai parlamenti képviselő, Diana WALLIS európai parlamenti képviselő és Hans BRUNMAYER, a Tanács főigazgatója és protokollfőnöke vett részt, a hozzászólásaik sorrendje szerinti felsorolásban.

Február 14.: Találkozó Inés AYALA SENDER európai parlamenti képviselővel.

Február 14.: Találkozó David HAMMERSTEIN MINTZ európai parlamenti képviselővel.

Február 14.: Találkozó Gregorio GARZÓN CLARIANA-val, az Európai Parlament jogtanácsosával.

Március 14.: Az Ombudsman 2005. évi éves jelentésének bemutatása Josep BORRELL FONTELLES európai parlamenti képviselő, az Európai Parlament elnöke előtt, valamint az Európai Parlamenttel kötött új együttműködési megállapodás aláírása (lásd a B. mellékletet).

Március 14.: Találkozó Markus FERBER európai parlamenti képviselővel.

Március 14.: Találkozó Manolis MAVROMMATIS európai parlamenti képviselővel.

Diamandouros úr és Josep Borrell Fontelles úr, az Európai Parlament elnöke aláírja az új együttműködési megállapodást. Franciaország, Strasbourg, 2006. március 14.

Április 4.: Találkozó Andreas SCHWAB európai parlamenti képviselővel és Richard SEEBER európai parlamenti képviselővel.

²

Eltérő megjelölés hiányában a találkozókra és eseményekre Brüsszelben, Luxembourgban vagy Strasbourgban került sor.

Május 2.: Találkozó Louis GRECH európai parlamenti képviselővel.

Május 3.: Az Ombudsman 2005. évi éves jelentésének bemutatása a Petíciós Bizottságnak. Az ezt követő vitában a bizottság elnöke, Marcin LIBICKI európai parlamenti képviselő, Andreas SCHWAB európai parlamenti képviselő, Manolis MAVROMMATIS európai parlamenti képviselő, Sir Robert ATKINS európai parlamenti képviselő, Inés AYALA SENDER európai parlamenti képviselő, David HAMMERSTEIN MINTZ európai parlamenti képviselő és DOBOLYI Alexandra európai parlamenti képviselő vett részt, a hozzászólásaik sorrendje szerinti felsorolásban.

Május 15.: Az Európai Csalás Elleni Hivatalról (OLAF) szóló ombudsmani külön jelentés bemutatása a Petíciós Bizottságnak. DIAMANDOUROS úr nyilatkozatának elmondása után válaszolt a következők kérdéseire, a hozzászólásaik sorrendje szerinti felsorolásban: Sir Robert ATKINS európai parlamenti képviselő, Michael CASHMAN európai parlamenti képviselő, Paul VAN BUITENEN európai parlamenti képviselő, Manolis MAVROMMATIS európai parlamenti képviselő és Jens-Peter BONDE európai parlamenti képviselő. Ezt követően Franz-Hermann BRÜNER, az OLAF főigazgatója mondta el nyilatkozatát, majd válaszolt Sir Robert ATKINS európai parlamenti képviselő, DOBOLYI Alexandra európai parlamenti képviselő, Michael CASHMAN európai parlamenti képviselő, Paul VAN BUITENEN európai parlamenti képviselő és Jens-Peter BONDE európai parlamenti képviselő kérdéseire.

Május 15.: Találkozó Andreas SCHWAB európai parlamenti képviselővel és Manolis MAVROMMATIS európai parlamenti képviselővel.

Május 17.: Részvétel a görög köztársasági elnök, Karolos PAPOULIAS hivatalos európai parlamenti látogatásának tiszteletére adott ebéden.

Június 15.: Találkozó Pascal DE POORTERE-vel és Ville-Veikko TIMBERG-gel, az Európai Parlament számvitelért felelős tisztviselőivel.

Július 4.: Találkozó Jo LEINEN európai parlamenti képviselővel.

Július 4.: Találkozó Herbert BÖSCH európai parlamenti képviselővel.

Július 4.: Találkozó Gregorio GARZÓN CLARIANA-val.

Július 13.: „Az Ombudsman szerepe a kialakuló európai jogrend keretében” című előadás „Az emberi jogok védelmének európai rendszere” címmel a poznańi (Lengyelország) Adam Mickiewicz Egyetemen tartott szemináriumon. Az eseményt a Petíciós Bizottság elnöke, Marcin LIBICKI európai parlamenti képviselő szervezte. A szemináriumon Janusz KOCHANOWSKI lengyel ombudsman is részt vett.

Szeptember 13.: Egy, a 226. cikk szerint benyújtott panasz kezelésének a Bizottság részéről történt elmulasztásáról szóló ombudsmani külön jelentés bemutatása a Petíciós Bizottságnak. Az ezt követő vitában a bizottság elnöke, Marcin LIBICKI európai parlamenti képviselő, Manolis MAVROMMATIS európai parlamenti képviselő, David HAMMERSTEIN MINTZ európai parlamenti képviselő, Proinsias DE ROSSA európai parlamenti képviselő és Maria PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU európai parlamenti képviselő vett részt, a hozzászólásaik sorrendje szerinti felsorolásban.

Október 23.: Találkozó Gregorio GARZÓN CLARIANA-val.

November 14.: Az Európai Ombudsman által a Petíciós Bizottság elnöksége és koordinátorai tiszteletére adott ebéd. Marcin LIBICKI európai parlamenti képviselő, a bizottság elnöke, Sir Robert ATKINS európai parlamenti képviselő, DOBOLYI Alexandra európai parlamenti képviselő, Diana WALLIS európai parlamenti képviselő, David HAMMERSTEIN MINTZ európai parlamenti képviselő és David LOWE, a Petíciós Bizottság titkárságának vezetője részvételével.

November 15.: „Az állampolgárok felhatalmazása – az Európai Ombudsman szerepe” című beszéd az európai parlamenti képviselők közül álló „Kenguru Csoport” részére. A találkozó elnöke Sir Robert ATKINS európai parlamenti képviselő volt.

November 16.: Az Ombudsman 2005. évi éves jelentésének bemutatása az Európai Parlament plenáris ülése előtt (lásd a 6.1. szakaszt).

4.2 AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG

Január 12.: Találkozó Siim KALLAS-szal, az Európai Bizottság adminisztratív kérdésekért, ellenőrzésért és a csalás megelőzéséért felelős alelnökével.

Január 12.: Találkozó Catherine DAY-jel, az Európai Bizottság főtitkárával.

Március 14.: Találkozó Margot WALLSTRÖM-mel, az Európai Bizottság intézményi kapcsolatokért és kommunikációért felelős alelnökével.

Március 30.: Találkozó Peter GALEZOWSKI-val, az Európai Bizottság megbízott belső mediátorával.

Március 30.: Az Európai Ombudsman szerepéről szóló előadás az Európai Bizottság Luxembourgban dolgozó munkatársai részére.

Május 16.: Találkozó Janez POTOČNIK-kal, az Európai Bizottság tudományért és kutatásért felelős tagjával.

Május 16.: Találkozó Stavros DIMAS-szal, az Európai Bizottság környezetvédelemért felelős tagjával.

Május 17.: Találkozó Vladimír ŠPIDLA-val, az Európai Bizottság foglalkoztatásért, szociális ügyekért és esélyegyenlőségért felelős tagjával.

Június 6.: Találkozó Margot WALLSTRÖM-mel és Catherine DAY-jel.

Június 6.: Előadás az ombudsmani vizsgálatok kezelésének koordinálásáért felelős bizottsági személyzet részére.

Július 4.: Találkozó Charlie McCREEVY-vel, az Európai Bizottság belső piacért és szolgáltatásokért felelős tagjával.

Július 4.: Találkozó Giuseppe MASSANGIOLI-val, az Európai Bizottságnak az Európai Ombudsmanmal való kapcsolattartásért felelős igazgatójával és Andrea PIERUCCI osztályvezetővel.

Szeptember 26.: Találkozó Ján FIGEL-lel, az Európai Bizottság oktatásért, képzésért és kultúráért felelős tagjával.

Szeptember 26.: Találkozó Joaquín ALMUNIA-val, az Európai Bizottság gazdasági és monetáris ügyekért felelős tagjával.

Szeptember 26.: Találkozó Markos KYPRIANOU-val, az Európai Bizottság egészségügyért felelős tagjával.

Szeptember 27.: Találkozó Margot WALLSTRÖM-mel.

November 16.: Találkozó Olli REHN-nel, az Európai Bizottság bővítésért felelős tagjával.

December 13.: Találkozó Benita FERRERO-WALDNER-rel, az Európai Bizottság külkapcsolatokért és az európai szomszédságpolitikáért felelős tagjával.

December 13.: Margot WALLSTRÖM előadása az Európai Ombudsman személyzete részére. A Bizottság alelnöke előadása során a kommunikáció, a panaszkezelés és az alkotmányos szerződés témaköreivel foglalkozott.

4.3 MÁS INTÉZMÉNYEK ÉS SZERVEK

Január 12.: Találkozó Nicholas EMILIOU nagykövettel, Ciprus állandó európai uniós képviselőjével.

Január 12.: Találkozó Vassilis KASKARELIS nagykövettel, Görögország állandó európai uniós képviselőjével.

Március 6.: Találkozó az Európai Közösségek Bíróságának elnökével, Vassilios SKOURIS-szal.

Március 6.: Munkaebéd az Elsőfokú Bíróság elnökével, Bo VESTERDORF-fal, Jörg PIRRUNG-gal és Marc JAEGER-rel, a tanácsok elnökeivel és Emmanuel COULON hivatalvezetővel.

Március 6.: Találkozó a Közszolgálati Törvényszék elnökével, Paul J. MAHONEY-val illetve Horstpeter KREPPEL-lel, Irena BORUTA-val, Sean VAN RAEPENBUSCH-sal és Stéphane GERVASONI-val, a Törvényszék tagjaival, valamint Waltraud HAKENBERG hivatalvezetővel.

Március 6.: Találkozó Hubert WEBER-rel, az Európai Számvevőszék elnökével.

Március 6.: Találkozó Philippe MAYSTADT-tal, az Európai Beruházási Bank elnökével és Eberhard UHLMANN főtitkárral.

Március 30.: Az Európai Ombudsman szerepéről szóló előadás az európai ügynökségek személyzeti bizottságainak közgyűlése előtt.

Június 15.: Találkozó Vicky VOULGARAKI-val az Egyesült Királyság állandó európai uniós képviselője részéről.

Szeptember 14.: Előadás „Az Európai Ombudsman szerepe és az EBB” címmel az Európai Beruházási Bank személyzete részére.

Szeptember 26.: Találkozó Nina VASKUNLAHTI-val, Finnország állandó európai uniós képviselőjének helyettesével.

Október 6.: Találkozó Richard ZINK-vel, az Európai Újjáépítési Ügynökség igazgatójával és a görögországi Szalonikiben működő ügynökség személyzetének tagjaival.

Október 6.: Találkozó Aviana BULGARELLI-vel, az Európai Szakképzés-fejlesztési Központ (CEDEFOP) igazgatójával és a görögországi Szalonikiben működő ügynökség személyzetének tagjaival.

November 30.: Egyetértési nyilatkozat aláírása az Európai Adatvédelmi Biztossal, Peter HUSTINX-szal.

November 30.: Együttműködési megállapodás aláírása a spanyol kormánnyal, Spanyolország többi hivatalos nyelve, a baszk, a katalán/valenciai és a galíciai nyelv használatának engedélyezéséről az Európai Ombudsmanhoz intézett panaszbeadványokban. A spanyol kormány nevében Spanyolország állandó EU-képviselője, Carlos BASTARRECHE SAGÜES nagykövet írta alá a megállapodást.

5 KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL

Az Európai Ombudsman szoros együttműködést folytat nemzeti, helyi és regionális szinten dolgozó kollégáival, hogy biztosítsa a polgárok panaszainak gyors és hatékony kezelését. Ez a fejezet elsőként az európai ombudsmanok hálózatának 2006-os tevékenységeit tekinti át. A továbbiakban vázolja azokat a konferenciákat és találkozókat, amelyeken az Ombudsman és személyzete részt vett annak érdekében, hogy az ombudsmani tisztséget az Unió egész területén, illetve annak határain kívül is megismertesse. Végezetül beszámol az év folyamán lezajlott kétoldalú egyeztetésekről.

5.1 AZ EURÓPAI OMBUDSMANOK HÁLÓZATA

Az Ombudsmanok Európai Hálózata ma már közel 90 hivatalt ölel fel 31 európai országban. Tagjai közé tartoznak az Unión belül az európai, nemzeti és regionális szinten működő ombudsmanok és hasonló szervek, valamint Norvégia, Izland és az EU-tagjelölt országok nemzeti szintű ombudsmanjai. Az EU tagállamaiban, illetve Norvégiában és Izlandon minden nemzeti ombudsman és hasonló szerv összekötő tisztviselőt jelölt ki a hálózat más tagjaival való kapcsolattartásra.

A hálózat 1996-ban alakult, és hamar az ombudsmanok és személyzetük hatékony együttműködési eszközévé vált, amely eredményes mechanizmusként funkcionál az ügyekkel kapcsolatban folytatott együttműködésben. Ez az Európai Ombudsman számára különösen azért fontos, mert lehetővé teszi a mandátumán kívül eső panaszok gyors és hatékony kezelését. A tapasztalatokat és a bevált gyakorlatokat szemináriumokon és üléseken, továbbá egy rendszeresen megjelenő hírlevél, egy elektronikus vitafórum és napi elektronikus hírszolgálat révén osztják meg. A tagállamokban és a tagjelölt országokban dolgozó ombudsmanok által az Európai Ombudsman részére szervezett tájékoztató látogatások ugyancsak nagyon eredményesnek bizonyultak a hálózat építése szempontjából. Az 5.1. szakasz ezért az Ombudsman által 2006-ban tett tájékoztató látogatásokról szóló rövid beszámolóval zárul. Ezeket a látogatásokat részletesebben a 6.2. szakasz mutatja be.

Az alábbiakban bemutatott tevékenységek kivétel nélkül meghatározó jelentőségűek ahhoz, hogy az ombudsmanok az Unió egész területén elláthassák az EU-jog helyes alkalmazásának biztosításában kijelölt szerepüket. Ez létfontosságú az állampolgárokat megillető uniós jogok teljes körű gyakorlásához. Az Európai Ombudsman ezért kiemelt jelentőséget tulajdonít és tekintélyes forrásokat szentel a hálózat fejlesztésének.

Szemináriumok

Az EU-tagállamok regionális ombudsmanjainak ötödik szemináriumára

A nemzeti, illetve a regionális ombudsmanok szemináriumait felváltva rendezik meg két évente, az Európai Ombudsman és egy-egy nemzeti, illetve regionális szinten dolgozó kollégája közös szervezésében. A regionális ombudsmanok ötödik szemináriumára 2006. november 19–21. között Londonban került sor, az angliai önkormányzati ombudsman, Tony REDMOND és az Európai Ombudsman szervezésében.

Ez volt az első olyan alkalom, hogy az Európai Ombudsman komoly szerepet vállalt a regionális ombudsmanok szemináriumának megszervezésében, és ez kifejezetten pozitív tapasztalatnak

bizonyult. Az eseményen körülbelül 80 résztvevő jelent meg, mind a hat olyan országból, ahol vannak regionális szintű ombudsmanok, konkrétan Belgiumból, Németországból, Spanyolországból, Olaszországból, Ausztriából és az Egyesült Királyságból.

A 2006-os szeminárium témája a következő volt: „Együttműködés a megfelelő ügyintézés támogatása és az állampolgári jogok védelme érdekében az EU-ban”. A programban az EU-s jogszabályokról, a megfelelő ügyintézés előmozdításáról, a panaszbeadványok kezeléséről, illetve az ombudsmanok közös munkájáról szóló ülések szerepeltek.

A szemináriumot a két szervező, Tony REDMOND és DIAMANDOUROS úr az EU Régiók Bizottságának első alelnökével, Luc VAN DEN BRANDE-vel és az Egyesült Királyság Közösségi és Önkormányzati Minisztériumának államtitkárával, Peter HOUSDEN-nel közösen nyitotta meg.

Tony Redmond úr,
Anglia helyi önkormányzati
ombudsmanja.

Alice Brown asszony,
Skócia közszolgáltatási
ombudsmanja.

Felix Dünser úr, az ausztriai
Voralberg tartomány
ombudsmanja.

Az 1. ülés elnöke Anne SEEX, angliai önkormányzati ombudsman, témája pedig a „Az uniós jog alkalmazása a tagállamokban” volt. Ezen az ülésen „A személyek szabad mozgásáról” professzor Elspeth GUILD, a Nijmegeni Radboud Egyetem migrációs joggal foglalkozó professzora, „Az ismeretek megosztása az európai ombudsmanok hálózatán keresztül” címmel pedig Ian HARDEN, az Európai Ombudsman hivatalának főtitkára tartott előadást.

Bernard Hubeau úr,
a belgiumi Flandria
ombudsmanja.

María Jesús Aranda Lasheras
asszony, a spanyolországi
Navarra ombudsmanja.

Silvano Micele úr,
az olaszországi Basilicata
ombudsmanja.

A 2. ülésen, amelynek címe „Az ombudsmanok kezdeményező munkája – A helyes ügyintézés támogatása” volt Silvano MICELE, Basilicata ombudsmanja és Bernard HUBEAU flamand ombudsman elnökölt. Ezen alkalommal hat előadás hangzott el: „A helyes gyakorlat terjesztése, értéknövelés” (Tony REDMOND, Anglia önkormányzati ombudsmanja), „Az igazgatással való konstruktív viszony elősegítése” (Frédéric BOVESSE, vallóniai ombudsman), „Beszámolási mechanizmusok” (Alice BROWN, skót közszolgálati ombudsman), „Az állampolgárok hozzáféréseinek javítása” (Ullrich GALLE, Rajna-vidék-Pfalz ombudsmanja), „Együttműködés az állampolgárokkal a helyes ügyintézés támogatása érdekében” (Felix DÜNSER, vorarlbergi

ombudsman), és „Helyes hivatali magatartási kódexek” (María JESÚS ARANDA LASHERAS, navarrai ombudsman).

„Az ombudsmanok reaktív munkája – a panaszok kezelése” címmel megtartott 3. ülés elnöke Alexander KÖNIG, a bajorországi petíciós bizottság elnöke volt. Az ülésen a következő előadások hangzottak el: „A sérülékeny társadalmi csoportoktól érkező panaszok kezelése” (Caterina DOLCHER, Friuli-Venezia Giulia ombudsmanja), „A gyermekjogok védelme” (Roger MORGAN, gyermekjogi igazgató) és „A kitartó, kellemetlenkedő panaszosok kezelése” (Jerry WHITE, angliai önkormányzati ombudsman).

Jerry White úr, Anglia helyi önkormányzati ombudsmanja, Roger Morgan úr, az Egyesült Királyság gyermekjogi igazgatója. Alexander König úr, a németországi Bajorország Petíciós Bizottságának elnöke és Caterina Dolcher asszony, az olaszországi Friuli–Venezia Giulia ombudsmanja.

A „Közös előrelépés” című záróülésen az Európai Ombudsman tartott előadást „Együttműködés az európai ombudsmanok hálózatán keresztül” címmel. Ezen az utolsó, a katalóniai ombudsman, Rafael RIBÓ IMASSÓ elnökletével megrendezett ülésen lehetőség nyílt a véleménycserére a hálózat működéséről, illetve arról, hogy a regionális ombudsmanok hogyan lehetnek ennek aktívabb részesei.

Tom Frawley úr, az észak-írországi parlament ombudsmanja és petíciós biztosa.

A szeminárium egyik kiemelkedő eseménye volt Tom FRAWLEY, észak-írországi parlamenti ombudsman és panaszügyi biztos pohárköszöntője, aki az ombudsmanok számára fontos kérdésekkel, köztük az etikával, az elszámoltathatósággal és az elérhetőséggel foglalkozott beszédében.

A szeminárium után kifejezetten pozitív visszajelzések érkeztek. Az Ombudsman reményének adott hangot, hogy 2007-ben Németországban vagy Ausztriában is hasonlóan sikeres szemináriumokra kerül majd sor.

Az összekötő tisztviselők 2006-os szemináriuma

Az összekötő tisztviselők ötödik szemináriumát 2006. június 18–20. között Strasbourgban rendezték meg. Az „Az alapjogok fenntartása – a legjobb gyakorlat megosztása” címmel megrendezett szeminárium célja az volt, hogy fórumot biztosítson az összekötő tisztviselők közötti eszmecserehez az intézményeiknél zajló legjobb gyakorlatról, illetve ösztönözze az alapjogok támogatása terén végzett munkájuk megvitatását. A szeminárium egyúttal lehetőséget kínált az összekötő tisztviselőknek, hogy megtárgyalják a hálózat működését, és javaslatokat tegyenek a továbbfejlesztésre. 26 országból összesen 28 résztvevő látogatott el a szemináriumra, közöttük – most először – Bulgária, Horvátország és Románia nemzeti ombudsmani intézményének képviselői is.

Ombudsmanok Európai Hálózatának összekötő tisztviselői számára szervezett ötödik szeminárium résztvevői. Franciaország, Strasbourg, 2006. június 18-20.

A szeminárium első napján a viták központi témája a panaszkezelés javítása, a helyes ügyintézés előmozdítása, a hálózaton keresztül végzett együttműködés fokozása, illetve a panaszosok elégedettségének mérése volt.

Az este folyamán a résztvevők közös vacsorára voltak hivatalosak Strasbourg központjába, ahol az Unió leghosszabb ideje hivatalban lévő nemzeti ombudsmanja, Hans GAMMELTOFT-HANSEN mondott beszédet. Beszédében beszámolt a dán ombudsmanként eltöltött közel húsz év alatt szerzett tapasztalatairól, különösen nagy hangsúlyt helyezve az alapjogok támogatása és védelme terén végzett munkájára.

A találkozó második napján egy olyan téma állt az előtérben, amelyet több összekötő tisztviselő is felvetett mint közös megvitatásra érdemes kérdést, nevezetesen az alapjogok védelme, ezen belül konkrétan az információ szabadsága, a szólás szabadsága és az egyenlő bánásmód.

A szeminárium gazdag, változatos napirendjének köszönhetően élénk viták alakultak ki. Az idei alkalom újfent megerősítette, hogy a kétévente megrendezett találkozó igen hasznos a véleménycsere és a hálózat többi összekötő tisztviselőjével való kapcsolatok kialakítása szempontjából, és a jövőre nézve is ígéretesen zárult.

Hans Gammeltoft-Hansen úr, Dánia országgyűlési biztosa tart beszédet az Ombudsmanok Európai Hálózatának összekötő tisztviselői számára szervezett ötödik szemináriumon. Franciaország, Strasbourg, 2006. június 18-20.

Az ügykezelésben folytatott együttműködés

A tagállamok nemzeti és regionális ombudsmanjai illetékességgel rendelkeznek számos olyan panasz esetében, amely kívül esik az Európai Ombudsman hatáskörén amiatt, hogy nem közösségi intézmény vagy szerv ellen irányul. 2006-ban az Ombudsman 828 panaszosnak tanácsolta, hogy forduljon a nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz, és 363 panaszt továbbított az illetékes ombudsmanhoz, amelyek közül 270 ugyanarra a tárgyra vonatkozott. Az ilyen panaszokra e jelentés 2.5. szakasza szolgál példákkal.

A hálózaton keresztül történő rendszeres információcsere mellett létezik egy külön eljárás is, amelynek segítségével a nemzeti vagy regionális ombudsmanok írásbeli választ kérhetnek az EU-s joganyaggal és annak értelmezésével kapcsolatos kérdéseikre, az egyedi esetek kezelése során felmerülő kérdéseiket is beleértve. Az Európai Ombudsman vagy közvetlenül válaszol, vagy adott esetben megválaszolásra átirányítja a megkeresést az EU valamely másik intézményének vagy szervének. 2006-ban két új megkeresés érkezett, egy nemzeti, egy pedig regionális ombudsmanoktól, és hármat sikerült lezárni, köztük két olyat, amelyeket 2005-ből hoztak át. A megkereséseket részletesen a 3. fejezet ismerteti.

Európai Ombudsmanok – hírlevél

Az *Európai Ombudsmanok – hírlevél* az európai ombudsmanok hálózata tagjainak, illetve a Nemzetközi Ombudsmanintézet (IOI) európai tagjainak munkájával foglalkozik. Az angol, francia, német, olasz és spanyol nyelven megjelenő hírlevelet több mint 400 európai, nemzeti, regionális és helyi szintű hivatalhoz küldik meg. A hírlevelet az Európai Ombudsman évente kétszer, áprilisban és októberben adja ki.

A hírlevél rendkívül hasznos fórumnak bizonyult az EU-joggal és a legjobb gyakorlattal kapcsolatos információcsere számára. A két 2006-os szám témák széles körét fogta át, többek között az EU-jog elsőbbségéről, a képzések kölcsönös elismeréséről az EU-ban, az európai környezetvédelmi jogról és a környezetvédelmi információhoz való hozzáférésről, az ombudsmanok szerepéről a börtönök felügyeletében, a szélessávú internethez való egyetemes hozzáférésről, a foglalkoztatáshoz való hozzáférésben előforduló megkülönböztetésről, a szólásszabadságról, a gyermekek jogairól, valamint a migráció és a menedékjog problémáiról szóló cikkeivel.

Elektronikus kommunikációs eszközök

2000 novemberében az Ombudsman internetes vita- és dokumentummegosztó fórumot indított az európai ombudsmanok és személyzetük számára. Több mint 230 személy fér hozzá a fórumhoz, amely lehetőséget kínál a hivatalok közötti napi szintű együttműködésre.

A vitafórum legnépszerűbb része az Ombudsman *Daily News* szolgáltatása, amely minden munkanapon közzéteszi az ombudsmani hivatalok és az Európai Unió híreit. Szinte valamennyi európai nemzeti és regionális ombudsmani hivatal rendszeres szerzője és felhasználója a *Daily News*-nak.

A vitafórum 2006-ban továbbra is az ombudsmani hivatalok közötti információcsere hasznos eszköze maradt, az itt feltett kérdések és válaszok révén. Számos nagy horderejű vita indult olyan kérdésekről, mint a börtönök független ellenőrzése, az állandó lakos státusz az EU-ban született bevándorló gyermekek részére, a megkülönböztetés elleni küzdelem és az egyenlő bánásmód támogatása, valamint a szavazati jog a helyhatósági választásokon az EU-ban.

A vitafórum tartalmának része az EU-tagállamok, Norvégia, Izland és az EU-tagságra jelölt országok nemzeti és regionális ombudsmanjainak hivatalos listája. Valahányszor változás történik egy ombudsmani hivatal elérhetőségében, a listát frissítik, így ez egy nélkülözhetetlen forrás az európai ombudsmanokra vonatkozóan.

Tájékoztató látogatások

2006 folyamán az Európai Ombudsman látogatást tett luxemburgi (március), spanyolországi (május), észak-írországi (november) és bulgáriai (november) ombudsman kollégáinál. Ezek a látogatások

kiváló lehetőséget kínálnak a munkakapcsolatok megerősítésére az európai ombudsmanok hálózatán belül, valamint a nem bírósági úton történő jogorvoslat, azaz az ombudsman tevékenységének a megismertetésére. A látogatásokat részletesen a 6.2. szakasz ismerteti.

5.2 MÁS OMBUDSMANI SZEMINÁRIUMOK ÉS KONFERENCIÁK

Az Európai Ombudsman azon erőfeszítései, hogy együttműködjön ombudsman kollégáival, túlmutatnak az európai ombudsmanok hálózatának tevékenységein. Az Ombudsman aktív tagja az ombudsmani szervezetek egész sorának, és rendszeresen részt vesz az általuk szervezett konferenciákon és szemináriumokon. Ez a szakasz azokat a rendezvényeket ismerteti, amelyeken az Ombudsman és személyzete 2006-ban vett részt.

A Fekete-tengeri Gazdasági Együttműködés tagállamaiban dolgozó ombudsmanok konferenciája, Isztambul, Törökország

Az Európai Ombudsman április 26-án részt vett a Fekete-tengeri Gazdasági Együttműködés (BSEC) tagállamainak ombudsmanjai számára „Az ombudsmani intézmények szerepe a demokrácia megerősítésében” címmel rendezett konferencián. A törökországi Isztambulban sorra kerülő eseményt a BSEC parlamenti közgyűlése szervezte. DIAMANDOUROS úr „Az ombudsmani intézmény helye a jogállamiságban – kihívások és kilátások” címmel tartott előadást. A szeminárium résztvevői a BSEC-tagállamok ombudsmanjai voltak. A szeminárium alkalmával az ombudsmani intézményről szóló törökországi törvénytervezetet is megvitatták; a vezérszónok Süleyman DEMIREL, volt török köztársasági elnök volt.

Nemzetközi Ombudsmanintézet (IOI) – európai regionális találkozó és közgyűlés, Bécs, Ausztria

Június 11–13-ig DIAMANDOUROS úr az IOI európai régiójának találkozóján és közgyűlésén vett részt, amelyet Ausztriában, a bécsi parlamentben tartottak. DIAMANDOUROS úr június 12-én az ombudsmanok és a bíróságok közötti viszonyt vizsgáló 1. munkacsoport előadójaként lépett fel. A konferencia során ezenkívül a következő témák kerültek terítékre: „Az európai ombudsmanok kompetenciája”, „Az emberi jogok megvalósítása Európában”, „Az emberi jogok megvalósítása és az ombudsmanok szerepe”.

Az ombudsman mint a közigazgatási reform egyik intézménye, Ohrid, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság

Szeptember 14–16. között a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság területén található Ohridban rendeztek konferenciát „Az ombudsman mint a közigazgatási reform egyik intézménye” címmel. A konferenciát a görög ombudsman által Katalónia ombudsmanjával és a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság ombudsmanjával együttműködésben folytatott „Eunomia” projekt keretében szervezték, a dél-európai ombudsmani intézmények kapacitásépítő szemináriumaként. A konferencián mintegy 60 résztvevő jelent meg. Az Európai Ombudsman az ombudsmani hivatal jogi főtanácsadója, Gerhard GRILL révén képviseltette magát, aki a helyes hivatali magatartás európai kódexéről tartott előadást.

„Ombudsmani munka a gyermekek védelmében”, nemzetközi konferencia, Athén, Görögország

Az Ombudsman szeptember 29–30-án részt vett az „Ombudsmani munka a gyermekek védelmében” címmel, a görögországi Athénban megrendezett nemzetközi konferencián. A konferencia társszervezői közé tartozott az Európa Tanács emberi jogi biztos, Thomas HAMMARBERG, az Orosz Föderáció emberi jogi ombudsmanja, Vladimir LUKIN, valamint Yiorgos KAMINIS görög

ombudsman. DIAMANDOUROS úr „Független gyermekjogi hivatalok létrehozása – a különböző modellek” címmel tartott előadást.

Az ombudsman intézménye Olaszországban és Európában, Firenze, Olaszország

DIAMANDOUROS úr október 16-án „Az ombudsman intézménye Olaszországban és Európában” című firenzei konferencia résztvevőikhez szólt, az Európai Ombudsman szempontjából tárgyalva az ombudsmani intézmény nemzeti szintű kialakítására tett olaszországi erőfeszítéseket. Az eseményre a toscanai parlament előadótermében került sor. A konferenciát a toscanai regionális ombudsman, Giorgio MORALES szervezte.

Konferencia a petícióhoz és a panasztételhez való jogról, Bréma, Németország

November 21-én az Europa-Union részéről a *Landesverband Bremen* és a *Vereinigung zur Förderung des Petitionsrechts in der Demokratie e.V.* konferenciát szervezett Brémában az Európai Parlamenthez intézett petíció jogáról, illetve az Európai Ombudsmannál való panasztétel jogáról. A konferencián körülbelül ötvenen vettek részt, köztük a *Bremische Bürgerschaft* (Bréma szövetségi állam parlamentje) elnöke és tagjai, több bíró, valamint a német *Bundestag* petíciós bizottságának egy tagja. Az Európai Ombudsman hivatalát Gerhard GRILL jogi főtanácsadó képviselte, aki az est fő előadásaként az Európai Ombudsman szerepéről és munkájáról beszélt.

Nemzetközi szeminárium a megkülönböztetésről, Ljubljana, Szlovénia

December 8-án az Ombudsman a szlovéniai Ljubljánában „Nézzünk szembe a megkülönböztetéssel!” címmel tartott nemzetközi szemináriumra látogatott. A szemináriumot a szlovén emberi jogi ombudsman, Matjaz HANZEK és az osztrák Ludwig Boltzmann Emberi Jogi Intézet szervezte. DIAMANDOUROS úr „Az Európai Ombudsman szerepe a megkülönböztetés elleni küzdelemben” címmel mondott beszédet. A konferencia után az Ombudsman az alkotmánybíróság elnökével, Janez CEBULJ-jal és néhány kollégájával találkozott, és véleményt cseréltek saját intézményeikről, illetve azok szerepéről.

5.3 MÁS RENDEZVÉNYEK AZ OMBUDSMANOK ÉS SZEMÉLYZETÜK RÉSZVÉTELÉVEL

Kétoldalú találkozók az ombudsmanokkal

A 2006. évben számos kétoldalú találkozóra került sor az Európai Ombudsman és az európai és Európán kívüli ombudsmanok között, amelyeket az ombudsmani tisztség előmozdítása, az intézményközi kapcsolatok megvitatása és a bevált gyakorlatok cseréje érdekében szerveztek:

DIAMANDOUROS úr január 24-én Strasbourgban, március 23-án pedig Párizsban találkozott Jean-Paul DELEVOYE francia ombudsmannal. Ennek keretében megvitták az ombudsmanok EU-s alapjogokkal kapcsolatos munkáját, valamint az EU-tagállamok és tagjelölt országok nemzeti ombudsmanjainak hatodik, 2007 őszén Strasbourgban megrendezendő szemináriumára vonatkozó terveket, amelyek közösen lesznek a házigazdái.

Február 15-én Alex BRENNINKMEIJER hollandiai ombudsman Strasbourgban kereste fel DIAMANDOUROS urat, néhány közérdekű kérdés megvitatása céljából.

Március 17-én a Kijelölt Nevek és Címek Internet Társaságának (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers – ICANN) ombudsmanja, Frank FOWLIE kereste fel az Európai Ombudsman brüsszeli hivatalát. Látogatása során DIAMANDOUROS úrral videokonferencia útján folytatott eszmecsere.

Március 20-án Giorgio MORALES, toscanai (Olaszország) regionális ombudsman találkozott DIAMANDOUROS úrral Strasbourgban.

Március 28-án az Ombudsman Strasbourgban találkozott az újonnan megválasztott lengyel ombudsmannal, Janusz KOCHANOWSKI-val.

Március 30-án DIAMANDOUROS úr Emily O'REILLY írországi ombudsmannal találkozott Brüsszelben.

Április 12-én, július 3-án és szeptember 20-án DIAMANDOUROS úr videokonferencia útján megbeszélést folytatott Tony REDMOND-dal, az angliai önkormányzati ombudsmannal, hogy előkészítsék az EU-tagállamok regionális ombudsmanjainak ötödik, november 19–21. között Londonban megrendezett szemináriumát, amelynek közösen voltak a házigazdái.

Július 12-én DIAMANDOUROS úr az Európai Parlament Petíciós Bizottságának elnökével, Marcin LIBICKI európai parlamenti képviselővel és Janusz KOCHANOWSKI lengyel ombudsmannal találkozott a lengyelországi Poznanban.

Szeptember 30-án DIAMANDOUROS úr Yiorgos KAMINIS görög ombudsmannal találkozott a görögországi Athénban.

Október 2-án DIAMANDOUROS úr Európai Ombudsmanként végzett munkájáról beszélt a görög ombudsman személyzetének.

November 8-án DIAMANDOUROS úr Emily O'REILLY írországi ombudsmannal találkozott Dublinban.

December 18-án DIAMANDOUROS úr a görög ombudsman személyzete folyóiratának megjelenése alkalmából mondott beszédet a görögországi Athénban.

Rendezvények a személyzet tagjainak részvételével

Számos rendezvényre került sor az Ombudsman személyzetének szintjén:

December 5-én az Ombudsman asszisztense, Nicholas CATEPHORES Bruce BARBOUR-ral és Chris WHEELER-rel, az új-dél-walesi ombudsmannal, illetve helyettes ombudsmannal találkozott.

December 8-án Nicholas CATEPHORES úr John McMILLAN-nel, az Ausztrál Nemzetközösség Ombudsmanjával találkozott.

6 KÖZLEMÉNYEK

Az állampolgárok felé való nyitás az Ombudsman feladatkörében központi helyen áll. 2006-ban tovább fokozták a hivatali visszassággal kapcsolatos panasztételhez való jog megismertetésére tett erőfeszítéseket. Az Ombudsman és személyzete az év folyamán rendezett konferenciák, szemináriumok és találkozók alkalmával körülbelül 120 előadást tartott. Az Ombudsman luxemburgi, spanyolországi, észak-írországi és bulgáriai látogatásai ugyancsak alkalmat adtak arra, hogy ezen országok állampolgárai körében fokozza az intézmény ismertségét.

Ez a fejezet részletesen beszámol az Európai Ombudsman 2006. évi kommunikációs tevékenységeiről. Először áttekintést ad a szóban forgó év kiemelkedő eseményeiről, majd bemutatja az Ombudsman tájékoztatási célú látogatásait, rendezvényeken és konferenciákon való részvételét, médiakapcsolatait, kiadványait és elektronikus kommunikációs tevékenységeit.

6.1 AZ ÉV FŐ ESEMÉNYEI

A 2005. ÉVI ÉVES JELENTÉS

Az éves jelentés az Ombudsman legfontosabb kiadványa. Áttekintést nyújt az Ombudsman által egy adott évben folytatott panaszkezelési tevékenységekről, beszámol a munkája megismertetésére tett erőfeszítéseiről, valamint arról, hogy hogyan használta fel a rendelkezésére bocsátott erőforrásokat. A jelentés számos, különféle szintű csoport és magánszemély számára is fontos – a többi ombudsmanoknak, politikusoknak, köztisztviselőknek, szakembereknek, egyetemi tanároknak, érdekcsoportoknak, nem kormányzati szervezeteknek, újságíróknak és polgároknak, európai, nemzeti, regionális és helyi szinten egyaránt.

Diamandouros úr átnyújtja harmadik éves jelentését Josep Borrell Fontelles úrnak, az Európai Parlament elnökének. Franciaország, Strasbourg, 2006. március 14.

DIAMANDOUROS úr 2006. március 14-én mutatta be jelentését Josep BORRELL FONTELLES európai parlamenti képviselőnek, az Európai Parlament elnökének, május 3-án pedig a Parlament Petíciós Bizottságának. Ez utóbbi találkozó alkalmat adott számára arra, hogy kifejtse az év folyamán elért eredményeket, és eszmecserét folytasson a bizottság tagjaival a jövőre vonatkozó elgondolásokról és kezdeményezésekről.

Az Ombudsman 2005. évi tevékenységeiről szóló bizottsági jelentést Andreas SCHWAB európai parlamenti képviselő állította össze. A Parlament a november 16-i plenáris ülésen vitatta meg SCHWAB úr jelentését, DIAMANDOUROS úr, az Európai Bizottság alelnöke, Margot WALLSTRÖM, valamint a hozzászólásaik szerinti sorrendben felsoroltak részvételével: Andreas SCHWAB európai parlamenti képviselő; Manolis MAVROMMATIS európai parlamenti képviselő; Proinsias DE ROSSA európai parlamenti képviselő; Diana WALLIS európai parlamenti képviselő; David HAMMERSTEIN MINTZ európai parlamenti képviselő; Willy MEYER PLEITE európai parlamenti képviselő; a Parlament Petíciós Bizottságának elnöke, Marcin LIBICKI európai parlamenti képviselő; Witold TOMCZAK európai parlamenti képviselő; Sir Robert ATKINS európai parlamenti képviselő; Inés AYALA SENDER európai parlamenti képviselő; Mairead McGUINNESS európai parlamenti képviselő; Thijs BERMAN európai parlamenti képviselő; Richard SEEBER európai parlamenti képviselő; Lidia Joanna GERINGER DE OEDENBERG európai parlamenti képviselő, Marie PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU európai parlamenti képviselő; és GYÜRK András európai parlamenti képviselő. A Parlament plenáris ülése ezt követően SCHWAB úr jelentése alapján állásfoglalást fogadott el, amelyben kifejezte elégedettségét az Ombudsman nyilvános megjelenésével, és üdvözölte az Ombudsman és az intézmények között kialakult konstruktív együttműködést.

Az Ombudsman április 24-én sajtókonferencián mutatta be jelentését a médiának. Az eseményen megjelent több mint 50 újságíró révén lehetősége nyílt felhívni a figyelmet a 2005-ös vizsgálatainak legfontosabb eredményeire.

NYÍLT NÁPOK

Az Ombudsman hivatala részt vett az Európai Parlament által április 30-án és május 1-jén Strasbourgban, illetve május 6-án Brüsszelben szervezett nyílt napokon. Az Ombudsman munkájára vonatkozó anyagot 25 nyelven osztották szét a látogatók között, különféle promóciós tárgyakkal együtt. Az alkalmazottak mindhárom napon a helyszínen voltak, hogy válaszoljanak a kérdésekre. A nyílt napok során több mint 35 000 ember kereste fel a Parlamentet.

Az Ombudsman standját meglátogató polgárok a Nyílt Napokon a franciaországi Strasbourgban 2006. május 1-jén.

6.2 TÁJÉKOZTATÁSI CÉLÚ LÁTOGATÁSOK

Annak érdekében, hogy az állampolgárokkal jobban megismertesse az Európai Ombudsmannál való panasztételhez fűződő jogukat, valamint hogy tovább erősítse a nemzeti és regionális ombudsmanokkal fennálló munkakapcsolatait, az Ombudsman 2003-ban intenzív programot indított el, amelynek keretében felkeresi a tagállamokat és a csatlakozó országokat. Ezek a látogatások gyors ütemben folytatódtak. A tagállamokban vagy csatlakozó országokban működő, az ombudsmanhoz hasonló szervek az Ombudsman látogatásai során mindig mélyreható, tevékenységekből és találkozókából álló programot állítanak össze számára, és gyakran végig elkísérik útja során. Különösen az állampolgárok számára előnyös, hogy az ilyen eseményeken két ombudsman is jelen van, ez ugyanis lehetővé teszi a nemzeti, illetve az Európai Ombudsman sajátos szerepének és hatáskörének jobb megértését és megítélését, valamint az állampolgárságból eredő, nemcsak saját államukban, hanem az EU-ban is érvényes jogaik megismerését.

Az Ombudsman 2006-ban Luxemburgba, Spanyolországba, Észak-Írországba és Bulgáriába látogatott, ahol parlamenti képviselőkkel, bírókkal, főtisztviselőkkel, a tudományos közösséggel, a potenciális panaszosokkal és más állampolgárokkal találkozott. A következő szakasz a négy látogatás során történt különféle találkozókat tekinti át, a legfontosabb beszélgetőpartnerek, illetve – említés szintjén – az elhangzott előadások felsorolásával. A tájékoztatási célú látogatások keretében lezajlott médiatevékenységek a jelentés 6.4. szakaszában szerepelnek.

LUXEMBURG

Az Európai Ombudsman március 6–8. között Luxemburgba látogatott. A látogatást a luxemburgi ombudsman hivatala szervezte. A program különféle találkozókból állt, amelyek lehetőséget adtak az Európai Ombudsmannak arra, hogy a vezető kormányzati és állami tisztviselők, a média, a nem kormányzati szervezetek és az érdeklődő polgárok körében megismertesse a tisztségével járó szerepét.

© nagyhercegi udvar/ fotó Carlo Hommel

Diamandouros úr, őfelségével Henrik nagyherceggel és Marc Fischbach úrral, Luxembourg nemzeti ombudsmanjával az Európai Ombudsman luxembourgi tájékoztató látogatásán 2006. március 6–8-án.

Látogatása során DIAMANDOUROS úrnak alkalma nyílt arra, hogy munkáját megvitassa ő királyi fensége HENRI nagyherceggel, Jean-Claude JUNCKER miniszterelnökkel, valamint a képviselőház elnökével, Lucien WEILER-rel. A találkozók központi témái az Ombudsman szerepe és a luxemburgi polgároknak nyújtott szolgáltatásai voltak. Az itt töltött két nap folyamán DIAMANDOUROS úr találkozott még Laurent MOSAR-ral, a képviselőház alelnökével, Pierre MORES-vel, az államtanács

elnökével, valamint Claude WISELER-rel, a közszolgáltatásokért és a közigazgatási reformért felelős miniszterrel.

A látogatás kitűnő alkalmat kínált a luxemburgi ombudsmanhoz, Marc FISCHBACH-hoz és személyzetéhez fűződő kapcsolatok további erősítésére. A hivatalos találkozókön kívül, amikor a résztvevők megvitatták saját feladataikat, az ombudsmanoknak és személyzetüknek többször is alkalmuk nyílt a kötetlenebb formájú eszmecsereére.

Marc Fischbach úr, Luxembourg nemzeti ombudsmanja, Laurent Mosar úr, a Képviselőház alelnöke, Diamandouros úr, Pierre Mores úr, az Államtanács elnöke és Claude Wiseler úr, a közszolgálati és igazgatási reformért felelős miniszter az Európai Ombudsman luxemburgi tájékoztató látogatásán 2006. március 6–8-án.

A tájékoztatási célú látogatásnak a potenciális panaszosokkal tartott találkozó, illetve egy, körülbelül 15 újságíró részvételével rendezett sajtótájékoztató is része volt. Ezeket az eseményeket az Európai Parlament luxemburgi hivatalának vezetője, Monique SCHUMACHER szervezte. Látogatása kezdetén DIAMANDOUROS úrnak lehetősége nyílt arra, hogy SCHUMACHER asszonnyal és az Európai Bizottság képviselőjének vezetőjével, Ernst MOUTSCHEN-nel tárgyaljon a munkájáról.

SPANYOLORSZÁG

Az Európai Ombudsman tájékoztatási célú látogatásainak sorában május 8–10. között Spanyolország következett. A látogatás házigazdája Enrique MÚGICA HERZOG spanyol nemzeti ombudsman volt, aki a három napra szervezett találkozók és rendezvények többségére el is kísérte DIAMANDOUROS urat.

A látogatás alkalmat adott DIAMANDOUROS úrnak arra, hogy elérje célközönségét, és a magas szintű politikai, igazságügyi és közigazgatási képviselőkkel való találkozókön nyomatékosítsa az ombudsmanok munkájának fontosságát. A látogatás során találkozott őfelsége JUAN CARLOS királlyal, ő királyi fensége Infanta CRISTINA hercegnővel, az alsóház elnökével, Manuel MARÍN GONZÁLEZ-zel, a szenátus elnökével, Francisco Javier ROJO GARCÍA-val, a külügy- és együttműködési miniszterrel, Miguel Ángel MORATINOS CUYAUBÉ-vel, a közigazgatási miniszterrel, Jordi SEVILLA SEGURA-val, az ellenzék vezetőjével, Mariano RAJOY BREY-jel, a bírói hatalom főtanácsának elnökével, Francisco José HERNANDO SANTIAGO-val, az alkotmánybíróság elnökével, Emilia CASAS BAAMONDE-vel, az Európai Bizottság spanyolországi küldöttségének vezetőjével, José Luis GONZÁLEZ VALLVÉ-vel, valamint az Európai Parlament tájékoztatási hivatalának vezetőjével, Fernando CARBAJO-val.

© Spanyolország nemzeti ombudsmanja

Diamandouros úr, őfelségével János Károly királlyal és Enrique Múgica Herzog úrral, Spanyolország nemzeti ombudsmanjával az Európai Ombudsman tájékoztató látogatásán. Spanyolország, Madrid, 2006. május 8–10.

Az Európa-nap (május 9.) alkalmából az Európai Ombudsman ellátogatott az Európai Parlament tájékoztatói hivatala által szervezett rendezvényre, interjút adott az „*Europa 2006*” című tévéműsorban és a spanyol ombudsmannal közös sajtótájékoztatót tartott.

Diamandouros úr Emilia Casas Baamonde asszonnyal, az Alkotmánybíróság elnökével az Európai Ombudsman tájékoztató látogatásán. Spanyolország, Madrid, 2006. május 8–10.

Az Európai Ombudsman, a spanyol ombudsman és munkatársaik a látogatás folyamán megragadták a lehetőséget, hogy a közérdekű kérdésekről, köztük a bevált gyakorlatokról hivatalos és nem hivatalos körülmények között folytatott eszmecsere révén megerősítsék az intézményeik közötti együttműködést.

ÉSZAK-ÍRORSZÁG

Az Ombudsman november 8–10. között az EU-tagállamokban tett tájékoztatói célú útjainak keretében Belfastba látogatott. A látogatást az észak-írországi ombudsman hivatala szervezte, amely

az Európai Ombudsman szerepének megismertetése érdekében egy teljes körű, találkozók, előadásokból és médiainterjúkból álló programot állított össze.

Látogatása során DIAMANDOUROS úrnak alkalma nyílt arra, hogy munkáját megvitassa a legfelsőbb bíróság elnökével, Sir Brian KERR-rel, az észak-írországi állami szolgálat vezetőjével, Sir Nigel HAMILTON-nal, valamint a rendőrségi ombudsmannal, Nuala O'LOAN-nal. Ugyancsak találkozott az esélyegyenlőségi bizottság vezetőjével, Bob COLLINS-szal, a közösségi kapcsolatok tanácsának ügyvezető igazgatójával, Duncan MORROW-val, és az Ulsteri Egyetem rektorával, Richard BARNETT-tel.

Az északír parlament elnöke, Eileen BELL az Ombudsman tiszteletére november 9-én vacsorát adott a Stormont palotában, mely alkalommal megjelentek még Billy BELL és Margaret RITCHIE parlamenti képviselők, valamint Tom FRAWLEY északír ombudsman is.

© Észak-írországi parlament ombudsmanja

Diamandouros úr (jobbja) Eileen Bell asszonnal, az észak-írországi parlament elnökével az Európai Ombudsman tájékoztató látogatásán. Észak-Írország, Belfast, 2006. november 8-10.

FRAWLEY úr mindvégig elkísérte az Európai Ombudsman látogatása során, ezáltal a két ombudsman együtt tudta bemutatni, hogy milyen szolgáltatást kínálnak az állampolgároknak. DIAMANDOUROS úr munkájáról az északír ombudsman személyzete előtt is előadást tartott, amelynek során rávilágított az európai ombudsmanok hálózata révén folytatott együttműködés értékére.

© Észak-írországi parlament ombudsmanja

Tom Frawley úr, az észak-írországi parlament ombudsmanja és petíciós biztosa és Diamandouros úr az Európai Ombudsman tájékoztató látogatásán. Észak-Írország, Belfast, 2006. november 8-10.

A tájékoztató célú látogatás programjai között helyet kapott egy rendkívül hasznos találkozó is a potenciális panaszosokkal. Ezt az Európai Bizottság hivatalának vezetője, Eddie McVEIGH szervezte, aki emellett a belfasti Queen's Egyetem politikai és nemzetközi tanulmányok doktori

iskolájában is megszervezett egy előadást. DIAMANDOUROS úr ez alkalommal „Az Európai Unió – Jogok, jogorvoslat és az Európai Ombudsman” címmel tartott előadást.

BULGÁRIA

November 27–29. között, az ország európai uniós csatlakozásának előestéjén DIAMANDOUROS úr Bulgáriába látogatott. A bolgár ombudsman hivatala által megszervezett látogatás tökéletes lehetőségnek bizonyult arra, hogy az Európai Ombudsman megismertesse a bolgár állampolgárokkal, lakosokkal, vállalkozásokkal, szövetségekkel és egyéb testületekkel mindazokat a jogokat, amelyek Bulgária EU-tagsága következtében európai szinten elnyernek.

Diamandouros úr Szergej Sztanisev bolgár miniszterelnökkel találkozik az Európai Ombudsman tájékoztató látogatásán. Bulgária, Szófia, 2006. november 27–29.

A bolgár ombudsman, Guinio GANEV kíséretében DIAMANDOUROS úr találkozott Georgi PARVANOV-val, Bulgária elnökével, Sergei STANISHEV miniszterelnökkel, Boris VELTCHEV főügyessel, Lyuben KORNEZOV-val, a parlament elnökhelyettesével, valamint a parlament következő állandó bizottságainak elnökeivel és tagjaival: a korrupcióellenes bizottság, az állampolgári panasz- és petíciós bizottság, az európai integrációs bizottság, az emberi jogi és vallásügyi bizottság.

Diamandouros úr, Guinio Ganev úrral, Bulgária ombudsmanjával és Lyuben Andonov Kornezov úrral, a nemzetgyűlés alelnökével az Európai Ombudsman tájékoztató látogatásán. Bulgária, Szófia, 2006. november 27–29.

Több mint 220 hallgató, egyetemi tanár és újságíró látogatott el arra az előadásra, amelyet az Európai Ombudsman a szófiai Nemzet- és Világgazdasági Egyetemen tartott, „A demokrácia, az elszámoltathatóság és az ombudsman” címmel. Az előadás házigazdája az egyetem rektorhelyettese,

Statty STATTEV professzor volt; utána pedig élénk párbeszéd alakult ki a hallgatóság és az Ombudsman között.

© Bulgária ombudsmanja

Diamandouros úr előadást tart munkájáról a Nemzet- és Világgazdasági Egyetemen az Európai Ombudsman tájékoztató látogatásán. Bulgária, Szófia, 2006. november 27–29.

nagykövetei, kormánytisztviselők, parlamenti képviselők, helyi kirendelt védők és újságírók látogattak el DIAMANDOUROS úr „Az Európai Ombudsman és az állampolgári jogok védelme” címmel tartott előadására.

A Demokrácia-központ által szervezett találkozón, amelynek házigazdája a központ elnöke, Ognian SHENTOV volt, DIAMANDOUROS úr a Bulgáriában működő különféle nem kormányzati szervezetek képviselői előtt mutatta be munkáját, tájékoztatva őket arról is, hogy szolgáltatásait hogyan vehetik igénybe.

Az Európai Ombudsman látogatása a sajtóban is komoly visszhangot váltott ki: a nyomtatott és online médiában több mint 40 cikk foglalkozott vele, valamint a televízióban és a rádióban is nagy nyilvánosságot kapott.

A látogatás révén DIAMANDOUROS úr tovább tudta fejleszteni együttműködését a bolgár ombudsmannal és személyzetével, annak érdekében, hogy Bulgária uniós csatlakozásától kezdve az ország állampolgárait és lakosait is a lehető leghatékonyabban szolgálhassa.

6.3 EGYÉB KONFERENCIÁK ÉS TALÁLKOZÓK

A konferenciák, szemináriumok és találkozók kiváló lehetőséget kínálnak az Ombudsman számára, hogy munkáját megismertesse az olyan fontos célközönségekkel, mint például a nem kormányzati szervezetek, érdekcsoportok és tudományos intézmények. Ezek egyben az ombudsmanni hivatal fogalmának szélesebb körű népszerűsítését is megkönnyítik. A konferenciák és találkozók emellett lehetővé teszik, hogy az Ombudsman és alkalmazottai lépést tarthassanak az intézmény számára különösen fontos európai fejleményekkel.

Ez a szakasz részletesen ismerteti mindazokat a tevékenységeket, amelyek általában az ombudsmanni hivatal fogalmának és különösen az Európai Ombudsman munkájának népszerűsítését szolgálják. Amennyiben az Ombudsman egy eseményen nem tud személyesen részt venni, egy erre alkalmas munkatársát bízta meg az intézmény képviselőjével. Számos csoport strasbourgi tanulmányutakon ismerkedik meg az Ombudsman munkájával. E szakaszban ezért a 2006 során megtartott csoportos előadásokat is ismertetjük.

AZ OMBUDSMAN RÉSZVÉTELÉVEL LEZAJLOTT EGYÉB KONFERENCIÁK ÉS TALÁLKOZÓK

Február 3-án az Ombudsman Spiros SIMITIS professzossal találkozott, aki a Frankfurt am Main-i (Németország) Johann Wolfgang Goethe Egyetemen a munkaügyi, polgári, számítástechnikai és jogi tudományok professzora, egyben a német etikai bizottság elnöke. SIMITIS professzor ezt követően részt vett az Európai Ombudsman személyzetének találkozóján, ahol „Adatvédelem – a közös EU-s hozzáállás hiányosságai és korlátai” címmel tartott előadást.

Február 8-án DIAMANDOUROS úr az esélyegyenlőségi szervek európai hálózatának (EQUINET) éves közgyűlésén szólalt fel Brüsszelben, ahol bemutatta eddigi munkáját a megkülönböztetés elleni küzdelem és az egyenlő bánásmód előmozdítása terén. Az EQUINET arra törekszik, hogy javítsa az együttműködést az esélyegyenlőségre szakosodott európai szervek között, és az EU-s megkülönböztetés elleni jogszabály minél egységesebb alkalmazása érdekében elősegítse a szakértelem tényleges kicserélését. A hálózatot az Európai Bizottság finanszírozza, elnöki tisztjét pedig a holland egyenlő bánásmód bizottság tölti be.

Március 20-án DIAMANDOUROS úr James A. SHARKEY nagykövettel, Írország állandó Európa tanácsi képviselőjével találkozott, az Európai Ombudsman szerepének megvitatása érdekében.

Március 22-én DIAMANDOUROS úr előadást tartott a párizsi *Institut d'Etudes Politiques* intézetben, „Az Európai Ombudsman és az alapjogok a kibővült Európai Unióban” címmel.

Március 23-án az Ombudsman a francia megkülönböztetés elleni és esélyegyenlőségi főhatóság (*La Haute Autorité de Lutte contre les Discriminations et pour l'Égalité – HALDE*) elnökével, Louis SCHWEITZER-rel találkozott a HALDE párizsi irodájában.

Március 23-án DIAMANDOUROS úr előadást tartott a Pantheon–Assas Paris II Egyetemen „Az ombudsman mint intézmény szerepe az emberi jogok védelmében – Az Európai Ombudsman perspektívája” címmel.

Március 27-én DIAMANDOUROS úr Strasbourgban vacsorát adott az Európa Tanács leköszönő emberi jogi biztosa, Alvaro GIL-ROBLES tiszteletére.

Április 3-án DIAMANDOUROS úr „Együttműködés az Európa Tanács emberi jogi biztosa és az Európai Ombudsman között” címmel tartott előadást az Európa Tanács új emberi jogi biztosa, Thomas HAMMARBERG hivatalba lépésének és Alvaro GIL-ROBLES úr távozásának tiszteletére rendezett eseményen.

Április 6-án DIAMANDOUROS úr a görög vállalkozói szövetség által Athénban (Görögország) rendezett vacsorán mondott beszédet a helyes ügyintézésről az EU, illetve görögország szintjén.

Április 14-én az Ombudsman egy nemzetközi szimpóziumon videofelvétel segítségével mondott beszédet „Az ombudsman intézménye mint peren kívüli vitarendezési mechanizmus a kialakuló európai jogrend keretében” címmel. A „Görögország az európai jogközösségben” című szimpóziumot a görög Tudományos Akadémia, az Igazságügyi Tanulmányok Görög Társasága és a görög Európai Tanulmányi és Kutatási Központ (EKEME) szervezte.

Április 24-én DIAMANDOUROS úr az Alter-EU három képviselőjével találkozott Brüsszelben: Jorgo RISS úrral a Greenpeace-től, Olivier HOEDEMAN úrral az Európai Vállalatfigyelő Szervezettől (CEO) és Paul DE CLERCK úrral a Föld Barátai Európától. Az Alter-EU koalíció több mint 140 civil társadalmi csoportot, szakszervezetet, egyetemi tanárokat és közügyi cégeket tömörít, és az EU intézményeinek és szerveinek átláthatóbb működéséért dolgozik.

Április 28-án az Ombudsman vendégelőadóként Madridban mondott beszédet az Új Gazdasági Fórum, egy spanyol politikai szellemi műhely által szervezett munkareggelin. DIAMANDOUROS úr beszédének címe „Az állampolgárok Európája felé” volt. DIAMANDOUROS urat Enrique MÚGICA HERZOG spanyol ombudsman mutatta be a több mint 150 fős közönségnek, akik között spanyol regionális ombudsmanok, európai parlamenti képviselők, politikusok, üzletemberek, egyetemi

tanárok, diplomatak és újságírók egyaránt szép számban foglaltak helyet. DIAMANDOUROS úr beszéde után válaszolt a hallgatóság kérdéseire.

Az ezt megelőző este, április 27-én rendezett vacsora folyamán José Luis RODRÍGUEZ, az Új Gazdasági Fórum elnöke mutatta be DIAMANDOUROS urat; az eseményen való részvételéről emléklapok is készültek.

Május 16-án DIAMANDOUROS úr Thomas HAMMARBERG-gel, az Európa Tanács emberi jogi biztosával találkozott, hogy megvitassák az általuk betöltött szerepeket.

Május 19-én az Ombudsman Strasbourgban Dora BAKOYIANNI görög külügyminiszterrel találkozott.

Május 22-én DIAMANDOUROS úr „Az információ szabadsága – európai kitekintés” címmel tartott előadást az információs biztosok Manchesterben (Egyesült Királyság) rendezett negyedik nemzetközi konferenciáján.

Június 27-én DIAMANDOUROS úr Ann-Marie NYROOS-szal, Finnország állandó Európa tanácsi képviselőjével találkozott.

Július 4-én az Ombudsman a francia polgármesterek Európa-ügyi bizottsága által Strasbourgban szervezett vacsorán mutatta be munkáját.

Szeptember 18–19-én az Ombudsman a „Demokrácia, peren kívüli jogorvoslat és az ombudsmani tanulmányok” című műhelytalálkozón vett részt Firenzében (Olaszország), az Európai Egyetemi Intézetben (EUI).

Szeptember 26-án az Ombudsman Alexandre CZMAL-lal és Emmanuelle GARAUULT-val, a francia kereskedelmi kamarák közgyűlésének képviselőivel találkozott, hogy megvitassa az Európai Bizottság kezdeményezését az átláthatóság terén.

Október 2-án DIAMANDOUROS úr Athénban (Görögország) tartott találkozóorozatot Karolos PAPOULIAS görög köztársasági elnökkel, Kostas KARAMANLIS görög miniszterelnökkel, Anna BENAKI-PSAROUDA-val, a görög parlament elnökével, valamint George PAPANDREOU-val, a PASZOK párt vezetőjével, hogy tájékoztassa őket az Európai Ombudsman tevékenységeiről.

Október 5-én az Ombudsman vendégelőadóként vett részt az EUROCHAMBRES, az Európai Kereskedelmi és Iparkamarák Szövetségének éves kongresszusán. Az összesen 18 millió vállalkozást képviselő 44 európai kereskedelmi és iparkamara több mint 500 képviselője jelent meg a kongresszuson, amely a központi téma – „Európa kommunikálása – Közös jövőkép, elérendő eredmények” – különféle dimenzióit tárgyalta. DIAMANDOUROS úr az „Európa és a vállalkozók – tények, hiányosságok, kérések és kilátások” című üléshez szólt hozzá. A konferencia során DIAMANDOUROS úr kétoldalú találkozót is tartott az Eurochambres elnökével, Pierre SIMON-nal.

Október 10-én DIAMANDOUROS úr az EU-tagállamok állandó Európa tanácsi képviselőinek munkaabendjén tartott előadást; az esemény házigazdája Ann-Marie NYROOS, Finnország állandó Európa tanácsi képviselője volt.

Október 17-én DIAMANDOUROS úr „Az ombudsman intézménye és a demokrácia színvonala” címmel tartott előadást a Sienai Egyetem (Olaszország) politikai átalakulás tanulmányi központjának diplomaosztó ünnepségén.

Október 17-én az Ombudsman Bolognában (Olaszország) a Johns Hopkins Egyetem haladó nemzetközi tanulmányok iskolájában tartott előadást „Átláthatóság, elszámoltathatóság és demokrácia az EU-ban”.

Október 19-én DIAMANDOUROS úr videokonferencia útján beszélgetést folytatott Aspasia PAPAVALASSILIOU-val, Kalifornia állam (Egyesült Államok) főállamügyészének helyettesével, aki az Európai Unió látogatói programja keretében kereste fel az EU-s intézményeket. A találkozó

során bemutatta PAPAVALASSILIOU asszonynak az Európai Ombudsman mandátumát, valamint a hivatala által kezelt legfontosabb ügytípusokat.

November 8-án az Ombudsman az ír parlament Európa-ügyi vegyesbizottsága előtt mutatta be munkáját. Az ír ombudsman, Emily O'REILLY ugyancsak beszédet mondott a bizottságnak. Az előadásokat élénk párbeszéd követte, amelynek során a személyek szabad mozgásával, az egyenlő bánásmóddal és az ombudsman ismertségével kapcsolatos kérdések merültek fel. A találkozó előtt az Ombudsmannak lehetősége nyílt arra, hogy munkáját megvitassa az Európai Parlament dublini hivatalának vezetőjével, Francis JACOBS-szal és munkatársaival, valamint a Bizottság dublini képviselőjének személyzetével.

November 13-án az Ombudsman Karlsruheébe (Németország) utazott, hogy az Europa-Union Karlsruhe részére előadást tartson az Európai Ombudsman szerepéről. Az este ezt megelőző részében a karlsruhei főpolgármester, Siegfried KÖNIG meghívására egy fogadáson vett részt a városházán.

November 21-én DIAMANDOUROS úr a londoni Kingston Egyetemen tartott előadást „Hivatali visszasságok, a bíróságok és az ombudsman” címmel. A jogtudományi iskola által szervezett előadás házigazdája a gazdasági és jogi kar dékánhelyettese, Philip SAMOUEL professzor volt.

Diamandouros úr Londonban a Kingston Egyetem diákjaival és oktatóival munkájáról szóló előadása után. Egyesült Királyság, London, 2006. november 21.

December 19-én DIAMANDOUROS úr az Európai Bíróság elnökével, Vassilios SKOURIS-szal és az Európai Emberjogi Bíróság első alelnökével, Christos ROZAKIS-szal közösen részt vett egy kerekasztal-tárgyaláson, amelyet az athéni ügyvédi kamara szervezett az *Emberi jogok Európában: az Európai Emberjogi Bíróság jogtudománya* című könyv bemutatására.

AZ OMBUDSMAN MUNKATÁRSAINAK RÉSZVÉTELÉVEL LEZAJLOTT EGYÉB KONFERENCIÁK ÉS TALÁLKOZÓK

Március 1-jén Daniel KOBLENCZ jogi tisztviselő Heribertus JAKA TRIYANA nemzetközi jogi előadóval találkozott, hogy elmagyarázza az Európai Ombudsman feladatait és kötelezettségeit.

Május 11-én Tina NILSSON jogi tisztviselő és Rosita AGNEW, a kommunikációs csoport társvezetője az Európai Beruházási Bank (EBB) által a civil társadalmi szervezetek (CSO-k) részére szervezett műhelytalálkozón vett részt Brüsszelben, hogy a szervezetek körében ismertesse az Európai Ombudsmannál történő panasztételhez való jogukat az EBB tevékenységeiben előforduló esetleges hivatali visszasságok esetén.

Június 15-én José MARTÍNEZ-ARAGÓN jogi főtanácsadó diplomaták egy csoportjának tartott előadást az Európai Ombudsman munkájáról, a strasbourgi Európai Tanulmányok Központja által szervezett Európa-ügyi szeminárium keretében.

Június 27-én és július 11-én Daniel KOBLENCZ fogadta az Európai Unió látogatói programjának két résztvevőjét, és bemutatta az Európai Ombudsman munkáját.

Július 27-én Branislav URBANIČ Thierry NGOGA úrral találkozott, hogy megvitassák a helyes ügyintézés elveit, amelyek NGOGA úr kutatásának tárgyát képezik.

Szeptember 26-án Peter BONNOR a nyitottságról és a kommunikációról rendezett szemináriumon vett részt, ahol beszédet mondott a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről az EU szintjén. A szemináriumot a dániai Roskilde Egyetemen rendezték, az Európai Bizottság koppenhágai képviselőjének szervezésében. Résztvevői diákok, újságírók és a civil társadalom képviselői voltak.

Október 26-án Lucio MALAN, az Olasz Köztársaság szenátusának alelnöke kereste fel az Ombudsman hivatalát. Az alelnököt Gerhard GRILL jogi főtanácsadó fogadta, aki az Európai Ombudsman szerepével és munkájával kapcsolatos kérdéseit is megválaszolta.

November 30-án Ian HARDEN, az Ombudsman hivatalának főtájtára a Közép- és Kelet-Európai Bankfigyelő Hálózat által szervezett brüsszeli konferencián mondott beszédet, „Fellebbezési jog – A nemzetközi pénzügyintézetek és az elszámoltathatóság – Az Európai Beruházási Bankra vonatkozó független megfelelési és fellebbezési mechanizmus felé” címmel. A „Milyen elszámoltathatósági mechanizmusok vannak hatályban az EU szintjén az EBB felelősségre vonására?” című ülésen HARDEN úr elmagyarázta, hogy milyen szerepet tölthet be az Európai Ombudsman, és idézett néhány példát az EBB-vel kapcsolatos panaszok közül, amelyekkel az Ombudsman már foglalkozott.

December 1-jén Tina NILSSON „Nyitottság, átláthatóság és a dokumentumokhoz való hozzáférés – Működik a jogalkotás?” címmel mondott beszédet a maastrichti (Hollandia) Európai Közigazgatási Intézet által szervezett, „Tartsunk lépést az európai tájékoztatással a kibővült Európában” című európai információgazdálkodási szemináriumon.

Csoportos előadások

2006-ban DIAMANDOUROS úr és alkalmazottai (zárójelben) a következő látogatói csoportok előtt beszéltek az Ombudsman szerepéről és munkájáról:

Február

- 85 francia tisztviselőből álló csoport, akik a strasbourgi Európai Tanulmányok Központja által szervezett Európa-ügyi szemináriumon vettek részt. (José MARTÍNEZ-ARAGÓN és Marjorie FUCHS)
- 35 államigazgatási hallgató és oktató a Twentei Egyetemről (Hollandia) és a *Westfälische Wilhelms-Universität Münster*-től (Németország). A csoportot Jaap H. DE WILDE kísérte. (Gerhard GRILL)
- 44 hallgató a *Bayern Kolleg Augsburg*-ból, Bajorország (Németország), az *Europäische Akademie Bayern* által szervezett strasbourgi út keretében. A csoportot Alexander FRISCH kísérte. (Gerhard GRILL)
- 35 személy a *Deutschen Evangelischen Frauenbunde Bayern*-től (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út keretében. (Gerhard GRILL)

Március

- 42 személy a *CDU Senioren-Union Hilden*-től (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út keretében. (Wiebke PANKAUKE)

- 42 hallgató a *Technische Universität Chemnitz*-ről (Németország), a *Bildungswerk Sachsen* által szervezett strasbourgi út keretében. (Gerhard GRILL)
- 25 polgármester Trentino-Alto Adige-ből (Olaszország), egy strasbourgi út részeként. (Ida PALUMBO)
- 25 személy a *Deutsch-Französisch Gesellschaft Bonn*-tól (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út keretében. (Gerhard GRILL)

Április

- 37 személy a (leszerelt) 7. páncélosadosztály volt tagjaiból és barátaiból álló bajtársi egyesülettől (*Kameradschaft Ehemaliger und Freunde der (aufgelösten) 7. Panzerdivision*) (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út keretében. (Wiebke PANKAUKE)
- 21 személyből álló csoport Németországból, Silvana KOCH-MEHRIN európai parlamenti képviselő meghívására. (Wiebke PANKAUKE)
- 44 személy a *Verein Haus und Grund*-tól, Kerpenből (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út keretében. (Anne EISENGRÄBER)
- a kelet-finnországi regionális tanácsok 26 számvevő bizottsági tagjából álló csoport, egy strasbourgi tanulmányút keretében. (Peter BONNOR)
- 29 európai jogra szakosodott hallgatóból álló csoport a Leideni Egyetemről (Hollandia). A csoportot Rick LAWSON kísérte. (Ian HARDEN)
- 37 személy Németországból, a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út keretében. (Wiebke PANKAUKE)
- 37 személy a katolikus diákszövetségek ernyőszervezetétől (*Dachverbände Katholische Studentenverbindungen*) (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út keretében. (Wiebke PANKAUKE)
- 24 személyből álló csoport a nemzetközi ügyekkel foglalkozó szövetség (*Auslandsgesellschaft*) által szervezett út keretében, Dortmundból (Németország). (Wiebke PANKAUKE)
- 32 személy a *CDU Senioren-Union Bremerhaven*-tól (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út keretében. (Wiebke PANKAUKE)
- 43 katonából álló csoport a német szövetségi fegyveres erőktől (*Bundeswehr*) és a *Katholische Militärseelsorge* tagjai (Németország), az *Europäische Akademie Bayern* által szervezett szeminárium keretében. A csoportot Alexander FRISCH kísérte. (Wiebke PANKAUKE)

Május

- 29 személyből álló csoport a *Forum Europa e.V.* által szervezett Európa-ügyi szeminárium keretében, Lipcse (Németország). (Gerhard GRILL)
- 12 európai jogra szakosodott joghallgatóból álló csoport a Komotini Egyetemről (Görögország). (P. Nikiforos DIAMANDOUROS és Ioannis DIMITRAKOPOULOS)
- 32 hallgatóból és a személyzet tagjaiból álló csoport a *Thorbecke Academie Leeuwarden*-től (Hollandia), egy brüsszeli és strasbourgi tanulmányút keretében. (Peter BONNOR)
- 4 személyből álló csoport Finnországból, Piia-Noora KAUPPI európai parlamenti képviselő meghívására. (Peter BONNOR)
- 30 személy a CDU alfteri női tagozatától (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út keretében. (Gerhard GRILL)

- 37 pénzügyi köztisztviselő a *Deutschland- und Europapolitisches Bildungswerk Nordrhein-Westfalen* által szervezett szeminárium keretében (Németország). (Gerhard GRILL)
- 49 diákból álló csoport egy ifjúsági tanintézményből (*Jugendbildungswerk*), Marburgból (Németország). (Gerhard GRILL)
- 22 iskolaigazgató és tanár a Lüneburg és Schwerin régióból (Németország), a német fegyveres erők (*Bundeswehr*) által szervezett szeminárium keretében. (Gerhard GRILL)

Gerhard Grill jogi főtanácsadó úr bemutatja az Ombudsman munkáját egy látogatócsoportnak. Franciaország, Strasbourg, 2006. május 23.

Június

- 18 posztgraduális hallgatóból és a személyzet két tagjából álló csoport a glasgow-i Caledonian University jog- és társadalomtudományi iskolájából (Egyesült Királyság). A csoportot Marcela CHISHOLM kísérte. (Peter BONNOR)
- 12 politikatudományi hallgatóból álló csoport a Southern Maine Egyetemről, Portlandből (Egyesült Államok). (Georgios KATHARIOS)
- 45 személyből álló csoport Németországból, akik az *Europäische Akademie Bayern* és Wolfgang KREISSL-DÖRFLER európai parlamenti képviselő által szervezett strasbourgi tanulmányúton vettek részt. (Gerhard GRILL)
- 43 személy a kölni érsekség egyházmegyei tanácsából (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által az európai politikáról szervezett szeminárium keretében. (Gerhard GRILL)
- 31 önkéntes tűzoltóból álló csoport Wesselingből (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út keretében. (Gerhard GRILL)
- 48 személyből álló csoport a lyoni és rhône-i régió Európa-háza által szervezett út keretében. (Gerhard GRILL)
- 20 polgármester Trento tartományból (Olaszország), egy strasbourgi út keretében. (Wiebke PANKAUKE)
- 58 gyakorlótanárból álló csoport az Oberfranken régió speciális iskoláiból (Németország), akik az *Europäische Akademie Bayern* által szervezett strasbourgi tanulmányúton vettek részt. (Gerhard GRILL)
- a *Kolpingwerk* (Németország) által szervezett „Europa-Seminar” 50 résztvevőjéből álló csoport. (Gerhard GRILL)

- 40 hallgatóból álló csoport a római *La Sapienza* Egyetem kommunikációs tanszékéről, Rómából (Olaszország), egy brüsszeli és strasbourgi tanulmányút keretében (Ida PALUMBO)
- 23 hallgatóból álló küldöttség, akik a Máltai Nemzeti Diákutazási Alapítvány által szervezett Mini Európai Parlament verseny győztes csapataként nyerték az utazást. (P. Nikiforos DIAMANDOUROS és Ida PALUMBO).

Július

- 33 gyakorlótanárból álló csoport a nürnbergi térségből (Németország), akik az *Europäische Akademie Bayern* által szervezett strasbourgi tanulmányúton vettek részt. (Wiebke PANKAUKE)
- 39 személyből álló csoport Németországból, gróf Alexander LAMBSDORFF európai parlamenti képviselő meghívására. (Wiebke PANKAUKE)
- 31 tag a *Club BM56-ból*, az Erftkreis és Le Marbihan közötti testvérvárosi tevékenységeket támogató francia–német szövetségtől, a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út keretében. (Wiebke PANKAUKE)
- 26 hallgatóból álló csoport a Tübingeni Egyetem európai tanulmányok mesterprogramjáról (Németország). (Gerhard GRILL)
- 19 hallgatóból álló csoport a Nemzeti Államigazgatási Főiskoláról, Athénból (Görögország). (Georgios KATHARIOS)
- 30 hallgatóból álló csoport a Bambergi Egyetemről (Németország), egy strasbourgi tanulmányút keretében. (Gerhard GRILL)
- 36 személy egy szakképzési központból (*Berufsbildungszentrum*), Neustadtból (Németország). (Gerhard GRILL)
- 42 gyakorlótanárból álló csoport a müncheni térségből (Németország), akik az *Europäische Akademie Bayern* által szervezett strasbourgi tanulmányúton vettek részt. (Gerhard GRILL)
- 31 diák az *Einstein-Gymnasium*ból, Kehlből (Németország). (Wiebke PANKAUKE)

Szeptember

- 24 hallgató az Önkormányzati Közigazgatási Intézettől, valamint a német fegyveres erők (*Bundeswehr*) volt katonái (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett út keretében. (Gerhard GRILL)
- 49 személyből álló csoport Németországból, gróf Alexander LAMBSDORFF európai parlamenti képviselő meghívására. (Gerhard GRILL)
- 25 személyből álló küldöttség a lempäälä-i önkormányzattól (Finnország), egy strasbourgi tanulmányút keretében. (Peter BONNOR)
- 31 személy egy katolikus tanintézményből (*Katholisches Bildungswerk*), Meckenheimből (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett strasbourgi szeminárium keretében. (Gerhard GRILL)
- 42 diákból álló csoport a kölni *St Ursula Gymnasium*-ból (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett strasbourgi szeminárium keretében. (Gerhard GRILL)
- 17 tag a *CDU Münster-Amelsbüren*-től (Németország), a *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett strasbourgi szeminárium keretében. (Gerhard GRILL)

Október

- 45 ügyvédből álló csoport, a jogászszövetség katowicei ága (Lengyelország) által szervezett strasbourggi, brüsszeli és luxembourgi tanulmányút keretében. (Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA)
- 26 személy Németországból, a *Jakob-Kaiser-Stiftung* által szervezett strasbourggi szeminárium keretében. (Gerhard GRILL)
- 30 egyetemi tanárból és politikatudományi hallgatóból álló csoport a Düsseldorf-i Egyetemről (Németország), az *ESTA-Bildungswerk* által szervezett strasbourggi szeminárium keretében. (Gerhard GRILL)
- 50 hallgató a Bonn und Rhein-Sieg francia–német szövetségtől (*Deutsch-Französische Gesellschaft*) (Németország), akik egy luxembourgi és strasbourggi tanulmányúton vettek részt. (Gerhard GRILL)
- 45 személyből álló csoport a történelmi lövészegyletek szövetségétől (*Bund der Historischen Deutschen Schützenbrüderschaften*), Willich-ből (Németország), Klaus HÄNSCH európai parlamenti képviselő meghívására. (Gerhard GRILL)

November

- 27 személyből álló csoport az *SPD Duisburg*-tól (Németország), Klaus HÄNSCH európai parlamenti képviselő meghívására. (Wiebke PANKAUKE)
- 25 európai jogra szakosodott joghallgató a Leideni Egyetemről (Hollandia). A csoportot Rick LAWSON kísérte. (Peter BONNOR)
- 11 személy a szerbiai NGO-któl, a szerbiai fejlesztési központ által a brüsszeli európai intézményekbe szervezett tanulmányút keretében. (Georgios KATHARIOS)
- 18 személy egy felnőttoktatási központból (*Münchener Volkshochschule*) (Németország), a *Münchener Volkshochschule* által szervezett strasbourggi tanulmányút keretében. (Gerhard GRILL)

Wiebke Pankauke jogi tisztviselő bemutatja az Ombudsman munkáját egy látogatócsoportnak. Franciaország, Strasbourg, 2006. november 15.

December

- 17 magyar ügyvédből és joghallgatóból álló csoport, a *Bruxinfo* által a brüsszeli európai intézményekbe szervezett tanulmányút keretében. (Daniel KOBLENZ)
- 39 személy Németországból, akik az *Europäische Akademie Bayern* által szervezett strasbourggi tanulmányúton vettek részt. (Gerhard GRILL)

- 33 hallgató az *Universitätsgruppe Market Team Tübingen*-től (Németország), Jorgo CHATZIMARKAKIS európai parlamenti képviselő meghívására. (Gerhard GRILL)
- 48 személyből álló csoport a fémipari dolgozók szakszervezetétől (*IG-Metall Senioren*), Duisburgból (Németország), Klaus HÄNSCH európai parlamenti képviselő meghívására. (Gerhard GRILL)

A fentiekén kívül az Ombudsman személyzetének tagjai 2006-ban 14 alkalommal mutatták be az Ombudsman munkáját az Európai Bizottság gyakornokainak, 2 alkalommal pedig az Európai Unió Tanácsa gyakornokainak; minden ilyen alkalommal körülbelül 50 gyakornok volt jelen.

6.4 MÉDIAKAPCSOLATOK

Az Ombudsman médiatevékenységei az interjúktól a sajtókonferenciáig, az újságcikkektől a sajtóközleményekig terjednek. E tevékenységek segítenek felhívni a figyelmet arra a szolgáltatásra, amelyet az Ombudsman nyújt a polgároknak, a szervezeteknek és a vállalkozásoknak, illetve kiemelni a különösen szembeszökő eseteket. A média hozzájárulhat az esetek fontosságának nyomatékosításához, ami lehetővé teszi az EU-s intézmények vagy szervek számára egy olyan szolgáltatási kultúra elfogadását a polgárokkal szemben, amely a kérdéseikre vagy problémáikra való megoldáskeresésre rendezkedik be.

2006-ban húsz sajtóközleményt adtak ki és osztottak szét újságírók és érdeklődők között szerte Európában. Az érintett kérdések között szerepelt az EU elnökségi weboldalán használt nyelvek megválasztása, az átláthatóság a lobbizás és a támogatások területén, a munkaidőről szóló irányelv helyes végrehajtásának elmaradásáról szóló panasz, illetve a nyitottság hiánya a Tanács működésében.

Az Ombudsman 2006-ban több mint 40 interjút adott a nyomtatott, a rádiós és televíziós és az elektronikus médiumok képviselőinek, Strasbourgban, Brüsszelben és más helyszíneken. Ez a rész az Ombudsman és alkalmazottai által 2006-ban adott interjúkat sorolja fel, és itt szerepelnek az év folyamán szervezett különféle médiaesemények is.

- Január 5-én DIAMANDOUROS úrral Giorgos ADAM készített interjút a *Dimotiko Radiofono Thessalonikis* görögországi rádióállomás részére.
- Január 20-án DIAMANDOUROS úr telefoninterjút adott Mark BEUNDERMANN-nak az *EUobserver*-től a nyilvános jogalkotásra vonatkozóan a Tanácshoz intézett felhívásával kapcsolatban.
- Január 23-án DIAMANDOUROS úr telefoninterjút adott Luc VERNET-nek a *Sud Ouest* francia újságtól, aki az Ombudsmanról írt portrét.
- Január 25-én Ruth REICHSTEIN a *Deutschlandfunk* német rádióállomástól az Európai Parlament Petíciós Bizottságának ülése után Brüsszelben készített interjút az Ombudsmannel, hogy megvitassa vele a Tanács nagyobb átláthatóságáról szóló ombudsmani külön jelentést.
- Január 27-én DIAMANDOUROS úr interjút adott Herakles GALANAKIS-nak az *ERA Herakleion* görög rádióállomástól.
- Február 8-án DIAMANDOUROS úrral az *Evangelischer Pressedienst* német hírügynökség részéről Isabel GUZMAN készített interjút Brüsszelben. Az újságírónt különösen a német panaszbeadványok és ügyek érdekelték.

- A nap későbbi részében az osztrák *Kurier* újság részéről Patricia HALLER is interjút készített az Ombudsmannel Brüsszelben. Az újságíró ombudsmanként szerzett tapasztalatairól, a tipikus ügyekről és általában a munkájáról kérdezte.
- Február 9-én az Ombudsman telefoninterjút adott Jean-Pierre SARDIN-nak a *Radio France Bleu*-től, a Bizottság kommunikációról szóló fehér könyvével kapcsolatban kiadott ombudsmani sajtóközleményről.
- Február 14-én DIAMANDOUROS úrral Strasbourgban Nayran AGUADO készített interjút a TVE spanyol tévécsatorna „Vivir Europa” című műsora számára. Az újságíró különösen a spanyol panaszbeadványok érdekelték.
- A nap későbbi részében a szlovák tévé TA3 hírcsatornájától Renata GOLDIROVA készített interjút az Ombudsmannel a munkájáról, különös tekintettel a szlovák ügyekre.
- Február 15-én Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA jogi főtanácsadó adott telefoninterjút Helena VIEGAS-nak a portugál *Noticias Magazine* képes folyóirattól. Az újságíró különösen a portugál ügyek érdekelték.
- Február 17-én Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA jogi főtanácsadó Bulgáriából, Romániából és Horvátországból érkezett újságírók 14 fős csoportjának mutatta be az Ombudsman munkáját, az Európai Újságíróközpont által a bővítésről szervezett szeminárium keretében.
- Március 2-án és 3-án Katrin MOLNAR vezetésével a német ARTE televíziós stáb készített interjút és filmfelvételeket DIAMANDOUROS úrról és a személyzet más tagjairól Strasbourgban, az Ombudsmant bemutató portréműsor sugárzásához.
- Március 3-án Elodie CARTIER a *Radio Côte d’Amour*-tól telefoninterjút készített az Ombudsmannel, a Bizottság kommunikációról szóló fehér könyve kapcsán.
- Március 8-án DIAMANDOUROS úr luxemburgi tájékoztatási célú látogatása keretében Luxembourgban tartott sajtókonferenciát. Ezt megelőzően interjút adott Marc GLASENER-nek a *Luxemburger Wort*-tól.
- Március 15-én az Ombudsmannel az „Európán keresztül” című cseh televíziós dokumentumfilmhez készítették interjút Strasbourgban. Filip ALBRECHT producer vezetésével fiatal filmesek egy csoportja európai politikusokkal és polgárokkal készített interjút, hogy Európát minél több szempontból mutathassák be.
- Március 29-én az Ombudsman meghívására négy újságíró vett részt egy brüsszeli munkaebéden: Thomas FERENCZI a *Le Monde*-től, Nick WATT a *The Guardian*-tól, Eric BONSE a *Handelsblatt*-tól és Carlo FENU az olasz ANSA hírügynökségtől. DIAMANDOUROS úr válaszolt a munkájára és az egyes országokra jellemző panaszokra vonatkozó kérdésekre, és kifejtette, hogy a nagy EU-tagállamokban továbbra is szükség van a potenciális panaszosok megkeresésére.
- A nap későbbi részében DIAMANDOUROS úr interjút adott Jan SLIVA-nak az AP hírügynökségtől, az Európai Ombudsman munkáját bemutató összeállításhoz.
- DIAMANDOUROS úrral ezt követően a *Die Kleine Zeitung* osztrák újság részéről Tansel TERZIOGLU készített interjút. Az újságíró DIAMANDOUROS úr ombudsmanként szerzett tapasztalatairól érdeklődött.
- A délután későbbi részében DIAMANDOUROS úr telefoninterjút adott a *Schlenker PR* német rádiós PR-ügynökségnek, az „Élet Európában” címmel az európai intézményekről szerkesztett sorozatukhoz.
- Ezt követően a TAZ és a *Badische Zeitung* német újságok megbízásából Daniela WEINGÄRTNER készített interjút DIAMANDOUROS úrral, az Európai Ombudsmant bemutató portréhoz. Az újságíró a személyzet strasbourgi tagjaival is beszélgetett, ezenkívül részt vett DIAMANDOUROS úr és a Bizottság munkatársainak egyik találkozásán Luxembourgban.

- Április 24-én az Ombudsman egy brüsszeli sajtókonferencián mutatta be *2005. évi éves jelentését*. Az előadáson több mint 50 újságíró jelent meg. DIAMANDOUROS úr áttekintette 2005. évi tevékenységeit, példákkal szemlélítve az ügyeket és az állampolgárok számára elért megoldásokat. Az újságírók kérdéseket tettek fel a statisztikai adatokról, az egyes országokra jellemző panaszokról, az Ombudsmannak az OLAF-fal fennálló kapcsolatáról, a Tanács működésének átláthatóságáról, a függőben lévő külön jelentésekről és az EU elnökségi weboldalainak nyelvi rendszeréről.
- A sajtókonferencia után DIAMANDOUROS úr egyénileg adott interjút a *Deutsche Welle TV*-nek, a német közszolgálati rádióknak, a belga *RTBF* rádióknak és a spanyol közszolgálati rádióknak a *2005. évi éves jelentés* legfontosabb megállapításairól.
- A nap későbbi részében az Ombudsman telefoninterjút adott Fabrice LAMBERT-nek a belga *BFM* kereskedelmi rádiótól, a *2005. évi éves jelentés* főbb megállapításairól és egyes belga esetekről.
- Április 26-án Gundi GADESMANN sajtótisztviselő adott telefoninterjút Albrecht MEIER-nek a német *Der Tagesspiegel* újságtól, arról, hogy az Ombudsman milyen törekvésekkel próbálja elérni az egyes németországi célcsoportokat, például a KKV-kat.
- Április 27-én Rosita AGNEW, a kommunikációs csoport társvezetője adott interjút Margarita GASCA-nak a *Brussels TV*-től, az Európai Ombudsman feladatairól és a *2005. évi éves jelentés* főbb megállapításairól.
- A nap későbbi részében DIAMANDOUROS úr telefoninterjút adott Nadja SCHEYS-nek az *FM Bruxelles* belga rádióállomástól, a *2005. évi éves jelentésről* és egyes belga esetekről.
- Május 9-én, spanyolországi tájékoztatási célú látogatása során DIAMANDOUROS úrral a *TVE* televíziótól Miguel ADROVER CONDE készített interjút az „Europa 2006” című műsor számára, amelyet a látogatást követően sugároztak.
- A délelőtti későbbi részében a spanyol nemzeti ombudsman, Enrique MÚGICA HERZOG és az Európai Ombudsman közös sajtókonferenciát tartottak; ennek során ismertették a látogatás célját, saját szerepeiket, valamint azt, hogy hogyan működnek együtt a spanyol állampolgárok és lakosok szolgálatában.

Diamandouros úr és Enrique Múgica Herzog úr, Spanyolország nemzeti ombudsmanja közösen bemutatják munkájukat az Európai Ombudsman tájékoztató látogatása során rendezett sajtókonferencián. Spanyolország, Madrid, 2006. május 8-10.

- Június 6-án a *Parliament Magazine*-től Bruno WATERFIELD készített interjút DIAMANDOUROS úrral Brüsszelben, az Ombudsman munkájáról, eredményeiről, arra irányuló törekvéseiről,

hogy a nyilvánosság jobban megismerje szolgáltatásait, az EU más intézményeinek szóló ajánlásairól, valamint a jövőre szóló célkitűzéseiről, a Tanács nagyobb átláthatóságának biztosítását is beleértve.

- Június 16-án a Bizottság *En Direct* című hírlevele közölte DIAMANDOUROS úr cikkét, „Azért vagyok, hogy a kollégáimnak segítek” címmel, amelyben az Ombudsman saját szerepét mutatta be.
- Június 27-én Olivier VERHEECKE adott interjút Ana LÁZARO-nak az andalúziai *Canal Sur* tévécsatornától, a civil társadalmi platformok és nem kormányzati szervezetek képviselőitől az Európai Parlamentbe látogató 30 spanyol küldött érkezése alkalmából.
- A *DIHK* (német kereskedelmi kamara) hírlevelének júniusi számában megjelent egy cikk DIAMANDOUROS úrtól, amelyben az Ombudsman azt mutatja be, hogyan tud segíteni kifejezetten a kis- és középvállalkozásoknak, amennyiben problémájuk támad az EU-s intézményekkel. A hírlevelet Németország területén 74 regionális kereskedelmi kamarához juttatták el.
- Július 6-án DIAMANDOUROS úr az Ombudsman munkájáról Albániából, Bosznia-Hercegovinából, Horvátországból, Koszovóból, Szerbiából és Montenegróból érkezett újságírók 14 fős csoportja előtt beszélt, az „Az integráció útján” címmel az Európai Újságíróközpont által szervezett szeminárium keretében.
- Augusztus 24-én „Olykor egy telefonhívás is elég a probléma megoldásához” címmel az Ombudsmannel készített interjú jelent meg a német kézműipari és kisvállalkozások, a *ZDH* hírlevelében.
- Szeptember 22-én az Ombudsmannel Strasbourgban Pauline WIRPH-DUVERGER készített interjút a francia *Journal du Parlement* részéről.
- Szeptember 27-én DIAMANDOUROS úr interjút adott Christina SIGANIDOU-nak a görög *ERT3 Television*-tól.
- Október 5-én a Szalonikiben rendezett EUROCHAMBRES kongresszus idején az Ombudsmannel több újságíró is készített interjút, köztük Magda CONSTANTINIDOU a görög *Naftemboriki*-tól, valamint Sabine BERGER osztrák újságíró a *Wirtschaftsblatt*-tól.
- Október 19-én az Ombudsman az Århus-i (Dánia) Skandináv Újságíróközpontból Strasbourgba látogató újságírók egy csoportjának mutatta be munkáját.
- November 3-án Nicholas CATEPHORES két, újságírást tanuló osztálynak tartott előadást az athéni AKMI főiskolán, Görögországban, Thanasis KALFAS újságíró meghívására. CATEPHORES úr az Európai Ombudsman szerepéről és munkájáról beszélt.
- November 14-én DIAMANDOUROS úrral a BBC részére Shirin WHEELER készített interjút Strasbourgban. Az újságírónőt különösen az európai szinten működő különböző panasztételi mechanizmusok érdekelték.
- November 15-én DIAMANDOUROS úr interjút adott Ioannis PAPADIMITRIOU-nak, a *Deutsche Welle* görög rovata részére.
- November 23-án az Ombudsman videokonferencia révén adott interjút a *BTA* bolgár hírügynökség tudósítójának, Atanas MATEV-nek, az Ombudsman bulgáriai tájékoztatási célú látogatásáról.
- A nap későbbi részében DIAMANDOUROS úr videokonferencia segítségével még egy interjút adott az *AFP* német részlege tudósítójának, Andrea SCHNEIDER-nek. Az újságíróriportját többek között a *Spiegel online* közölte.

- November 27-én az Európai Ombudsman bulgáriai tájékoztatási célú látogatása keretében DIAMANDOUROS úrral a *TRUD Daily* napilap részéről Deian IODOV készített interjút.
- Ugyanaznap az Ombudsman a *bolgár állami rádió* részéről Snejana IVANOVA-nak is interjút adott.

© Bulgária ombudsmanja

Diamandouros úr interjút ad Deian Iodov úrnak a *TRUD Daily* napilap újságírójának az Európai Ombudsman bulgáriai tájékoztató látogatása során 2006. november 27–29.

- November 28-án DIAMANDOUROS úr és a bolgár ombudsman, Guinio GANEV élőben nyilatkoztak a *Balkan Television (bTV)* reggeli hírműsorának. A riporter Nicolay BAREKOV volt.
- November 29-én DIAMANDOUROS úr és GANEV úr közös sajtókonferenciát tartott a bolgár parlamentben.
- December 4-én Gundi GADESMANN sajtótisztviselő adott telefoninterjút a *Schlenker PR* német rádiós PR-ügynökségnek, az „Élet Európában” címmel az európai intézményekről szerkesztett sorozatukhoz.
- December 5-én az Ombudsman írásban válaszolt az *Institución Futuro* spanyol szellemi műhely hírlevelének interjúkérdéseire. Az interjú – Ana YERRO tollából – elsősorban az Ombudsman munkájáról alkotott véleményét, a hozzá érkező panaszokat és az aktuális európai kérdéseket taglalta.
- December 8-án, az emberi jogokról tartott ljubljanoi (Szlovénia) szeminárium után DIAMANDOUROS úrral interjút készítettek a szlovén állami és magán tévécsatornák, a szlovén hírügynökség és a szlovén közszolgálati rádió. Az újságírókat legjobban az érdekelte, hogyan vélekedik az Ombudsman a szlovéniai emberi jogi kérdésekről.
- December 18-án DIAMANDOUROS úrral Viki FLESSA készített interjút a görögországi *NET* televízióban sugárzott „Sta Akra” című műsor számára.
- December 27-én Gerhard GRILL adott interjút a *Radio France Internationale*-nak azzal a külön jelentéssel kapcsolatban, amelyet az Ombudsman a Tanács elnökségi weboldalain használt nyelvek ügyében tett.

6.5 KIADVÁNYOK

Az Ombudsman fontosnak tartja, hogy a lehető legszélesebb közönséget szólítsa meg, annak érdekében, hogy a polgárok jobban tudatában legyenek jogaiknak, és különösen a panasztételhez

való joguknak. Annak érdekében, hogy a főbb érdekeltek és a nagyközönség megismerje az Európai Ombudsman tevékenységeit és azt, hogy milyen szolgáltatásokkal áll az EU állampolgárai és lakosai rendelkezésére, 2006-ban az alábbi kiadványok készültek el és jutottak el az érdekelt felekhez:

2005. évi éves jelentés; fénymásolt változat (angol nyelven)

Az Ombudsman 2005. évi éves jelentésének fénymásolt változatát májusban angol nyelven juttatták el az Európai Parlament Petíciós Bizottságának tagjaihoz, hogy a bizottság még az év későbbi szakaszában esedékes plenáris vitát megelőzően határozhasson az Ombudsman munkájáról.

2005. évi éves jelentés – Összefoglaló és statisztikák; fénymásolt változat (20 nyelven)

Szintén májusban juttatták el a 2005. évi éves jelentés: Összefoglaló és statisztikák fénymásolt változatát a Petíciós Bizottság tagjainak, mind a 20 hivatalos nyelven.

Európai Ombudsmanok – hírlevél; 6. és 7. szám (5 nyelven)

Az európai ombudsmanok hálózata és a Nemzetközi Ombudsmanintézet európai tagozata félévenként megjelenő hírlevelének 6. és 7. számát áprilisban, illetve októberben adták ki Európa nemzeti, regionális és helyi ombudsmanjai, valamint az Európai Parlament Petíciós Bizottságának tagjai részére.

Az Európai Ombudsman: Segíthet Önnek? (23 nyelven)

Az Európai Ombudsman: Segíthet Önnek? című útmutató és formanyomtatvány új kiadását 2006-ban 23 nyelven jelentették meg. Ez a broszúra komoly segítséget jelent a potenciális panaszosoknak, ezáltal nagymértékben elősegíti az Ombudsmannál tett panaszhoz való jog gyakorlását. A broszúra új kiadásának példányait eljuttatták az ombudsmanokhoz, az európai parlamenti képviselőkhez, a tagállamokban működő bizottsági képviseltekhez és parlamenti hivatalokhoz, a további terjesztés érdekében pedig elküldték azokat az EU közvetítőihez és hálózataikhoz is. Nagy érdeklődés mutatkozott a kiadvány iránt: az év végéig még több ezer példányt igényeltek belőle.

Az Európai Ombudsman: Egy pillantásra (25 nyelven)

Az Európai Ombudsman: Egy pillantásra című ismertető új kiadását 2006-ban 25 nyelven jelentették meg. Ez a füzet a nagyközönségnek szól, és azt kívánja elmagyarázni, hogy az Európai Ombudsman mit tud megoldani, illetve mit nem. A füzetet széles körben terjesztették, hogy ezáltal is csökkentsék az Ombudsmanhoz érkező, nem elfogadható panaszok számát.

A tizedik évforduló emlékkönyve; puha- és keményfedelű kiadásban (francia nyelven)

Az Európai Ombudsman intézménye fennállásának tizedik évfordulójáról események egész sorával emlékeztek meg. 2004-ben műhelytalálkozót szerveztek az alapítók számára, hogy felidézzék azokat a lépéseket, amelyek az Európai Ombudsman létrehozásához vezettek, továbbá hogy megállapítsák a követésre érdemes fejlesztések és folyamatok irányait. Ekkor határoztak úgy, hogy a műhelytalálkozó eredményeként emlékkönyvet adnak ki. Az Európai Ombudsman: kezdetek, intézményesülés, fejlődés című kiadványt 2005-ben angolul adták ki, puha- és keményfedelű változatban. A kiadvány sikere nyomán 2006-ban egy francia kiadást is megjelentettek.

A 2005. évi éves jelentés; nyomtatott változat (20 nyelven)

Az Ombudsman 2005. évi éves jelentésének az EU 20 hivatalos nyelvén megjelenő változatából októberben először 3000 példányt osztottak szét az európai parlamenti képviselők, az EU intézményei és szervei, az ombudsmanok és az Európai Bizottság közvetítői és hálózatai között. Az év hátralévő részében további példányokat osztottak szét.

2005. évi éves jelentés: Összefoglaló és statisztikák; nyomtatott változat (20 nyelven)

Az *Összefoglaló és statisztikák* 20 nyelven kiadott változatából októberben először 8000 példányt osztottak szét a teljes *Éves jelentés* címzettjei között, valamint a nem kormányzati szervezetek és egyetemek között. Az év hátralévő részében további példányokat osztottak szét.

A 2005. évi éves jelentés – a határozatok tára (3 nyelven)

Ez az átfogó elektronikus kiadvány az éves jelentés 3. fejezetében szereplő összes esetről tartalmazza a teljes határozatot angol, francia és német nyelven. Az Ombudsman weboldalán egyetlen elektronikus dokumentumként érhető el, nyomtatott változatban vagy CD-ROM formájában pedig az Ombudsman hivatalától lehet igényelni.

Egyéb kiadványok

Az Ombudsman az év folyamán tovább terjesztette a többi kiadványát is, amelyek közül a legemlékezetesebb a 25 nyelven megjelent *A helyes hivatali magatartás európai kódexe*. A kódexből 2006-ban macedón nyelvű változat is készült, hogy segítse a helyes igazgatás ügyét Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban mint felvételt kérő országban.

6.6 INTERNETES KOMMUNIKÁCIÓ

E-mailben történő kommunikáció

2001 áprilisában az Európai Ombudsman panasznyomtatványának elektronikusan benyújtható változata 12 nyelven felkerült a weboldalra. Az Európai Unió 2004. május 1-jei bővítését követően a nyomtatványt további kilenc nyelven tették közzé. 2006. decemberben az Európai Unió 2007. január 1-jei bővítésére készülve a nyomtatványt bolgár és román nyelven is feltették a weboldalra. Az Ombudsmanhoz 2006-ban beérkező panaszok több mint 57%-át az interneten keresztül nyújtották be, és ezek nagy része az elektronikus panasznyomtatványon keresztül érkezett.

2006 során az Ombudsman fő e-mail címére összesen 10 801 e-mail érkezett tájékoztatás kérése céljából. Ezek közül 7261 a polgárok által az Európai Ombudsmanhoz intézett panaszokkal kapcsolatban küldött körlevél volt. A körlevelek témái között szerepelt a Granadilla városában a spanyol hatóságok által elindított ipari kikötői fejlesztés, az orvosok joga az abortusz elvégzésének visszautasítására, valamint a vallási kisebbségek állítólagos üldöztetése Lengyelországban. Minden ilyen e-mailre megfelelő választ küldtek, amelyben megmagyarázták, hogy az Ombudsman hogyan viszonyul a szóban forgó panasz kezeléséhez.

2005-ben összesen 3540 egyedi tájékoztatás iránti kérés érkezett e-mailben, szemben a 2005-ben és 2004-ben kapott kb. 3200-zal. Az Ombudsman személyzetének egy-egy megfelelő tagja mindegyik kérdésre egyéni választ adott.

A weboldal fejlesztése

Az Ombudsman weboldalát 1998 júliusában hozták létre. 2006 folyamán az Európai Ombudsman webfejlesztője szorosan együttműködött a kommunikációs csoport vezetőivel és az Európai Parlament műszaki szolgálataival, hogy felkészüljenek a weblap átalakítására, hogy az korszerű, dinamikus, informatív, interaktív és folyamatosan fejlődő szolgáltatást nyújtson az állampolgárok részére. A tervek szerint az új weboldal 2007 első felében meg tudja kezdeni a működést.

Az Európai Ombudsman weboldala 2006. májusban az EU többi intézményének, szervének és ügynökségének weboldalával együtt átköltözött az új, magas szintű pont.EU domainre. Az EU-s intézmények címe így könnyen felismerhetővé vált, mivel mindegyik az „europa.eu”-val végződik.

Bár az Ombudsman régi weboldalának címe (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) a belátható jövőben még működni fog, a hivatalos cím mostantól: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Az Ombudsman weboldalát 2006-ban is folyamatosan frissítették a különféle kiadványok elektronikus változatának feltöltésével, amint ezek rendelkezésre álltak. Ezek között szerepelt a *2005. évi éves jelentés* és az ehhez kapcsolódó *Összefoglaló és statisztikák* 20 nyelven; *Az Európai Ombudsman: Egy pillantásra* 25 nyelven és *Az Európai Ombudsman: Segíthet Önnek?* 23 nyelven.

2006. januárban az Ombudsman weboldalán új részleget alakítottak ki a Bizottságnak a Szerződés őreként betöltött szerepére vonatkozó, hivatalból indított vizsgálat számára, amelynek elindításáról az Ombudsman a hozzá érkezett nagy számú panasz nyomán döntött. Ezek a Bizottság elleni panaszok a Spanyolországhoz tartozó Tenerife szigetén, Granadilla városnál a spanyol hatóságok által építeni kívánt ipari kikötő fejlesztésére vonatkoztak.

Az Ombudsman weboldalát 2006. január 1. és december 31. között 416 533 egyéni látogató kereste fel. A legtöbb látogatást a honlap angol nyelvű változatán mérték, ezt követte a francia, a spanyol, a német és az olasz nyelvű változat. A látogatók földrajzi eredete szerint a legnagyobb számban Olaszországból érdeklődtek, ezután pedig Svédország, az Egyesült Királyság, Spanyolország és Németország következett a sorban. Az Ombudsman weboldalának linkgyűjteményében megtalálhatók az Európa bármely részén dolgozó nemzeti és regionális ombudsmanok honlapjaihoz vezető linkek. A linkek oldalán 2006-ban több mint 44 000 látogatást regisztráltak, ami jól mutatja az Európai Ombudsman által az európai ombudsmanok hálózatának koordinálásában végzett munka hozzáadott értékét az állampolgárok szempontjából.

Annak érdekében, hogy az Ombudsman weboldala a jövőben is az élvonalban szerepeljen az EU weboldalai között, az Ombudsman hivatala 2006 során mindvégig részt vett az Intézményközi Internetes Szerkesztőbizottság (CEiii) munkájában, valamint, ezen belül a magas szintű pont.EU domainre való átköltözés koordinálása céljából létrehozott CEiii-munkacsoportban is.

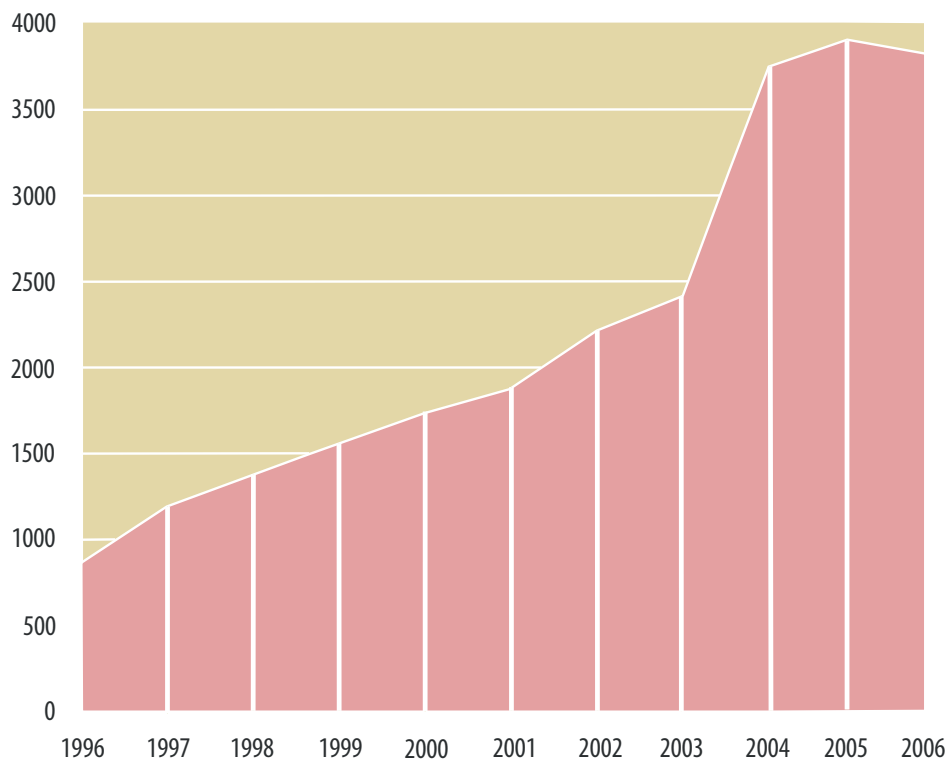

A STATISZTIKÁK

1 2006-BAN VIZSGÁLT ESETEK

1.1	ÖSSZES ESET SZÁMA 2006-BAN	4 422 ¹
	– 2005. 12. 31-ig lezáratlan vizsgálatok	315 ²
	– Az elfogadhatóságról szóló határozatra váró panaszok 2005. 12. 31-én	270
	– 2006-ban beérkezett panaszok	3 830 ³
	– Az Európai Ombudsman hivatalból indított vizsgálatai	9

Az 1996–2006 között beérkezett panaszok száma

¹ Ezek közül 281 panasz ugyanarra a tárgyra vonatkozott.

² Ezek közül három az Európai Ombudsman által hivatalból indított, 312 pedig panaszon alapuló vizsgálat.

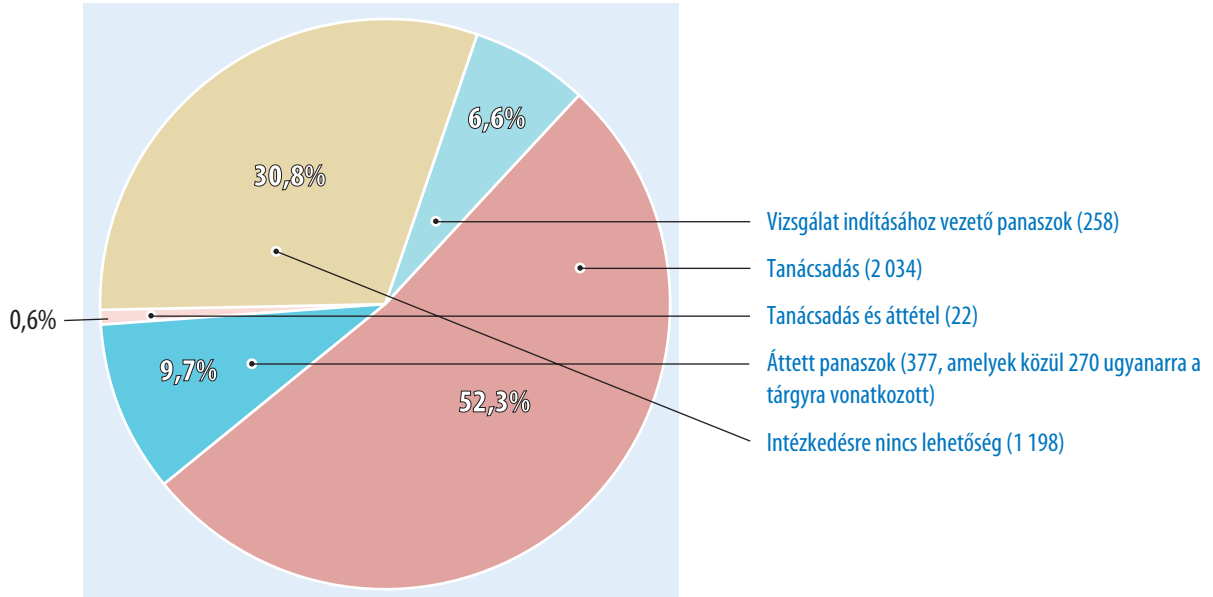
³ Ezek közül 281 panasz ugyanarra a tárgyra vonatkozott, amint az 1. lábjegyzetben szerepel.

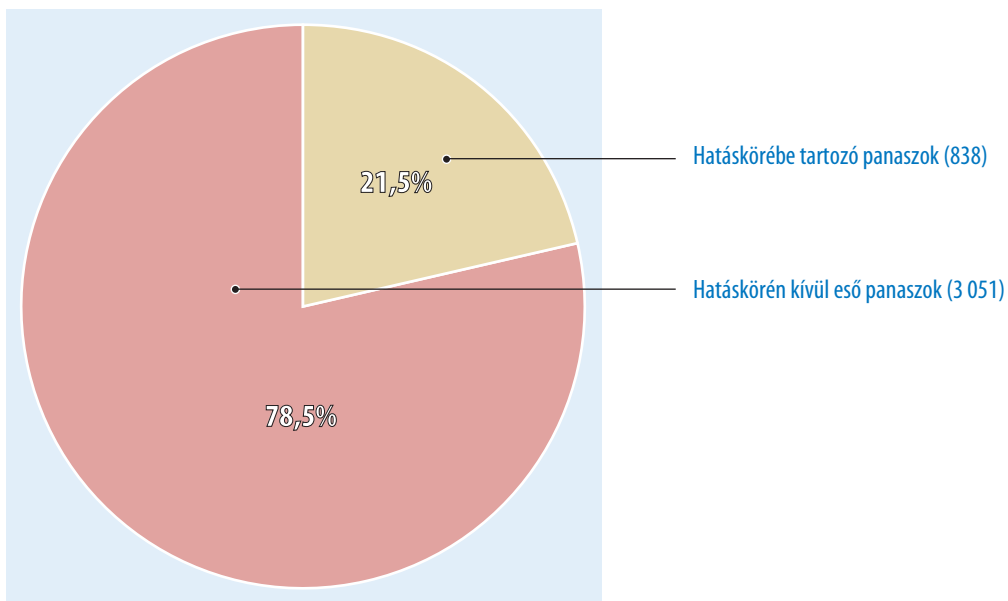
1.2 AZ ELFOGADHATÓSÁG/ELFOGADHATATLANSÁG VIZSGÁLATA LEZÁRULT 95%

1.3 A PANASZOK CSOPORTOSÍTÁSA

1.3.1 Az Európai Ombudsmannak a panaszosok érdekében tett intézkedései azok típusa szerint

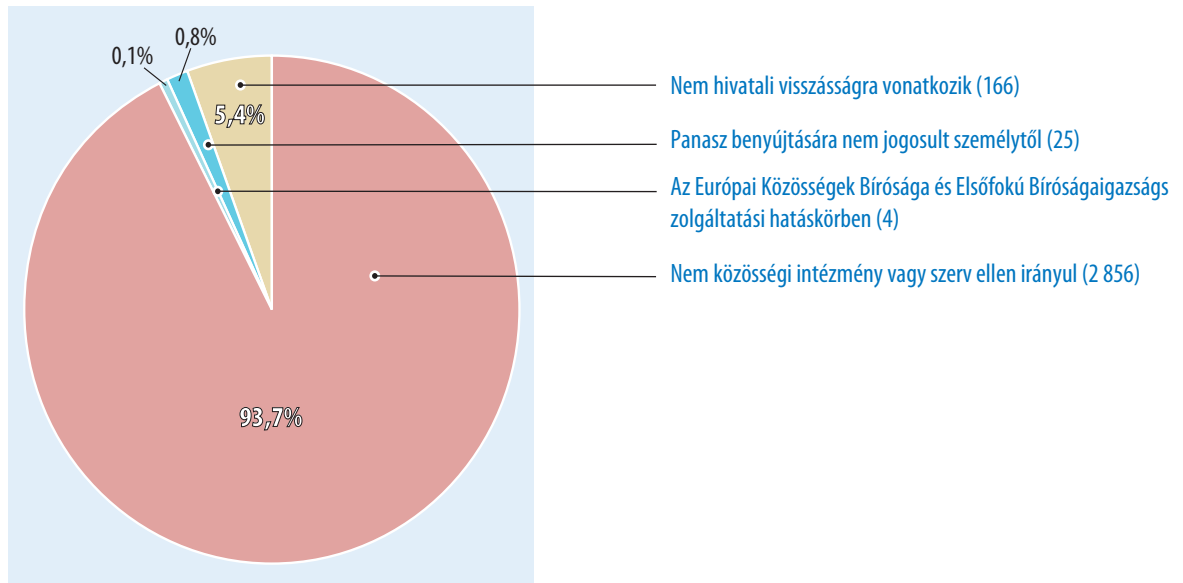

1.3.2 Az Európai Ombudsman hatásköre szerint

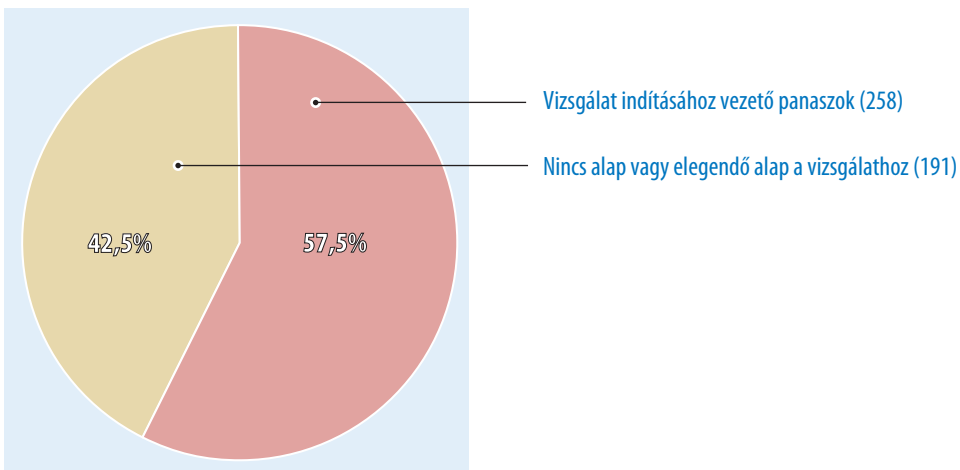

HATÁSKÖRÉN KÍVÜL ESŐ PANASZBEADVÁNYOK

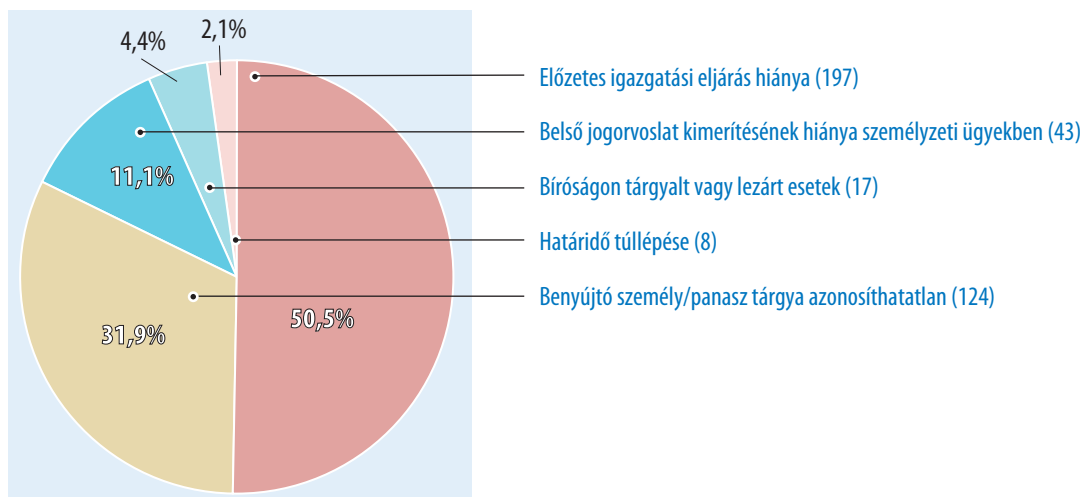

HATÁSKÖRÉBE TARTOZÓ PANASZBEADVÁNYOK

Elfogadható panaszbeadványok

Visszautasított panaszok

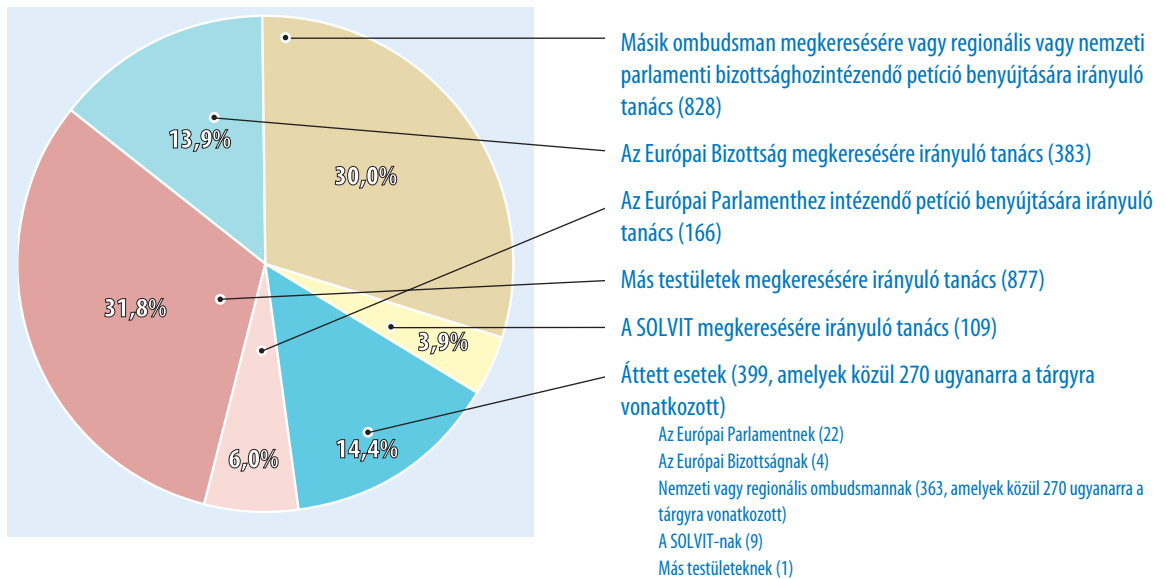

2

ÁTTÉTEL ÉS TANÁCSADÁS

(Bizonyos esetekben több tanács is előfordult)

3

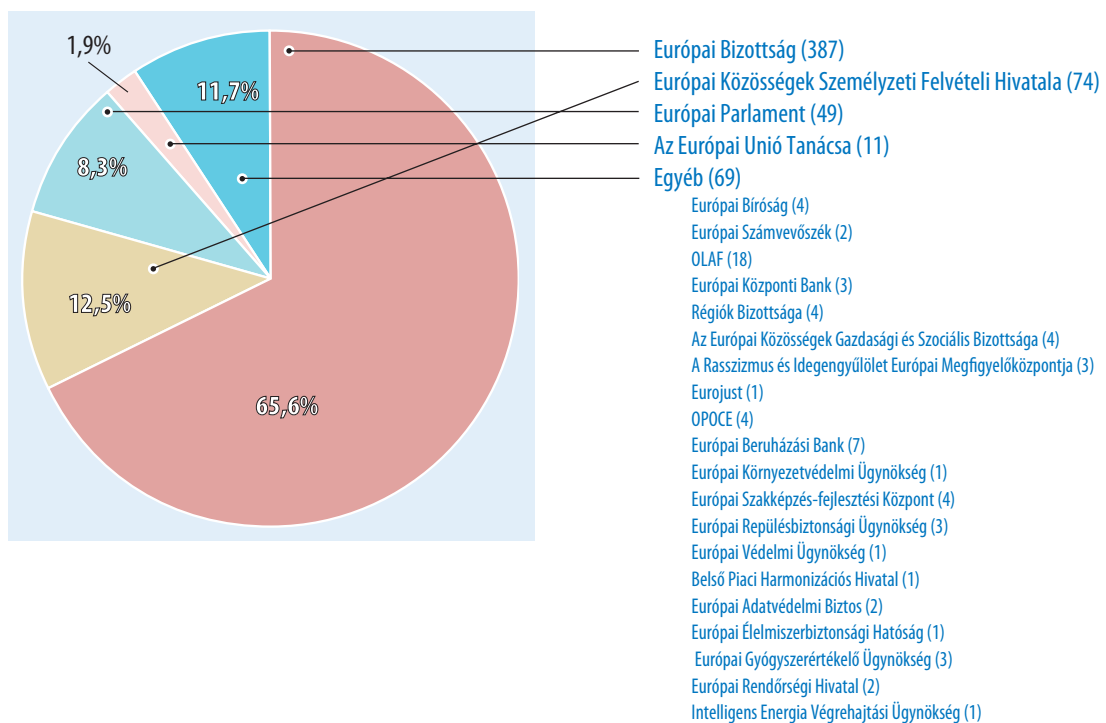
2006-BAN FOLYTATOTT VIZSGÁLATOK 582

2006-ban az Európai Ombudsman 582 vizsgálatot folytatott. Ezek közül 267 vizsgálat 2006-ban indult – amelyből kilencet hivatalból indított az Ombudsman –, 315 vizsgálat pedig 2005-ből lett áthozva, s ezek közül három volt hivatalból indított vizsgálat.

3.1

A VIZSGÁLATNAK ALÁVETETT INTÉZMÉNYEK ÉS SZERVEK

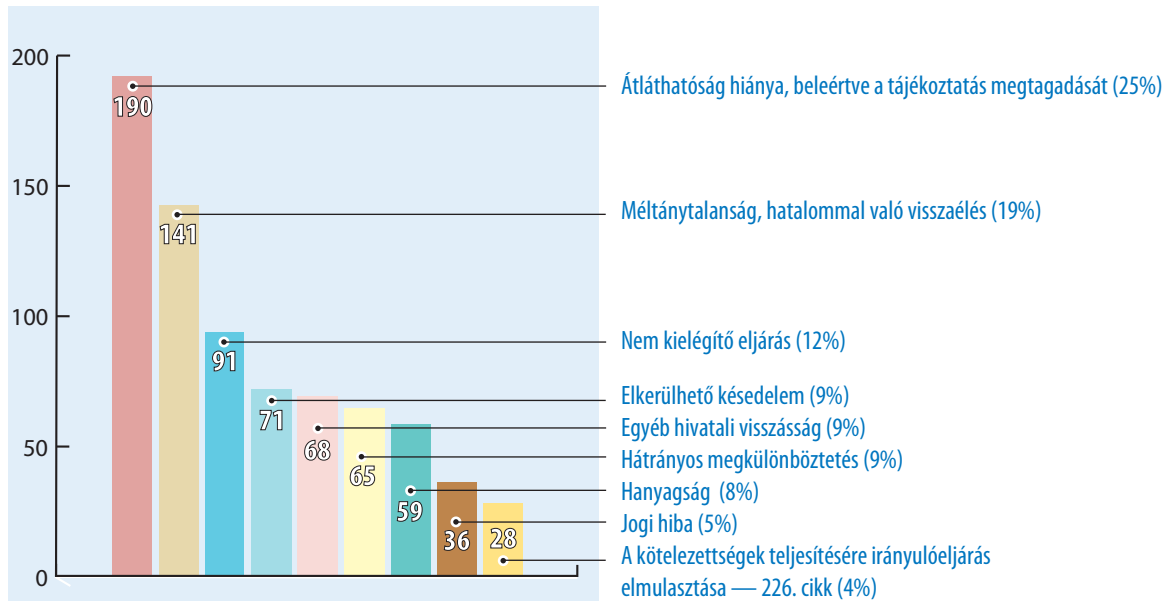
(Néhány esetben a vizsgálat két vagy több intézményt vagy szervet érint)

3.2 AZ ÁLLÍTÓLAGOS HIVATALI VISSZÁSSÁG TÍPUSA

(Egyes esetekben két- vagy többféle hivatali visszásságról tettek panaszt)

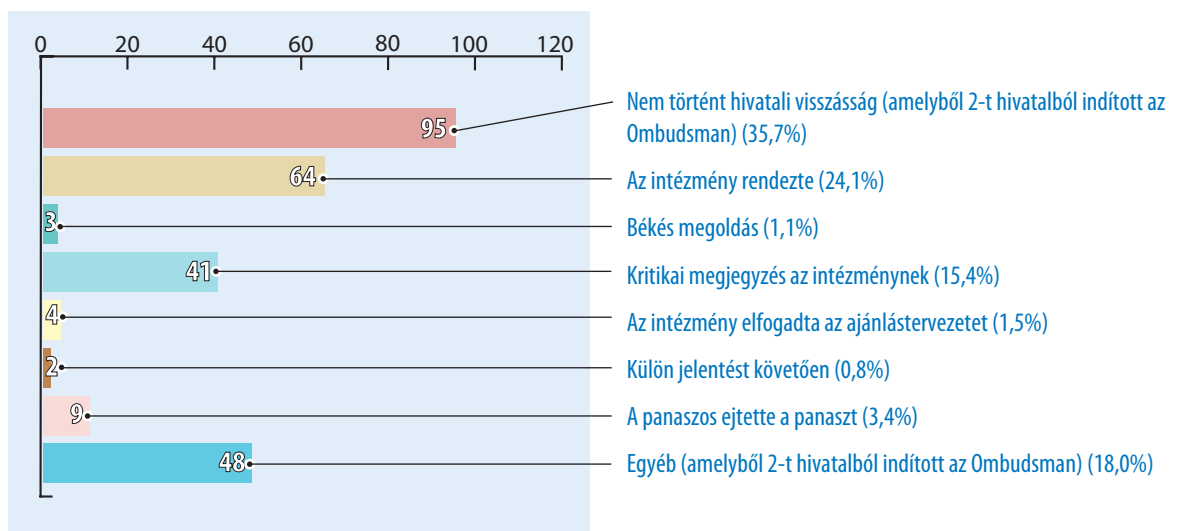

3.3 BÉKÉS MEGOLDÁSRA IRÁNYULÓ JAVASLATOK, AJÁNLÁSTERVEZETEK ÉS KÜLÖN JELENTÉSEK 2006-BAN

– Békés megoldásra irányuló javaslatok	28
– Ajánlástervezetek	13
– Külön jelentések	2

3.4 LEZÁRT VIZSGÁLATOK 250⁴

(A vizsgálatokat a következő okok valamelyike miatt lehet lezárni)

⁴

Ezek közül hármat hivatalból indított az Ombudsman.

4 A 2006-BAN BEÉRKEZETT PANASZBEADVÁNYOK EREDETE

4.1 KI NYÚJTOTTA BE A PANASZT?

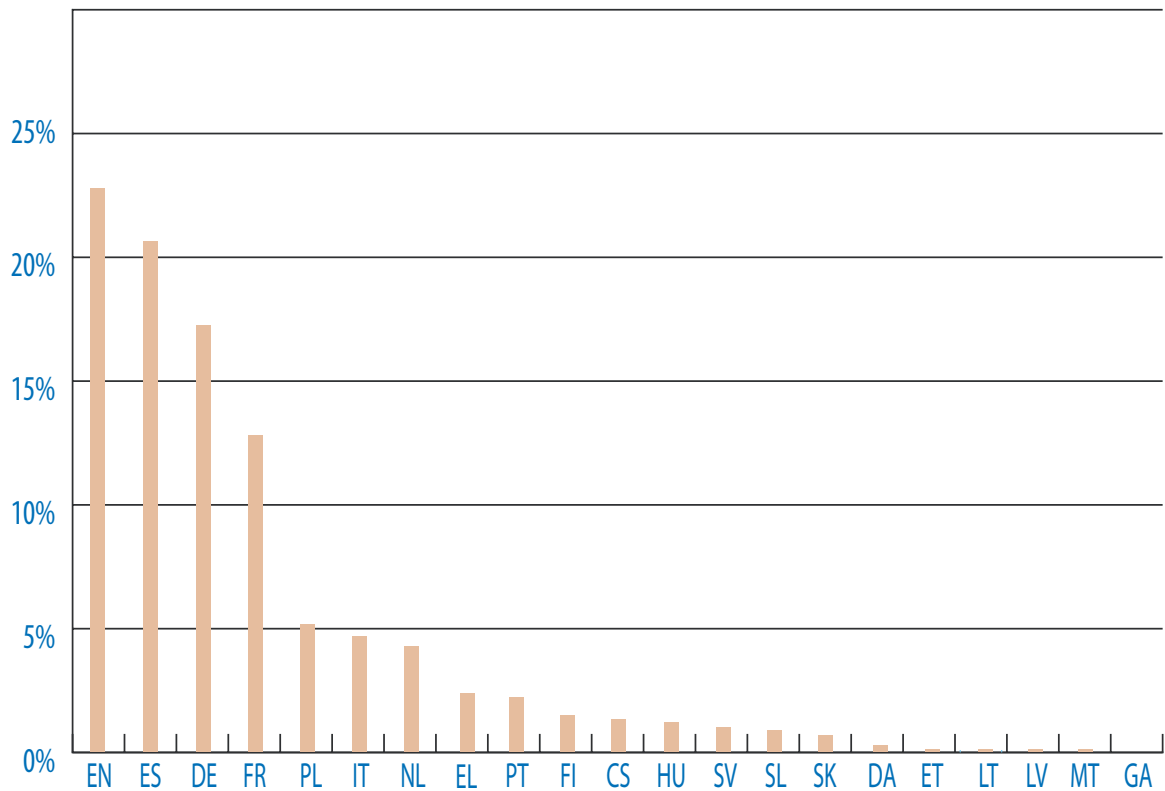

Cégek és szervezetek
5,5 % (211)

Magánszemélyek
94,5 % (3 619)

4.2 A PANASZBEADVÁNYOK NYELV SZERINTI MEGOSZLÁSA

4.3

A PANASZBEADVÁNYOK FÖLDRAJZI EREDETE

Ország	Panaszok száma	Az esetek számának %-a	Az EU lakosságának %-a	Arány ¹
Luxemburg	54	1,4	0,1	14,2
Málta	33	0,9	0,1	10,0
Ciprus	44	1,1	0,2	7,6
Belgium	241	6,3	2,3	2,8
Szlovénia	44	1,1	0,4	2,7
Spanyolország	781	20,4	9,4	2,2
Finnország	74	1,9	1,1	1,7
Írország	47	1,2	0,9	1,4
Ausztria	81	2,1	1,8	1,2
Görögország	105	2,7	2,4	1,1
Portugália	96	2,5	2,3	1,1
Magyarország	72	1,9	2,2	0,9
Szlovákia	37	1,0	1,2	0,8
Cseh Köztársaság	67	1,7	2,2	0,8
Németország	537	14,0	17,8	0,8
Hollandia	106	2,8	3,5	0,8
Lengyelország	228	6,0	8,2	0,7
Svédország	53	1,4	1,9	0,7
Észtország	7	0,2	0,3	0,7
Franciaország	335	8,7	13,6	0,6
Lettország	12	0,3	0,5	0,6
Dánia	20	0,5	1,2	0,4
Olaszország	207	5,4	12,7	0,4
Egyesült Királyság	147	3,8	13,0	0,3
Litvánia	9	0,2	0,7	0,3
Egyéb	291	7,6		
Ismeretlen	102	2,7		

¹ Ezen értékeket úgy számítottuk ki, hogy elosztottuk a panaszok százalékos arányát a népesség százalékos arányával. Ahol ez nagyobb, mint 1, az azt jelzi, hogy a kérdéses országból több panaszbeadvány érkezett az Ombudsmanhoz, mint amennyi a népessége alapján várható lett volna. A fenti táblázatban minden százalékos értéket egy tizedesjegyre kerekítve adtunk meg.

B AZ OMBUDSMAN KÖLTSÉGVETÉSE

Független költségvetés

Az Ombudsman költségvetése 2000. január elseje⁵ óta az Európai Unió költségvetésének független szakasza (jelenleg a VIII-A. szakasz).

A költségvetés szerkezete

Az Ombudsman az új költségvetési szerkezet (nómenklatúrák) szerint mutatta be a 2006. évre szóló költségvetését. Az új struktúra célja, hogy növelje az átláthatóságot és megkönnyítse a fokozott ellenőrzést a költségvetési hatóság részéről, azáltal, hogy jobb áttekintést ad a hasonló jellegű kiadásokról, amelyek a korábban használt szerkezetben sok címbe vagy fejezetbe elosztva szerepeltek.

Ennek megfelelően az Ombudsman 2006-ra vonatkozó költségvetését három címre osztották. Az 1. cím béreket, juttatásokat és más személyzeti költségeket tartalmaz. A 2. cím épületekre, berendezésre, felszerelésre és különféle működési költségekre vonatkozik. Végül a 3. cím az intézmény által ellátott általános feladatokból eredő kiadásokat tartalmazza.

Az Európai Parlamenttel folytatott együttműködés

Az adminisztratív és technikai személyzet szükségtelen megkettőzésének elkerülése érdekében az Ombudsman feladatainak ellátásához szükséges technikai szolgáltatások némelyikét az Európai Parlament biztosítja. Az Ombudsman a következő területeken veszi igénybe a Parlament szolgáltatásait:

- fordítás, tolmácsolás és nyomdai szolgáltatás;
- irodahelyiség bérlése;
- informatika, távközlés és postai szolgáltatások.

Az Európai Ombudsman és az Európai Parlament közötti együttműködés jelentős hatékonysági megtakarításokat eredményez a közösségi költségvetésben.

Az Európai Parlament és az Európai Ombudsman közötti együttműködést az 1995. szeptember 22-i keretmegállapodásban kezdeményezték. 1995. október 12-én kiegészítő megállapodásokat írtak alá az igazgatási együttműködésről és a költségvetési és pénzügyi együttműködésről.

Ezeket az együttműködési megállapodásokat 2005-ben felülvizsgálták annak érdekében, hogy hozzáigazítsák őket az Európai Ombudsman mint intézmény fennállásának első évtizede során kialakult új, valós helyzetekhez. 2006. március 15-én az Európai Parlament elnöke, Josep BORRELL FONTELLES európai parlamenti képviselő és az Európai Ombudsman új megállapodást írtak alá, amely 2006. áprilisban hatályba lépett. Ennek célja a Parlamenttel folytatott intenzív együttműködés fenntartása minden olyan területen, ahol lényeges méretgazdaságosságra és költségvetési megtakarításokra lehet számítani. Az Európai Parlament ennek megfelelően továbbra is több területen biztosít szolgáltatásokat az Ombudsman számára, többek között az épületek, az informatika, a kommunikáció, az orvosi szolgáltatások, a képzés, a fordítás és a tolmácsolás terén.

Az új megállapodás az árképzési politikával kapcsolatban világosabb helyzetet teremt. A szolgáltatások kifizetése ezentúl tisztességes, átlátható és ésszerű költségbecslés alapján történik, a könyvvizsgálati és könyvelési költségek kivételével, amelyekre átalányösszeget fogadtak el. Ezek a változások egyben tükrözik az Ombudsman autonómiáját is a személyzet irányításában és a pénzügyekben.

⁵ A Tanács 1999. december 13-i 2673/1999/EK, ESZAK, Euratom rendelete az Európai Közösségek általános költségvetéséről szóló 1977. december 21-i pénzügyi rendelet módosításáról (HL L 326., 1999., 1. o.)

A 2006. évi költségvetés

Az Ombudsman létszámtervében 2006-ban összesen 57 álláshely szerepelt, szemben a 2005-re szóló 51 álláshellyel.

Az Ombudsman 2006. évi költségvetésében rendelkezésre álló kiindulási előirányzat 7 682 538 euro volt. Az 1. cím, azaz az intézmény alkalmazottaira vonatkozó kiadások összege 5 808 538 euro volt. A 2. cím, amely alá az épületek, felszerelés és különféle működési költségek tartoznak, 1 085 000 eurót tett ki. A 3. cím az intézmény által ellátott speciális funkciókból eredő kiadásokra vonatkozik, ennek összege 789 000 euro volt. A 2006. évi költségvetésben előírt összes bevétel 812 271 euro volt.

A következő táblázat a 2006. évi kiadásokat tartalmazza a lekötött előirányzatok szerint.

(euróban)

1. cím	5 347 167
2. cím	1 129 253
3. cím	607 819
Összesen	7 084 239

A 2007. évi költségvetés

A 2006-ban elkészített, 2007-re vonatkozó költségvetés 57 álláshelyről szóló létszámtervről rendelkezik (nincsenek új pozíciók).

A 2007-re vonatkozó teljes előirányzat 8 152 800 euro. Az 1. cím (Az intézmény alkalmazottaira vonatkozó kiadások) 6 150 300 euro. A 2. cím (Épületek, felszerelés és különféle működési költségek) 1 251 500 euro. A 3. cím (Az intézmény által ellátott általános funkciókból eredő kiadás) 751 000 euro.

A 2007. évi költségvetés összesen 939 980 euro bevételről rendelkezik.

C MUNKATÁRSÁK

Annak érdekében, hogy az intézmény megfelelően el tudja látni feladatait, azaz a hivatali visszasságokról szóló, a Szerződés 23 nyelvén beérkező panaszok kezelését és az EU állampolgárainak és lakosainak megkeresését a panasztételhez való joguk tudatosítása céljából, az Ombudsmant magasan képzett, soknyelvű személyzet támogatja. Ebben a mellékletben közöljük a 2006-ban itt dolgozó munkatársak teljes jegyzékét, munkakörük megnevezésével és elérhetőségükkel együtt, valamint röviden ismertetjük a hivatal különféle osztályain és csoportjaiban folyó munkát. A melléklet végén rövid beszámoló következik az év folyamán megrendezett személyzeti értekezletekről és csapatépítő tréningről.

EURÓPAI OMBUDSMAN

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Európai Ombudsman

P. Nikiforos DIAMANDOUROS Athénban (Görögország) született 1942. június 25-én. 2003. január 15-én választották meg Európai Ombudsmannak. 2003. április 1-jén lépett hivatalba, és 2005. január 11-én öt évre újraválasztották.

1998 és 2003 között Görögország első nemzeti ombudsmanja volt. 1993 óta az Athéni Egyetem Politikatudományi és Közigazgatási Tanszékén az összehasonlító politikatudomány professzora (jelenleg nem tölti be a tisztséget). 1995 és 1998 között a görög Nemzeti Társadalomkutató Központ (EKKE) elnök-vezérigazgatója.

B.A. fokozatú diplomáját az Indiana Egyetemen szerezte 1963-ban, az M.A. diplomát 1965-ben, az M.Phil. diplomát 1969-ben, a Ph.D.-t pedig 1972-ben szerezte a Columbia Egyetemen, ugyanazon a szakterületen. Mielőtt 1988-ban az Athéni Egyetemre került, 1973 és 1978 között előadásokat tartott és kutatásokat folytatott a New York-i Állami Egyetemen, illetve a Columbia Egyetemen. 1980 és 1983 között az Athéni Főiskola fejlesztési igazgatója volt. 1983 és 1988 között a New York-i Társadalomtudományi Kutatótanács Nyugat-Európáért, Közel-Keletért és Észak-Afrikaért felelős programigazgatója. 1988-tól 1991-ig az athéni Görög Nemzetközi és Hadászati Tanulmányok Intézetének igazgatója, amely a Ford és a MacArthur Alapítvány közös támogatásával létrehozott, politikaorientált kutató agytröszt. 1997-ben a politikatudomány vendégprofesszoraként adott elő a madridi Juan March Társadalomtudományi Központban.

1992 és 1998 között a Görög Politikatudományi Társaság elnöke, 1985 és 1988 között pedig az Egyesült Államok Modern Görög Tanulmányok Társaságának elnöke. 1999 és 2003 között a Görög Emberi Jogi Nemzeti Bizottság tagja, 2000-től 2003-ig a Közigazgatási Reform Országos Tanácsának tagja volt. 1988-tól 1995-ig a New York-i székhelyű Társadalomtudományi Kutatótanács dél-európai albizottságának társelnöke, amelynek tevékenységeit a Volkswagen Alapítvány támogatásából finanszírozzák. A New Southern Europe sorozat társfőszerkesztője. Részesült továbbá a Fulbright és a Humán Tudományok Nemzeti Alapítványának ösztöndíjaiban.

Sokat publikált Görögország, Dél- és Délkelet-Európa politikájáról és történelméről, különösen a demokratizálásról, az állam- és nemzetépítésről, valamint a kultúra és a politika kapcsolatáról.

AZ EURÓPAI OMBUDSMAN TITKÁRSÁGA

Az Európai Ombudsman titkársága felelős az Ombudsman irodájának vezetéséért. Nyilvántartja az Ombudsman napirendjét, kezeli a bejövő és kimenő levelezést, kapcsolatot tart a többi EU-s intézménnyel és szervvel, foglalkozik az intézmény tevékenységeinek protokolláris részével, valamint általános titkári feladatokat lát el az Ombudsman számára.

Alexandra ANDROULAKAKIS

Az Európai Ombudsman titkára
(2006. június 30-ig)
Tel. +33 3 88 17 25 28

Kelly KOUNDOURI

Az Európai Ombudsman titkára
(2006. július 1-jétől)
Tel. +33 3 88 17 25 28

Nicholas CATEPHORES

Az Európai Ombudsman asszisztense
Tel. +33 3 88 17 23 83

FŐTITKÁR

Ian HARDEN

Főtitkár (2006. augusztus 1-jétől)
Tel. +33 3 88 17 23 84

Ian HARDEN főtitkári kinevezését követően, a jogi osztály vezetői pozíciójára szóló felvételi eljárás lezárásáig HARDEN úr a jogi osztály vezetőjének feladatait 2006. augusztus elseje után is ellátta.

Ian HARDEN az angliai Norwichben született 1954. március 22-én. Jogot tanult a cambridge-i Churchill College-ban; BA fokozatú diplomáját 1975-ben kitüntetéssel szerezte meg, 1976-ban pedig LLB diplomát szerzett. Tanulmányai befejezése után a Sheffieldi Egyetem Jogi Karára került, ahol 1976 és 1990 között előadó, 1990-től 1993-ig adjunktus, 1993 és 1995 között docens, majd 1995-től a közjog professzora. 1996-ban jogi főtanácsadóként csatlakozott az Európai Ombudsman hivatalához, 1997 és 1999 között a titkárság vezetője, majd 2000-tól a jogi osztály vezetője. 2006. augusztus 1-jével az ombudsmani hivatal főtitkárává nevezték ki. Számos EU-jogi és közjogi publikáció szerzője vagy társszerzője, például: *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992); *Flexible Integration: Towards a more effective and democratic Europe* (London CEPR, 1995) és *European Economic and Monetary Union: The Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Az *Association française de droit constitutionnel* és a brit „Study of Parliament Group” tagja, valamint a Sheffieldi Egyetem tiszteletbeli professzora.

JOGI OSZTÁLY

A jogi osztály munkatársai főként jogászok; fő feladatuk, hogy az Európai Ombudsmanhoz beérkező panaszokat elemezzék és a jogi osztály vezetőjének, illetve a három vezető felügyelőnek a felügyelete alatt vizsgálatokat folytassanak. A jogi osztály vezetője emellett tanácsokat ad az Ombudsmannak az intézmény irányítása és jogi stratégiája tekintetében, valamint irányítja az osztály munkáját. A jogi osztály vezetőjének asszisztense biztosítja a belső minőség-ellenőrzés és a vezetői információs rendszer működését, és koordinálja az osztály hozzájárulását az éves jelentés elkészítéséhez.

2006-ban az osztály teljes létszáma 21 fő volt: a jogi osztály vezetője, hét jogi főtanácsadó, köztük három vezető felügyelő⁶, tizenegy jogi tisztviselő, egy jogász-nyelvész, egy jogi asszisztens, valamint a jogi osztály vezetőjének asszisztense. A tárgyév folyamán a jogi osztály 15 gyakornokot is foglalkoztatott.

Murielle RICHARDSON

A jogi osztály vezetőjének asszisztense
Tel. +33 3 88 17 23 88

⁶

A harmadik, vezető felügyelői funkciót is betöltő jogi főtanácsadó 2006. november 1-jével csatlakozott az osztályhoz.

JOGI TISZTVISELŐK

A jogi tisztviselők foglalkoznak a panaszokkal, amelyeket az Európai Unió 23 szerződési nyelve közül bármelyikben be lehet nyújtani az Ombudsmannak. Javaslatokat tesznek és lefolytatják a hivatalból indított vizsgálatokat, válaszolnak a tájékoztatást kérő levelekre, jogi ügyekben segítséget nyújtanak az Ombudsmannak, tanácsokat adnak a saját tagállamuk jogi eljárásaival, fejleményeivel és hagyományával kapcsolatban, valamint képviselik az Ombudsmant egyes nyilvános események alkalmával.

Sabina BALAŽIČ*Jogi tisztviselő*

Tel. +33 3 88 17 35 72

Elodie BELFY*Jogi asszisztens*

Tel. +32 2 284 39 01

Peter BONNOR*Jogi tisztviselő*

Tel. +33 3 88 17 25 41

Benita BROMS*A brüsszeli hivatal vezetője**Jogi főtanácsadó*

Tel. +32 2 284 25 43

Nelius CAREY*Jogász-nyelvtan*

Tel. +33 3 88 17 25 63

Ioannis DIMITRAKOPOULOS*Jogi főtanácsadó**Vezető felügyelő*

Tel. +33 3 88 17 37 68

Juliano FRANCO*Jogi tisztviselő*

Tel. +33 3 88 17 21 51

Marjorie FUCHS*Jogi tisztviselő*

Tel. +33 3 88 17 40 78

Gerhard GRILL*Jogi főtanácsadó**Vezető felügyelő*

Tel. +33 3 88 17 24 23

Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA*Jogi főtanácsadó*

Tel. +33 3 88 17 27 46

Georgios KATHARIOS*Jogi tisztviselő*

Tel. +32 2 284 38 49

Daniel KOBLENCZ*Jogi tisztviselő*

Tel. +32 2 284 38 31

José MARTÍNEZ ARAGÓN*Jogi főtanácsadó*

Tel. +33 3 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZ ALLER*Jogi tisztviselő*

Tel. +33 3 88 17 67 63

Tina NILSSON*Jogi tisztviselő*

Tel. +32 2 284 14 17

Fergal Ó REGAN*Jogi főtanácsadó**Vezető felügyelő**(2006. november 1-jétől)*

Tel. +33 3 88 17 67 84

Ida PALUMBO*Jogi tisztviselő*

Tel. +33 3 88 17 23 85

Wiebke PANKAUKE*Jogi tisztviselő*

Tel. +33 3 88 17 24 02

Branislav URBANIČ*Jogi tisztviselő*

Tel. +33 3 88 17 27 14

Olivier VERHEECKE*Jogi főtanácsadó*

Tel. +32 2 284 20 03

GYAKORNOKOK

Marta ARIAS DIAZ

Gyakornok (2006. szeptember 1-jétől)
Tel. +33 3 88 17 29 77

Kadri BRÜGEL

Gyakornok (2006. február 28-ig)

Anne EISENGRÄBER

Gyakornok (2006. július 31-ig)

Ramin FARINPOUR

Gyakornok (2006. szeptember 18-tól)
Tel. +33 3 88 16 40 18

Farah JERAJ

Gyakornok (2006. szeptember 1-jétől)
Tel. +33 3 88 17 24 12

Giedre KAZLAUSKAITE

Gyakornok (2006. július 31-ig)

Beata KULPACZYNSKA

Gyakornok (2006. szeptember 1-jétől)
Tel. +33 3 88 17 23 28

Riccardo MONACO

Gyakornok (2006. január 16-tól 2006. december 31-ig)

Teresa PLANA CASADO

Gyakornok (2006. február 1-jétől 2006. július 31-ig)

Zvi RAMAN

Gyakornok (2006. szeptember 1-jétől)
Tel. +32 2 284 21 80

Brigita SABALIAUSKAITE

Gyakornok (2006. szeptember 1-jétől)
Tel. +32 2 283 23 27

Izabela SZOSTAK-SMITH

Gyakornok (2006. július 31-ig)

Axel SCHNEIDER

Gyakornok (2006. április 1-jétől)
Tel. +33 3 88 16.40.72

Alexis VAN MAERCKE

Gyakornok (2006. július 31-ig)

Katherine WORTHINGTON

Gyakornok (2006. július 31-ig)

IGAZGATÁSI ÉS PÉNZÜGYI OSZTÁLY

Az igazgatási és pénzügyi osztály feladata az Ombudsman hivatalán belül minden olyan munka, amely nem kapcsolódik közvetlenül a panaszok megvizsgálásához és a vizsgálatok elvégzéséhez. Az osztály négy csoportból áll: az igazgatási csoportból, a pénzügyi csoportból, a panaszkezelési csoportból és a kommunikációs csoportból. Az osztály egészének munkáját az igazgatási és pénzügyi osztály vezetője hangolja össze. E minőségében ő a felelős a hivatal általános szervezetéért, működéséért és személyzeti politikájáért, javaslatot tesz az intézmény igazgatási és pénzügyi stratégiájára és végrehajtja azt, továbbá képviseli az Ombudsmant különféle intézményközi fórumokon. Az osztály teljes létszáma 2006-ban 35 fő volt, a panaszkezelési csoport kilenc tagjával együtt, akiknek a munkája szorosan kapcsolódik a jogi osztályéhoz.

João SANT'ANNA

Az igazgatási és pénzügyi osztály vezetője
Tel. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA a portugáliei Setúbalban született 1957. május 3-án. 1975 és 1980 között a Lisszaboni Egyetemen jogot tanult, majd 1981-ben a lisszaboni ügyvédi kamara tagja lett. 1980 és 1982 között jogásként dolgozott a portugál belügyminisztérium lisszaboni régióért felelős részlegének jogi és közigazgatási osztályán. 1982 és 1984 között a müncheni Ludwig-Maximilian Egyetemen és a Max-Planck Intézetben folytatta tanulmányait a szellemi tulajdonjogok területén. Míután 1984-ben visszatért Portugáliába, a portugál belügyminisztérium lisszaboni régióért felelős részlege jogi és közigazgatási osztályának vezetőjévé nevezték ki. 1986-ban lett köztisztviselő az Európai Parlamentnél; dolgozott a tájékoztatási és PR, a kutatási, a személyzeti és pénzügyi igazgatóságokon, és végül az Európai Parlament jogi szolgálatánál. 2000-ben került az Európai Ombudsman hivatalához mint az igazgatási és pénzügyi osztály vezetője.

IGAZGATÁSI CSOPORT

Az igazgatási csoport feladatok széles körét látja el. Idetartozik a személyzet felvétele és a személyzeti ügyek intézése, a bejövő és kimenő levelezés, a telefonközpont, a hivatali infrastruktúra, a dokumentumok fordításának koordinálása, a jogi referencia-könyvtár megszervezése és irányítása, valamint az intézmény dokumentációs és irattári stratégiája. Ez a csoport felelős továbbá a hivatal informatikai igényeinek kiszolgálásáért, amit az Európai Parlamenttel szoros együttműködésben végez.

Alessandro DEL BON

A csoport vezetője

Tel. +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER

Adminisztratív munkatárs, sofőr

Tel. +33 3 88 17 67 80

Rachel DOELL

Titkár

Tel. +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY

Informatikai tisztviselő

Tel. + 33 3 88 17 28 67

Cindy GIANNAKIS

Adminisztratív munkatárs

Tel. +32 2 284 63 93

Isgouhi KRIKORIAN

Titkár

Tel. +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT

Informatikai tisztviselő

Tel. +33 3 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA

Titkár

Tel. +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJ

Titkár

Tel. +33 3 88 17 23 13

Charles MEBS

Titkár

Tel. +33 3 88 17 70 93

Ana MORAIS GASPAR

Titkár (2006. június 1-jétől)

Tel. +33 3 88 16 40 96

Emese WALTZ

Titkár (2006. június 1-jétől)

Tel. + 33 3 88 16 40 95

Félicia VOLTZENLOGEL

Titkár

Tel. +33 3 88 17 23 94

PÉNZÜGYI CSOPORT

A pénzügyi csoport felel annak biztosításáért, hogy az Ombudsman hivatala megfeleljen a költségvetési források gazdaságos, hatékony és megfelelő módon történő végrehajtásának garانتálása érdekében alkalmazandó EU-s pénzügyi szabályoknak. E felelőssége abból a tényből ered, hogy az Európai Ombudsman független költségvetéssel rendelkezik. Négy pénzügyi tisztviselő készíti el és hajtja végre a költségvetést, a kirendelt engedélyező tisztviselő felelőssége alatt.

Loïc JULIEN

A csoport vezetője

Tel. +33 3 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROU MONT

Pénzügyi tisztviselő

Tel. +32 2 284 38 97

Giovanna FRAGAPANE

Pénzügyi tisztviselő

Tel. +33 3 88 17 29 62

Véronique VANDAELE

Pénzügyi tisztviselő

Tel. +32 2 284 23 00

Christophe WALRAVENS

Pénzügyi tisztviselő

Tel. +33 3 88 17 24 03

PANASZKEZELÉSI CSOPORT

A panaszkezelési csoport felelős az Európai Ombudsmanhoz beérkező panaszok nyilvántartásáért, osztályozásáért és nyomon követéséért. A csoport gondoskodik arról, hogy minden panaszt nyilvántartásba vegyenek az adatbázisban, valamint hogy a panaszokat visszaigazolják és a jogi osztálynak továbbítsák. A csoport kezeli a panaszokkal kapcsolatos bejövő és kimenő levelezést, gondoskodik az adatbázisba felvett panaszok adatainak frissítéséről az eljárás folyamán, felügyeli a határidők betartását, elkészíti a panaszokról szóló statisztikákat és iktatja a panaszokkal kapcsolatos dokumentumokat.

Isabelle FOUCAUD

A csoport vezetője

Tel. +33 3 88 17 23 91

Séverine BEYER

Titkár

Tel. +33 3 88 17 23 93

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Titkár

Tel. +33 3 88 17 20 91

Evelyne BOUTTEFROY

Titkár

Tel. +33 3 88 17 24 13

Elaine DRAGO

Titkár

Tel. +33 3 88 17 33 31

Isabelle LECESTRE

Titkár

Tel. +33 3 88 17 24 29

Oualiba MAKHLOUFIA

Titkár (2006. április 1-jétől)

Tel. +33 3 88 16.40.71

Véronique SCHOOR

Titkár (2006. november 1-jétől)

Tel. +33 3 88 17 24 29

Caroline ZINCK

Titkár

Tel. +33 3 88 17 40 51

Az Európai Ombudsman és munkatársai.

KOMMUNIKÁCIÓS CSOPORT

A kommunikációs csoport feladata, hogy támogassa az Ombudsmant a polgárok megszólítása és a közösségi jog szerinti jogaikról való tájékoztatás terén. Ezáltal meghatározó szerepet játszik az egyrészt a polgárok, másrészt Európa és az európai intézmények közötti kapcsolatok és bizalom megerősítésében.

A csoport felelős a médiával való kapcsolattartásért és ennek előmozdításáért, az Ombudsman kiadványainak megírásáért és elkészítéséért, az Ombudsman weboldalainak karbantartásáért, az Ombudsman tájékoztató látogatásainak és a különböző eseményeknek a megszervezéséért és az európai ombudsmanok hálózatán belüli kapcsolatok összehangolásáért.

Rosita AGNEW

A csoport társvezetője

Tel. +32 2 284 25 42

Marc AMIR-TAHMASSEB

Webfejlesztő

Tel. +33 3 88 17 44 10

Gundi GADESMANN

Sajtótisztviselő

Tel. +32 2 284 26 09

Annika ÖSTERBERG

Kiadványokért felelős tisztviselő

Tel. +33 3 88 17 49 36

Ben HAGARD

A csoport társvezetője

Tel. +33 3 88 17 24 24

Dace PICOT-STIEBRINA

Kommunikációs tisztviselő

Tel. +33 3 88 17 40 80

Gabrielle SHERIDAN

Titkár

Tel. +33 3 88 17 24 08

SZEMÉLYZETI ÉRTEKEZLETEK

Az Ombudsman rendszeresen hív össze személyzeti értekezletet annak érdekében, hogy biztosítsa a hivatalon belüli eljárások maximális hatékonyságát és eredményességét, a személyzet tagjai közötti akadálytalan információáramlást és ösztönözze a szakmai fejlődési lehetőségeket. Ezen értekezletek napirendjén minden esetben helyet kap az Ombudsman közelmúltbeli és jövőre szóló tevékenységeinek áttekintése, valamint az intézményt érintő igazgatási, jogi és politikai fejlemények bemutatása. A munkatársak szakmai továbbfejlődését célzó ombudsmani stratégiának megfelelően

Spiros Simitis úr, a Johann Wolfgang Goethe Egyetem munkaügyi, társadalomtudományi, informatikai és jogászprofesszora, valamint a német etikai bizottság elnöke az Európai Ombudsman munkatársaihoz beszél. Franciaország, Strasbourg, 2006. február 3.

Margot Wallström asszony, az Európai Bizottság intézményi kapcsolatokért és kommunikációért felelős alelnöke előadást tart az Ombudsman munkatársai számára. Franciaország, Strasbourg, 2006. december 13.

az értekezletekre gyakran külső előadókat is meghívunk. 2006-ban meghívott előadóként Spiros SIMITIS professzor – aki a munkaügyi, polgári, számítástechnikai és jogi tudományok professzora a Frankfurt am Main-i (Németország) Johann Wolfgang Goethe Egyetemen, egyben a német etikai bizottság elnöke – „Adatvédelem – a közös EU-s hozzáállás hiányosságai és korlátai” címmel tartott előadást, Margot WALLSTRÖM, az Európai Bizottság intézményi kapcsolatokért és kommunikációért felelős alelnöke pedig a Bizottság által az állampolgárokkal való kapcsolatok javítása érdekében megtett erőfeszítésekről beszélt.

CSAPATÉPÍTŐ TRÉNING

Annak érdekében, hogy fejlessze az intézmény értékeinek és feladatának megértését, illetve hozzájáruljon ezek megvalósításához, az Ombudsman 2006. októberben csapatépítő tréninget szervezett. Az intézmény fennállásának rövid történetében ez volt az első alkalom, hogy ilyen

Az Ombudsman hivatali személyzetének tagjai egy munkahelyi összejövetelen 2006. október 11-13.

kezdemenyezésre került sor. A tréning az önkritika gyakorlását jelenti, egy intézmény teljes személyzetének részvételével, DIAMANDOUROS úr pedig ezt a gyakorlatot korábban már sikerrel alkalmazta Görögország első nemzeti ombudsmanjaként.

A tréningre való felkészülés keretében a személyzet tagjait felkérték, hogy egy önértékelési gyakorlatban való részvétel útján mondjanak véleményt a hivatal egészének működéséről és az Ombudsman eddigi munkájának szélesebb körű hatásairól. Az önértékelés kérdőív formájában történt, amelyben a személyzet tagjait arra kérték, hogy értékeljék az Európai Ombudsman munkaeljárásainak és módszereinek különböző vonatkozásait az intézmény különféle tevékenységi területein, valamint az Ombudsman átfogó eredményeit az állampolgárok szempontjából. E fontos tevékenység további célja az volt, hogy az EU belső ellenőrzési előírásai szerint rendelkezzen az intézményen belüli fokozott kockázatkezelésről.

A kérdőíves felmérés eredményeit és az egyéb háttéranyagokat még az ülést megelőzően kiosztották a személyzet valamennyi tagjának. Ezek biztosítottak alapot és stabil kereteket a vitákhoz, amelyek középpontjában a következő kérdések álltak: (i) mit jelent a megfelelő ügyintézés fogalmi, illetve eljárási szempontból; (ii) hogyan érhető el az általában vett nyilvánosság, illetve hogyan lehet kisebb, speciális közönségcsoportokat célba venni, akiről feltételezhető, hogy multiplikátorként működnének, és növelnék az Ombudsman hatáskörébe tartozó panaszok számát; valamint (iii) hogyan lehetne tovább erősíteni és támogatni a szolgáltatási kultúrát az Ombudsman hivatalán belül.

A személyzet minden tagját arra biztatták, hogy legyen aktív részese a plenáris, illetve munkacsoportok formájában zajló tanácskozásoknak, és a különböző vitapontok esetében adjon hangot saját véleményének. A tréning után általános egyetértés uralkodott a tekintetben, hogy ez a gyakorlat igen termékenynek és hasznosnak bizonyult, ezért érdemes azt megismételni.

Az Ombudsman hivatali személyzetének tagjai részt vesznek a strasbourgi 10 km-es futáson 2006. május 14-én.

D A HATÁROZATOK MUTATÓI

1 AZ ÜGY SZÁMA SZERINT

2003

0495/2003/ELB	76
0617/2003/IP	76
1537/2003/ELB	77
1764/2003/ELB	78

2004

0642/2004/GG	92
0674/2004/PB	88
0956/2004/PB	93
1217/2004/OV	63
2227/2004/MF	79
2312/2004/MHZ	97
2437/2004/GG	81
2467/2004/PB	71
2944/2004/ID	58
3133/2004/JMA	58
3369/2004/JMA	95
3399/2004/OV	89
3403/2004/GG	82
3436/2004/ELB	67
3501/2004/PB	66

2005

0032/2005/ELB	90
0106/2005/TN	68
0191/2005/BB	59
0289/2005/GG	99
0552/2005/SAB	60
0582/2005/PB	83
0760/2005/GG	83
1037/2005/GG	84
1252/2005/GG	60
1315/2005/BB	57

1429/2005/JF	91
1463/2005/TN	86
1482/2005/MHZ	64
1487/2005/GG	98
1729/2005/JF	73
1776/2005/GG	72
1841/2005/BM	69
1919/2005/GG	74
2172/2005/MHZ	94
2523/2005/TN	62
2601/2005/ID	61
2616/2005/SAB	64
2787/2005/OV	96
3172/2005/WP	69
3389/2005/WP	65
Q3/2005/IP	102

2006

0163/2006/MHZ	87
0242/2006/BM	96
0472/2006/DK	66
0786/2006/JF	90
0800/2006/WP	70
0817/2006/TN	75
0866/2006/SAB	87
1363/2006/MF	68
3297/2006/BU	70
3684/2006/BU	70
OI/1/2006/TN	100
OI/2/2006/JMA	100
OI/3/2006/BB	101
Q1/2006/GK	101

TÁRGY SZERINT

Mezőgazdaság (KAP)

Q1/2006/GK	101
------------------	-----

Állampolgári jogok

2467/2004/PB.....	71
3133/2004/JMA	58
3369/2004/JMA	95
1037/2005/GG	84
1487/2005/GG	98
1776/2005/GG	72
1841/2005/BM	69
1919/2005/GG	74
2601/2005/ID	64
0242/2006/BM	96
0817/2006/TN.....	75
3297/2006/BU	70
3684/2006/BU	70

Szerződések

2437/2004/GG	81
0191/2005/BB.....	59
0552/2005/SAB.....	60
1252/2005/GG	60
1315/2005/BB.....	57
2523/2005/TN.....	62
0786/2006/JF.....	90
0866/2006/SAB.....	87
OI/1/2006/TN.....	100

Fejlesztési együttműködés

1764/2003/ELB	78
---------------------	----

Oktatás, szakképzés és ifjúság

3172/2005/WP	69
--------------------	----

Környezetvédelem

1463/2005/TN.....	86
OI/2/2006/JMA	100

A személyek és szolgáltatások szabad mozgása

0956/2004/PB.....	93
0289/2005/GG	99
Q3/2005/IP.....	102

Intézmények

3403/2004/GG	82
3436/2004/ELB	67
2172/2005/MHZ.....	94
2601/2005/ID	61

Vegyes

0800/2006/WP	70
--------------------	----

Nyilvános hozzáférés

0617/2003/IP.....	76
3501/2004/PB.....	66
0582/2005/PB.....	83
2787/2005/OV	96
1363/2006/MF	68

Szociálpolitika

2944/2004/ID	58
--------------------	----

Személyzet

— Felvétel

0674/2004/PB.....	88
2312/2004/MHZ.....	97
3399/2004/OV	89
0032/2005/ELB	90
1482/2005/MHZ.....	64
2616/2005/SAB.....	64
3389/2005/WP	65
0472/2006/DK	66
OI/3/2006/BB.....	101

— Egyéb kérdések

0495/2003/ELB	76
1537/2003/ELB	77
1217/2004/OV	63
2227/2004/MF	79
0106/2005/TN.....	68
0760/2005/GG	83
1429/2005/JF.....	91
1729/2005/JF.....	73
0163/2006/MHZ.....	87

Állami támogatás

0642/2004/GG	92
--------------------	----

3

AZ ÁLLÍTÓLAGOS HIVATALI VISSZÁSSÁG TÍPUSA SZERINT

Hatalommal való visszaélés

1315/2005/BB.....	57
-------------------	----

Elkerülhető késedelem

1217/2004/OV	63
2944/2004/ID	58
0289/2005/GG	99
3172/2005/WP	69
0242/2006/BM	96

Hátrányos megkülönböztetés

3399/2004/OV	89
0760/2005/GG	83
1482/2005/MHZ.....	64
1487/2005/GG	98
OI/3/2006/BB.....	101

Hiba a 226. cikk szerinti eljárásban

0956/2004/PB.....	93
2467/2004/PB.....	71
2944/2004/ID	58
3133/2004/JMA	58
3369/2004/JMA	95
1037/2005/GG	84

Információ hiánya vagy megtagadása

1764/2003/ELB	78
0674/2004/PB.....	88
2227/2004/MF	79
3436/2004/ELB	67
3501/2004/PB.....	66
0032/2005/ELB	90
1463/2005/TN.....	86
1487/2005/GG	98
1776/2005/GG	72
1919/2005/GG	74
2523/2005/TN.....	62
0163/2006/MHZ.....	87
0786/2006/JF	90

Átláthatóság hiánya

2172/2005/MHZ.....	94
0472/2006/DK	66
0817/2006/TN.....	75
1363/2006/MF	68

Jogi hiba

0617/2003/IP.....	76
2312/2004/MHZ.....	97
2467/2004/PB.....	71
0191/2005/BB.....	59
0582/2005/PB.....	83
1315/2005/BB.....	57
2601/2005/ID	61
2787/2005/OV	96
OI/2/2006/JMA	100

Hanyagság

0642/2004/GG	92
3403/2004/GG	82
1841/2005/BM	69
0786/2006/JF	90
3297/2006/BU	70
3684/2006/BU	70

Eljárásbeli hibák

1315/2005/BB.....	57
1429/2005/JF	91
0800/2006/WP	70

Indoklás

1217/2004/OV	63
0191/2005/BB.....	59

Méltánytalanság

0617/2003/IP.....	76
2437/2004/GG	81
3399/2004/OV	89
0106/2005/TN.....	68
0552/2005/SAB.....	60
1252/2005/GG	60
1429/2005/JF	91
1729/2005/JF	73
2616/2005/SAB.....	64
3389/2005/WP	65
0866/2006/SAB.....	87

Egyéb hivatali visszásság

0495/2003/ELB	76
1537/2003/ELB	77
1429/2005/JF	91
2601/2005/ID	61
OI/1/2006/TN	100

4 „SZTÁR” ÜGYEK

2467/2004/PB	71
0106/2005/TN	68
1729/2005/JF	73
1776/2005/GG	72
OI/1/2006/TN	100
OI/3/2006/BB	101

5 A 2006-BAN KRITIKAI ÉSZREVÉTELLEL LEZÁRT ÖSSZES ÜGY JEGYZÉKE**2003**

0495/2003/ELB	76
0617/2003/IP	76
1419/2003/JMA	
1537/2003/ELB	77
1764/2003/ELB	78
1953/2003/PB	
2177/2003/PB	

2004

0075/2004/BB	
0281/2004/JMA	
0674/2004/PB	88
0994/2004/IP	
1219/2004/IP	
2227/2004/MF	79
2437/2004/GG	81
2961/2004/PB	
3399/2004/OV	89
3403/2004/GG	82
3531/2004/TN	
3553/2004/WP	

2005

0032/2005/ELB	90
0287/2005/JMA	
0582/2005/PB	83
0760/2005/GG	83
0818/2005/PB	
0880/2005/TN	
1037/2005/GG	84
1429/2005/JF	91
1459/2005/GG	
1463/2005/TN	86
1707/2005/GG	
1733/2005/BU	
1744/2005/IP	
1919/2005/GG	74
2053/2005/IP	
2924/2005/OV	
3509/2005/JF	

2006

0163/2006/MHZ	87
0786/2006/JF	90
0817/2006/TN	75
0866/2006/SAB	87
1085/2006/MHZ	

Ahol az ügy hivatkozási száma félkövérrel van szedve, a határozat összefoglalója megtalálható e jelentés 3.4. szakaszában. A fenti ügyek mindegyike esetében a határozatok teljes szövege elérhető az Ombudsman weboldalán: <http://www.ombudsman.europa.eu>

AZ EURÓPAI OMBUDSMAN ELÉRHETŐSÉGEI

LEVÉLBEN

Európai Ombudsman
1 Avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
FR - 67001 Strasbourg Cedex
Franciaország

TELEFONON

+33 3 88 17 23 13

FAXON

+33 3 88 17 90 62

E-MAILBEN

eo@ombudsman.europa.eu

WEBOLDAL

<http://www.ombudsman.europa.eu>

AZ EURÓPAI OMBUDSMAN KIVIZSGÁLJA AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEINEK
ÉS SZERVEINEK HIVATALI VISSZÁSSÁGAIRA VONATKOZÓ PANASZOKAT

AZ EURÓPAI OMBUDSMAN ÉS MUNKATÁRSAI

www.ombudsman.europa.eu